

دهزگای توێژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکیریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتێبه‌کانی دهزگای
موکیریانی سه‌ردانی مانیپهری دهزگای موکیریانی به‌...

www.mukiryani.com

PDF4Kurd

بو په‌یه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

نأگری هه وهس

دهزگای توژیینه وه و بلاوکردنه وهی موکریانی

• ناگری هه وهس

• نووسین: زوهره قیراتی

• نووسین: موته لیب همه دهه مین سهنگه سهری

• نه خشه سازی ناوه وه: طسه حسین

• پیچنین: موته لیب سهنگه سهری

• بهرگ: مورد به هرامیان

• ژماره ی سپاردن: (۲۶۷۳)

• نرخ: (۳۰۰۰) دینار

• چاپی یه کهم: ۲۰۰۸

• تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

• چاپخانه: چاپخانه ی خانی (دهۆک)

زنجیره ی کتیب (۳۲۶)

هه موو مافیکی بو دهزگای موکریانی پاریزراوه

مالپه: www.mukiryani.com

ئیمه یل: info@mukiryani.com

ناگری هه وهس

نووسینی

زوهره قیراتی

وهرگیپان

موته لیب همه دهه مین سهنگه سهری

هه ولییر - ۲۰۰۸

((ئاگرى ھەۋەس)) با رۆمانىكى چىراۋى خەيالىش بىت، ئەۋەندە لە واقىعەۋە نىكە، نەبىتتەۋە! تەنانت ھەر لابس و بەسەرھاتىكى، ئاۋىنەيەكى گەشى بەرانبەر واقىع راگىراۋە، ھەلسوكەۋتى تراژىدىي و كۆمىدىي ئىنسانى تىدا دىارى دەدات...
خوئىندەۋەي بۆ ھەموو كور و كچىكى كورد، بە تايىبەتى بۆ كچان كارىكى زۆر پىۋىستە، بۆ ھەرچى زىاتر بەرچاۋ پوون بوونەۋە، پتر راست و چەپى خۇناسىن؛
چونكە پىنوئىنىكى چاكى رەۋشت بەرزىي و مرۇقايەتییە، كەمتر لەۋ بابەتە لە كىتەبخانەي كوردىدا شت نووسراۋە، يان ۋەرگىپراۋە.

مستەفای سەيد مینە

مامۇستای كۆلپىزى زمان / قەلادزى

۲۰۰۷/۷/۲۶

سەنگەسەر

ئاگرى ھەۋەسى

كزە بايەكى ساردى پايسىزى بە دەم و چاوم دەكەوت. بە دلەپراوكى و ترسەۋە ھەنگاوم ھەلدېنا. چەندە لەو كۆلەنە چۆلە بېزار بوم، كە لەم كاتەى بەيانىدا ۋەك رېگەى سەرلېشىپوان و گومراپى تاريك دەھاتە بە چاۋ، لە دلدا داوام لە خوا دەكرد كە دووبارە نەيەتەۋە سەر رېگەم و رېگەم پى نەگريت و بە قسە پروپوچە بى ماناكانى نازارم نەدات. بېرماردا كە ھەنگاۋەكانم خېراتر بكمە كە لەناكاۋ لە داۋەى خۆم گوپم لە دەنگى بوو.

بە شىۋەيەكى ناشىرېن گوتى: ((سلاۋ، خانى خانان، ۋەك ھەموو رۆژى لەكاتى خۇيدا ھاتى. ئەى بابە، لە كۆتايىدا تۆ ھەر ناتەۋى لوتفى بە من بكمە! من كە ھېچ شىتېكم لە جەنابت ناۋى، تەنھا يەك دەقە راۋەستە و سەيرم بكمە. ھېچ نەبى پېم بللى من ھېچ عەبىنېكم ھەيە؟)). ھەنگاۋەكانم خېراتر كردن. بە ھەمان شىۋە دووبارە بەداۋام كەوت و گوتى: ((ساخر قسەيەك بكمە، دە جىنويېكم پى بدە)) بېرم لەۋە دەكردەۋە پاشاۋەى رېگاۋە رابكمە. بەلام تا من دەستم بە پاكردن كرد، ئەو لە داۋە جانتاكامە توند گرت. ھەر ھېندە بەخۆم زانى كەۋتمە سەر زەۋى. دەستى بۆ يارمەتى من درېژ كرد و بە پىكەنېنېكى كالتە جارائەۋە گوتى: ((دەبى بمبورى نەمدەۋىست بكمەۋىيە سەر زەۋى)). توورەبى و بېزارى سەراپاى لەشى داگرتبىو. لەناكاۋ دەنگى زللەيەكى بەھىز منى راپلەكاند، كە سەيرم كرد {سىيامەك} لەسەر زەۋى كەۋتبىو. ((مەگەر تۆ خوشك و داىكت نىيە رېگە بە كچى خەلك دەگرى؟!)) سىيامەك لە كاتىكدا، كە ھەۋلى دەدا خۆى لە سەر زەۋىيەكە راست بكاتەۋە و خەرىكى رېشىنبىو دەستىكىشى بە جىگەى ئەو زللەيەۋە گرتبىو كە بە پرومەتېيەۋە

دىار بوو. روى لە پىاۋە گەنجەكە كرد و گوتى: بەتۆ چى؟! بۆ تۆ ۋەكىلى خەلكى؟! لە سەر قسە كردن بەردەۋام بوو: خوشكە!) پىاۋە گەنجەكە بە توورپىيەۋە گوتى: خوشكتە، درۆزن؟ من ھەموو شىتېكم بە چاۋى خۆم بىنى. ئەگەر جارېكى دى لەم كۆلەنە بىبىنم لەۋە خراپترت بە سەر دېنم. ئىستا زوۋ برۆ ملت بشكىنە)). سىيامەك لە كاتىكدا كە خەرىكى رېشىنتى بوو روى لە پىاۋە گەنجەكە كرد و گوتى: ((ۋا بېردەكەيەۋە كە بەۋ ئاسانىيە دەتوانى پاروۋ لە دەستى خەلكى برفىنى؟ خەيالت خاۋە، جارېكى دى لەگەل ھاورېكاۋم دېم ئەۋ كاتە پىت دەلېم: ((پروت چەند كىلۆيە)). ھەموو ئەۋ روۋداۋانە لە ماۋەيەكى كورتدا تېپەرىن، ھاتمەۋە سەر خۆم. لە كاتىكدا كە لە سەر زەۋىيەكە ھەلدەستامەۋە نىگام كەۋتە سەر ئەۋ پىاۋە گەنجەى كە بۆ يارمەتېم ھاتبىو. ئەۋ پىاۋىكى زۆر گەنج، بالا بەرز و خاۋەنى لەش و لارىكى رېك و دەموچاۋىكى جوان بوو. لەۋانەيە ئەگەر ئەۋم لە جىگەيەكى دىكە دىتبا قەت بىرم لەۋە نەكردبايەۋە كە يارمەتى خەلكى بدات. بە خېراپى كىتېبەكانى بۆ خرېكردمەۋە و چاۋىكى لە من كردو گوتى: حالت باشە؟ ھېچ شىتېكت بەسەر نەھاتوۋە؟

- سوپاس، باشم.

- بۆ قوتابجانە دەچوۋى؟

- بەلى.

لەۋ كاتەى كە جانتاكامە دايەۋە دەستم گوتى: دەتەۋىت تا ئەۋ جىگەيەى كە مەبەستتە لەگەلت بېم؟

- نا، زۆر سوپاس. تۆ زۆر زەھمەت كېشا.

- بە ھەر حال تا سەرى كۆلان لەگەلت دېم.

- نا، ئەگەر روخسەتم بەدى بە تەنبا دەپۆم. مائمان لەۋ نىكانەيە نامەۋى دراۋسىكانان بە ھەلە لە من تېبگەن.

- بەلى، تېبگەيشتم. بەلام بىورە من پىشتەر دەپۆم. خواحافىز.

- خوات دەگەل. دووبارە سوپاست دەكەم. داۋى ئەۋ خېرا دورو كەۋتمەۋە.

له هه موو چرکه کانی ئەو رۆژەدا بە تەواوی بیرم لە لای ڕووداوه کەمی ئەو بەیانییە و ئەو گەنجە بوو. هەر چەندە هەولم دەدا لە بیرى خۆمى بەرمه وه، بەلام بێ سوود بوو. شەو لە سەر مێزی نان خواردن دووبارە خەيال بردبوومییەوه. لە دەنگی باوکم بە ئاگا هاتمەوه کە دەیگوت:

- کچم {خۆرا} شتێک ڕووی داوه؟ ئەمڕۆ شتێکی ناخۆش هاتۆتە ڕیت؟ شتێک نازاری داوی؟

- نەخێر، بابە، چ بووه تۆ بەم شیوهیە نینگەرانى؟!

- ناخر لەوه تەى لەسەر مێز دانیشتووی بەردەوام لە دالغە داى و بیدەنگبووی!

هەر وه ها دایکیشم بۆ پشتر استکردنەوهی قسەکانى باوکم گوتى:

- بەلێ باوکت راست دەکات کچی خۆم، تۆ هه موو کاتێک کە لە قوتابخانە دەهاتییەوه مالهوه لە ورد تا درشت هه موو ڕووداوه کانی قوتابخانەت بۆ دەگێڕاینەوه، بەلام ئەمڕۆ زۆر بیدەنگی!

- ناخر دایکە هیچ شتێکی تاییه تى ڕووی نەداوه کە شایه نى باسکردن بێت. تهنها تۆزێک سەرم دیشی.

دایکم نینگەرانییەوه گوتى: هه مووی ئیشی ئەوهیە کە زۆر دەرس دەخوینى و لە سەر قسەکەى رۆزیشت و گوتى: هه بێکی ئارامبەخشت بۆ بێنم؟

- نا، دایە، بنووم باشتره.

- دەى کەوايه زوتر برۆ بنوو. لە کاتێکدا کە خەریکی کۆکردنەوهی هه وری نان خواردنى ئیواره بوو، گوتى: ئەو شەو پێویست ناکات سەعی بکەى.

- بە سەرچاو دایکە، شەوت باش، لە سەر مێزی نان خواردن هه ستام. لە ژووه کەى خۆم لەسەر قەرەوێلە کە راکشابوم، بەلام خەوم لى نەدەکەوت. هەر کاتێک چاوه کامم لەسەر یەك دادەنا وینەى ئەو پیاوه گەنجە دەهاتە پێش چاوام. سەرم لەوه سورمابوو کە بۆچی بەو شیوهیە ئەو گەنجە بیر و هۆشى مەشغول کردبوو. لەو ڕووداوه بەتەواوەتى نینگەران ببووم. بۆ ئەوهى ئەو شتە لە مێشکەدا نەهیلەم بپارمدا کتیب

بخوینمەوه. بۆ لای کتیبە کامم چووم، یە کتیبکامم هه لگرت و تا من کتیبە کەم کردەوه، دەرگای ژووره کەم کرایه وه، دایکم بە پەرداخە شیریکه وه هاتە ژوورئى، بە شیوهى کلهبى نامیز گوتى: ((قەرار نەبوو ئەم شەو دەرس نەخوینى؟!)).

- ناخر، دایکە من ئەم سال کۆنکۆرم هه یە، ئەگەر دەرس نەخوینم دەرناچم.

- یە کەمیان، بە شەوێکی چ نابێ. دووه مێش ئەوهیە کە من دلنیام تۆ دەبى بە یە کەمى هه موو ئەو قوتاییانەى کە ئەم سال بەشدارى لە کۆنکۆردا دەکەن! ئەو هه موو سەعی کردەى تۆ بۆ کەسانیکە کە هۆش و توانا و زیرەکیان بەقەد تۆ نەبێ، تۆ کە هه موو نمە کانت بیست لە بیستە، نابێ خەمى کۆنکۆر بخۆی! دەستبەجێ کتیبە کەى لە دەستم دەرھینا و منى برده سەر قەرە وێلەى نووستنە کەم، من کە تاقەتى قسە کردم نە بوو، لە بەرانبەر دایکم بۆ دەنگ بووم.

رۆژی دواتر دووبارە لە کاتى نزیکبوونەوه بە هه مان کۆلان، کەوتەوه شلەژان و دلە گوتى. دلێ خۆم دەدایه وه بە شیوهیە کە دەمگوت: ((ئیتەر ئەمڕۆ ناویرێ بێتە سەر رینگەم و رینگەم پێ بگرئ.))، بەلام کاتێک چوومە ناو هه مان کۆلانى دوینى، لیدانەکانى دلەم خیراتر بوون. گەیشتبومە نێوه راستى کۆلانە کە، دووبارە دەنگە ناخۆشە کەى {سیامەك} م لە پشت داریکه وه گوی لیبوو. گوتى:

- سلاو خانە بچوکە کە، بە خیرایی لە پشت دارە کە هاتە دەرى و خۆی گەیانده من.

دوینى هیچ جینگەیه کت نازارى نەبوو؟

لەناکاو دەنگێکی پیاوانەم لە دواوهى خۆم گوی لیبوو. گوتى:

- دەتەوێت من جوابی سەلامە کەت بدەمەوه؟!

{سیامەك} سەیری دواوهى کرد و هه و لیدا کە پابکات. ڕووی لە من کرد و گوتى: ((ئیتەر ئیستا تۆ بۆ خۆت پاسەوانى تاییه تیت گرتووه، هه موو کاتێک ناتوانى پاسەوانە کەت لەگەل خۆتدا بێنى. بابۆت بێنى تا ئەو رۆژەى کە بە تەنیا دەبى.))

بۆ لای دەنگە کە گەرامه وه، بەهه مان شیوهى دوینى بە نینگایه کی دلرپینەوه.

- سلاو، زۆر سوپاس. دووبارە لە کاتى خۆیدا گەیشتى.

- باشه بۆچى نا، لېت دەۋەشېتتەۋە. بەللام تۆ بە درېزايى ھەفتەى رابردوو ھەموو پوژنىك دەھاتى، پېم وابوو تۆش قوتابى مەكتەبى.

- ھەفتەى رابردوو لەبەر ئەۋەدھاتم تاۋەكو ئەو كورەى رېگەى پېدەگرتى، نازارت نەدات و، رېگەت پېن نەگرى.

بەرپاست! لەو كاتەۋە نەھاتتەۋە سەر پېت؟

- نەخېر، نەھاتتەۋە سەر رېگەم، بەھەر حال زۆر مەمنونى تۆم.

- تىكا دەكەم، كارىكم نەكردوۋە. باشه خواخافىز.

- خوات دەگەل.

سې ھەفتە بەسەر ئەو رۆژەدا تېپەپرى كە ئەوم تېدا بېنى بو.

ئەمپۆ دواى چاك و چۆنى و ھەۋالپرسىبەكى كورت، كىتېبىكى دامى.

- ئەمە كىتېبى چىبە؟

- پرسىبارى عەرەبىبە.

- زۆر سوپاس، بەللام ناتوانم لېت وەرېگرم.

- بۆچى، مەگەر كىتېب شىتېكى خراپە؟

- نا، خراپ نىبە. بەللام ھەست دەكەم كارىكى باش نىبە و، لە ھەمانكاتدا باۋەر ناكەم كە بەكەلگم بېت، ناخر من بىركارى دەخوېنم.

- دەزائم، ھەر بە ھۆى ئەۋە كىتېبى پرسىبارەكانى عەرەبىم بۆ ھېنەى. چونكە زۆرەى ئەوانەى كە بەشەكەيان بىركارىبە عەرەبىبەكەيان لاۋازە.

- تۆ لە كوئى دەزانى كە بە شەكەى من بىركارىبە. ئەى چۆن دەزانى كە سالى كۆتايىمە؟!

- من ھەموو شىتېك سەبارەت بە تۆ دەزائم. بۆ نمونە نىۋى تۆ {خۆرا} يە نازناۋى بنەمالەكەتان ((نازمى)) يە. تەمەنت حەقدە سالە ئىشى باوكت كارمەندى پلە بەرزى..... يە دەتەۋىت ناۋىشانى مالئەۋەشتان بدەمى؟

- سالو، رېگاكەم لېرەۋە تېدەپەپرى.

- بەللام، بۆچى تاكو ئىستا من تۆم لېرە نەدېتوۋە؟!

- ئاخر تازە مالئان ھاتتەۋە ئەم گەرەكە. تۆ ھەموو پوژنىك لەم كاتە بېرەدا تېدەپەپرى؟!

- بەلئى، زۆر زوۋە دەزائم، بەللام دەپى لە كاتى خۆيدا لە قوتابخانە م.

- باشە تۆ كە ئەو كىشەپەت ھەپە لە كاتى دىيارىكراۋدا مەپە كەمىك زووتر يان درەنگتەر ۋەرە.

- نابى چونكە من ھەموو پوژنىك لە كاتى دىيارىكراۋدا لە مالئ دېمە ۋەرەۋە و لە كاتى دىيارىكراۋدا بۆ مالئەۋە دەگەرېمەۋە. ئەگەر زووتر يان درەنگتەر بېمە ۋەرەۋە داىك و باوكم ھەست دەكەن كە كىشەپەكم بۆ دروست بوۋە و نىگەرانى من دەبن. نامەۋىت ئەوان لەبەر خاترى من نىگەرەن بىن.

- وا دىيارە كە تۆ داىك و باوكت زۆر خۆش دەۋىت.

- بە پرواى من ھەموو كەسېك ھەر واپە.

- بەرپاست لە بېرم چوۋ بۆۋە، كە تۆ ناتەۋىت كەس بىتېبىنى كە لەگەل پىاۋى بىنگانە قسە دەكەپت خواخافىز.

- دووبارە سوپاست دەكەم. خوا ناگادارت بېت.

ئەۋە ھەفتەپەك لەم پروۋداۋە تېدەپەپرىت. ئىتر من بە دىتنى راھاتووم. ئەمپۆ شەمە بوۋ دووبارە لە كاتى دىيارىكراۋى خۆى لەۋى بوۋ. بە ھىۋاشى سالوم لى كرد، دواتر ئەۋ ۋەلامى دامەۋە و ھات بۆ لام و گوتى: ((دەموبىست پىت بلېم كە ئەم ھەفتەپە من دوۋشەمە و چوارشەمە ناپەم، چونكە دەرسم نىبە)) بە سەر سوپمانەۋە لېم پرسى:

- بۆچى تۆ ناچىبە قوتابخانە؟

- لە كاتىكدا كە خەندەپەك ھاتە سەر لېۋەكانى بە ھىۋاشى گوتى:

((بەلئى، بەللام قوتابخانەى گەۋرەكان)).

- واتە تۆ خوېندكارى زانكۆى؟!

- بەلئى، بۆچى، لېم ناۋەشېتتەۋە؟!

له کاتیکدا که به سه رسورپ ماونه وه سه یرم ده کرد. شیوازیکی توورپه بووم له خۆمدا نیشاندا و زۆر به راستی پیم گوت:

- تۆ له کوئی ئەم شتانه دهزانی؟ کئی پیتی گوتویی؟

- زۆر به ناسایی و به بێ ئەوهی خۆی تینک بدات، گوتی: پرسیارم کردووه.

- ناخر له بهر چی؟

- خۆ ده بێ بزاتم که من له گهڵ چ که سیك هاوړیم.

- به توانج لیدانه وه گوتم: کهواته تۆ ده بێ ناو نیشانی هه موو ئەو که سانه بزانی که له گهڵ تۆ له ناو کۆلان و بازاردا هاوړین؟

- نا، هه موویان نا، تهنه ئەوانه ی که باهه خیان بۆم هه یه.

- ده توانم بپرسم گرنگیی من له چ پرویه که وه بووه؟ من به هه یج شیوه یه که هزم له و کاره ی تۆ نییه.

- کهواته زۆر به داخه وه م، بۆ ئەوه ی وه لاهامی پرسیاره که ت بزانی..... له وانیه ره ژنیک بتوانم تۆ هه لێژیرم.

- هه لێژاردن بۆچی؟

- به راستی نازانی بۆچی؟ بۆ هاوسه رگیری!!

له و قسه یه ی که کردبووم هه م ته ریق بوومه وه و هه م توورپه بووم. له کاتیکدا که لیدانه کانی دلم خیراتر ببوو، هه ولما که خۆم جددی و بێ مه یل نیشان بده م به شیوازیکی که پر بوو له رق و کینه و به وشکییه وه گوتم:

تۆ به هه لاهه داچووی، من بیر له شوو کردن ناکه مه وه. ده مه ویت له سه ر خویندن به رده وام بم.

- باشه شوو کردن خۆ هه یج دژایه تییه کی له گه ل خویندندا نییه، یه که م جار شوو بکه، دواتر له سه ر خویندن به رده وام به.

له بهر ئەوهی که زۆر به ناسانی قسه کانی ده کرد، به هه یج شیوه یه که که یفم پینه هات. له کاتیکدا که نیوچاوانم گرژ کردبوو گوتم: هه ست ده که م که ئەم باسه به یوه ندی به خۆمه وه هه بێ.

- به لێ باش، تۆ راست ده که ی من زۆر به ناسانی و به بێ په رده قسه م کرد... له به رانه ر قسه کانیدا بێ دهنگ بووم و له سه ر ره یشتن به رده وام بووم. به دوامدا هات و گوتی ئیستا ئەم کتیبه م لێ وه رناگری؟

- نه ع پتیستم پتی نییه.

- تکات لێ ده که م لیم وه رگره. کتیبه هه یج گونا هه یکی نییه. ده زاتم که بۆ تۆ زۆر به سووده.

من پیه شتر سوودم لێ وه رگرتووه، زۆر به کارم هات.

- به لام نیت به هه یج شیوه یه که وه ریناگرم.

- وه ریه گره چی دیکه ناز مه که، به راستی من داوای لیبووردن ده که م. به لێن ده ده م ئەم قسه نه ی پیه شتر دووباره نه بیته وه.

له به رانه ر تکا و پارانه وه که ی نه متوانی خۆم راگرم. کتیبه که م لێ وه رگرت و په ره کانیم هه لده دا یه وه. به شیوه یه کی پیکه نین و توانجداره وه گوتی: دلنیا به هه یج نامه یه کی تیدانییه. پیکه نیم و سوپاسم کرد. وه ک جاری جاران خواحافیزی لێ کردم و له پیه مندا ره یشت.

کاتیک که گه یشتمه ماله وه، یه که سه ر چومه ژوره که م و زنجیری جانتا که مم کرده وه و کتیبه که م ده ره ینا. له سه ر به رگی کتیبه که نووسرابوو (عه لی ره زا هۆشه ند)، له دلێ خۆمدا گوتم هه ر نه بێ ناوی خۆی و ناوی بنه ماله که ییم زانی. به هه مان شیوه که په ره کانی کتیبه که م هه لده دانسه وه، تاکو بزاتم کتیبه کی چۆنه له سه رووی یه کتیک له لاپه ره کان چاوم به ژماره ته له فۆتیک که وت. له ته نیشت ژماره که هه یج ناو و نازناویک نه نووسرابوو. له دلێ خۆمدا گوتم: ((ناکا ئەمه ژماره ته له فۆنه که ی بیته!)).

شادی و خۆشییه کی بێ وینه سه راپای له شی داگیر کردبوو. ویستم برۆم ته له فۆن بکه م له کاتیکدا نه فرینم له خۆم کرد و له دلێ خۆمدا گوتم: ((کچی گه مژه. ناخر ئەوه چ کاریکه که ده ته ویت بیکه ی؟. له وانیه هه رگیز ئەمه ژماره ته له فۆنی ئەو

نەبى. ئىستا ئەگەر ئەمە ژمارە تەلەفۇنى ئەۋىش بىت، بەۋ كارەت لە نەفس بەرزىت كەم دەكەيتەۋە، ئەۋ ۋابىر دەكاتەۋە كە تۆش ھەر ۋەك ئەۋ كچانە ۋاى كە بى ئەسل و نەسەبىن و لۆتى سەر جاددەكانن كاتىك كە تەكسى ھۆرنىيان بۆ لى دەدات يەكسەر لەگەلى سەر دەكەۋن.

ئابروو و شەرەفت بپاريزە، ۋەك ھەموو كات ھەموو بپاۋىك ۋەك خاكى ژپىر قۇندەرەكانت حساب بكة).

ماۋەبەك تىپەرى، گىژ و ھىژ ببووم لە ناكاو ھىژىكى شاراۋە منى بۆ لای تەلەفۇن برد، ھەستەم دەكرد خۇراگرى و ئارام گرتن بى سوۋدە. بۆ ئەۋەى كە كارەكەم جىبەجى بكەم گوتم: ((تەلەفۇن دەكەم، بەلام قسە ناكەم، سەرەنجام لەۋ بەرزەخە خۆم رزگار دەكەم)).

بە خۇشحالىيەۋە تەلەفۇنەكەم ھەلگرت و بۆ ژوورەكەى خۆم برد، ھەستەم دەكرد ھەموو لەشم سوۋتاۋە و گويم لە لىدانەكانى دلتم بوو. لە كاتىكدا كە دەستەكانم دەلەرزىن ھەر ۋەك كەسەك كە بىھەۋىت تاۋانىكى گەۋرە ئەنجام بدات. ژمارە تەلەفۇنەكەم لىدا. سەر لە خۆم سورماۋو؛ چونكە ھەر ژمارە تەلەفۇنەكەم يەك جار سەيرم كىرەبەك يەكسەر لەبەرم دەكرد، ئىستا بۆ ئەم ژمارە تەلەفۇنە، بۆ لىدانى ھەر ژمارەبەكەى ھەموو جارەك سەيرى ئەۋ ژمارانەم دەكرد كە لە سەر كىتەبەكە نووسراۋوون. لە كۆتايى ئەۋەى كە ژمارەكەم لىدا دۋاى ئەۋەى دوو جەرەس رۆيشت، خۇى تەلەفۇنەكەى ھەلگرت، چەند جارەك گوتى: ((ئەلو فەرموو))، بەلام من ۋەلام نەدايەۋە. دەتگوت تەلەسم كراوم. ھەستەم دەكرد كە دلتم لە قەفەسەى سىنگم دىتە دەرەۋە. بە خىرايى تەلەفۇنەكەم داخست.

ھىشتا چەند چركەبەك تىنەپەرى بوو كە زەنگى تەلەفۇنەكە لىدا. يەكسەر لەجى خۆم دەرپەرىم، بە پەلە تەلەفۇنەكەم ھەلگرت بە دەنگىكى پچر پچر گوتم: ((ئەلو فەرموو)) لە كاتىكدا كە پىدەكەنى گوتى:

((سەلام خۇرا خان، حالتان باشە؟!))

لە جىي خۆم وشكبوۋمەۋە. ئىتر ھىچ شتىك ناتوانم بلىم. دەنگى خۇى بوو بەلام ئەۋ ژمارە تەلەفۇنى ئىمەى لە كۆى پەيدا كىردۋە، دەمەۋىست قسە بكەم، بەلام ھەناسەكانم لە سىنگمدا قەتەس مابوون كە نەمدەتوانى قسە بكەم، دوۋبارە دەنگىم بىست كە گوتى:

جوابى سەلامەكەم نادەپەۋە؟ بە راست بۆچى تەلەفۇنەكەت داخست؟!

ھىزم دايە بەرخۆم و گوتم: تۆ، ژمارە تەلەفۇنى ئىمەت لە كۆى پەيدا كىردۋە؟

لە كاتىكدا كە پىدەكەنى گوتى: باشە ھاتىبە قسە. ئىستا گومانەكەم راست دەرچوو.

گوتم: ژمارە تەلەفۇنى ئىمەت لە كۆى دەست كەوت؟

- من خۆ گوتم ھەموو شتىك كە پىۋەندىبى بە تۆۋە ھەبى دەيزانم، خۆت باۋەرت نەكرد.

- كارىكى زۆر ناشىرىنت كىرد، تكايە جارەكى دى تەلەفۇن بۆ ئىرە نەكەى.

- بە سەر چاۋ خۇرا خان، بە مەرچىك كە تۆش پىم بلىنى بۆچى تەلەفۇنت بۆ مالى ئىمە كىرد؟

- باشە، ھەر لە خۇرا، من زۆر بزۆم دەسكارى تەلەفۇنم كىرد، من ھەرگىز نەمدەزانى ئەۋ ژمارەبەكەم ژمارە تەلەفۇنى ئىۋەبە.

- زۆر باشە ئىستا كە دەزانىت. ھەر كاتىك ۋىستت پەپەۋەندى بگرى من خۆم تەلەفۇنەكە ھەلدەگرم.

- نا، من بە ھىچ شىۋەبەك ئەۋ كارە ناكەم، تكايە تۆش ھىچىر تەلەفۇن بۆ مالى ئىمە نەكەيت.

- بەلام ئەۋە تۆ بوۋى كە يەكەم جار تەلەفۇنت كىرد. من ئەگەر ۋىستبام تەلەفۇن بكەم پىشتەر دەم تۋانى، چونكە ژمارە تەلەفۇنى ئىۋەم دەزانى.

بە توۋرەبەۋە گوتم: تۆ زۆر فىلېبازىت، ۋەك مرقى بەدكار لە پىشدا دانت رۆكردبوو. - بۆ تۆ ۋا بىر دەكەبەۋە كە نىچىرەيت؟

- ئەمە چ قسە يەكە كە تۆ دەيكەيت. من هيچ كاتيك لەو جوۆره بير كردنه وانە دەبارەي خۆم ناكەم.

- بەلام بۆ خۆت ئەم قسە يەت كرد.

- ئيتەر زۆر توورەبوو بووم، بە توورەبەيهو گوتم:

- من كارە نابەجيبەكەي تۆم بەبێ رشتنى دانە هەست پێ كردبوو. خۆش بەختانە تۆ خويندكارى زانكۆى، دەبى لە مەبەستم تى بگەي.

- لە كاتيكدا كە زۆر پيئەكەنى و گوتى: چەندە بەناسانى تۆ توورەبووى.

ئەم قسە يە زۆر كارى تى كردم، گوتم: نا، من زۆر نارامم، بەلام پيئەكەنينەكەي تۆ بەبى هۆيە.

لە كاتيكدا كە ناوازي قسە كانى هيشتا شيۆه ييئەكەنينى پيۆه بوو گوتى:

- بەلى دەزانم. ئيستە دەكرى دووبارە تەلەفۆنت بۆ بكەمەوه؟

- نەخيز. پيئەكەني: هەرگيز نابى.

- زۆر چاكە هەر چۆنيك كە تۆ پيئەكەني خۆشە با وا بى. باشە ئەمەريكت نيبە؟

- خواحافيز.

هەرودەها ئەو دواي خواحافيزى تەلەفۆنەكەي داخست. دواي ئەوهي كە منيش تەلەفۆنەكەم دانا. لە خۆم تەريق بوومەوه. كە بە چ سادەببەك لە خستە چووم. لە خۆم توورەبووم. بۆ تەنبى كردنى خۆم، بۆ لاي ناوينە چووم دە زللەي بەهيزم لە پرومەتە كامدا. بۆ لاي پەنجەرە چووم پەنجەرەكەم كردەوه، سووتانەوهي پيئەكەني پرومەتم هيشتا نازارى دەدام. بريارمدا جاريكيتەر هەرگيز بە گەرەكەكەياندا تينەپەرم.

بۆ رۆژى دواتر ديسان لە هەمان كۆلاندە ئەوم بينى. بە نارامى سەلامى كرد. جوايم نەدايەوه و لە سەر رۆيشتم بەردەوام بووم.

گوتى: هيشتا توورەي؟

من هەر پيئەكەني بووم، دووبارە گوتى: ((داواي لايبووردنت لى دەكەم لەوانە يە كارەكەم هەلە بووبى)).

كتيبەكەيم لە جانتاكەم دەرهيئا و لە بەرانبەرەيدا پارگرت.

- بۆچى كتيبەكەم دەدەيتەوه، تۆ كە هيشتا نەخويندۆتەوه؟

- پيئەكەني پيئەكەني، زۆر سوپاس.

بە نيگەرانيبەوه گوتى: ((كتيبەكە با بۆ خۆت بيت. ئيتەر لىت وەرناگرمەوه، خواحافيز)).

بە پەلە ئەو ناوهي بەجيبهيشت و رۆيشت.

لەو رۆژە بە دواوه نەمديتەوه، لەو رۆژەوهي كە ئەو ريبەكەي خۆي گۆزى

بوو. هەستم دەكرد شتيكەم ون كردووه. هەموو بير و هۆشم لە لاي ئەو بوو. لە كاتى كتيبە خويندەوه بە هيچ شيۆه يەك ناگام لىئەبوو كە چى دەخوينمەوه.

بيئەكەني بە هەموو شتيك دەگرت خورەوشتم بە تەواوتى تيكچوو بوو. دايك و

باوكم هۆي گۆزاني هەلسوكەوتى منيان دەگەراندەوه بۆ زۆر دەرس خويندن و

فەزاي داخراوى مالهوه. هەوليان دەدا من بۆ چيا و پارك و ميوانى بىەن. بەلام

خۆم بە باشى هۆي نيگەراني يەكەي خۆم دەزاني. چوار هەفتە بە سەر ئەو

رۆژەدا كە ئاخىر خواحافيزى لى كردووم تينەپەري. ئەمەريۆ بريارمدا بە بەهانەي

ويدانەوهي كتيبەكەي تەلەفۆنى بۆ بكەم. بەو شيۆه يە كە تەلەفۆنم بۆ كرد، خۆي تەلەفۆنەكەي هەلگرت:

- ئەلو فەرموو.

- ((سلاو، كەميك راوەستام و گوتم: من خۆرام، تۆ باشى؟)).

- سلاو، پيئەكەني نە دەكرد خۆت بناسيئى. خۆم دەنگت دەناسم. باشە حالت

چۆنە. ئيمە نايينى باشى؟

- زۆر سوپاس، باشم.

- كەواتە ديارە، چونكە من نايينى بۆيە زۆر باشى.

- نا بەو شيۆه يە نيبە. بۆ ئەوه تەلەفۆنم كرد تا كتيبەكەت بدەمەوه.

- من خۆ پيئەكەني گوتى كە كتيبەكە وەرناگرمەوه.

- بەلّام من ھەزناكەم كە كىتیبك پىئوھندى بە منھوھ نەبى، لە لام بىت. من بە ئەمانەتم وەرگرتوھ و پىئويستە كە بىدەمەھوھ خاوەنەكەى.

- بەلّام من ئەو كىتیبەم داوھ بە خۇتان.

- جەنابى ھۆشمەندا! من ھەز ناكەم شتىك بە زۆر لە كەسىك قىبول بەكەم. بەس تىكايە بەيانى وەرە و لىم وەرگەرەھ.

- ئىستا كە واى لىھات، باشە، بە چاوان، بەيانى دىم لىت وەرەگرمەھوھ. بە راست لە كۇتايىدا ئەو كىتیبەت خويىندەھوھ؟

- بەلّى خويىندەھوھ.

- سوودت لىئوھرگرت؟

- بەلّى، كىتیبكى باش بوو. زۆر سوپاس كە وىت دام بىخويىنمەھوھ.

- تىكا دەكەم.

- باشە كارىكت نىبە؟

- وا زوو دەتەووت تەلەفۇنەكە داخەى؟

- بەلّى، ئەگەر پوخسەت بەدى؟!

- پوخسەتى ئىمە لە دەست تۆ داىە.

- باشە خواحافىز.

- خوا ئاگادارت بىت.

كاتىك كە دەسكى تەلەفۇنەكەم دانا ھەستىكى باشم ھەبوو. ھەستم دەكرد كە بارى خەمەكام لە سەر سووك دەبى. خەندە لە سەر لىئوھكام لا نەدەچوو بە شىئوھىەك كاتىك داىكەم بۆ بانگ كردنى نان خواردنى ئىئوارە ھاتە ژوورەكەم. گوتى:

بەھ... بەھ!! چەندە سەبىرە دواى ئەو ماوھ دوور و درىژە ئاخىرى دىتمانى پىبەكەنى، لەگەل كى قسەت دەكرد كە بەو ئەندازەىە خۇشچالى كرددوىى؟

گوتم: ((بەكىك لە ھاوړپكام، زۆر قۇشمەىە. بە نوكتەكانى خەلكى دىنىتە پىكەنى)).

بەيانى دووبارە لە ھەمان كۆلان دىتم. لە خۇشيان خەرىك بوو بالم لى بروين و بفرم. بەلّام خۆم كۇنتزۆل كرد. سالاوم لى كرد و ئەو بە خەندەھوھ جواىى دامەھوھ.

كىتیبەكەم لە جانتاكەم دەرھىنا و بە سوپاسەھوھ وىم داىەھوھ. گوتى:

- پىئويستە من سوپاسى تۆ بەكەم كە سەرەنجام گەورەبىت كرد و ئەو كىتیبەت خويىندەھوھ، خۆ نىئو پەرەكانى بۆمبى تىدا نەبوو؟

بە پىكەنىنەھوھ گوتم ((نا)).

- باشە ئەم ماوھىەت چۆن بەسەر برد؟

- مەبەستەكەى تىگەبىشتم، بە ساردىى گوتم: ((وھك ھەموو كاتىك، بۆ دەبى چۆن تى پىپرەت؟)).

ئاھىكى ھەلكىشا و بە خەندەىەكەھوھ گوتى: ((ھىچ، ھەروا)), داىە كىتیبكى لە بەرانبەرم راگرت.

- ئەمە چ كىتیبكە؟ ھەبى و نەبى ئەدەبىاتە!

- نە، كىتیبى پرسىارەكانى جەبر و ھەندەسەىە. زۆر باشە. ئەگەر نارەحەت نابى بلىم كە من سوودىكى زۆرم لىئوھرگرتوھ و زۆرىش قەناعەتم پىبەتى.

- نا، كەواتە بىشك كىتیبكى زۆر باشە.

- زۆر بە كورتى و پوختى، پاش كەمىك راوھستان گوتى: ((من بىركارىم خراب نىبە كاتىك كىشەىەك ھاتە پىشت بۆ پرسىار ھەل كردن، ئەگەر ھەزەت كرد، ئەوا تەلەفۇن بەكە خۇشچال دەم يارمەتەت بەدەم.

- زۆر سوپاس، كىتیبەكە وەرەگرم، بەلّام باوھرناكەم تەلەفۇنت بۆ بەكەم.

- بە ھەر حال سوپاس كە كىتیبەكەت وەرگرت.

- پىئويستە من سوپاسى تۆ بەكەم. راستى لە زانكۆ بەشەكەت چىبە؟

- ئەندازىارى كۆمپىوتەر، ھەلبەت زۆر گرانە.

- لە كام زانكۆىە؟

- زانكۆى.....

- بەس وا دياره غمزهكانت باش بوون.

- خراب نەبوون، بۆچی؟

- هيچ ھەروا، بەپاستى خەرىكە درەنگ دەبى، خواحافىز.

- خوا ئاگادارت بىت.

شەو كىتېكەم كردهو و پەرەكانىم ھەلدايەو، بەلام ھىچ شىتېكى تىدا نە بو. چەند پەرىكەم لى خوئىندەو و چەند پەرسىارىكەم لى شىكار كرد. يەككە لە پەرسىارەكان شىكاركردنى تۆزىك گران بو. بەبى ئەوئى كە ھىچ بىر لە باسەكە بەكەمەو بۆ لای تەلەفۇنە كە رۆيشتەم و ژمارەئى ((عەلى ھۆشەندەم)) لىدا ئەو زۆر بە ئاسانى جوابى پەرسىارەكەمى داىو و شىكارى كرد. لەو شەو بە دواو كارى من بىو و تەلەفۇن كردن و پەرسىار ھەلكردن. بەلام تەنھا بۆ بىستىنى دەنگى ئەو پەرسىار شىكاركردنەم كەردىو بەھانە. لەو و بەدواو خووم پىئو گرتبو، بەردەوام تەلەفۇنەم دەكرد. سەرەتا بەس دەربارەئى پەرسىار و نمونە قسەمان دەكرد، پاشان قسەكامان بۆ لای كۆمەلېك شىتەر ئاراستەئى خوئان دەكۆرى.

شەوئىكەن كاتىك لەگەل (عەلى رەزا) قسەم دەكرد. باوكەم لە دەركايدا. وامزانى داىكەم و شىرى بۆ ھىناوم، گوتم داىو ھەر ژورەو، كاتىك بىنىم باوكەم خىرا تەلەفۇنەكەم داخست. باوكەم گوتم:

- خۆرا لەگەل كەسېك قسەت دەكرد، لېم تىك داى؟

- دەستە وەستان گوتم: نا، كەسېك نە بو، واتا گرنەك نە بو. شىتېك روى داو؟

- نە ع خۆرا گيان، پوخسەت ھەيە لەلات دانېشم؟

- بەلې باوكەم فەرموو.

- باوكەم لە سەر قەرەوئەلەكە لە تەنېشتەم دانېشت. بە دەستىك دەستى گرتەم و دەستەكەئى دىكەئى بە سەرم دادەھىنا و مووەكانى نەوازش دەكرد. ھەرەھا زۆر لەسەرخۆ نېو چاوانى ماچ كردەم. ماوہىيەكى كورت تىپەرى، بىدەنگىيەكەئى باوكەم

نازارى دەدام. چاوم بە دەفتەرىك كەوت كە بە باوكەم بو. ھىچ كاتىك ئەو دەفتەردەم

پى نە دىتبو، بە ھىواشى لە باوكەم پرسى:

- بابە شىتېك بوو؟

- نا، خۆشەويستەكەم تەكايەكەم لە تۆ ھەيە.

گوتم بابە پىم بلې، ھەر كارىكت بوئىت بۆت دەكەم.

- كارىگەرى نابى لە سەر دەرسەكانت؟

- نە خىر بابە، ئەمرو پىنچ شەمەيە من جومە كاتم ھەيە بۆ ئەوئى دەرسەكانم بخوئىنمەو. ئەگەر تۆ بتەوئىت ھەموو رۆژەكانى ھەفتەئى داھاتوو بۆ كارەكەئى تۆ تەرخان دەكەم. تىستا پىم بلې چىيە؟

- زۆر سوپاس! داستانىكەم نووسىو، دەمەوئىت تۆ بىخوئىنېيەو و پرا و بۆچوونى خۆتى لە سەر دەربېرى.

لە جىئى خۆم دەرپەرىم و بە خۆشحالېيەو گوتم: ((نەم دەزانى كە تۆ داستانىش دەنووسى)).

بە شىبوازىكى زۆر سەير گوتم: ((لە سەردەمى گەنجىمدا ھەندىك جار دەستەم دەدايە قەلەم و داستان و چىرۆكى كورت و درىژم دەنووسىن. ھەلەت ھىچ كات ئەوانەم و ھىچ كەس نەدەدان كە بىاخوئىنېتەو، تەنھا بۆ دلې خۆم دەنووسىن، بەلام ئەمەئى كە لە دەستەدايە ھەز دەكەم كە تۆ ھەر بىخوئىنېيەو.

بە دەنگى بلند گوتم: ((بابە رۆمانە؟)).

ئەو بەئارامى گوتم: ئەمە داستانىكى راستەقېنەيە كە من لە سەر پەردەكانى ئەم دەفتەردەم تۆماركردو. داستانى لە داىكبوونى خۆشەويستەرىن كەسى ژيانى منە! لەگەل دەربېرىنى رستەئى كۆتايى، بە چا و لىكردنىكى قوئەو سەيرى منى دەكرد و ھەپەسا بو.

پەژارە و غەمىكى سەيرم لە دەنگ و نىگەئى باوكەمدا ھەست پى دەكرد، دەفتەردەكەم لە باوكەم وەرگرت، باوكەم شەوباشى كرد و رۆيشت. بە شىوہىيەك غەمى

باوكم كارى له رۆح و لەشى منيش كردبوو. نىگه رانىيه كى سهير سهراپاي له شى داگر تىبوو. ئەمه چ داستانىكه كه باوكم بهو هه موو غه م و په ژاره يه وه نووسيوه تى!

دهفته ره كه م كرد هوه.

له سه ره وهى دهفته ره كه نووسرا بوو:

﴿به ناوى تو! كه دروستكه رى هه موو بوونه وه رى، خۆت گه وه رى هه موو شتىكى﴾

﴿كۆمه كم كه، كۆمه كم كه، كۆمه كم كه... و،﴾

- داستانى نووسراوى باوكم بهم شيوه يه بوو.....

ته كسى يه كى كۆن به درى ژايى يه كى كه له شه قامه كانى باشوورى شار له سه ر رۆيشتن بهرد هوام بوو. شوڤى رى كى زله ي قه لوه له پشت سوكانه كى دانىشتبوو و (ئه جمه د كه به ژن و بالا يه كى به رز و بارىك و رىك و پىكى هه بوو له سه ر كوشنه كى دواره دانىشتبوو و پالى دا بووه، چاوى له و ناو نيشانه ده كرد كه له ده ستى دا بوو.

شوڤى رى: كاكه ناو نيشانه كه باش ده زانى؟

ئه جمه د: به خوا من ماوهى چهن د سالى كه له ده ره وهى ولات بووم، تازه بو ئىران گه رومه ته وه. ئەگه ر راستى يه كه ت ده وى، من زۆر شاره زاي گه ره كه كانى تاران، به تايبه تى باشوورى شار، نيم.

- بۆيه كاكه گيان به رهنگ و روخسارت دياره كه كاروبارى تو له گه ل ئەم ناوچه يه، يه ك ناگرى ته وه. ئىستا بۆچى ده ته وىت به و شه وه برۆى بو شه وى؟ ئەگه ر به رۆژ بچى زۆر باشتره. باشه، زۆر زه رووره كه برۆى؟

- وه لالا شه وه من كارى كى زۆرم هه يه. هه ره ها نى كى جه ئىشه. پىويسته كاره كانم خىراتر و زووتر ته واو بكه م. ئەگه ر ئەم كاره م ئەم شه وه نه كه م وه دا ده كه وى و درهنگ ده بى.

- به لى پىشيانان گوتىانه: ((كارى ئەمرو مه خه سبهى)).

- به لى قوربان.

ماوه يه كه به بى ده نكى تىبه رى پاشان شوڤى ره كه به شى وا زى كى زى ره كانه پرسى ((كاكه كاره كه ت خى ره ؟)).

- به لى گيانه، كارى كى خى ره. چاوى له ناو نيشانه كه كرد كه له ده ستى دا بوو.

شوڤى رى: ژن ماره كردن له گۆرى هه؟ هه لبه ت ببووره مه به ستم نى به خۆم له مه سه له كه ت هه لقو رى تىنم، به لام ئىمه ي شوڤى رى ته كسى خۆمان پى وه گرتوه كه قسه بكه ين بو شه وهى هه ست به ماندو و بوون نه كه ين.

ئه جمه د: به بى تا قه تى وه لامى دا يه وه: ((كاكه ئەمه ناو نيشانى كابر ايه كه كه كى شه و گى رو گرتى هه يه. يه كى كه له ها و رى كانم ئەم ناو نيشانه ي به من داوه، چونكه شه و ده ناسن بۆيه نه يو يست خۆى بچى بو لايان، گوتمان له وانه يه بگوى كى كه من بچم كى شه كه يان بو چاره سه ر بكه م)).

- خوا خى رت بنووسى، ئىستا له و ده ور و زه مانه هه موومان گرفتار و به ده بختى ن، هه ندى كيان نه بى كه له ئىمه باشترن، تو ش، ئەگه ر چهن د نه فه رى كى وه كو تو هه بن و يارمه تى خه لكى لى قه و ماو و گرفتار بدن، دنيا ده بى ته گولستان.

- زۆر سوپاس كاكه.

- تو ژنىشت هى ناوه؟ مندالت هه ن؟

- به لى، بۆچى؟

- ناخر ئىمه ي مروڤ تاكو ژن و مندالمان نى به كه مىك ده ستمان ده گاته كارى خى ر، به لام كاتىك ژن و مندال هاته گۆرى، ئىتر هه موو بى ر و هو شمان ده بى ت به نان په يدا كردن بو ژن و مندال و كاره خى ره كانمان ئىتر په كيان ده كه وى ت.

- من ژم هى ناوه، به لام مندالم نى به.

- بۆچى، مندال سه ر ئىشه يه؟

- نا، خوا ئەمى له سه ر نه بووه، ئىمه به به شى خودا شوكرى ن.

- باشه له كارى خپردا به شدارى ده كسى، ان شاء لله خوا كيشه ش توش چاره سر ده كات.

له و شه ودا سهاره ته كانيكى به هيزى كرد و شو فيره كه دابه زى و سه يريكى سهاره كه ي كرد كه مينك له دهورويه سهاره كه هه لسوورا و ده ستى تى و هردا. پاشان له جامه كه وه سهرى هينايه نيو سهاره كه، پروى له نه محمد كرد و گوتى:

- كاكه خه جاله تى توم من ناتوانم له كاره خيره كه ي تودا هاوبه شى بكه م. نه م سهاره به نيستا چند سعاتيكى كار دهورى بؤ چاكرنده وه، دووباره جه نه ي گرتوه. نه گهر ده كرى، تو نه ونده ريگايه ي كه ماوه به پى برؤى، هينده ي نه ماوه نه وه گه يشتينه جى، نه گهر له چند كه سينك پرسيار بكه ي پيت ده لى ن. نه محمد دابه زى.

شوفير: كاكه تو خوا ليم ببوره. نه گهر گونجا خوم به دواتدا ديم تاكو ناو نيشانه كه ت پى بلېم، به لام نه م سهاره شكاوه جيگه ي پروا نييه. هاكا سهاره كه بيان برد. ته نها نه و خه ره كه شكاوه سهر چاوه ي بزيوى نييه.

- كيشه يه ك نييه، تو خوت نه زيه ت مه ده. ناو نيشانه كه له چند نه فهرى ك ده پرسم. خوا حافيز.

شوفير: خوا پشت و په نات بيت.

نه محمد ناو نيشانه كه ي له دوو كاندارى ك، كه خه ريكي داخستنى دوو كانه كه ي بوو پرسى، پاشان ملي ريگه ي گرت، له نيو كؤلانه ته سك و بيدنه نكه كان خه لكانيكى كه م تاق و لوقه هات و چويان ده كرد، ورده كه متر ده بوون. به لام هه ولى ده دا كه به سهر خويدا زال بيت و ترس له خوى دورور كاته وه. ده نكي نقه نقى يه ك له دواى يه كى مندالينك، سهرنجى نه محمدى بؤ لاي خانميك راكيشا، كه چارشوييكي گولدارى له سهر بوو، ده ستى كورپيكي بچووكى سى چوار ساله ي توند گرتبو و، به خيراى ده رويشت. نه محمد خيرا خوى گه بانده نه و نافرته و ناو نيشانه كه ي لپرسى. به پرسياره كه ي نه محمد منداله كه بى ده نك بوو. ژنه گه نجه كه به پرويه كى خوش گوتى:

((به دواى نييه دا و هره، مالى نييه ش له هه مان كؤلانه)).

چراى توميد له دلى نه محمد داگيرسا و به دواى ژنه كه دا ملي ريگه ي گرت، ريگه يه كى زوريان نه بريبوو، گه يشته كؤلانيكى تنگ و تاريك. ريگه ي كؤلانه كه له ويدا ته واو ده بوو. ديوارى خانوه كان هه مووى له خشتى قورپى كؤن دروست كرابوون و به كا و قور سواغ درا بوون. ته نيا شتيك كه له و تاريكييه خوى نيشانى نييه ده دا، عاموودى دار و گلوييكي كاره با و جؤگه يه كى باريكى شاو بوو كه به نيوه راستى كؤلانه كه دا تينه په رى، به لام هيچ ناوى تيدا نه بوو جگه له هه نديك زبل و زال هيى چى ديكه بهر چاو نه ده كه وت.

ژنه گه نجه كه مالىكى له كوتايى كؤلانه كه نيشانى نه محمد دا، خوا حافيزى كرد و چوه يه كي ك له ماله كان. نه محمد به ره و پروى كوتايى كؤلانه كه ملي ريگه ي گرت. له نيو كه ش و هه واى كؤلانه كه هه ستى به غم و په ژاره يه كى زور ده كرد. گه يشته نه و ماله ي كه ژنه كه نيشانى دابوو. خانوييكي زور بچووكى كؤن بوو، كه ده رگاكانى له دار بوون. نه محمد چند جار يك له نه لقه ي ده رگا كه يدا، به لام هيچ جوابيكي گوى لى نه بوو، به ناچارى به مستى به هيز له ده رگا كه يدا.

پاش ماوه يه ك كچيكي بچووكى ۳-۴ ساله ده رگاى له نه محمد كرده وه و، به بى هيچ قسه يه ك به چاره غه مناك و بى گونا هه كانى له نه محمد رامابوو و چاوه كانى نه بله ق بوو بوون، نه محمد به پيكه نينه وه سلاوى له كچؤله بچووكه كه كرد و له سهر قسه كردن به رده وام بوو: ((كچم، بابسه له ماله وه يه؟ دوايى، پاش راوه ستانيكى كورت، گوتى ((ده توانم نييه ژورره وه)).

به لام كچه بچووكه كه به هه مان شيوه ي پيشو سهرى له نه محمد سوپ مابوو يه ك قسه ي نه ده كرد. نه محمد ده ستى به پرچه نهرمه كه يدا هينا و گوتى: ((كچم، نه گهر روخسه تم بده ي، ديمه ژورره وه و؛ بؤ نه وه ي له گه ل بابسه قسه بكه م)).

كچه بچووكه كه چوو بؤ نه ولا و به هيواشى به سهر چند پى پلكه يه كى بچووكدا كه له ته نيشت ده رگا كه بوو سهر كه وت. نه محمد دواى داخستنى ده رگا كه

به دواي كچۆلته كه دا به قالدئرمه كاندا سهر كه وت. پئنگاي پليكانه كان به دهر گاي ژورويكي بچوك كۆتايي ده هات. له درزي ژوروه كه وه تيشكي رووناكييه كي زهر دباوي كز ده هاته ده ئي. ئه حمده له سهر خو له دهر گاي، به لام هيچ جوابيك نه بوو. پاش كه مينك راوه ستان، چوه نيو ژوروه كه. حاله تيكسي سارد و بي گيان ژوروه كه ي داگرتبوو. ژورويكي له قور دروستكراو كه له زوربه ي شوينه كانى خشتي قور پهرش و بلاو بوو بونه وه و خزيان نمايش ده كرد. په نجه ريه كي بچووكي دارى تيدا بوو كه تنه تها پئنگه بوو بو چوونه دهر وه ي هه واي نيو ژوروه كه، وه پارچه به ريه كي كۆن و دراو له سهر ئه رزي ژوروه كه راخرا بوو، هه روه ها چهند كهل و په ليكي بي كه لكي لي بوو.

له كۆتاييدا ئه حمده چاري به قهره ويته يه كي دارى شكاو كه وت، كه پياويكي له سهر راكشا بوو، ده تگوت په يكه ري ئيسكانه و پيستته كه ت لي داماليوه. كچه بچووكه كه به بي دهنگي له تهنشت قهره ويته كه راوه ستا بوو، به دهسته بچووكه كانى دهستي پياوه كه ي دهگوشي وه به چاوه گه وره كانى سه يري هه لسوكه وتي نيگا كانى ئه حمده ي ده كرد.

له كاتيكدان ئه حمده له دلدا ههستي به غه مينكي قول ده كرد بو لاي قهره ويته ي پياوه كه چوو. كه مينك دهستي به دهستي پياوه نه خو شه كه دا هينا و، دهستي له سهر سهرى نه خو شه كه دانا. چاوه كانى پياوه كه به هيواشى كرانه وه و به حه په ساويي و سه رسورمانه وه سه يري ئه حمده ي ده كرد. تنوك تنوك فرميسك له گوشه ي چاوه كانى پياوه كه ريشكه يان به ست و به سه ر گۆنايدا هاتنه خوارى. پاشان ليوه كانى ليك كرانه وه به دهنگي له رزۆكه ره ناوي ئه حمده ي هينا و به هه مان دهنگي له رزۆك شوكر و سوپاسي خواي كرد.

ئه حمده به دوودلي و بي باوه ري چاويكي قولتي له روخساري پياوه كه كرد و به خزي گوت: ((خوايه سه ير كرده كه ي له لام غه ريب نيه، به لام بوچي من نايناسم، واديته به رچاو كه هه رگيز له ژياغدا ئه وه دم نه ديتبي)).

وردتر سه يري پياوه كه ي كرد، پاشان به ده نكيكي توژنيك بلند كه شيوازيكي سه رسورمان و په ژاره ي پيوه ديار بوو، گوتى: ((شه هريار!! تو ي خوايه، باوه ر ناكه م!)).

پئنگه نينيكي بي روو له روخساري پياوه نه خو شه كه وه دهر كه وت. ئه حمده دووباره گوتى: ((شه هريار، به راستي خوتى؟، تو له كو ي و ئيره له كو ي؟! باوه ر ناكه م!)).

- شه هريار به ده نكيكي پر له كوله گروو گوتى: ((ئه حمده گيان، باوه ريكه، خو مم، شه هريار)) به هانتت گيانكي تازته به من به خشى. نه مده زاني ئه و كاره ي كه ده مه ويت چۆن روودات. به لام ئيستاكه تو م بينى له ته واي ژياغدا له خواي گه وره سوپاس گوزارم، چونكه داواكه ي قبول كردم.

- شه هريار گيان، ئه وه چ قسه يه كه كه ده ي كه ي؟ ئيمه تازته به يه ك گه يشتينه وه، هه ر كارتيك كه له ده ستتم بيت ئه نجامي ده دم بو ئه وه ي چاك ببويه وه. ئيمه تازته له سه رته تاي رينگه ين ئيستازوري ساوه تا بگه ينه كۆتايي رينگه. گو يت ليه؟.

به لام شه هريار هيچ شتيكي گو ي لينه بوو، چونكه له هوش خو ي چو بوو. ئه حمده سه يري كچه بچكۆله كه ي ده كرد. كچه كه ش سه يري ئه حمده ي ده كرد. به هوي ئه و قسانه ي كه ئه حمده و شه هريار له گه ل يه كتردا كرد بوويان، ههستي متمانه به ئه حمده له لايه ن كچه بچووكه كه زياتر ببوو. ئه حمده رو ي له كچه كه كرد و گوتى: ((ئه م پياوه چي تو يه؟))

كچۆلته كه له كاتيكدان كه رو ي بو لاي نيوجاوانى باوكى وه رگيتر بوو، گوتى: با به مه.

ئه حمده به سه رسورمانه وه گوتى: باوكته؟! واته: به راستي باوكته؟!.

- كچۆلته كه ش به نارامي تهنه سه يري باوكى ده كرد. ئه حمده له به ر خو يه وه ده يگوت: ((شه هريار، كه ي ژني هينا وه كه من تا كام لي نه بووه؟!)).

پاشان ههستا و دهستی به سهری کچه که داهینا و گوتی: خۆشه‌ویسته‌که‌م، من ده‌چمه ده‌ری تاوه‌کو ته‌له‌فۆن بۆ فریاکه‌وتن بکه‌م و، بێن و، بابە بیەن بۆ نه‌خۆشخانه، تا چاک بیته‌وه، باشه؟! تۆ ئاگات له‌ بابە بیت، تا من ده‌گه‌رپه‌وه)).

به‌ په‌له‌ له‌ ماله‌که‌ هاته‌ ده‌ری و هه‌ولتی ده‌دا به‌ بیر خۆی به‌ینیتته‌وه‌ که‌ له‌ کوئی کابینه‌ی ته‌له‌فۆنی گشتی به‌رچاو که‌وتوه، پاشان به‌ خۆشحالی به‌ بیری هاته‌وه‌ که‌ چهند کۆلانیك له‌ خوارتری مالتی شه‌هریار کابینه‌ی ته‌له‌فۆنی گشتی به‌ به‌رچاو که‌وتبوو، به‌ خیرایی ملی ریگه‌ی گرت، له‌ دلّی خۆیدا داوای له‌ خوا ده‌کرد که‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ خراب نه‌بووین. به‌ زوویی گه‌یشته‌ کابینه‌که‌، ئیستا له‌ خوا ته‌مه‌ننای ده‌کرد پاره‌ی ناسنی پێ بۆ ئه‌وه‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی پێ بکات له‌ نیو جانتاکه‌یدا سه‌که‌یه‌کی دۆزییه‌وه‌ که‌ خۆشبه‌ختانه‌ توانی ته‌له‌فۆن بۆ به‌شی فریاکه‌وتن بکات و، ناو نیشانی مالتی شه‌هریاریشی پێ دان.

له‌ ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ مالتی شه‌هریار، که‌وته‌ بێر و یادگاری یه‌ شیرینه‌کانی رابردووی و هادریته‌تی چهن‌دین ساله‌ی که‌ له‌ گه‌ل شه‌هریاردا به‌سه‌ری بردبوو. که‌وته‌ بیری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ پیکه‌وه‌ له‌ گه‌ل شه‌هریار له‌ قۆناغی ناوه‌ندی و ناماده‌یی ده‌یان خۆیند، که‌ شه‌هریار یه‌کیک بوو له‌ زیره‌کترین قوتابیه‌کانی نیو خۆیندنگه‌، به‌ جۆریک که‌ قوتابیه‌کانی تر پێ یان ده‌گوت ((کۆمپیوتەر)) شه‌هریار له‌ که‌م و دابه‌ش و زه‌ری بێرکاریدا بۆ سه‌له‌کردنی پرسیاره‌کان له‌ حاسیبه‌ خیراتر بوو. هه‌موو قوتابیه‌کان، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ مامۆستاکانیش هه‌سوودیان پێ ده‌برد. کاتیک شه‌هریار پرسیاریکی شیکار ده‌کرد و قسه‌ی له‌ سه‌رده‌کرد، مامۆستاکان یه‌کسه‌ر ده‌یانزانی که‌ راست ده‌کات. به‌لام ئیستا چۆن و به‌ چ شیوه‌یه‌که‌ ئه‌و له‌ ترۆپکی سه‌ر که‌وتن به‌و شیوه‌یه‌ هاتۆته‌ خوار و شکستی خواردوه‌ و، به‌م جۆره‌ دابه‌زیوه‌. هه‌ر له‌و بێرانه‌دا بوو که‌ گه‌یشته‌وه‌ مالتی شه‌هریار. کچه‌ بچکۆلانه‌که‌ له‌ پێش ده‌رگا چاوه‌روانی بوو. ئه‌مه‌ ده‌سته‌ سارده‌کانی کچه‌که‌ی گرت و پیکه‌وه‌ بۆ لای شه‌هریار چوون. ئه‌مه‌ گه‌یشته‌ ته‌نیشته‌ قه‌ره‌ویله‌که‌ و له‌ ته‌ماشاکردنی نیو چاوانی بیه‌یژ و

رهنگ زه‌رده‌که‌ی شه‌هریاردا نقوم بوو. پاش ماوه‌یه‌که‌ هاته‌وه‌ هۆش خۆی کچه‌که‌ی بیینی که‌ چۆته‌ گۆشه‌یه‌کی ژووره‌که‌ و به‌ نارامی فرمیسکان هه‌لده‌وه‌رپینی به‌ ده‌سته‌ بچوکه‌کانی هه‌ولتی ده‌دا فرمیسکه‌ پاک و بێ گه‌رده‌کانی بسپرتیه‌وه‌.

بۆ لای کچه‌که‌ رۆیشت و به‌ نارامی ده‌ستی به‌ مووه‌ نه‌رم و په‌شه‌کانیدا هینا. ده‌سه‌سپێکی له‌ باخه‌ل ده‌رهینا و فرمیسکه‌کانی کچه‌که‌ی پێ پاک کرده‌وه‌. پاشان کچه‌که‌ی هه‌ستانده‌پێ و گوتی:

- کچم، غه‌م مه‌خۆ. ئیستا له‌ نه‌خۆشخانه‌وه‌ دین و بابە ده‌به‌ن و چاکی ده‌که‌نه‌وه‌. ده‌ته‌وێت تانه‌وان دین به‌ یه‌که‌وه‌ قسه‌ بکه‌ین؟)) کچه‌که‌ به‌ چاوه‌ پاکه‌کانی سه‌یری ئه‌مه‌دی ده‌کرد و له‌ کاتیکدا که‌ هینشتا دلۆپه‌ فرمیسک له‌ چاوه‌کانی خه‌ریکی هه‌لوه‌رین بوون، به‌ سه‌ر راوه‌شاننیک جوابی ئه‌ری دایه‌وه‌.

تا ئه‌و کاته‌ش ئه‌مه‌د نه‌یزانیبوو که‌ ئه‌م کچه‌که‌ به‌و ته‌ندازه‌یه‌ جوانه‌. تاکو ئیستا هه‌یچ مندالیک هینده‌ جوانی نه‌ دیتبوو. ده‌م و چاو و رهنگ و روخساری وه‌ک مانگ سپی، لیوه‌ چکۆله‌کانی وه‌ک سوواری خه‌ناو، زۆر جوان و سوور بوون، لووتیکی بچووک و جوان و ریک و پیک، چاوه‌کانی زۆر دلگیر و په‌ش وه‌ک په‌شیی قوولایی شه‌و، ئه‌مه‌د له‌ دلّی خۆیدا سوپاسی هین و ده‌سه‌لات و جوانی خواوه‌ندی گه‌وره‌ی کرد و، پاشان رووی له‌ کچه‌که‌ کرد و گوتی:

- ((باشه‌، کچی خۆم، سه‌ره‌تا پیم بلّی نیوی تۆ چیه‌. تاکو له‌ گه‌ل یه‌کتری بێن به‌ هاورئ)).

- ((نیوم خۆرایه‌!!!)).

له‌و کاته‌دا دلّم تیکچوو وامزانی بنمیچی ژووره‌که‌، هاته‌ خواره‌وه‌ و به‌ سه‌رم که‌وت، هه‌موو جینگه‌یه‌که‌ له‌ به‌ر چاوم تاریک بوو. ئیتر نه‌متوانی هین بدمه‌ به‌رخۆم. به‌ په‌له‌ ده‌فته‌ره‌که‌م داخست و بۆ لای هه‌یوانه‌که‌ رامکرد. باوک و دایکم هه‌ردووکیان

خەرىكى كىتېب خويىندىنەۋە بون. ھەرۈەك ئەۋەى كە چاۋەرۋانى كاردانەۋەى من بن لە مەر ئەم باسە. بە ھەموو تواناى خۆم ھاوارم كرد:

- ((ئەمە درۆيە، ئەمە درۆيە، بابە، پىم بلئى كە درۆيە. ئەمە تەنھا چىرۆكىكە و تەۋاۋ، خەۋ و خەياللاتى تۆيە.)) لە كاتىكدا كە دەلەرزىم و فرمىسكەم دەرشت چاۋەرۋانى ۋەلامى باۋكم بوم. سەرى بۆ خوارەۋە داخستىبو، بىدەنگ و لەسەر خۆ سەيرى گولەكانى فەرشەكەى دەكرد. ئەم بىدەنگىيە بۆ من زۆر تال و دەردناك بو. سەيرى داىكم كرد فرمىسكەكانى داىكم لە گۆشەى چاۋى بە نارامى دادەبارىن و، زۆر بە نارەھەتى ھەولئى دەدا بە دەست فرمىسكەكانى بسرئ. ئەو دىمەنە دلئى ھىتايە ژان. ھەستەم بە بەدبەختىيەكى زۆر دەكرد. بە نارامى بۆ لاي باۋكم رۆيشتەم. چۆم لە پىشدا دا، دەستە پىۋانەكانى خستە نىۋ دەستەم، كاتىك سەيرى روخسارى باۋكم كرد، غەم و پەژارە بە ھەموو ھىلەكانى نىۋ چاۋانبيەۋە ديار بو، بە تەۋاۋەتى ھەپەسام و سەرم سورما و، بە ھىۋاشى گوتم: ((بابە، تو خوا پىم بلئى درۆيە.)) لە كاتىكدا كە گريان قورگى باۋكمى گرتىبو زۆر بە زەھمەت گوتى: ((ناكچم، ئەمە راستى ژيانى تۆ و داىك و باۋكتە.)) بە نارامى دەستى بە روخسارىدا ھىتنام و لە قسەكردن بەردەۋام بو، ((خۆشەۋىستەكەم، لىم بسورە، بەلام ناچار بوم رۆژتىك ئەم راستىيەت بچەمەرۋو. ئىستا برۆ پەيمانم پىم بدە كە داستانەكە تا كۆتايى بچوئىيەۋە. تكات لى دەكەم، لەبەر خاترى من و داىكت!)).

بە زەھمەت ھەنگام ھەلئىنا و بۆ ژورەكەم رۆيشتەم، ھىچ ئارەزۋوبەكم لە خۆمدا، بۆ بەردەۋام بون لەسەر خويىندىنەۋەى ئەو دەفتەرە نەدەبىنى. زۆر رقم لەو دەفتەرە بو. دەفتەرەكەم ھەلگرت و بۆلايەكى ژورەكەم فرىدا. لە سەر قەرەۋىلەكەم درىژ بوم. لە سەردەمى مندالى و ھەرزەكارىدا چىرۆكى زۆرم خويىندىبۋونەۋە، ۋە فلىمى زۆرم بىنىبۋون كە مندالى فلان پادشا يان فلان حاكيمان تىدا بزر دەبىت و، لە كۆتايى چىرۆكەكە بە خۆشحالئىيەۋە تىدەگات كە باۋك و داىكى پادشا و شاژن و، بە شادى و خۆشحالئىيەۋە داستانەكە كۆتايى دەھات. ھەموو دەمى لە دلئى خۆمدا دەمگوت:

ئەوانە داستان و راستى نىن، بەلام ئىستا ئەم داستانە بەسەر خۆم ھاتورە، ئەۋەندە ھەبوو من مندالى پىۋاۋىكى غەرىبەى ھەژار و بەدبەخت بوم و لە فەقېرتىن گەرەكەكانى تاران لە داىك بوم.

زۆر گريام، پاش ماۋەيەك ھەستەم بە نارامىيەكى زۆرتر كرد، ئەو بەلئىنەى كە بە باۋكم دابو كەوتەۋە بىرم، بە زۆرلەخۆكردن بۆ لاي دەفتەرەكە چوم و ھەلم گرتەۋە بۆ ئەۋەى بىخويىنمەۋە....

- بەھ بەھ! نىۋىكى چەند جۋانت ھەيە، راست ۋەك خۆت جۋان. ھەر كەستىك كە ئەو نىۋەى بۆ ھەلبىزاردوى، بەراستى زۆر زىرەك و بە دىقەت بوە. لە ھەمانكاتدا دەنگى لسورە لسورى ئىسعاف (ئامبولانس) ھاتە بەر گوتى. ئەھمەد بە خىرايى خۆى گەياندە دەرى. دوو كەسى بىنى كە نەقالەيەكيان لە ئىسعافەكە دەھىنا دەرى. بە خىرايى بۆ لايان رۆيشت و ۋەپىشيان كەوت بۆ ئەۋەى مائەكيان نىشان بدات. پاش ماۋەيەكى كورت ئەھمەد و دوو سى نەفەرى دىكە كە ۋاپى دەچو يەك لە ۋانە پزىشك بىت، لە تەننىشت قەرەۋىلەكەى شەھرىار كۆبۋونەۋە. پزىشكەكە شەھرىارى فەحس كرد. لە كاتىكدا كە داخ و ناۋمىدئىيەكى زۆر لە نىۋ چاۋانبيەۋە ديار بو. روى لە ئەھمەد كرد و گوتى:

- ((نىۋە چى ئەو پىۋون؟)).

- من ھاۋرپى ئەۋم، بۆچى ۋەزعى خراپە؟

- بە داخەۋەم ئىستا بۆ چارەسەر كردن زۆر درەنگە.

- تكاىە ھەر ئىشىك كە لە دەستت دىت بىكە. من ھەموو بەرپرسارىيەتئىيەكەى و خەرجىيەكەى لە ئەستۆ دەگرم.

- نىۋە دلئىا بن ئىمە ھەر كارتىك كە لە دەستمان بىت ئەنجامى دەدەين. بەلام ئىتر زۆر درەنگ بوە بۆ چارە سەر. ناتوانرئىت ھىچ كارىكى بۆ بكرئىت. ئەگەر زۆر زۆر زىندوۋ بىئىنى يەك دوو ھەفتەى تر دەژىيەت. كە ئەۋەش بە برواى من يەكجار زۆرە.

ئەجمەد بەيى ويىستى خۇي فرمىسك لە گۆشەي چاۋەكانى دابارين. دوو پەرستارى پىياۋ شەھىريارىن خىستە سەر نەقالەكە، لە ھەمانكاتدا شەھىريار ئالەيەكى كرد و چاۋەكانى ھەلپىنا. لە كاتىكدا كە چاۋە ماتەكانى جۆرىك لە تكا و پارانەھەيان پىيۋە ديار بوو، رووى لە ئەجمەد كرد و گوتى: ((ئەجمەد! تۆ گىيانى خۆت و خۇرا، لە پاش خودا خۇرا بە تۆ دەسپىرم، ھەر وەك مندالى خۆت گورەي بكە)).

- ئەجمەد دەستى شەھىريارى خىستە نىو دەستى و بە توندى گوشى و بە دەنگىكى گرياناويىيەۋە گوتى:

سوئىد بە ھاوريىيەتتە دىرىنەكەمان، وەك مندالى خۆم چاۋدىرى دەكەم.

لە ھەمانكاتدا پەرستارەكان شەھىريارىن بلند كرد بۆ ئەۋەي بىبەن خۇرا دەستى بە گريان كرد. خىرا خۇي گەياندە نەقالەكە و بە دوو دەستە بچووكەكانى توند لىۋارى نەقالەكەي گرت. ئەجمەد خۇراي لە باۋەش گرت. زۆر بە زەجمەت لىۋارى نەقالەكەي لە دەستى خۇرا دەرھىنا و ھەوليدا بە قسەكردن و دلدانەۋە خۇرا ئارام بكاتەۋە و بى دەنگى بكات، بەلام قسەكردن لەكەل خۇرادا ھىچ سوۋدىكى نەبوو، دەنگى گريانى خۇرا دەتگوت ھاۋارىكى بى برانەۋەيە كە بە ھىچ ھۆيەك بى دەنگ نەدەبوو، بە ناچارى ئەجمەد و خۇرا ھەردووكيان بە يەكەۋە لە نىو ئىسەفەكە لە تەنىشت شەھىريار دانىشتن و بۆ نەخۇشخانە چوون. پاش كۆتايى ھاتنى قۇناغەكانى پىشۋازىي و چاولى كردن و فەحسكردن و خەۋاندنى شەھىريار، ئەجمەد خۇراي بۆ دەرمانخانەيەكى تەنىشت نەخۇشخانەكە برد كە بە پۆژ و شەۋ كراۋە بوو. تاكو بە كرپىنى چەند كەل و پەلپىكى بچووكى يارىكردن خۇرا دلخۇش بكات و لەۋ بۋارە ناخۇشەي كە تىيدا بوو كەمىك دەرى بىنى. سەرەتا بووكە شووشەيەكى پرچ زىپىنى بۆ خۇرا راگرت، بەلام پاش ئەۋەي بەقولى چاۋى لە بووكە شووشەكە كرد، فرپى دايە سەر زەۋى. پاشان فرۆشيارى دەرمانخانەكە پىشپىلەيەكى پلاستىكى جوانى نىشانى خۇرا دا، كە نامپىرىكى مۇسقىقاي تىدا جىگىر كرابوۋ كە بە پاترى كارى دەكرد، كاتىك كە فرۆشيارەكە پەنجەي بە دوگمەي نامپىرەكەۋە نا، بە دەنگى نامپىرەكە سەرنجى خۇراي

بۆ لاي پىشپىلەكە راكىشا. پاشان پىشپىلەكەي دابە خۇرا. بەلام چارەنۋوسى پىشپىلەكەش ھەرۋەك بووكە شووشەكە بوو. فرۆشيارەكە زىق زىقەيەكى نىشانى خۇرا دا، كە بە تەكاندانى ئاۋازىكى زۆر خۇشى لى دەھاتە دەرى. بەلام ئەمجارە نەيدا بە خۇرا. ھەۋلى دا كە بە باسكردنى زىق زىقەكە، سەرنجى خۇراي بۆ رابكىشى تا ئەۋەيان بكرى.

ئەجمەد خۇراي لەسەر زەۋىيەكە دانا و بە ئارامى پىي گوت: ((دەتەۋىت بۆ بابە شتىك بكرىن؟)).

خۇرا لە كاتىكدا كە بە چاۋە گەۋرەكانى لە ئەجمەد رامبا بوو، بە دەنگىكى مندالانە گوتى: ((بەللى)).

خۇرا زۆر بە دىقەتەۋە شانەيەك و ئاۋىنەيەكى بچووكى خپ و، جوۋتىك گۆرىي سىي بۆ باوكى ھەلبىزارد. كاتىك پارەي ھەر سى شتەكەياندا و ھەلپان گرتن. ئەجمەد بۆ يەكەمىن جار لەۋ شەۋەدا، خەندە و پىكەنىنى شىرىنى مندالانەي لە سەر لىۋەكانى خۇرا دىت.

كولە گرۋويەكى زۆر قورگى ئەجمەدى گرتبوو، بە ھۆي ئەۋ خۇشەۋىستىيە سەر سورھىنەرى كە لە نىۋان ئەۋ باوك و كچەدا ھەبوو. ئەۋ بەۋ تەمەنە بچووكەۋە باوكى خىستىۋە پىش خۇي و لە خۇي خۇشتر دەۋىست.

ئەجمەد رووى لە خۇرا كرد و گوتى: ((خۇرا گيان، ئىستا تۆ بۆ بابە كەل و پەلت كرى، پوخسەتم دەدەي كە منىش ئەم بووكە شووشە و پىشپىلە و زىق زىقەت بۆ بكرىم تاكو خۇشحال بىم؟!)).

خۇرا بۆ رازى بوون سەرى پراۋەشاندا. پاشان پىكەۋە بۆ نەخۇشخانە چوون. شەھىريار لە ژوررى ((ICU)) خەۋىنرا بوو. ھەردووكيان لە پىشت شووشەكەۋە شەھىريارىن بىنى و لەسەر ئەۋ كورسىانە دانىشتن كە بۆ ئەۋ كەسانە دانراون كە چاۋەرۋانى نەخۇش دەكەن و، لە نزيك ژوررەكە بوون. خۇرا ھەر زوۋ خەۋى لىكەۋت. نىۋ چاۋانى خۇرا لە خەۋدا زۆر خۇي پاك و بى گوناھتر دەنۋاند ۋەك لە كاتى بىدارى. ئەجمەد تىكاي لە پەرستارىك كرد كە تەكسىيەكى بۆ بگرىت. زۆر زوۋ تەكسىيەكە

هات و هەردووکی بۆ مائی ئەحمەد بردن. حۆرا بە درێژای پێگە پۆشیتنەوه لە خەودا بوو و بۆ چرکەبە کیش لە خەو هەلنەستا.

کاتیەک ئەحمەد زەنگی دەرگاکی لێدا (فریشتە) بە پەلە دەرگاکی کردەوه و، بەو ڕەنگ و ڕوخسارەکی کە شێوەیەک لە نیگەرانی و دلتهنگی پێوه بوو، گوتی: ((سلاو، بۆچی وا درەنگ هاتییهوه؟! دلەم هەزار شتی دەگوت! خەریک بوو لە دلتهنگیان شیت بۆم!)). پاشان کە سەیری کرد منداڵێک لە باوەشی ئەحمەدە. پرسی: ((ئەحمەد ئەم منداڵە ئی کییه؟!)).

ئەحمەد بە دەنگێکی نارام و هیواش، سلاوی کرد و گوتی: سەرەتا چیگەیهک نامادەکە، منداڵەکە بۆهۆتین. پاشان هەموو شتیکت بۆ باس دەکەم!)).

فریشتە بە شێوەیەکی نارازی و نیگەرانی پۆشیت و چیگە نووستنی بۆ حۆرا نامادەکرد. پاشان ئەحمەد بە هیواشی حۆرای لە نێو چیگە خەوێکی دانا و نێو چاوانی ماچ کرد و دەستی بە پرچیدا هێنا. دواي ئەوه وا داڵغە پێوه لێدا بوو کە خەریک بوو لە تەماشاکردنیدا نەووم بیت. بە فریشتە گوت: ((بەپراستی منداڵێکی جوانە فریشتە، وانیه؟!)).

فریشتەش بە ناوازیکی نارام، بەلام بە تەعلیقەوه گوتی: ((بەلێ، بێشک بە دایکی چۆتەوه، وانیه؟!)).

ئەحمەد گەپایهوه و لە چاوه غەمناکه کانی فریشتە رام، لە کاتیگدا کە پێکه نین لەسەر لێوه کانی دیار بوو. بە بێدەنگی ئیشارەتێکی بۆ فریشتە کرد کە لە ژوورە کە بچنە دەری. پاشان بۆ ژووری دانیشتن چوو، لەسەر کورسییهک بە ئاسوودەیی پالی دایهوه و چاوه کانی داخست.

فریشتە لە کاتیگدا کە ڕووبەرۆوی ئەحمەد پشتی بە دیوارهوه دابوو، گوتی: ((دەمزانی کە ڕۆژیک دیت و ئەو کارە دەکە، بەلام باوەرێم نەدەکرد کە بەم زووانە بیت)).

قسە فریشتە دووبارە پێکه نینکی خستە سەر لێوی ئەحمەد و لە هەمانکاتدا کە چاوی لە فریشتە دەکرد گوتی: ((دەترانی من ڕۆژیک چ کارێک دەکەم، یان ڕوونتر بێم من چ کارێکم کردوه؟!)).

- باشە، بەم ئەندازەیه بێ خەیاڵ و ئاسوودە قسە دەکە، وەك ئەوهی کە هیچ شتیکی ڕووی نە دا. هەموو بەمنیان دەگوت کە نابێ باوەر بە پیاوان بکە. بەلام منی گەمزە باوەرێم نەدەکرد و دەمگوت ئەحمەد لە پیاوانی تر جیاوازه. لەو کاتەدا فرمیسه کانی فریشتە بە خۆر بە ڕوومەتیدا دەهاتنە خوارێ ماوهیهکی کورت درێژەکی کیشا تا فریشتە کەمیک هاتەوه سەر خۆی. ئەحمەد بە درێژایی ئەم ماوهیه بە بێدەنگی دانیشتبوو و، سەیری فریشتە دەکرد و پێکه نین لە لێوه کانی جیا نەدەبۆوه. لە کاتیگدا کە فریشتە هەولێ دەدا کە گریانەکی تەواو بکات. بەرانبەر بە ئەحمەد لەسەر کورسییهک دانیشتن و، گوتی: ((ئێستا کە دایکیشی دەهێنیهوه، حەتمەن زۆر جوانه؟!)).

- باشە منداڵەکە بە تۆ نە چۆتەوه، بەس هەردەبێ بە دایکیشی چووبیتەوه! ئەحمەد لە کاتیگدا کە زەرەدە خەنەکی بۆ پێکه نین گۆرا بوو گوتی: ((نەبابە، باوکیشی هەر جوانه!))

- چەندە لە خۆت رازی، بەوهی چاکە هەر بە تۆ نە چۆتەوه.
- تۆ لە کوێ دەزانی کە من باوکی ئەوم؟
- ئەگەر تۆ باوکی ئەو نەبای، ئەو شەو لەگەڵ تۆ نەدەهاتە ئێره. بە هەر حال، هەموو منداڵێک شەو لە لای دایک و باوکی خۆی دەبیت. ئێمە لە خەزم و دۆست و ناسیاوه کانی منداڵێکی بەم شێوەمان نییه. بەس وا دیاره کە منداڵی خۆتە. پێویستی نەدەکرد کە ئەو هەموو ساله من فریو بدە. ئەگەر هەر لە سەرەتاهه هەموو شتیکت پێ گوتبام، زۆر بە ئاسانی بە بێ هیچ قسە و گلەبیهک بە جێم دەهێشتی و، لەو کاتەدا کە دەرگیا، لە سەر قسە کردن بەردەوام بوو: ((لەوه نیگەرانی کە ئەو هەموو ساله زۆر ساویلکانه فریوی تۆم خوارد و، باوەرێم پێ کردی. کەوايه

هەر سبهینێ زوو پرۆ دەستی دایکی بگره و بیهێنەوه مالت. من هەر ئەم شەو مێوانتم، سبهینێ بهیانی زوو جانتاکەم هەلدهگرەم و دەرۆم. تۆش بە ئاسوودەیی لەگەڵ ماڵ و منداڵت بژی.

پاشانیش هەستا که بۆ ژووره‌که‌ی بڕوات. ئەحمەد بانگی کرد و تکای لێ کرد که دانیشت و گوتی بۆ قسه‌کانی رابگریت. سەرەتا فریشتە رازی نەدەبوو، دەیگوت: ئیمە قسه‌یه‌که‌مان نە ماوه بیکەن. تۆ هەموو قسه‌کانی خۆت بە کار و کردەوه‌کانت نیشاندا. بەلام بە تکا و پارانه‌وه‌ی ئەحمەد فریشتە بە نابەدڵی له‌ به‌رابەر ئەحمەد دانیشت. ئەحمەد گوتی:

- سەرەتا من بەلێنت پێ دەدەم که هیچ کاتیک دایکی ئەم منداڵه‌ پێی نەیه‌ته ئەم ماله. چونکه..... بەلام فریشتە قسه‌که‌ی به‌ ئەحمەد بری و گوتی: ((بەس حەتمەن رازی له‌ تۆ هیناوه و تۆی به‌ منداڵه‌که‌ته‌وه به‌ جیه‌شستوه)). هەررەها تۆ گوتوته فریشتە له‌ هەموو کەس باشتره، منداڵه‌که‌م بۆ گەرۆه ده‌کات. بەلام خەیاڵت خاوه، هەر که‌سیک کاله‌ک بخوات دەبێ به‌ ئەژنۆی خۆی بی شکیت).

ئەحمەد دیتی که قسه‌کردن سوودێکی نییه. فریشتە هەر قسه‌ی خۆی ده‌کرد و نه‌ی ده‌سه‌لمان. له‌ به‌ر ئەوه بۆ ژووره‌وه چوو و قورئانی ده‌رهینا و ماچی کرد. پاشان رووی له‌ فرشته کرد و گوتی: خۆ بڕوات بەم کتێبه‌ پێرۆزه هه‌یه. من بەم کتێبه‌ سویند ده‌خۆم که ئەو منداڵه‌ ئی من نییه و، تاكو ئیستا جارێکیش بیت دایکی ئەم منداڵه‌م نه‌ بینیه.)) فریشتە که‌میك ئارام بۆوه و رووی له‌ ئەحمەد کرد و گوتی: که‌واته‌ پێم بلێ منداڵی کیه‌؟

ئەحمەد له‌ کاتیکدا که هه‌ولێ ده‌دا تو‌ره‌بوونه‌که‌ی دامرکێنیته‌وه. ماوه‌یه‌که به‌ ئارامی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشت و گوتی:

ئەوه، منداڵی یه‌کێک له‌ هاوڕێ دێرینه‌کانی خۆمه. دایکی له‌مه‌و پێش مردروه. باوکیشی هەر ئیستا له‌ ژووری ((ICU))ی نه‌خۆشخانه‌یه. ئیستا خەیاڵت ئاسووده

بوو. باوه‌رم نەده‌کرد تۆ پرۆژیک ده‌رباره‌ی من بەم شێوه‌یه بێر بکه‌یه‌وه. هەموو کاتیک وابیرم ده‌کرده‌وه که راستگۆیانه‌ له‌گەڵ تۆدا ده‌ژیم و تۆش راستگۆیانه‌ منت ویستوه. ئەو جار فریشتە له‌ هه‌لسوکه‌وت و قسه‌کانی خۆی خه‌جاله‌ت بوو بوو، هه‌ولێ ده‌دا که باسه‌که‌ بگۆریت.

- کامه‌ هاوڕێیه‌ت، من خۆ هەموو هاوڕێیه‌کانی تۆ ده‌ناسم.
- نا، تۆ ئەمه‌یان ناسی. ئیمە له‌ یه‌که‌ گه‌رێکه‌ گه‌وره‌ بووین. له‌گەڵ یه‌کتری ده‌چووین بۆ قوتابخانه و له‌سه‌ر یه‌که‌ کورسی داده‌نیشتن. بەلام ئەو زۆر زیه‌که‌ بوو. هەموو کاتیک ده‌رسی به‌ من ده‌گوت. ئێوی شه‌ه‌ریاره. ئەگه‌ر بلێم بلیمه‌ت بوو، درۆ ناکه‌م تا زانکۆ به‌ یه‌که‌وه بووین. تاوه‌کو به‌ کالۆریوسیشمان ته‌واو کرد هەر به‌ یه‌که‌وه بووین، له‌ یه‌که‌ زانکۆ، بەلام ئەو له‌ به‌شی هه‌نده‌سه‌ی بیناسازی ده‌بخویند و منیش زانسته‌ سیاسییه‌کام ده‌خویند. پاشان زۆر به‌ ئاسانی ئەو ماجیستیریشی ته‌واو کرد و، من بۆ درێژه‌دان به‌ خویندن بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات چوم. سەرەتا به‌ نامه‌ پێوه‌ندیان پێکه‌وه ده‌کرد، بەلام پاش ماوه‌یه‌که‌ نامه‌کانی من به‌ ده‌ستی ئەو نەده‌گه‌یشتن و بۆ خۆم ده‌گه‌رانه‌وه. کاتیک بۆ ئێران گه‌رامه‌وه، هه‌رچه‌ند به‌ دوایدا گه‌رام نەم دۆزییه‌وه. له‌ یه‌که‌ له‌ مامۆستاکانی زانکۆم بیست که له‌ زانکۆیه‌کی به‌ناویانگی ئەمریکا ده‌رس ده‌خوینت. ئەم شەو یه‌که‌ له‌ قوتاییه‌کان ناویشانی خێزانیکی هه‌ژاری باشووری شاری دامی، که به‌شکو بکریت شه‌وی جه‌ژن یارمه‌تیان ده‌ین. نازانی جینگایه‌کی چۆن بوو. ترسناک. من وام ده‌زانی شه‌ه‌ریار ئیستا له‌ ئەمریکایه‌ و له‌ خۆشترین ژیا‌ندایه. له‌ کاتیکدا باوه‌رم نەده‌کرد که له‌ خانویه‌کی قور، که نازانم چۆن بۆت باس بکه‌م، شه‌ه‌ریار بدۆزمه‌وه.

دوکتۆره‌کان زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه رايانگه‌یان و، گوتیان ئەگه‌ر زۆر زۆر بژیت دوو یا سێ هه‌فته‌ی تر زیندوه‌وه. ئەم کچه‌ بچوکه‌شی پێ بوو. شه‌ه‌ریار کچه‌که‌ی به‌ من سپارد. ئیستا تۆ هیچ ناره‌زایه‌تییه‌کت هه‌یه‌؟

- فریشتە بە شەرمەزارییەوه گوتی: ((نە، ئەحمەد من ببورە، بە پاستی نازانم چی بلیتم، و درێژە بە قەسەکانیدا: ناخر چۆن ئەو لە ئەمریکا، پاشان لە گەرەكەکانی باشووری تاران پەیدا بۆ، ئەویش بە منداڵیکەوه؟!)).

- ((نازانم، بەس کاتیک بیرم لێ کردەوه ژانە سەرم گرت. من هەموو کاتیک وا بیرم دەکردەوه کە شەهریان لە نێو هەموو قوتابییهکان خۆشەختترین کەس بێت. ئەو لە هیچ شتیکی کەم نەبوو گەنجیکی رێک پۆش و بالا بەرز، زۆر قەسە خۆش و زۆر بە خولق و خو بوو، و زۆر هۆشیار بوو، ئەحمەد شاھیکی هەلکیشا و گوتی: ((نازانم چۆن بەو رۆژە گەیشت؟!)).

بۆ بەیانی ئەحمەد زووتر بۆ مالهۆه گەرایەوه و فریشتە و حۆرای لەگەڵ خۆی بۆ نەخۆشخانە برد. پێش رۆیشتن بۆ نەخۆشخانە ئەحمەد و فریشتە حۆرایان بۆ فرۆشگای جلویەرگی منداڵان برد، جلویەرگیکی زۆر جوانیان بۆ کەری. حۆرا لەو جلویەرگەدا راست وەک بووکە شووشەییکی زیندوو دەهاتە بەرچاو، و حۆرا بەو دیمەنە زۆر رازیی و دلخۆش بوو.

ئەحمەد پێش ئەوێ بچۆ بۆ لای شەهریان بۆ دیننی ئەو دوکتۆرە رۆیشت کە چاودێری شەهریان دەکرد. بۆ ئەو دوکتۆرە کە هەواڵیکی ئومیدبەخشی پی بلیت. دوکتۆر گوتی: حالی گشتی شەهریان لە دوینی شوو باشترە، بەلام بە هەموو شیویەك ناتوانیت هیچ کاریکی بۆ بکەیت.

ئەحمەد بە پەژارییەکی زۆرەوه بۆ لای فریشتە و حۆرا چوو، بە تەکا و پارانەوهیەکی زۆر رۆخسەتی وەرگرت تا چەند دەقەیکە حۆرا بۆ لای باوکی ببات. شەهریان بە دیننی حۆرا و زەردەخەنە جوانەکە یگانیکی تازە هاتەوه بەر، شەهریان بۆ ئەوێ رازیی بوونی خۆی نیشانی ئەحمەد و فریشتە بدات، تا ماوهیەك خەندە لەسەر لێوکانی لا نەدەچوو. ئەحمەد حۆرای لە تەنیشت قەرەوێلەکە شەهریان دانیشاند. شەهریان دەستە بجووکەکانی حۆرای خستە نێو دەستی و ماچی کرد، لە هەمانکاتدا لە تەماشاکردنی کچە جوانەکە ی نقومی چێژ وەرگرتن بوو، بە ئارامی بە

حۆرای گوت: ((خۆشەویستەکەم، لە لای مامە ئەحمەد و نامۆژنت، کاتی خۆش بەسەر دەبەیت؟!)).

حۆرا بە ئاوازه منداڵانەکە ی گوتی: ((ئەمە چوینە پارک، تۆمان کەری، جەزمان کەری، چوکیاتمان کەری، سواری چەرخەلەك بووین)).

- شەهریان گوتی: ((کەواتە وا دیارە زۆر خۆشت گوزەراندوو، وانییە؟!)).

حۆرا لە کاتیکدا کە سەیری ئەحمەدی دەکرد و پیندەکەنی، گوتی: ((بەلێ!))

- شەهریان گوتی: ((پیت خۆشە لە لای مام و نامۆژنت بی؟!)). حۆراش بە ناخەوه گوتی: ((نا، پیت خۆشە لە لای تۆم!)).

ئەحمەد بە ریاوییەوه گوتی ((خۆشەویستم، پەیمان بە بابە بدە تا بابە چاک نەبیتەوه و بە دواتدا نەیت، لە لای نامۆژن و مامە بی و هیچ کات نەگریە. هەموو کاتیک پیتکەنە تاکو ئەوان خۆشحال بکەن. باشە بەلێن بە بابە دەدە؟!)).

حۆراش بە نابه‌دلی جوابی ئەری داوه.

پاش خواحافیزی، ئەحمەد حۆرای بۆ دەرەوهی ژوورەکە برد و فریشتە لە لای شەهریان مایەوه. شەهریان لە فریشتە رامما و دوا ییندەنگیەکی کەم گوتی: ((سوپاسی خۆی گەرە دەکەم. هەمیشە لە پاش مەرگم نیگەرانی چارەنوسی حۆرا بووم، بەلام خۆی گەرە لە پێش مردنم ئاسودەیی بە من بەخشی. ئێوە رۆخساریکی میهرەبان و ئارامتان هەیه، دلنیام کە دەتوانیت بۆ حۆرا دایکیکی باش بیت. هەلبەتە داوای لیبووردنت لێ دەکەم کە ئەو کارە گرانبە تۆ دەسپێرم، بەلام وا هەست دەکەم کە ئەوه ویستی خۆی گەرە بوو، کە حۆرا لە ژێر سیبەری باوکیکی بە دین و بە قەناعەتی وەک ئەحمەد و لە ژێر نامیزی دایکیکی بە سۆز و خواپەرستی وەکو تۆ گەرە بێت. تکات لێ دەکەم لەگەڵ حۆرا بە سۆز و میهرەبان بە و هەر وەک منداڵی خۆت گەرە ی بکە)).

فریشتە لە کاتیکدا کە قورگی گێرا بوو و فرمیسکی دەباراند، بەلێنی بە شەهریان دا کە حۆرا وەک پارچەیکە لە لەشی خۆی دەپاریزیت و ئاگاداری دەبیت.

ئەجمەد بۇ خواخافىزى كۆتايى بۆلەي شەھرىيار پۇرۇشىش و شەھرىيار تىكاي لە ئەجمەد كىر كە بەياني ھەر دەبىي بىت بۆ سەردانى و، خۇراش لەگەل خۇيدا نەھىيىت؛ چونكە ھەندىك قىسە ھەيە كە دەبىي بە ئەجمەد يان بلى.

رۇزى دواتر ئەجمەد بە تەنبايى بۆ سەردانى شەھرىيار چوو، رەوشى تەندروستى شەھرىيار بە باشى دەھاتە بەرچاو. بە شىۋەيەك ھىز و توانايەكى زۆرى پەيدا كىرەبو، ھەرۋەھا جوولەي زۆرى ھەبو، شەھرىيار تىكاي لە ئەجمەد كىر، ئەو كراسەي كە دەبەرى دابو كاتىك ھىنبايان بۆ نەخۇشخانە لە پەرستارەكەي وەرگىتتەو، نامەيەك كە لە باخەللى كراسەكەدايە دەرى بىنى.

ئەجمەد ئەو كارانەي كىر و نامەيەكى كۆنى زەردى لە گىرفانى كراسەكەي شەھرىيار دەرھىنا و ويستى بىخوئىتتەو. بەلام شەھرىيار گوتى: كاتمان زۆر بە دەستەو نىيە. نامەكە دوايى بخوئىتتەو. پىويستە ھەموو شىتكت پى بلىم وە تۆش ھەر كاتىكت پى باش بو بە خۇرا بلى و، دەستى بە قىسە كىرەدە.....

ئەجمەد گيان ئاخىر تاقىكردنەو ھى ماجىستىرت لە بىرماو. ھاوكات پىاويكى دەولەمەند ھاتە گەرەكەمان و چەند خانوويەكى لە نىك خانووي ئىمە، بە نىخىكى باش كرى و، ھات كە خانووي ئىمەش بىرپىت، بەلام دايىكەم رازى نەبو، پىاو دەولەمەندەكە ھەر زوو ھەموو خانووەكانى تىكدا و خانوويەكى نمونەي كۆشكى تىدا دروست كىر. زۆر كات كىچىكى زۆر جوان لەگەل شۇفېرەكەي لە مالىكە دەھاتە دەرى. كە بە جوانىيەكەي منى بەندى خۇي كىر. پاشان تىگەيشتەم كە ناوي ﴿زىبا﴾ يە و تاقانەي ئەو پىاو دەولەمەندەيە.

من ھەموو رۇزىك بەيانيان بە ئەوينى دىتتى ئەو كچە لە خەو ھەلدەستام و شەو بە خەيالى ئەو دەخەوتم. رۇزىك پىيارمدا ئەو لەگەل دايىكەم باس بىكەم و، بە ھەر ناخۇشى يەك بو ئەو كارەم ھەر كىر، بەلام دايىكەم گوتى: ئەوانە دۇستايەتى و پىئەندىيان لەگەل

خەلكى ناودار و بەرپىس و دەولەمەندەكانە و خوازىيىنى كچەكەيان لە ۋەزىر و مىليار دىرەكانە و، كچەكەي خۇيان نادەن بە ئىمە؛ چونكە ئىمە لە چىنى نىئەندىن.

ئەو رۇزە ئەوئەندە ناپەھەت بووم كە پىيارمدا بە ھەر شىۋەيەك بىت دەبىي بەو كچە بگەم. رۇزگار و شەوگار تىپەپىن من ھەر لە نىو داوي غەشقى ئەودا بووم. بەلام بە داخەو ھىچ ھەلىكىم بۆ نەرخسا. ئەو لەگەل شۇفېرەكى تايىتەي لە مالىكە دەھاتە دەرى و، لەگەل ھەمان شۇفېر دەگەرەيەو. بە شىۋەيەكى روالەتى كىچىكى بەرپىز و رىك و پىك دىار بو، كە ھىچ ھەلسوكەوتىكى ناشىرپىن و نا بەجى لى بەدى نەدەكرا. ئىتر ويستەم ئەو بىر و خەيالا ئە بە تەواوتەي لە بىر خۇم بەرمەو. بەيانيەكى زۆر ساردى زىستان كە بەفر و سەھۇل ھەموو جىگەيەكى زەوى داپۇشى بو. بۆ ئەوئەي بۆ زانكۆ بچەم لە مالىكە دەرى. ھىشتا دىنا ھەر تارىك بو و رىگەيەكى زۆر نەپرىبوو كە دەنگى سەيارەكەي زىبام گوى لىبو، پاش ئەو لە پىشتى پىم ھەستەم بە زەبرىكى بەھىز كىر و چەند مەتر لەولا كەوتە سەر زەوى. ھىشتا بە پەرۇشەو و پەشۇكاو بووم كە نەم دەزانى چ روىداو. كاتىك كە سەرم ھەلپرى بىنىم كە زىبا و شۇفېرەكەي لە تەنىشتە منن.

شۇفېرەكە زۆر بەترس و نىگەرەننىيەو لى پىسىم: ((كەكە حالت باشە. شىتكت بەسەر نەھاتووە؟)) پاشان دىرەزەي پىدا: ((بىوورە، تارىك بو، ھەرۋەھا جەلكانى تۆش رەش بو، من بە ھىچ شىۋەيەك تۆم نەدىتتەو)) پاشان بن بالى گىرتم بۆ ئەوئەي من لەسەر زەويەكە ھەستىنىتتەو، كاتىك نازارىكى زۆر لە قاچمدا دەرەكەوت. گوتم: ((ۋابزەم قاچم شكاو، زۆر نازارى ھەيە)). لە ھەمانكاتدا دەنگە دىنشىنەكەي زىبا كەوتە بەر گوىم، كە تا ئەو كاتە نەمىستتەو، كە گوتى: ((خا نەكا شكايتت، كاك رەزا خىرابە. يارمەتى بەد، با ئەو پىاو سواری سەيارە بىكەين و بۆ دەرمانگاپەك، يا نەخۇشخانەيەكى بىەين)).

نىگەرەننىيە لە رۇخسارە نازدار و جوانەكەي شەپۆلى دەدا. لە كاتىكدا كە نازارى قاچم فەرامۆش كىرەبوو گوتم:

((شتتیک نه بووه، ئیوه برۆن، درهنگتان ده بی. مالی ئیمه نزیکه؛ ده گهریمه وه بۆ ماله وه)).

زیبا که خهریکی کۆکردنه وهی کتیب و مهلزهمه کانی من بوو سهیری کردم و به نارامی گوتی:

- نا کاکه، ئه و قسه چیه؟! سه رتا ده پۆین بۆ درمانگا نه گهر گوتیان شتتیک نه بووه بیر و خه یالی ئیمه ش ئاسووده ده بیئت)). سواری سه یاره که بووین، کاتیک سه یاره که دهستی به رویشتن کرد. زیبا سه رگهرمی ئه وه بوو که کتیب و مهلزهمه کام بداته وه، گوتی: ((بووره تۆزیک ته ر بووی)).

- ((کیشیه که نییه)).

- ((تۆ خویندکاری زانکۆیت؟)).

- به ئی.

- کیشیه که نییه ئه گهر لیت بیرسم له چ به شتیک ده خوینی؟

- ئه ندازیاری بیناسازی.

- له کام زانکۆی؟

- زانکۆی.....

- ئاواته خوازم که سه ر که وتوو بیئت.

- زۆر سوپاس.

ئیت ئه وه نده رینگه یه ی که مابوو بیدهنگی بالی به سه ردا کیشاین. له دلی خۆمدا هه زاران قسه م هه بوو، به لام هیچ چاره یه کم جگه له بیدهنگی نه بوو.

کاتیک گه یشتینه نه خۆشخانه زیبا له نیو سه یاره که مایه وه و من و شۆفیره که بۆ نیو نه خۆشخانه که چووین. پاش ئه وه ی که به تیشک وینه ی قاجیان گرتم. دوکتۆره که گوتی ئیسکی پیی چه پم درزی داوه و پیویسته ده گه چیی بگرن. له و ماوه یه ی که خهریک بوون پیی منیان ده گه چیی ده گرت، شۆفیره که زیبای گه یانده قوتابخانه و پاشان گه رایه وه و منی بۆ ماله وه برده وه.

رۆژتیک دواتر نزیکه ده وره یه ی نیوه رۆ سه رگهرمی خویندنه وه ی کتیب بووم که زهنگی ده رگا لیدا و پاشان گویم له دهنگی دایکم بوو که به دهنگیکی زۆر بهرز و ریک و پیک ده یگوت: ((فه رموون، ئه زیه تتان کیشا، خۆتان گۆلن)).

له دلمدا هه رایه که به ریا بوو، ئیتر توانای دانیشتن و کتیب خویندنه وه م نه ما. کتیبه که م داخست و زۆر به زه جمه ت خۆم گه یانده ته نیشت ده رگا که، له که لیئنی ده رگا دایکی زیبام دیت که به یه که چه پکه گۆلی زۆر جوانه وه له گه ل دایکم بۆ لای ژووری پییشوازی ده رویشتن.

هیشتا چه ند چرکه یه ک تینه په ری بوو، که دایکم به په له بۆ ژووری من هات و به خیرایی ده رگا که ی کرده وه و له کاتیکدا که من هه ر له پشتی ده رگا که بووم و نه م توانیبوو لاجم. ده رگا که زۆر به هیژ، به ر روخسار و لووتم که وت.

دایکم به بیستنی ناله ی من له پشت ده رگا که گوتی: ((خوایه برم، چیت به سه ر هات، ئاخر تۆ له پشت ده رگا چیت ده کرد؟!)).

- هیچ شتتیک. ده مه ویست بزاتم کی هاتوه، به لام تۆلی نه گه رایی و منت هه روه ک و ئاگاداری به دیواره وه نووساند.

- ژنی دراوسیکه ی ته نیشتمان هاتوه، ناو و نازناوی بنه ماله که ی چی بوو، له بیرم چۆته وه. دایکی زیبا ده لیم خیرابه، وه ره بۆ به خیره اتن.
- دایه من نایه م.

- له بهرچی نایه ی ئه و له بهر خاتری تۆ هاتوه. هاتوه تا کو هه والی تۆ پیرسی.

- ئاخر دایه گیان خۆت بلی من چۆن به و سه ر و سیمایه وه بیم.

- بۆ سه ر و سیمات چۆنه، زۆر ریک و پیک و جوانیشه. ته نها پانتۆلیک ده پی بکه و خیرا وه ره.

له کاتیکدا که ئاماژه م بۆ لاقه شکاوه که م کرد و گوتم: ((ئاخر دایه گیان، ده کری بیم بلیی کامه پانتۆل ده به ر ئه و پییه له گه چ گه راوه ده کری؟)).

دایکم خهریکی بیرکردنه وه بوو، خیرا رویشتن و قاته وه رزشی یه که می هیئا و به هه ر جوړه ناخۆشیه که بوو ده به ری کردم. خۆی زووتر بۆ لای دایکی زیبا

پۆيشت و داواي لى كىردم كه هەرچى زووتره بۆ لاي ئەوان بچم. دايكمم دەناسى بۆيه جگه له گوئى رايه لى هيج چاره يه كى ترم نه بوو. پاش ماوه يه كى كورت كه دارشه قه يه كم له ژيىر بالدا بوو. بۆ به خيىرهاتن رۆيشتم و به سلاويك ئەوانم ناگادار كردهوه كه چوممه ته ژووره وه. دايكى زيبا لهو كاتهى خهريك بوو له بهرم هه لدهستا گوئى: ((بۆچى تۆ زه جمهتت كيشا و هاتى، بۆ تۆ زۆر ناخۆشه، پيويسته ئيستا پشوو بدهى)).

- كيشه يه كى نيبه، فەرموو دانيشه، ئەزىهتت كيشا.

- دويني كاتيك كاك رەزا به سەر هاتى قاچه كەى تۆى بۆ گيىرامه وه، ئەوه نده نيگه ران بووم كه باسى ناكريىت. دهمه ويست هەر دوينيى بيم بۆ سەردانتان، به لام گوتم له وانەيه ئەزىهتتان بدهم. ئەمه بوو كه ئەمە پۆ هاتم.

- گه وريهت نواند. به هەر حال كاك رەزاش دوينيى زۆر ئەزىهتتى كيشا. له لايەن منوه سوپاسى كاك رەزا بكه.

- ئەم قسانه چيبه. هه مووى تاوانى رەزا بووه. ئيوه زۆر گه وريهتتان كرد كه گويتان نه دايه ئەم باسه و شكايهتتان له لاي پۆليس نه كرد.

- شكايهت بۆچى؟ هه رچۆنيك بيىت شت هەر روودهات، دوكتۆريش گوئى به يهك دوو ههفته پشودان، قاچت به تهواوهتى چاك دهبيته وه.

- ئيتر دهبيى تۆ ببورى؛ چونكه تۆ له دهرسه كانيشت دواكهوتى. زيبا دهىگوت تۆ خويناكارى زانكويت.

دايكم تا ئەو كاته بيدهنگ بوو بوو. ئيتر رپيگهى جوابدانه وهى به من نه دا. له كاتيكدا كه زه رده خه نهى رازيبوونى له سەر ليوه كان بوو. به قه و گوئى: به لى، ئەندازيارى بيناسازى ده خويناى. يه كه مى پۆله كه يه تى.

لهو قسه يه يه كه دايكم له ئاخردا كردى، ئيمانم له كه له دا نه ما، له سه رخۆ رووم له دايكم كرد و گوتم: ((دايه گيان خو زانكو قوتابخانه نيبه كه قوتابى يه كه مى هه بيىت)).

- باشه مه گه ر نمره كانى تۆ له نمره ي هه موو قوتابيبه كان به رزتر نين؟!))، ((تهدى باشه دهرس به قوتابيبه كانى ديكه نالينى؟!)) رووى له دايكى زيباش كرد و گوئى: ((خانم ده زانى. هاوپييه كانى ده لىن هه نديك جار هه تا مامۆستايه كانيشى پرسيار لهو ده كه ن)).

- دايه گيان، مامۆستايه كان له گه ل من پايۆ ده كه ن.

- باشه چ جياوازيه كى هه يه. خانم، شه هريار كاتيك به شدارى كۆنكۆرى كرد له به شى بيركاريدا له سه راسه رى ولات يه كه م بوو.

له كاتيكدا ده رسام زۆر قسه كردنى دايكم، دايكى زيبا بيى تاقهت و بيى كه يف بكات. بۆيه هه ولما باسه كه بگويم:

- دايه گيان، خانم.... له بيرم چۆته وه، نيوى بنه ماله كه ي ئيوه چيبه! دايكى زيبا به قايم گوئى: ((من فەره هه ندم)).

- به لى دايه گيان، خانم فەره هه مند بۆ ئەوه نه هاتوته ئيره تاكو دهربارەى ئەم باسانه قسه بكه ن.

له كاتيكدا كه دايكى زيبا خه نده يه ك هاته سه ر لىوانى، گوئى: ((ئاواته خوازم كه سه ركه وتوو بيىت، وا ديته پيش چاو كه تۆ كورتيكى زۆر چالاک بيىت، چونكه هه م دهرس ده خويناى و هه م دهرس به خه لك ده لىيت.

- پاش ته واوبوونى خويناى نيازت هه يه چ كاريك بكه ي؟

- دهمه ويىت بۆ كۆرسىكى ديكه بخويناىم.

- دايكم خيرا له جيى خوئى رابوو، قسه كانى به من بىرى و گوئى: ((كۆرسى ديكه، واتا دوكتۆرا)).

- يه عنى تۆ ئيستا خويناى كارى ماجستىرى؟

- به لى.

- زۆر باشه خويناى كهت به رزه. ان شاء الله له هه موو قوتابخانه كانى زياتان سه ركه وتووبن)). لهو كاته دا سه يريكى سه عاته كه ي كرد و گوئى: ((واى، زۆر دره نگم كرد. ئيتر من ده بيى بروم، زۆر زه جمه تم دان!)).

- تۆ تازه هەر هاتوویت. له لاما ن بینهوه با نیوه پۆ له خزمهت جه نابتاندا بین.

- زۆر سوپاس، ویستم بۆ داوای لیبووردن و چاو پیئکه وتنی ئیوه بیمه خزمهتتان.

کاتی ئیوه شهم گرت. ئیستا فهره هه مند دیته وه ئاره زوو ناکات کهس له نان خواردن دواکه ویت. باشه به روخسه تی ئیوه، ان شاء الله به زوویی چاک ده بیته وه، نه گهر کیشه یه کت هاته پیش یه کسه ر ده بی ئیمه له کیشه که ئاگادار بکه یته وه.

پاش خوا حافیزی، دایکی زیبا رویشته و منیش له نیو فکر و خه یالاتی خۆمدا غه رق بووم. سۆ هه فته دواتر لاقمیان له که چ ده رهینا، روژی دواتر کاتیک که له زانکۆ گه رامه وه. دایکم گوتی: نه مپۆ خانمی فهره هه مند به یانی زوو هاته مائی ئیمه و به تکا و پارانه وه یه کی زۆر، ئیمه ی ده عوه ت کرد، که سه به ی شه و بۆ نانی ئیواره بۆ مائی ئه وان بچین. به لām دایکم ده عوه تی نان خواردنی ئیواره ی ره تکرده بووه و گوتبووی پاش نان خواردنی ئیواره بۆ مالتان دین. ئیتر هه موو بیر و هۆشم هه ر له لای میوانیه که ی شه وی داهاتوو بوو. هه را و هوریا یه کی زۆر له ده رووندا ده ستی پی کردبوو. شه و تا به یانی خه و نه چوه چاوه کاتم، به یانی زوو بۆ کرینی جلویه رگ بۆ ده ره وه رویشته م. ناچار بووم یه ک دوو سه عات له نیو شه قامه کان هات و چۆ بکه م تاوه کو دوکانه کان ده کرینه وه. له کۆتاییدا جلویه رگیکی گونجاوم کړی. پاشان بۆ ئارایشگا رویشته م و سه ر و روخساری خۆم ریکه خست، کاتیک گه یشته مه وه مائی، دایکم ده رگای لی کردمه وه، سه ره تا رویشته هه ندیک ته سپه ندی له مه قاله یه کدا کرده دوو که ل و، پاشان خۆی به قوربان و سه ده قه کردم!

ئه و ماوه یه زۆر به ناخۆشی کاتم لی تیپه ر بوو. هه ر وه ک ئه وه ی که سانیه ژمیتر و ده قه ژمیتری سه عاته که خه ویان لی که وتیبته و له جیگه ی خۆیان نه جووین.

دایکم ئه و ئیواره یه له هه موو روژییک زووتر، نانی حازر کرد. به لām من هیه چ ئاره زوویه کی نان خواردم نه بوو. پاروه نانه کان وه ک ئه وه ی که له ئاسن دروست کرابن، له گه رووم نه ده چوونه خوارن. له به ر خاتری دایکم بۆ ئه وه ی که تووره نه بیته، چهنده که وچکیکم خوارد. به شیوه یه ک وه سواس ببووم که هه ستم ده کرد له یه ک

جیگه ش ناتوانم سه بر و ئۆقره بگرم. بۆ گول کرپن له ماله وه چوومه ده ری و، له دوکانیکی گولفرۆشی چه پکه گولیکی سوورم کړی. بیشته ر له کتیبیکدا خویندبوومه وه که گولێ سوور نیشانه ی عه شقی ئاگرینه.

خاوه نی گولفرۆشییه که، چه پکه گولیکی سووری جوانی به ده سته وه گرت و ویسی دام. پارهی گوله کاتم پی داو بۆ ماله وه گه رامه وه. کاتیک گه یشته مه وه مائی دایکم له ماله وه ناماده بوو، که سه یری دایکم کرد، دایکم له گه ل دایکی زیبا به راورد کرد. له گه ل ئه وه شدا که دایکم جوان بوو، به لām له چاو ته مه نه که ی زۆر پیر ده هاته به رچاوان. به لām دایکی زیبا له چاو ته مه نه که ی زۆر بچووکت ده هاته به رچاو. چونکه ئه و له کیشه کانی ژیان بۆ ئاگا بوو و، هه رده م له خۆشی و ده وله مه ندیدا ژیا بوو. به لām دایکی من هه ر له ته مه نی گه نجیدا، هه م بارک بوو هه م دایک. بارکم مامۆستای قوتابخانه یه کی ناوه ندی بوو، هیشتا ته مه نی نه گه یشته بووه چل سالی که به هۆی جه لده ی دلّه وه کۆچی داوی کردبوو، دایکی به سۆ منداله وه؛ دوو کچی ١٥ و ١٣ ساله و کورپکی ١٠ سالانه، به ته نیا به جیه یشته بوو. ئیستا پاش ١٤ سال دوو خوشکه کم شوویان کردوه و له شارستان ده ژین و من و دایکم به ته نیا ماوینه وه و ژیان ده بیته سه ر.

له ده نگی دایکم هاتمه وه هۆش خۆم، گه یشته نه نزیك ده رگای هه وشه ی مائی زیبا، هه ر که له ده رگاماندا، پیاویکی ته مه ن مام ناوه ند به به خیره اتنیکی گه رم و گوپ ده رگاکه ی لی کردینه وه و، داوی داخستنی ده رگاکه بو ژوو ریک چوو که له ته نیشت ده رگاکه بوو.

تا کو ئیستا هیه چ خانویه کم به و جوانیه نه بینی بوو له نیوان ده رگای چوونه ژوو ره وه و ده رگای سه ره کی خانوه که به شیوه ی تاجیکی گه وره ی مه رمه رین به ر چاو ده که وت، ئه و دوو ده رگایه زۆر له یه کتره وه دوور بوون، که ریکه ی نیوانیان به کاشی و چیمه ن پاژا بۆوه و له هه ر دوو لاکه ی ده رختی به رزی وه ک سه نه به ر و کاژ و سه رو و، هه ره ها گلۆپی ره نگاره رنه گ، که شیوه یه کی جوانیان به پاره وی چوونه ژوو ره وه به خشی

بوو، به دی ده کران. بونی ئەو گولە جوړاو جوړانە ی که لەم هوشه یه دا بوون، ده ماغی ئیتمه یان پرکرد بوو. کاتیک گه یشتینه نیوه راستی پاره ده که، سوورانه وه یه کی شیوه ئەنگوستیله ییمان بینی، که ئەو به شە ی نقیمی ئەنگوستیله که ی لی بوو پر له ئاو بوو، به وینه دانوه ی مانگ و ئەستیره کان له نیو ئاوه که، هه زاران جاروانتری کردبوو.

به دیتنی ئەم هه موو جوانیه، له ناخی خۆمدا هه ستم به بچووکی و خۆ به کهم زانین ده کرد. له دلێ خۆمدا ده مگوت: خۆزگه هه رگیز پیم نه خستبایه ئەو ماله. کاتیک که له ده رگای چوونه ژووره وه نزیك بوینه وه، دایک و باوکی زیبا چاوه وروانمان بوون، زۆر به گه رمی پشوازیان کردین و بردیانین بۆ لای هۆلیکی زۆر گه وره و جوان. هه موو بیناکه به به ردی مه رمه ری سپی دا پۆشرا بوو. له هه ندیک جینگه به فه رشی زۆر جوان و گران به ها روپۆش کرابوو. له جینگه جینگه هۆله که کورسی و قه نه فه ی گران به ها به فه خر و خۆ به گه وره زانینه وه له سه ر زه ی دانرا بوون. دیواره کانی به گه چی مۆدێرن گه چکاری کرابوون، له نیوه راستی دیواره کان تابلوی گه وره هه لۆاسرا بوون، که قسه یان ده رباره ی به سه ر هات و ژیاننامه ی مرقه کان و بوونه وه ری دیکه ده کرد. له هیندیک لاره، په یکه ری رووت و نیوه رووت، به شیوه یه ک که له و کاره ناره وایه ی خۆیان هیچ کات ماندوو نه ده بوون، خۆیان ده نواند.

له هه موو جینگه یه ک جوانی و هونه ر شه پۆلی ده دا. به لām ئەو جوانی و هونه ره بۆ من زۆر مایه ی رق لیبوونه وه بوو و، ناخۆش ده هاته به رچاوم. به جۆریک هه موو نه وانه ده ستیان له نیو ده ستی به کتر نابوو بۆ ئەوه ی هه سستی خۆ به کهم زانین له ده ماره کانی مندا بچوولینن.

باوکی زیبا داوای لی کردین له سه ر قه نه فه یه ک دانیشین و، بۆ خۆشی دانیش. ئەو پیاریکی به هه یکه ل و به هیز ده هاته به ر چاو. په رنگ و روخساریکی شیرینی هه بوو، به لām که مینک به پۆزه وه قسه ی ده کرد.

پاش ماوه یه کی کورت زیبا و دایکیشی هاتن له لای ئیتمه دانیشتن. سلاو و چاک و چۆنیه کی کورتمان پینکه وه کرت. پاش ئەوه من بۆ چرکه یه کیش چاوم له زیبا نه کرد؛

واته: چاوم له ولایه هه ر نه کرد که ئەوی لی دانیشتبوو. باوک و دایکی زیبا هه ولیان ده دا بارو دۆخیکی گونجاو و گه رم له دانیشتنه که مان دروست بکه ن، به لām من و دایکم به شیوه یه ک نه فه س له سینگماندا به ند ببوو که جگه له وه لāmی کورت و شه رم، چیترمان نه ده گوت. پاش خزمه تکردن و رویشتنی خزمه تکاره که، باوکی زیبا بۆ ئەوه ی که من له و بیده نگییه و شه رمکردنه بپنیته ده ری، گوتی: باشه کاک شه هریار، پینیه که ت چۆنه، ئیتر کیشه یه کی دیت بۆ نه هاتۆته پیشی.

- نا، ئیستا ورده ورده ده توام به ئاسوده یی پتی برۆم.

- دووباره هه ولبده که زۆر فشاری نه خه یه سه ری.

- به لێ نابێ زۆر فشاری بچمه سه ر.

- هه ر به راست خیزانم ده یگوت که ئیوه خویندکاری زانکۆن، خویندکاری ماجیستیرن.

- به لێ.

- به سه لامه تی که ی ته واری ده که ی؟

- ئەمه کۆرسی کۆتاییمه، له کۆتایی وه رزی به هار ته واری ده که م؛ واتا پاش پینچ مانگی دیکه.

- ان شاء الله چ کاتیک ده چییه بواری کارکردنه وه؟

- به خوا نیازم هه یه بۆ دوکتۆرا بچوینم.

- کاتیک به سه لامه تی دوکتۆرا که شت وه رگرت، چ کاره ده بی؟

- ئەو کات بۆ مامۆستایه تی زانکۆ هه ولده دم.

- باشه ئەو کاته پاره و موچه ی تۆ چه نده یه؟

- نازانم. تاکو ئیستا بیرم لی نه کردۆته وه، بۆ من زۆر گرنگ نییه.

- هه ست ناکه ی له جینگه ی ئەو هه موو ده رس خویندنه وه و ته مه ن به فه رۆدانه، به و بروانامه ی ئەندازیاریه ت باشت ده توانی کار بکه ی و پاره یه کی باشیش به ده ست بپینی؟ پاشان که رووی له هه مووان کرد، درێژه ی به قسه کانیدا: وه لا ئەو

ئەندازىبارەى كە سەرپەرشتى بىناكەى منى كوردبوو، لە ھەر بەشىكى بىناكە پارەيەكى لە من وەردەگرت، ئىستا سەرمايەيەكى گەورەى بۆ خۆى دروست كرددووە. واتە بەو چوار سالەى دەرس خويندەى بەبى ھىچ پارە و پولىك ھاتووە، ئىستا بە تەواوەتى بۆتە پارە دار.

ھەلبەت بە ھەلە لىم تىنەگەى من رىگر نىم لە دەرس خويندن و خويندەوہ. من لەگەل خويندن زۆر ھاو ھاو، بەلام كاتىك كە مەوۆ بتوانىت بە ھەردوو كيان بگات ھەم دەرس و ھەم سەرمايە، بۆچى كاتى خۆى بەفەرۆ بەدات؟

لە دلى خۆمدا گوتم مەوۆ كاتىك بۆ نىو مالى وا دەچىت، بىر دەكاتەوہ كە خاوەنەكەى لەگەل ئىمە چەند جىاوازى ھەيە. چەندە گەورە و بە كەسايەتییە، بەلام كاتىك دوو قسە دەكات، ئەو كات بۆت دەردەكەووت كە ئەم كەلوپەلە گرانبەھا و پروكەشانە، كەسايەتییەكى درۆيان بەو خاوەن مالى بەخشیوہ.

ھەر لەو كاتەدا ھەستم كرد كە دەرووبەرەكەم ھەموويان بىدەنگ بوو بوون. يەكسەر بە بىرم كەوتەوہ كە كاك فەرەھمەند چاوەروانى وەلامى منە. بە پىكەننەوہ گوتم:

- قسەكانى تۆ ھەموويان راستن. دەتوانىت بەو پروانامەى ئەندازىبارى سەرورەت و سامانىكى باش كۆبكرىتەوہ. بەلام ئەمە كاتىك دەكرىت كە خاوەنى پروانامەكە بىر لە پارە بكاتەوہ. بەلام من بە شەخسى خۆم چىژ لە دەرس خويندن وەردەگرم. بۆ من بەدەست ھىنانى پلە و پايەى زانستى گرنكى ھەيە و، بۆ ئەندازىبارەكەى ئىوہش بەدەست ھىنانى پارە و پول جىگەى بايەخە.

لە ھەمانكاتىشدا من تازە تەمەم ۲۴ سالە. كاتىك دوكتۆراكەشم وەرگرت ئەو كات دەم بە ۲۶ سال، وا ھەست دەكەم بە ۲۶ سال تەمەن دەتوانىت بچىتە نىو بازارى كار و پارەيەكى باشىش پەيدا بكەيت.

- بۆ نمونە كاتىك تۆ پروانامەى دوكتۆراكەت وەرگرت، دەچى سەرپەرشتى كارى بىناسازى يان كارى تر دەكەيت؟

لە كاتىكدا كە بە قسەكانى كاك فەرەھمەند پىكەننەم گرتبوو و، ھەولم دەدا كە خۆم كۆنترۆل بكەم، گوتم:

- نا، قوربان، ئەو كاتە كە مەبەستم بىت بىمەپارەدار، خويندكارى تايبەتى دەگرم و سەعاتى ۱۰ يان ۱۲ ھەزار تەمەنيان لى وەردەگرم و دەرسیان پى دەلیم.

باوكى زىبا لەو كاتەدا پىدەكەنى. رووى لە نامادەبووان كرد و گوتى: باشە ئەوہش بۆچوونىكىتەرە. خانى فەرەھمەند رووى لە مەردەكەى كرد و گوتى: جەنابى فەرەھمەند، ھەموو كەسيك وەك تۆ بىر لە پارە ناكاتەوہ. جەنابى فەرەھمەندىش باسەكەى زۆر بە جددى وەرگرت و گوتى: باشترىن شت لە ژياندا پارەيە. رووى لە من كرد و گوتى: وانىيە كاكە؟ منىش لە وەلامدا گوتم:

بەخوا چى بلىم و، خەرىكى تىك وەردانى چايەكەم بووم كە نزيك بوو سارد بىتتەوہ. كاتىك كاك فەرەھمەند رووى لە من كرد و گوتى:

- كاك شەھرىار، تۆ ئىستا دەرسى تايبەتى دەلئىتەوہ؟

- نەخىر، ھەندىك جار دەرس بە ھاورپىيان و ناسياوان دەلیم و يارمەتبان دەدەم و، ئەگەر كىشەيەكيان ھەبىت، بۆيان چارەسەر دەكەم. بەلام دەرسى تايبەتى، نا.

جەنابى فەرەھمەند كەمىك راوہستا و منگە منگىكى كرد و بە منى گوت: وەللا كاك شەھرىار، من لە بەرانبەر بنەمالەكەم زۆر دەمارگىرم، مۆلەت نادەم كە ھىچ پىاويكى گەنج ھاتوچۆى مالى ئىمە بكات. بەلام خىزانم پاش دىتنى ئىوہ زۆر بە باشى باسى تۆى بۆ كردم و، ئىستاش كە من تۆم بىنى راستى قسەكانى خىزانم بۆ دەرکوت. تۆ گەنجىكى بە ئەدەب و باش و رىك و پىك دىتتە بەرچاوە.

دەمەويست تكات لى بكەم ئەگەر كاتت ھەبى كەمىك دەرس بە كچەكەم بلىى و يارمەتییى بەدى. ھەلبەت تاوہكو ئىستا مامۆستاي زۆرمان بۆ گرتووە. ھەتا مامۆستاي قوتابخانەكەى خۆشى، بەلام لە رووى فېربوونەوہ ھىچ سەرکەوتنى بە دەست نەھىناوە. بەلام وابىر نەكەيەوہ كە زىبا ھۆشى كەمە، زۆر زىرەكەيشە، بەلام باش نازانين كىشەكەى لە كوئىيە.

له بهر شهوی بوو بوومه جیگه‌ی رهامه‌ندیی خانم و جه‌نابی کاک فوره‌همه‌ند،
نوقمی شادی و خوشی بوو بووم و گوتم:

- هه‌لبه‌ته دیاره که زۆر کچیکی به هۆشه. بهم بیره سه‌رمابه‌دارییه‌ی که جه‌نابت
هه‌یه‌تی هه‌تمه‌ن کچه‌که‌تان زۆر وریایه، به‌لام باشه، وا هه‌ست ناکه‌م که له
مامۆستاکانی دی سه‌رکه‌وتوتر بم، به‌لام نه‌گهر ئیوه بتانه‌ویتی، من قسه‌یه‌کم نییه.
- به‌قسه‌ی فروزان، (مه‌به‌ستم خیزانه) تو بیرت گه‌نجانتر و کراوه‌تره. له‌وانه‌یه
تو بتوانیت زیاتر یارمه‌تی بده‌یت. جگه له‌وه‌ش هه‌تا نرخ‌ی سه‌عاتیکی دهرس
گوتنه‌وه‌که‌ت به ۱۰ تا ۱۲ هه‌زار تمه‌ن نه‌گه‌یشته‌وه با ئیمه سوود له‌وه‌له وه‌رگرین.
له‌و کاته‌دا هه‌موومان پێکه‌نین و من به جه‌نابی فوره‌همه‌ندم گوت:

- کاک فوره‌همه‌ند! من ته‌نها له‌بهر خاتری ناسیاوه‌تی ته‌م کاره‌م قبوول کرد. چه‌ند
پۆژیک بو چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی کچه به‌ریزه‌که‌تان دیم. به‌لام تکایه حسابی سه‌عات
و پاره له ئارادا نه‌بێ.

- ته‌مه نابێ، تو کاتی خۆت به‌فیرۆ دده‌یت. ته‌گهر من زانییام به‌م شیوه‌یه
هه‌رگیز نه‌و پێش‌نیازه‌م نه‌ده‌کرد.

- نا، کاک فوره‌همه‌ند ئیدی به جه‌نابتام گوت که من دهرسی تایبه‌تی نالیمه‌وه
و، ته‌مه ته‌نها له‌بهر ناسیاوه‌تییه.

پاش چه‌ند قسه‌یه‌کی کورتی دیکه میوانییه‌که ته‌واو بوو و ئیمه بو مالله‌وه
گه‌راینه‌وه. نه‌و شه‌وه بو من شه‌ویکی خه‌یالی و دلگیر بوو. هه‌ستی رازی بوون و
خۆشحالی سه‌راپای له‌شمی داگرتبوو. تا چه‌ند سه‌عاتیک به‌تپپه‌رپوونی چرکه به
چرکه‌ی نه‌و شه‌وه سه‌ر قال بووم. هه‌ولم دده‌ا وینه‌ی پوخساری زیبا بینه‌م به‌ر چاوی
خۆم و وه‌ک په‌یکه‌ریک راییگرم، که چه‌ند پوخساریکی پاک و ئارامی هه‌بوو.

پۆژی ئاینده من ده‌وامم نه‌بوو تازه له خه‌وه هه‌ستا‌بووم که زه‌نگی ته‌له‌فۆن لێیدا،
خۆم ده‌سکی ته‌له‌فۆنه‌کم هه‌لگرت، دایکی زیبا بوو. پاش سه‌لام و هه‌والا پرسین،
پرسیاری کرد که من که‌ی کاتم هه‌یه تا بو دهرس گوتنه‌وه بو مالیان بچم. منیش

گوتم ته‌مپۆ هه‌یج کاریکم نییه هه‌موو کاتیک ده‌توانم بپم و، هه‌ر کاتیک که خۆتان
بتانه‌ویتی، ناماده‌م. دایکی زیبا سه‌عات ۴ ی دوا‌ی نیوه‌پۆی دیاری کرد. چاره‌گیکی
مابوو بو چوار که من له مالی نه‌وان ناماده‌بووم. حاله‌تیکی تایبه‌تیم هه‌بوو، حاله‌تی
نیوان ده‌کوته‌ی و هاوارکردن، کاتیک زه‌نگی دهرگام لێدا هه‌مان ده‌رگه‌وانی دوینی
شه‌وه دهرگای لێ کردمه‌وه. ته‌مپۆ باغه‌که زۆر جوانتر له دوینی شه‌وه ده‌هاته به‌رچاو.
گه‌یشتمه بینا سه‌ره‌کییه‌که. خانمی فوره‌همه‌ند بو پێشوازییم هات و پاش شه‌وه‌ی به
سه‌راسمی سه‌لام و هه‌والپرسی لێ کردم، لینی پرسیم:

- کاک شه‌ه‌ریار، تو پیت خۆشه له کوئی دهرس به زیبا بلینی؟ مامۆستاکانی
پێشتری زیبا هه‌موویان ده‌چونه ژوره‌که‌ی زیبا و، پاشان به‌ ده‌نگیکی نزم و ئارام
گوته‌ی: به‌لام نه‌وان هه‌موویان ئافره‌ت بوون. به‌په‌له چاویکم له ده‌وربه‌ری خۆم کرد،
ناماژهم بو میتری نان خواردنی نیوه‌پۆ کرد و گوتم:

- ته‌گهر پوخسه‌ت بده‌ی، هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و میزه داده‌نیشین، وا هه‌ست ده‌که‌م
باش پیت.

- به‌لێ، باشه، هه‌رچۆنیک هه‌زت لێیه... به‌لام کاک شه‌ه‌ریار، ته‌گهر منتان
له‌لام، کیشه‌یه‌که هه‌یه؟

- نا هه‌یج کیشه‌یه‌که نییه، خانمی فوره‌همه‌ند، منیش زۆر سوپاسگوزار ده‌م.

- که‌واته، ببوره، من ده‌چم زیبا بانگ ده‌که‌م.

پاش رۆیشتنی خانمی فوره‌همه‌ند، خزمه‌تکاره‌که شه‌ربه‌ت و شیرینی و میوه‌ی
هینا. دلتم که‌وتبووه ته‌په‌ته‌پ و، له‌شم گهرم داها‌توو و، چاوه‌پروانی، سه‌راسه‌ری
گیانی داگرتبوو. سه‌ره‌نجام زیبا له‌گه‌ل دایکی هاتن. چه‌نده له‌یه‌که ده‌چوون و، له
هه‌مانکاته‌دا چه‌نده له‌یه‌که‌تری جیاواز ده‌هاتنه به‌رچاو. لیک چوون له‌ رووی جوانی
پوخسار، و جیاوازی له‌ شیوازی جل پۆشین و هه‌لسوکه‌وت. دایکی زیبا هه‌یج کات
هه‌ولتی نه‌ده‌دا بو داپۆشینی له‌ش و لار و پرچه‌کانی، هه‌موو کاتیک جلوه‌رگی نیوه
کراوه‌ی ده‌بهر ده‌کرد و، مووه‌کانی به‌رده‌وام ئارایشت کرابوون و هه‌یج کات سه‌رپۆشی

به تهاواری لهسه نهبوو، ههروهه تۆزئیک به ناز و مه کرهوه قسهی ده کرد. به لآم زیبا هه موو کاتیئک جلویه رگی رتیک و پیکی ده پۆشی و، سه ریوشیکی هه ریری بچوو کیشی لهسه ده نا که له رهنگی جله کانی بوو. دوینیی شهو جلویه رگی شین و سه ریوشی هه ریری شینی پۆشیبوو و، نه مرۆ جلویه رگیکی سووری جوانی ده بهر بوو له گه ل سه ریوشیکی هه ریری سوور، که رهنگدانه وهی رهنگی سوور له کولمه کانی، جوانیه کهی دوو هیئنده کردبوو. پاش سلاو و هه وائ پرسین، راوه ستانم به باش نه زانی. نهو کتیبه که له گه ل خۆمدا بردبووم کردمه وه. له زیبا م پرسیی: تۆ له کوئی نهو کتیبه کی شهت ههیه و تینا گه ی تا کو من بۆت شیکار بکه م و پیت بلیم؟! نهویش به شیوهیه کی راستگۆیانیه تایبه تی و به که میتک شه رمه وه گوتی: من له م کتیبه هیه چ شتیئک تینا گه م. واته له سه ره تایی کتیب تا کو تایی کی شه م ههیه.

کتیبه که م داخست و به شیکار کردن و باسکردنی یاسا بنه ره تیه کانی جه بر و بیرکاری سه رگه رم بووم و، نهویش هه موو له شی بوو به گوئی. پاش هه ر شیکار کردنیئک کو مه لئیک پرسیارم ده دایه تا کو هه لیان بکات. هه ستهی رالیبونی م هه ست پی ده کرد. چه ند سه عاتیئک تیه ره ری بوو، به لآم من هه رگیز نا گام له تیه ره رینی کات نه بوو. خانم فه ره هه مند سه ره تا به زه وقه وه چاوی له و پرسیارانه ده کرد که کچه کهی شیکاری ده کردن. به لآم پاشان شوئینه واری ماندوو بوون به شیوهیه کی ته و او له روخساری دیار بوو. له بهر خاتری نه وهی که نه کا زیبا ماندوو بوو بیئت. نه وه نده ده رسه ی که مابوو وازم لی هیئا بوؤ رۆزئیکی دی و، نهو کاتم دیاری کرد که مابوو تا وه کو تاقی کردنه وه کانی کو تایی دیت و، بهرنامه م بو دارشت و خۆم ناماده کرد که خواحافیزی بکه م. خانم فه ره هه مند وهک نه وهی که پرسیارئیکی گرنگی به می شکدا هاتیی، پرسیی:

- به راست، کا ک شه هریار، هه می شه ده مه ویت له تۆ یان له دایکت نازناوی بنه ماله که تان پرسیم، به لآم له بیرم ده چیتته وه پیتان بلیم. نه گه ر راستیت ده وئ من هه رگیز ئاره زوو ناکه م به نیوی بچوو که وه که س بانگ بکه م هه رچه ند که جه نابت

نیویکی جوانت ههیه. پیئش نه وهی که من وه لامی خانم فه ره هه مند بده مه وه زیبا گوتی: جه نابی ره فیعی.

من و خانم فه ره هه مند هه ردوو کمان سه ریری زیبا مان کرد. زیبا که له سه بر کردنه کهی من تینگه یشت به کسه ر سه ری نه وی کرد. خانم فه ره هه مند به سه رسورمانه وه پرسیی: زیبا تۆ له کوئی ده زانی که نازناوی نه مان، ره فیعییه؟

- نهو رۆزه ی که سه یاره که له کا ک ره فیعیدا من کتیب و مه لزه مه کانیم له سه ر زه ویه که کو کرده وه و که سه یرم کرد له بهرگی کتیب و ده فته ره کانی نوو سرا بوو.

قسه کانی زیبا سه راپای گیانی پرا و پر له شادی کرد. له وهی که نهو ناوی بنه ماله کهی ئیمه ی له بهر کردبوو که یفم به خۆم ده هات. پاشان خواحافیزیم کرد و رۆیشتم. نه وان تا کو نریک باغه که له گه ل هاتن. هیشتا به ته و او تهی دوور نه که وتبوومه وه که گویم له دهنگی خانم فه ره هه مند بوو که ده یگوت: زیبا چۆن بوو؟ هیچ تینگه یشتی؟ جیا وازی له گه ل مامۆستا کانی پی شیت ههیه؟

زیباش به خۆشییه وه گوتی: دایه، زۆر باش بوو. زۆر به جوانی ده رسه کهی پی گوتم. پرسیارگه لئیک که من نهو هه مووه لییان ده ترسام، به شیوهیه که ده رسی پی گوتم که شیکار کردنیان وهک ئاو خواردنه وهیه، تا کو ئیستا بیرکاریم به م شیوهیه ئاسان نه هاتۆته بهرچا و.

- که واته تۆ رازیت.

- به لئ دایه نه گه ر به م شیوهیه بروات و ابزائیم له هه موو تاقی کردنه وه کاتم ده رده چم.

نهو رۆزه هه ستم ده کرد که هه موو ده رگا کانی خۆشه ختی به روومدا کرا ونه ته وه.

چه ندین رۆژ له ده رس پی گوتنی زیبا تیه ره ری بوو. کاتیئک رۆژئیکیان بو ده رس گوتنه وه بو مالیان چووم، جیا واز له رۆژانی رابردوو، خانم فه ره هه مند له لامان ناماده نه بوو. زۆر هه ستم به ئاسوده یی و خۆشحالی ده کرد، هه ولما له م هه له سوود وه رگرم و، نه گه ر بو چه ند چرکه یه کیش بیئت، سه ری قسه که له گه ل زیبا بکه مه وه، رووم له زیبا کرد و گوتم: بوچی دایکت نه مرۆ ناماده یی ده رس گوتنه وه که نییه. به ناماده بوونی راهاتبووم؟

- ئەمەردۆ دايكەم ميوانى ھەيە و، ھەرىەم بۆنەيەشەو دەيەوئەت كەلوپەلەي خەمەتكرەندى ميوانى ئامادە بكات

- بروناكەم دايكتان كارئەكى زۆر بكات؟ چونكە ئەو خەمەتكارئەكى زۆرى لەبەر دەست دايە؟!

- نا، بەلام كاتئەك دايە ميوانى ھەيە زۆر ھەلدەچئەت و توورە دەبئەت و، بۆيەش ھەرگىز ناتوانئەت لە جئەگەيەك دابنئەشئەت.

دەنگى پئەيەكانى خانم فەرەھەمەند منى راجلەكاند، خئەرا گوتەم: كەواتە كە بەم شئەيەيە، باشترە بچئەنەو سەر دەرسەكەمان. تۆ نامادەئەت:

- بەلئە، لەو كاتەدا دەنگى خانم فەرەھەمەند كەوتە بەرگوى:

- سالو، كاك رەفئەيە، ھەواتت چۆنە؟

- سالو، زۆر سوپاس، ئئەو چۆن؟

- زۆر سوپاس باشم. ببوورە من ئەمەردۆ ناتوانم لە لاي ئئەو ئامادەبەم؛ چونكە ميوانى ھەيە. تەنھا دەمەويست تەكايەكتان لئە بكەم ھەلئەت ئەگەر لە لاتان سەخت نەبئەت.

- بە سەرچا، ھەر كارئەك بئەت، لە خەمەتدام.

- لە گەورەبئەي خۆتەنە، تەنھا ئەو دەم دەويست، ئەگەر بكرئەت ئەمەردۆ تۆزئەك زووتر دەرسەكە تەواو بكەن. بۆ ئمۇنە سەعات شەش تەواو بكەن و، دەبئە ببوورى لەبەر خاترى ميوانىكان ئەو دەلئەم.

- تەكادەكەم، كئەشەيەك نئەيە ئەمەردۆ سەعات شەش كۆتايى بە دەرس دەھئەنئەن.

بەلام دەرسى داھاتو، سەعاتئەك دەرسى زىادە دەلئەنئەو. ئەگەر بەم شئەو شە نەبئەت ناتوانئەن ھەموو كئەبئەكە تەواو بكەن.

- يەك دنيا سوپاس، ئومئەدەوارم بئەتوانئەن قەرەبووى بكەنئەو، پئەش ئەوئەي وھەلئەمئەي بەدەمەو، بەخۆرئەي رۆبئەت. سەعات شەش كۆتايئەمان بە دەرس ھئەنا و، خۆم بۆ رۆبئەت ئامادە كرد. وھكو ھەموو رۆزائى پئەشو زئەبا و دايكە تا باغەكە

لەگەلەم ھاتن. ھئەشتا خواھافئەيئەم نەكردبوو، كە دەروازەي باغەكە كرايەو و دوو سەيارەي ماسدئەسى بەرزئەين مۆدئەل؛ يەكئە سئەي و ئەوئە دى رەش، بە پەلە ھاتنە نئەو باغەكە.

خانم فەرەھەمەند زۆر دەستەوئەستان بە زئەباي گوت: زئەبا زووكە برۆ بۆ ژوورەكەت و جەلەكانت بگۆرە، لە كاتئەكدا كە لەگەل خۆئەدا قسەي دەكرد، گوتئە: ئاخەر بۆچئە ئەوئەندە زوو ھاتن. ئاخ لە دەستئە ئەم نازرئەيە! دەلئەي بە ھەوت مانگى لە دايك بوو. ھەموو كات لە كارەكانئەدا پەلە دەكات.

كاتئەك سەيارەكان راوئەستان، دەرگاي لاي شۆفئەرەكە كرايەو و پئەوايئەكى بەرئەز دابەزى و بۆ لاکەي دئەكەي سەيارەكە رۆبئەت و دەرگاگەي پشئەوئەي كرددەو. سەرەتا پئەوايئەكى كزەي بالابەرزى دەم و چاودرئەز و رەقەلئەي موورەش و سئەي پشئە كور، كە قات و رپبائئەكى تازە وتووكراوى لە بەربوو، بە دەم پئەكەنئەنئەو دابەزى و، پاشان خانمئەكى كورئە بالاي قەلئەوي رەنگ و روخسار سەوز، كە سەر و كەللەي گەورە دەھاتە بەرچا، بە جلوبەرگئەكى پولەكە و برئەسكە دابەزى. لە سەيارە سئەيەكەش گەنجئەك، كە زۆر شئەوي لەو خانمە دەكرد و پئەدەچوو كە كورئە بئەت، دابەزى و ھەموويان بۆ لاي من و خانم فەرەھەمەند ھاتن. خانم فەرەھەمەند بەخۆرئەي بۆ لاي ئەوان رۆبئەت و سەرگەرئەمى بەخۆرئەتەن و يەكتر ناسئەن بوو، ھەموو خۆشچال و دەم بەخەندە بوون. جگە لەو گەنجەي كە لەگەل ئەوان بوو. تئەشكئە رق لئەبوونئەوئەي چاودەكانئە، منئەيان كردد بوو بە نئەشانە و ھەتا چركەيەكئەش چاوى لەسەر من ھەلئەدەكرد. خانم فەرەھەمەند بە يەك سئەلە چاودە پئەوا گەنجەكە، تئەگەبئەت كە چئە لە گۆرئەيە. دەست بەجئە منى بەمئەوانەكان ناساند:

- ئەمەش كاك رەفئەيە.

- ئەمەش كاك نازرئەيە، ئەمانەش كور و خۆزئەكەيەتئە، و درئەزئە پئە دا: جەنابئە نازرئە، كاك رەفئەيە خۆئەندەكارئە ماجئەسئەرئە كۆلئەزئە ئەندازيارئەيە، لە بەشئە

بیناسازی، دراوسیتی نیمه‌ن. گه‌وره‌بیان کرد که تکا و پارانه‌وه‌ی نیمه‌بیان قبول کرد تاوه‌کو چند جارێك دهرس به زیبا بلێت.

پیاوه‌گه‌نجه‌که هیتشتا توورپه و غه‌مگین بوو، گوتی:

بیستبووم جه‌نابی فهره‌همه‌ند دهره‌ق به بنه‌ماله‌که‌بیان زۆر ده‌مارگیره و ریگه نادات هیچ پیاوی گه‌نج هاتوچۆ بۆ مالیان بکات!

باوک و دایکی کورپه‌که هه‌ردووکیان به شیوه‌یه‌کی ره‌خنه‌نامه‌یزانه سه‌یری کورپه‌که‌بیان ده‌کرد و، خانم فهره‌همه‌ند به پیکه‌نینه‌وه گوتی: کاک فه‌روخ، جه‌نابی ره‌فیعی ده‌سگیرانی هه‌یه.

- به‌لام وا پێ ناچێ که ده‌سگیرانی هه‌بێ.

- به‌لێ ده‌سگیرانی هه‌یه و به‌و زوانه‌ش ده‌یگوازیته‌وه.

به‌م قسانه‌ی خانم فهره‌همه‌ند من زۆر به زه‌حمه‌ت له جینگه‌ی خۆم جوولام و به‌بێ نه‌وه‌ی تاگام له خۆم بێ بۆ لای نه‌و گه‌رامه‌وه. به‌لام هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی نه‌م قسانه‌ی خانم فهره‌همه‌ند ناوتیک به‌ ناگری توورپه‌یه‌که‌ی کورپه‌که‌دا بکات کورپه‌که‌ی بێ دهنگ کرد. کورپه‌ ده‌ستی منی گوشه‌ی و ئاواتی خۆش به‌ختی بۆ من خواست و، هه‌موویان خواحافیزیه‌کی کورتیان له من کرد و بۆ نیو کۆشکه‌که‌ ره‌وشتن، منیش به‌و حاله‌ گێژ و سه‌رلێشپوویه‌وه بۆ ماله‌وه‌ گه‌رامه‌وه.

دوا نیوه‌رۆی ره‌وژی ناینده، من تازه له زانکۆ هاتبوومه‌وه و زۆر ماندوو بووم و له‌سه‌ر قه‌ره‌وێله‌که‌م پراکشا بووم، که دهنگی جه‌ره‌سه‌ی ده‌رگام گوتی لیبوو، پاشان دهنگی خانم فهره‌همه‌ندم بیست، کاتیک دایکم و خانم فهره‌همه‌ند بۆ ژووری میوان هاتن. خانم فهره‌همه‌ند گوتی: هاتووم تاوه‌کو کاک ره‌فیعی ببینم و داوای لیبووردنی لێ بکه‌م. دایکم هاته ژووره‌که‌م بۆ نه‌وه‌ی من له خه‌و هه‌ستیتێ. به‌لام من بریارمدا خۆم وا نیشان بده‌م که خه‌وم لیکه‌وتوه‌وه. چونکه خانم فهره‌همه‌ند له‌و ژنانه بوو که نه‌گه‌ر دوو گوتی بیسه‌ری وه‌ک گوتی دایکه‌ی ده‌ست که‌وتبایه له‌ سیر تا پیاو هه‌موو شتیکی باس ده‌کرد، به‌لام نه‌گه‌ر منی له‌ لا بوايه به‌ یه‌ک هه‌واڵ

پرسی و عوزر هینانه‌وه‌یه‌کی کورت ده‌ره‌وشت و من له هیچ شتیکی سه‌رم ده‌رنه‌ده‌کرد. خۆشه‌ختانه ژووری من له پشت ژووری پێشوازی بوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ زۆر به‌ ئاسانی قسه‌کانی نه‌وانم ده‌بیست.

دایکم پاش هه‌ولدا نیککی کورت بۆ هه‌ستاندنی من و، داوای نه‌وه‌ی که من هه‌لنه‌ستم، بۆ ژووری پێشوازی گه‌رایه‌وه و به‌ خانم فهره‌همه‌ندی گوت: چونکه تازه له زانکۆ گه‌راوه‌ته‌وه ماندووه، له‌ خه‌و هه‌لناستیت و پاشان هۆی عوزر هینانه‌وه‌که‌ی پرسی، خانم فهره‌همه‌ند گوتی:

- وه‌للا! دویتێ که میوانه‌کانی نیمه‌هاتن. من گوتم که جه‌نابی ره‌فیعی ده‌سگیرانی هه‌یه و، ده‌شزانم که کاریکی هه‌له‌م کردووه. به‌لام خانم ره‌فیعی! چاره‌یه‌کم نه‌بوو. چونکه نه‌وان بۆ داخواری زیبا هاتبوون، کورپه‌که‌شیان زۆر ده‌مارگیره.

به‌م قسانه‌ی خانم فهره‌همه‌ند دلم وێک هاته‌وه، یه‌عنی نه‌وانه ده‌یانه‌وێت زیبای نازنه‌ینی من بده‌ن به‌و هه‌تیوه‌ قه‌له‌وه‌ کورته‌ بالایه‌ ناشیرینه. رق و کینه‌یه‌کی زۆر له‌و گه‌نجه، سه‌راپای گیانی داگرتبوو. هه‌ولم ده‌دا هه‌موو له‌شم بیست به‌ گوتی تا‌کو هه‌موو باسه‌که‌م گوتی لێ بیت.

- ناخر زیبا خانم تازه ته‌مه‌نی ده‌بیست به‌ ۱۸ ساڵه. وا هه‌ست نا‌که‌ی که بۆ به‌ شوودانی زووه. ماشاء‌الله.....ته‌وه‌نده‌ جوان و ناسکه، که په‌یتا په‌یتا داخواریکه‌ری باشی دین.

- وای، خانم ره‌فیعی، نازانی جه‌نابی نازری هاو پێشه‌ی فهره‌همه‌نده. من وا هه‌ست ده‌که‌م که‌سی له‌ وان ده‌وله‌مه‌ندتر له‌ ئیراندا نه‌بیست. باوه‌رنا‌که‌ی نه‌گه‌ر بلیم نه‌مان چه‌ندان کۆشک و هوتیل و قه‌یسه‌ری و شوقه‌ وشتی تریان هه‌یه. فهره‌همه‌ند له به‌رانبه‌ر نه‌واندا هه‌ر هیچ نییه.

- پیرۆز بیست زاوا ته‌مه‌نی چه‌نده؟ پله‌ی خۆینده‌واری چه‌نده؟

- زاوا ۲۵ ساڵه. پله‌ی خۆینده‌واری نازانم له‌وانه‌یه‌ دیپلۆمی هه‌بێ، شه‌هاده به‌ که‌لکی چی دیت؟! خانم ره‌فیعی، پاره‌ داره، به‌ گوتی فهره‌همه‌ند، ئیستا سه‌رده‌م،

سهردهمی پارهیه. خودی فەرهمه‌ند خوینده‌واری نییه، به‌لام سه‌ده‌ئەندازیار له ژێر ده‌ستیدا دین و ده‌چن.

- تاكو ئیستا یه‌ك‌دیاری بینهوه؟ پێك رازین؟

- به‌خوا یه‌ك‌دیاری بینهوه. فەرۆخ، مه‌به‌ستم کوری کاک نازرییه، چه‌ند سالێکه که داوای زیبا ده‌کات تاكو ئیستا چه‌ند جارێک بۆ خوازبێنی هاتوون، به‌لام ئیمه‌ جوایی نه‌خیرمان داونه‌تسه‌وه و ده‌مانگوت ده‌بێ زیبا دیپلۆم وهربرگرت. ئیتر دوینی شه‌و هاتبوون که کاره‌که ته‌واو بکه‌ن. هه‌لبه‌ت زیبا له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ ژۆر ناگادارنییه؟ چونکه فەرهمه‌ند گوتی کاتی تاقیکردنه‌وه‌کانی نزیك بۆته‌وه له‌وانه‌یه له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی خراب بێ. به‌لام ئیمه‌ بۆ خۆمان قسه‌ی خۆمان کرد. پاش ته‌واو بوونی تاقیکردنه‌وه‌کانی زیبا، ناهه‌نگی ماره‌کردنی زیبا ده‌ست پێ ده‌کات.

- واتا ئیوه هێشتا رای که‌که‌تان وهرنه‌گرتوه و قسه‌ی خۆشان کردوه؟ ته‌گه‌ر ته‌و رازی نه‌بوو، چی ده‌که‌ن؟

- خانم ره‌فیعێ، تۆ خۆت که‌چان باش ده‌ناسی. ته‌گه‌ر دوو سه‌عات دانیشم و ده‌رباره‌ی پاره و مائی ته‌وان و ته‌و جیگه‌یه‌ی که‌ دوا‌ی می‌رد کردن بۆی ده‌چی، قسه‌ی بۆ بکه‌م، دلنیا به‌ رازی ده‌بێ.

- باشه ماره‌یه‌که‌ی چه‌ند بوو؟

- ده‌یانه‌ویست یه‌کێک له‌ کۆگاکانیان به‌ناوی زیباوه بکه‌ن، به‌لام من و فەرهمه‌ند قبوولمان نه‌کرد، بریار بوو یه‌ک له‌ هوتیله پینج ته‌ستیره‌کانیان به‌ناوی زیباوه بکه‌ن و هه‌رچی پاره و داها ته‌که‌شیه‌تی بۆ زیبا بێت. هه‌روه‌ها که‌لوه‌لی بوو کینی له‌ پاریس ده‌کرن. دوو سه‌ هه‌فته‌یه‌که‌ به‌ یه‌که‌وه بۆ فەرهنسا ده‌چن. هه‌م زیبا و فەرۆخ زیاتر یه‌کتری ده‌ناسن و، هه‌م بۆ ئیمه‌ش گه‌شت و خۆشیه‌کی کورته‌.

- خانم فەرهمه‌ند، ئیستا پیم بلێ زاوا به‌ لاقیکی بووک ده‌بێت؛ روه‌تر بلیم؛ زاوا به‌قه‌ده‌ بووک جوانه‌؟

- به‌خوا چیت پێ بلیم خانم ره‌فیعێ! ته‌گه‌ر راستیه‌که‌ت ده‌وێت، نا. زاوا جوان نییه، هه‌یچێک له‌و تاییه‌ته‌ندیانه‌ی که‌ من بۆ زاوا یه‌که‌م ده‌ویست هه‌یه‌ی، تیی‌دانییه. ده‌زانی من زاوا یه‌که‌م ده‌ویست وه‌ک کاک شه‌ه‌ریار بێت، بالا به‌رز و خۆش قه‌ده‌ و قامه‌ت و دلگیر، به‌لام به‌ داخه‌وه، خوا هه‌یچ کات هه‌موو شتی‌ک به‌ یه‌که‌وه به‌ مرۆف نابه‌خشی. به‌خوا ته‌گه‌ر فەرۆخ جوان و بالا به‌رز نییه، به‌لام ژۆریش ناشیرین نییه. باشه پاره و پولی هه‌یه. هه‌تا هه‌ز بکه‌ی ده‌وله‌مه‌نده. ده‌زانی فەرهمه‌ند ده‌لێت من له‌ ژیاغه‌دا هه‌ر ته‌و که‌چم هه‌یه، تاكو ئیستا نه‌مه‌یشتوه له‌ هه‌یچ شتی‌ک که‌م و کورتی هه‌بێ. هه‌رچی که‌ داوای کردوه هه‌یه‌وه، ئاره‌زوو ناکه‌م کاتی‌ک که‌ شه‌وده‌کات. شتی‌کی بووێت و نه‌توانی‌ت هه‌یه‌یت. به‌لام ژۆر باشه، زیباش شه‌وکردنی به‌ فەرۆخ، هه‌رچی بیه‌وه‌یت، ده‌توانی‌ت هه‌یه‌یت. به‌ژن و بالا‌ش پاشان ناسایی ده‌بێت.

خانم فەرهمه‌ند هه‌رگوتی و گوتی، ده‌رباره‌ی رۆیشتیان بۆ خاریج و خۆش‌حال بوونیان و پاره و حیسابی بانکیان و چی و چی... ئیتر هه‌ستم ده‌کرد خه‌ریکه‌ له‌جیبی خۆم راست ده‌مه‌وه. به‌ شه‌وه‌یه‌که‌ له‌ وشه‌ی دارایی و پاره بی‌زار بوو بووم که‌ ئاره‌زووم ده‌کرد توانی‌بام هه‌رچی خه‌زێنه‌ و پاره‌ی دنیا هه‌یه، بی سووتینم. قسه‌کانی خانم فەرهمه‌ند هه‌رچه‌نده که‌ بۆ خۆی شیرین بوون، به‌لام چنگالی ناسن بوون که‌ له‌ دل و گیانی من رۆده‌چوون. چه‌نده هه‌ستم به‌ به‌ده‌ختی و بێ توانایی ده‌کرد!

هه‌موو ئاوا ته‌کام به‌ بابردوویی ده‌بینی. ته‌وان هه‌موو قسه‌کانیان کردبوون، ته‌نانه‌ت کاتی ماره‌کردنیان دیاری کرد بوو. هه‌موو شتی‌ک بۆ من ته‌واو بوو بوو. هه‌زم ده‌کرد ژۆر به‌قه‌و بگریم. به‌بێ توانایی بۆ لای ئارامگای هه‌میشه‌یی، واتا کتیبه‌کام رۆیشتم و به‌بێ هۆ به‌ هه‌لدانه‌وه‌ی په‌رده‌ی کتیبه‌کان سه‌رگه‌رم بووم.

له‌ناکاو ده‌رگای ئومیدی‌کم لێ کرایه‌وه. بیری نامه‌یه‌که‌ هاته‌ می‌شکم. من ده‌متوانی هه‌ستی خۆم به‌رانبه‌ر به‌ زیبا له‌ نامه‌یه‌که‌دا بنوسم. له‌وانه‌یه‌ شه‌ویش له‌ دلدا منی خۆش بویت، یان هه‌ر نه‌بیت له‌ هه‌ستی من به‌رانبه‌ر به‌ خۆی ناگادار ده‌بیت. به‌ هه‌رحال من هه‌یچم له‌ ده‌ست ناچیت، له‌به‌ر خۆمه‌وه له‌ دلێ خۆمدا گوتم:

به لئی، کورپه ئهم کاره زۆر تهواوه. نابین و زوو مهیدان چۆلێکهی. په پڕهیه کم هینا و دهستم به نووسین کرد. له وانهیه بیست نامهم نووسی بی پاشان ده مدراندن، هه رکتهییکی شیعری ئه دههم هه بوو، هینام. تا بتوانم مه بهستیکی خۆش و جوان بنووسم، به لام هیجیایم به باشی نه ده هاتنه بهرچاو.

له کۆتاییدا بریارمدا نامهیه کی ساده و کورت بنووسم، له بهشی پشته وهی لاپه ره که و له سه ر و خواری لاپه ره که ی پیشه وه ژماره یه که ته مرینی بیرکاریم نووسی و نیوه راسته کم به بۆشی به جی هیشته و بهم شیوه یه نووسیم:

((سلاو، ناگادار بووم که خوازیینی که ریکی زۆر ده وله مه ندتان هاتوه، دلتم که وتسه خورپه ده سته کامم له رزین. چونکه ئه وه سه ودایه کی خاوبوه که من ماوه یه کی درێژ بوو له سه رمدا ده مچولانده وه، هه موو کاتی که بیرم ده کرده وه که به زانست ده توانریت خۆشبه ختی باشتر و خیراتر به ده ست به یتریت، به لام نیستا بهم ئه نجامه که یه شتم که بهم شیوه یه نییه. که لیته دا پاره و مال مه رجیکی سه ره کییه بۆ ئه وه ی که سی که هه یی و بی به زاوای بنه ماله که تان. ئه وه ش شتی که که من نیمه.

نیستا ئه گه ر ئازایه تیم کرد و ریگه م به خۆمدا. تا کو نامه بۆ تو بنووسم؛ یه که م بهم هۆیه بوو که له ده روونی تو دا شتیکی جیاواز له بنه ماله که تان ده بینم و، دووه مه م بهم ناواته مه حاله ی که له وانه یه تو ش به رانبه ر به بنده ی بچووک، چاویکی یارمه تیت هه بیته. که ئه مه ئه وه پری ئاره زووه کانی منه. چاوه روانی وه لامی تو م. که سی که که چرکه چرکه ته مه نی به یادی تو تیده په ریته)).

((شەھرىار))

بەيئى كاتىك بۇ دەرسگوتن بە زىبا، بۇ مالىيان چوم. ئەو كاغەزەي كە نامەكەي لى نووسرابوو لە نىو چەند پەرىكەم نا، كە لە چەند پەرىكارىك و تەمىنىك پىكەتەبون، بە زىبام دان. تاكو پاش من شىكارىيان بىكاتن و رۆژى دوواترى ھەمان رۆژ بە ۋەلام بىئاندا تەو ھۆم و، لە كۆتايى دەرس جەختەم لە سەر ئەو كەردەو كە ھەردەبى ۋەلامى پەرىكارەكان بەتەو ۋە باش بىريان لە سەر بىكاتەو.

كاتىك ھاتەو مالى. شلەژان و دلەكوتى ھەموو گىئى داگرەتەو. ترس و شلەژان لەو ھەي كە نەكا زىبا نامەكە نىشانى داىك و باوكى بەت. يان كە ۋەلامەكەي نەخىر بىت و، يان ئىتەر من رەفز بىكات و، ھەزار جۆرە بىرى تر. بە تەواو ھەتە ئارەزوى خواردەم لە دەست دابوو. سەرەنجام ئەو شەو ۋە رۆژ بۆو. ھەولم دەدا خۆم ھەروەك جارنى پىتەو بە ناسايى نىشان بەدەم، بەلام بە ھۆي بىخەوى ئەم چەند شەو ھەي رابردوو، رەنگەم پەرىبوو، و كەمىك ژىر چاۋەكەم ھەلئاسا بوو، بە شىتەيەك كە خانم فەرىمەند چاۋى پى كەتەم تىگەيشت، ۋاى زانى كە نەخۆشم. ھەروەھا منىش لە ۋەلامدا گوتەم سەرمام بوو ۋە ھەلامەتم لىيە.

زىبا ئەو رۆژە زۆر بىدەنگ بوو. كەمتر سەيرى منى دەكرد و زۆر جار ھەرگىز ئاگاي لە دەرس و شىكارى من نەبوو. بە خانم فەرىمەندەم گوت:

- بىوورە خانم فەرىمەندەم من لەبىر چووبوو كە بە داىكەم بلىم كە ئەم رۆيەكەي كە لە ھاورىكەم بۇ ۋەرگرتنى چەند كىتەيەك بۇ مالى نىمە دىت، ئەگەر لەبەرت زەجەت نىيە تۆ گەرەبى بىكە و تەلەفۇن بۇ داىكەم بىكە و پىي بلى: كىتەبەكەم لە سەر مىزى ژوورەكەم داناون.

- كاك رەفيعى دەتەوئىت تەلەفۇنەكە بۇ ئىرە بىنەم. خۆت پىوئەندىي پىو بەكەي.
- نا، چونكە زىبا خانم ئاگاي لە دەرسەكە نامىنى و، لەگەل ئەو ھەشدا كە تۆ قسە بىكەي كاتى تەلەفۇنەكە كەمتر دەبىت.

- خانم فەرىمەند بە پىكەنەنەو قسەكانى منى قىبول كرد و بە خۆشحالىيەو ۋە رۆيشت، دەمزانى بە لايەنى كەمەو نىو سەعات بەيەكەو قسە دەكەن. پاش رۆيشتنى خانم فەرىمەند چەند چركەيەك بىدەنگ بووم و پاشان لە روخسارى زىبا رامام و لىم پەرسى: ((نامەكەت خۆيندەو؟ دەتوانم بىرسم ۋەلامەكەت چىيە؟)).

زىبا پاش بىدەنگىيەكى زۆر و، لەو كاتەدا سەيرى خوارەو ھەي دەكرد و دەستەكانىشى سەرگەرمى يارىكردن بە قەلەم بوون، گوتى:
- پىيىستە تۆ لەگەل بەنەمالەكەمدا قسە بىكەيت.

- من تا راي تۆ نەزانم ناتوانم ھىچ قسەيەك دەربارەي ئەم باسە لەگەل مالىو ھەتەن بىكەم و، خۆت راي ئەوان باش دەزانى.
- نازانم دەبى بىر بىكەمەو.

ۋەلامەكەي زىبا منى زۆر ئازار دا. ۋا ھاتە مىشكەم كە ۋەلامى زىبا نەخىرە. بە نارەحەتتىيەو گوتەم:

ۋەك پىيىست كاتە ھەيە بۇ بىر كەردەو. تۆش ھەر ۋەك داىك و باوكت بىر لە پارەو پوئ دەكەيتەو؟

- نەخىر، پارە ھەرگىز بۇ من گەنگ نىيە.
- كەواتە چى لە گۆرپىيە؟ كەيفت بە من نايەت؟
- نا، تۆ ھىچ كەم و كوورپىيەكت نىيە.
- ئەدى باشە، مەسەلە چىيە؟

بە پىچەوانەي چاۋەروانىي من، خانم فەرىمەند زۆر بەخىرايى ھات و قسەكانى نىمە بە نىو چلى مانەو. رووم لە زىبا كرد و گوتەم: ۋەلامى پەرىكارەكەت دابەو؟
- دەمەوئىت بىرى لى بىكەمەو.

کاتیک له مالې جه نابی فیهمه ند ودهرکه وتم. بهی هوده له شه قامه کان پیاسه م ده کرد. له بهرزه خیکې سیردا مابوومه وه، گیژ و بیتاقه ت بووم حهزم ده کرد هه رچی زووتره وه لامي کوتایې زیبا بزائم و، هه لیه ت خوم هانده دا، که پیم وا بی وه لامه که ی به لیه. گه یستمه کابینه یه کی ته له فونی گشتی. یه کسه ر بریارمدا که ته له فونی بو بکه م، به لام پیشم باش نه بوو. له وکاته دا ئافره تیکې گه نچ به نریک کابینه یه کی ته له فونه که دا تیده پیری بانگم کرد و تکام لی کرد که ژماره ته له فونی مالې کاک فیهمه ند لیبدات. پیشر خام فیهمه ند هه ژماره یه ی دابو به دایکم و، من له ناو ده فته ره که مدا نووسیووم.

سه رتا هه ئافره ته گه نجه ملی نه دده ا هه ژماره ته له فونه لیبدات. به لام من گوتم که له گه ل بنه مالې ده سگیرانم کیشم هیه و، هوان به بیستنی دهنگی من پیوه ندیه که ده پچرتن. قبولی کرد و ژماره که ی لیدا، کاتیک زیبا ته له فونه که ی هه لگرت، ئافره ته که ده سکی ته له فونه که ی دایه وه خوم و، زور سوپاسم کرد و رویش ت.

- سلاو خانې زیبا خان، من شه هریارم.

- سلاو کاک ره فیعی، حالتان چونه؟

- باشم. زور سوپاس، ده کری پیم بلې له کوئ قسه ده که ی ت؟

- له ژوروی خوم بوچی؟

- بو هیچ، حالت باشه؟

- سوپاس، هم خامه کی بوو؟

- ریواریک بوو، من له سندوقی ته له فون پیوه ندی ده که م. به کورت و پوختی

وه لامي تو چیه؟

- نازانم. ده بی بیرکه موه پیویسته له گه ل مال هوه مان پویش بکه م.

- نه گه رته ویت له گه ل مال هوه تان پویش بکه ی، جوابی هوان نه خیره.

- تو چون هه ونده دلنیای؟

- چونکه هوان هاوسه ری ناینده ی تو یان دیاری کردووه.

- باشه کییه؟

- وا هه ست ده که م که خوت باش بزانی ت. کوره که ی کاک نازریه.

- ماوه یه کی کورت بیده نگ بوو. پاشان گوئی: هه وه نه پراوه ته وه، من زور که یفم پی نایه ت.

- زیبا خانم، تو منت له بهرزه خیکې خراپدا راگرتووه. تکایه وه لامي کوتایې خوت به من بلې. نه گه ر نه خیره، با به کورتی من له خوم بگم که چی بکه م. هه روه ها نه گه ر به لیه با له وه بهرزه خه رزگارم بیت. هه ر نه بی پیم بلې که کیشی تو چیه؟

- من چی بلیم، تو زور په له ده که ی ت. من به تو م گوت که به روخسار تو زور باشی ت. به لام من هیچ زانیاریه کم ده رباره ی که سایه تی راسته قینه ی تو نیسه، له بهر هه مه ناتوانم وه لامي کوتاییت بده موه، وایز انم پیویسته که هه ر ده بی له گه ل که سیک پویش بکه م. یان که ماوه یه کی زیاتر تیپه ری، به لکو من زیاتر تو بناسم.

- نه گه ر بهم جوړه یه، ریگه بده چند جاریک پیکه وه قسه بکه ی ن. به لکو بتوانی ت رای کوتایې خوت ده ربیت.

- مه به ست له قسه کردن چیه؟ بنه مالې من ریگه ناده ن، من به ته نیا له گه ل تو دا قسه بکه م.

- به لې، به لام مه به ستی من هه وه یه که به بی ناگاداری بنه مال هه تان پیکه وه قسه بکه ی ن. بو نمونه کاتیک که تو بو تاقیکردنه وه بو قوتابخانه ده چیت.

- به لام من له گه ل شو فی ر ده چم و له گه ل شو فی ر ده گه ری تمه وه.

- باشه، هه ر سه عاته ی که تاقیکردنه وه که ت ته واو ده بیت، سه عاتیک دره نگر ته به شو فی ره که ت بلې، واتا: با شو فی ره که ت دره نگر ته له دوات بیت. من له پیتش دره گای مه لیه ندی تاقیکردنه وه که ت چاوه روانت ده م، پاش ته واو یونی تاقیکردنه وه ده چین بو هه و پارکه ی که به رانه ر به قوتابخانه یه و که میک پیکه وه قسه ده که ی ن.

- به لام من هیچ کاتیک هه کاره ناکه م. وا هه ست ده که م هه کاره شیوه یه ک ناپاکی به رانه ر به بنه مال هه که م، هه وان بروایان به من هیه.

- چ پروايهك؟! ئەوان تۆ لەگەل شۆفیر دەنیرن و لەگەل شۆفیر دەتگەریننەوه. من پروا ناکەم تۆ تاكو ئیستا ۱۰ مەتریش بە تەنیایی بۆ جیگەیهك پۆشیتبئی!!

- باشە ئەوان ئەم کارە بۆ ئاسوودەیی و سەلامەتی من دەکەن.

- چ سەلامەتییەك؟ باشە ئەم هەموو کچەیی که بهیانی زوو تا شەو بۆ قوتابخانە و زانکۆ، یان بۆ سەر کار دەچن، هەموویان دزیون، یان بردویانن؟ هەتا تۆ ئەگەر لەگەل مامۆستا کەشت دەتەوێت دەرس بخوینێ دایکت دەبێ لە لاتان بیت، ئەمە چ شیوه برابوونیکە؟!

زیبا بیدەنگ بوو و هیچی نەگوت، گوتم: داوای لیبووردنت لێ دەکەم ئەگەر تۆزێک بە توورپی قسەم لەگەل کردیت. تکایە کەمیتک بیر لە قسەکانی من بکەوه. ئەگەر رازی بووی. من بهیانی سەعات چوار و نیوی پاش نیوەرۆ لە پێش دەرگای قوتابخانە چاوەڕوانم.

بە خواحافیزییەکی کورت وەلامی دامەوه و تەلەفۆنەکی داخست.

بهیانی سەعات چوار و نیو لە پێش دەرگای قوتابخانە بووم، بەلام زیبا لە قوتابخانە نەهاتبووه دەری. هێژم لێ برابوو. بە درێژایی رێگە هەر هاتووچۆم دەکرد و بە شیوهیەکی رێک و پێک سەیری چرکە ژمیری سەعاتەکەم دەکرد. سەعات پێنج سەیاره و شۆفیری زیبا پەیدا بوون و چەند چرکەیهك دواتر زیبا سواری سەیاره که بوو و رۆیشت. ئەم هەلسۆکەوتە بەو مانایە بوو که وەلامی زیبا نەخێرە. لەبەر زۆری نازارو نارەحەتی تەنانهت نەمەدەتوانی بە پێوهش راوهستەم. بۆ لای دیوارێک رۆیشتم و ماوهیهکی زۆرپالم بە دیواره کەوه دا. هەستی تێکشکان و سەرئەکەوتن سەرپای گیانی داگرتبوو.

چەند سەعاتێک بەبێ نامانج بە شەقامەکاندا رۆیشتم. شەو داهااتبوو که گەیشتمەوه مائی و بە خواردنی حەبێکی ئارامبەخش خەوم لێکەوت.

بۆ بهیانی هەمان رۆژ پاش تەواو بوونی دەرسەکانم لە زانکۆ، داوام لە کچە خوێندکارێکی زانکۆ کرد، ژمارە تەلەفۆنی مائی زیبا بۆ لیبەدات. کاتێک زیبا هاتە

سەر خەت، لە کاتێکدا که هەولم دەدا رێگری لەو گریانە بگرم که لە قورگمدا بەند بووبوو. بە دەنگێکی تا رادەیهك گر گوتم:

- سلاو زیبا خان، حالت چۆنە؟

- سلاو، زۆر سوپاس، تۆ باشیت؟

- نا، باش نیم. بۆ ئەوه تەلەفۆنم کرد که داوای لیبووردنت لێ بکەم. کاتێک که بیرم کردەوه زانیم که تۆ لە سەر حەقیت و، ئەمەیی که پرویدا کارێکی نابەجێ بوو ئەویش بە هۆی خۆپەرستی، یان سادەیی من بوو. ویستم بلێم که لە بابەت دەرسەکانت نینگەران مەبە، من هەر وهه جارێ بۆ دەرس گوتنەوه بۆ مائشان دێم تەنھا، تکات لێ دەکەم تۆ هەموو شتێک لەبەر خۆت بێهوه. بە شیوهیهك که هەرگیز هیچ شتێک رۆی نەدابیئت. هەر وهه منیش هەول دەدەم که هەمان کار بکەم و، ئارەزووی خۆشەختی و سەرکەوتنت بۆ دەخوازم، باشە ئەگەر فەرمايشتیکت نییه، خواحافیز!

ویستم دەسکی تەلەفۆنەکه دانیم و تەلەفۆنەکه داخەم، یەكسەر دەنگە لاوازهکی زیبا بیست که دەیگوت: جەنابی رەفیععی، دايمه خە.

- کارێکت هەبوو، فەرموو.

- کاک رەفیععی، لەبەر دوینێ زۆر بەداخهوه. هەرچەندی کردم نەمتوانی خۆم رازی بکەم، که لەگەل دایک و باوکم درۆ بکەم. ئەگەر تۆ منت خۆش دەوێت پێویستە بە دایک و باوکم بلێم (بە کەمیتک راوهستان و منگە منگ بەردەوام بوو) منیش تۆم خۆش دەوێت، بەلام حەز دەکەم ئەم باسە لە رێگە بنەماله کافان بەرێوه بچێ.

- بەلام تۆ بیروبووچوونی بنەماله کەتان باش دەزانی. ئەوان تەنھا بیر لە پارە دەکەنەوه.

- من هەول دەدەم لەگەل ئەواندا قسە بکەم.

- هیچ سوودیکی نییه. چونکه ئەوان رۆژی ماره کردنی تۆشیان دیاری کردوه.

- کەواتە تۆ پێم بلێ که دەبێ چ کارێک بکری؟

- زيبا خانم قسه كردنى ئىيمه له گهڻ يه كتريدا چ كيشه يه كى هه يه؟ بوچى ئىيمه بو
خوشى يان كات بهرئى كردن قسه ده كه ين؟! من ههست ده كه م كه پىويسته ئىيمه له
شيووا و هه لسوكه وتى ژيانى يه كدى شاره زابىن و هه موو شتيك ده رباره ي يه كدى
بزابىن. تو له نيو بنه ماله يه كى به ناوبانگ و ده وله مهنده ده ژى، به لام من ژيانى كى
ته واو ساده م هه يه. به دلنيايييه وه من ناتوام نه هه موو ناز و نيعمه ته ي كه باوكت
خستوييه ته ژير ده ست، بو ت دا يىن كه م. هه لبه ت له وانه يه له داها تودا بتوام، به لام
نه مه پىويستى به كاتى كى زوره. من هه زده كه م ئىيمه له ره فتار و ئاره زووى يه كدى
ته واوه شاره زابىن. نه گهر زانىمان له گهڻ يه كتريدا ده گوچىن. نه و كاته بو هاوسه رگيرى
پى داده گر يىن. راي تو چىيه؟

- نازام، به لام به شيوه يه كى ناقلا نه دىته بهر چاو.

- كه واته من به يانى سه عات ((٤)) له پيش قوتا بخانه چاوهروام. تكايه نه گهر
نه تويست بىيت، به يانى زوو كاتىك بو دهرس گوتنه وه بو مالتان دىم، پىم بلئى.
هينده ي له پيش قوتا بخانه ي كچان ها تووچو بكم، بىزار بووم.

- وه كه نه وه ي كه زور نه و كاره ت كردوه؟

- نه گهر پىت بلئى نه مه يه كه م جارم بو، باوه ر ده كه يت؟
به لئى.

- كه واته خوا حافىز تا به يانى.

ههستم به سووكى و شادى ده كرد. بو به يانى هه مان روژ سه عات ((٤)) له
جى گه ي دىارى كراو بووم. ده ده قيقه تى به رى بوو كه زيبا ها ته دهرئى. له و بهر
شه قامه كه منى بىنى. كاتىك ده يه رىست له شه قامه كه به رى ته وه سه ياره يه ك زور
به خى راي له ته نىشت قاچى ستوى كرد. شو فىرى سه ياره كه به ده نگى كى به رز گوتى:

((خانم هوش ت له كو ييه خه رىك بو و بهر سه ياره بكه وى.)) وه زيباش دا وى

لى بووردن، له سه ر رو يشتنى خوى به رده وام بو، بو لاي من ها ت.

- سلاو، باشى، دل م وى كه ها ت گوم ئىستا به بهر سه ياره ده كه وى.

- هىچ هوشم له لاي خوم نه بوو. هه ر وه كه نه وه ي شتى كم بزر كر دى وى زدا تم نازارم
ده دا ت. وه كه نه وه ي تا وانى كى گه و ره بكم.

له و كاته دا كه بو لاي پار ك ده رو يشتىن به پى كه نى نه وه گوم: نا خانم فه رى به مه ند،
نه مه له بهر نه وه يه كه تو جارى كى ش بىت به ته نىايى به شه قامدا نه رو يشتوى يى.

- به و شيوه يه ي كه تو قسه ده كه يت من وا هه ست ده كه م ده وله مهنده ي جو ره گونا هى كه.

- نه خى ر گونا ه نىيه ؛ به لام من له م لوو تبه ر زىيه درو ينه ي كه ده وله مهنده كان
هه يانه، بىزارم، وا خو يان نى شان ده دن كه خا وه نى هه موو شتىك و هه موو كه سى كن.

- هه موو مرو فى كى ده وله مهنده به م شيوه يه نىيه. باوكى من به و شيوه يه ي كه تو
بىرى لى ده كه يه وه، نىيه.

- ئومى ده وارم كه نار هه حه ت نه بى. به لام من وا بىر ده كه مه وه كه باوكى تو ش تا
ناستىك وه كه نه وانه.

- به راس تى نه م قسه يه تان زور من نازار ده دا ت. هىچ هه ز نا كه م كه ده رباره ي
باوكم به م شيوه يه قسه بكه يت. (له و كاته دا جى گه يه كمان په يدا كرد و دانى شتىن).

- دا وى لى بو وردن لى ده كه م. قسه كرد نه كه مان ده گو زىن. ده رباره ي خو ت قسه
بكه. زيبا خانم.

- من شتى كم بو گوتن نىيه، تو كه ده ته وى ست من له شيو ا زى ژيانى خو ت نا شنا
بكه ي، قسه بكه و، چونكه خو پى شنى يازى تو ش بو، نه ك ئى من.

- ده مزانى كه قسه يه كى زورم بو گوتن پىيه. به لام ئىستا ده بىنم كه هىچ شتى كم
به بىردا نايه ت كه بىلئىم، نه رى به راس ت ئاره زوو ده كه ي كه هاوسه رى كى چونت هه بىت؟

- چاك نازام. به لام هه موو كات له خه يالى خو مدا بىرم ده كرد وه كه،
هاوسه رى كى ميه ره بان، وه فا دار، له سه رخو، به نه ده ب و ئىمان دارم هه بىت.

- مه به ست له ئىمان چىيه؟

- وا تا كه سىك كه له گهڻ خودا بىت، نو يژ بكات هه لال و هه رام لىك جىا
بكا ته وه، جىا وازى له نىوان گونا ه و خى ردا بكات. به شيوه يه كى گشتى به بروا ي من

هممو ٿو سيفه تانهى كه گوتم؛ وهك وهفادارى، ناسوده يى، ميه ره بانى له مرؤقتىكى ته واو موسولماندا هه يه.

- هه رگيز نه مده زانى كه تو بير له پياوٽكى بهم شيويه بكه يته وه. هه رگيز له گه ل شيو ازى ژيانى ٿيوه ناگوئى.

- ده زانى، داپيره ي من زور خواناس و به ٿيمان بوو. هه موو كاتىك كه نوٽى ده كرد، به رمالٽىكى بو منيش راده خست و، به شيويه كى ريك و پيك باسى خودا و پيخه مبهري بو ده كردم. زور نارام و ميه ره بان بوو. ته نانهت من ٿوم له باوك و دايكيشم زياتر خوښ دهويست. مردنشى به راستى بو من زيانٽى گوره بوو. ٿو وهسيه تى له من كرد كه هه موو كاتىك و له هه ر بارىكدا بيت نوٽ بكم و، شوو به پياوٽىك بكم كه ٿيماندار و خواناس بيت.

- خودا لى خوښ بيت، ٿيستا تو واير ده كه يه وه كه من ٿيماندار و خواناس بم؟
- نازام، به روالهت ناتوانرٽ هه موو ٿو شتانه بزائريٽ كه مرؤقتىك له دهرووندا هه يه تى، وانبيه؟

به كردنى ٿو قسه يه به بنى چاوان له من راما. به ٿه نازده يه كه جوان بوو كه نقومى جوانيه كه ي بووم، له بيرم چووبوو كه چاوه پروانى وه لامٽكه. به سه رسورماوى و دلنبايه وه دووباره ي كرده وه: كاك ره فيعى وانبيه؟!

- هاتمه وه سه ر خوم. به لى به لى وايه. فشارم خسته سه ر ميٽشكم تاكو باسى قسه كردنه كه مان به ينمه وه بير خوم. خوى يارمه تى دام و گوتى: ٿيستا تو روخسار و دهروونت وه كو يه كه؟

- باشه، من بروام به خودا و پيخه مبهري هه يه، به لام ٿه گه ر راستيه كه ت دهوى نوٽ كردن به شتىكى بى سوود و كات به فپرودان ده زانم. خوى گوره پيوستى به چوار دوولاهاتنه وه و راست بوونه وه نييه.

مرؤقتى پيوسته دللى پاك بيت و، زيان و نازار به دروستكراوه كانى خودا نه كه به نى. زور كهس هه ن كه شه و رور نوٽ ده كهن و له ريزى پيشه وه ي نوٽ كه ران راده وه ستن،

به لام به نده كانى خودا له ژير ده ستيان به نازارن. هه روه ها زور كه سيش هه ن كه هه رگيز نوٽ ناكهن، به لام هه موو كاتىك خه لك دعواى خيربان بو ده كات. بو نمونه: ٿو ٿه ديسونه ي كه كاره باى داهيئا، نوٽى ده كرد؟! به لام ٿيمه كه موسولمانن كاتىك كه كاره با ده كوٽيٽه وه و دووباره ديته وه، له به ر ريزى ٿو داهيئانه گوره يه هه زاران ره جمه تى بو ده نيرين، پاشان به نهرمى گوتم:

- ٿيستا كه من نوٽ نه كه م تو ميتردم بى ناكه ي؟
- زور به ريك و پيكي گوتى: نه خير.

- راستى، تو به راستى ٿم قسه يه ده كه يت؟ له كاتىكدا كه خه نده يه كى دلگيرى له سه ر ليوه كان بوو گوتى: دلنبايه تا نوٽ نه كه ي وه لامى من نه خير.

- كه واته هه رچى زورتره خوم فيرى نوٽ بكم و، ده ست به نوٽ كردن بكم.
- زيبا به دلنبايكرده وه يه كى تايهت گوتى: خوٽ فيركه، ده بى نوٽيش بكه ي.

- باشه، با واز له و باسه فه لسه فييه بينن، به راستى تو ده زانى چيشت لى بنى؟
باوه رنا كه م تاكو ٿيستا هيلكه و رونيٽك دروست كردي!

له م قسه يه م كه وته پيكه نين و له كاتىكدا خونچه پشكوتوه كه ي ليوه كانى له سه ر يه ك دادنا له روخسارم راما و گوتى: راست به پيچه وانه وه من ده زانم زور چيشتان لى بنيم. خواردنى ده ستم زور به تامه، ٿو كاته ي كه داپيره م زيندو بوو، هه ر كاتىك كه دايك و باوكم بو سه فه ر ده رويشتن، يان ته نانهت بو ميوانيش ده چوون، داپيره منى بو زوروى چيشت لينان ده برد و ده يگوت: خواردن ناماده بكه. ٿو فه رمانى دروستكردنى ددها و من جيٽه جيم ده كرد. هه روه ها پاشان به دووقولى ده رويشتن بو نيو باخه كه و سفريه كمان راده خست و ده ستم به خواردن ده كرد و ده مانگوت و اى چند خوشه به هه... به هه! به چيشت لينه ره كانيشى ده گوت كه هيج شتىك به دايك و باوكم نه لين. هه موو كاتىك ده يگوت: ژن پيوسته مالدارى بزائيت. هه تا ٿه گه ر ٽنى پادشاه بيت!!

- كه واته داپيره ي تو زور نازهن بووه، خواليخوش بيت، زور حه قى له سه ر منه.

- بۆچى لەسەر تۆ شەھرىيار؟

- باشە، من ھەموو كات بىر دەكەمەوۈ ئەگەر تۆ بخوازم. ناچارم كە خۆم چىشت لى بىنم و، چىشت لىنەنەكەم زۆر خراپە، لەبەر ئەوۈ سى ھەفتە درىژە ناكىشى كە كارمان دەگاتە نەخۇشخانە.

لەوكاتەدا كە پىكەننىكى جوان لە سەر لىوۈكەنى زىبا نىشتىبوو، سەيرى سەعاتەكەى كرد و بە خىراپى لە جىگەى خۆى ھەلستا. سەعاتەكەى نىشاندام و گوتى: ناخر خەرىكە درەنگ دەبى و دوا دەكەوم و ئىستا شۆفىرەكە دىت پىويستە بۆ پىش قوتابخانە بچم.

- چەندە كات زوو تىپەرى من وام دەزانى چارەكە سەعاتىك نايىت. زىبا خان دووبارە دىتەوۈ؟

- نازام، وا ھەست ناكەى كە ئەوۈندە بەسە.

- يەئنى تۆ بە تەواوۈتى منت ناسى؟

- باش نا، بەلام با بۆ تاقىكردنەوۈى دووبەيانى بىت.

چەندىن جار بە ھەمان شىوۈ پىكەوۈە دانىشتىن و دەربارەى ھەموو كەس و ھەموو شتىك قسەمان كرد. ئەو چركەساتانەى كە لەگەل زىبا قسەم دەكرد، تا ئەو كاتە شىرىنترىن و دلگىرتىن ساتەكانى ژيانى من بوون، ناخىر ئىمتىحانى زىبا بوو. ھەستم دەكرد ھەموو شتىك خەرىكە تەواو دەبىت. تكام لە زىبا كرد كە پۆژىك بە بەھانەى تاقىكردنەوۈى زارەكى بىتە قوتابخانە، تاكو پىكەوۈە بچىنە مالى ئىمە و، من مالى خۇمانى پى نىشان بەدەم و، ئەمە دوا داواكارى من لەو بىت. سەرەتا رازى نەدەبوو، بەلام پاشان من زۆر لى پاپامەوۈ و پىم گوت: دەترسم بە بىنىنى مالى ئىمە يەكسەر لە ھۆش خۆت بچى و، دەمەوۈىت پىت بلېم كە لە دوارپۆژدا ھىچ شتىك نەمايىت كە بە تۆم نەگوتىت، قىبولى كرد. لە ھەمانكاتدا دايكەم چەند پۆژىك پىشتەر چووبوۈە لای خوشكەكانم لە شىراز دوو پۆژ پاشتر لەگەل زىبا بۆ مالى خۇمان ھاتمەوۈە. كاتىك

دەرگام كردهوۈ، بە زىبام گوت: ئىرە مالى داھاتوۈى ئىمەيە، بۆ مالى خۆت بەخىر

ھاتى، زۆر جىاوازی لەگەل مالى خۆتان ھەيە، وا نىيە؟

لە كاتىكدا كە زۆر بە سەرنجەوۈە سەيرى ھەموو جىگەيەكى دەكرد، گوتى:

- من زۆر ھەزم لە خانوۈى كۆنە. بە راستى زۆر جوانە.

- ئاگادار بە، سىسرەكەشى ھەيە، ھىچ ھاوار نەكەى!

لە كاتىكدا كە سەيرى دەوروبەرى خۆى دەكرد، گوتى: بە راستى من زۆر لە سىسرەك دەترسم.

بۆ لای ژوورى چىشت لىنان چووين، لە كاتىكدا كە ئەوۈم نىشاندا و، پەشىمان بووم كە بۆچى رىكە نەخستوۈە، گوتم:

- ئىرە ژوورى چىشت لىنەنە. ھەلبەت كاتىك دايكەم لە مال بوو خاۈىن بوو، بەلام من تۆژىك تىكەم داوۈ؛ ھىشتا قاپ و قاچاغم نەشردوۈە.

ئەمەش ژوورى پىشوازیى و مىوانە و، ئەمەش ژوورى منە. وەرە ژوورەوۈە جوان بىبىنە، سەرودەت و سامانى من تەنھا ئەو كىتابانەيە كە تەنانەت دزەكانىش ھىچ مەلىيان بۆ دزىنيان نىيە.

زىبا بۆ لای كىتابەكان پۆششت. يەككى لى ھەلگرتن و سەرگەرمى پەپ ھەلدانەوۈى بوو.

شەو لە سەر قەرەۈىلەكە درىژ بووبووم كە تەلەفۆن زەنگى لىدا. زىبا بوو بە دەنگىكى نىگەرەنەوۈە گوتى:

- ئەلو، سلاو، شەھرىيار.

- سلاو، چۆنى ھاوسەرە جوانەكەى من؟

- زۆر خراپ، زۆر نارەھەتم لە خۆم بىزارم!

- ئەى لە من بىزار نىت؟

- له تۆش ھەر بە ھەمان شېۋە!

- دەستت خۆشبیئت. ھەر وا زوو؟!

- شەھریار! ئاخىر من چى بە تۆ بلىم؟ دەمەۋىت خۆشم بكوژم و تۆش بكوژم!

- بۆچى ئەۋەندە خۆت بېزار دەكەى. سوئند بە خوا دەخۆم كە من ئەۋ مەبەستەم نە بوو. ئىستا شتىكە كە روويداۋە، ئىستا برىار نىبە كە ئىمە ئەلقەى ھاوسەرى بگۆرىنەۋە؟ كەۋاتە بۆچى ئەۋەندە خۆت ئازار دەدەى.

- كەۋاتە پىۋىستە زۆر بە خىرايى بىيى بۆ داخاۋىم!

- ئاخىر ئىستا دايكم لە مالاۋە نىبە. ھەرۋەھا ئەگەر خۆشم بىم بە يەك نووكە شەق فرىم دەدەنە دەرى. راۋەستە تا دايكم دىتەۋە بە سەرچاۋ تەنھا خۆت ئازار مەدە.

نزيكەى دوو مانگ لە رۆشىتنى دايكم بۆ شىراز تىدەپەپى، دايك و باوكى زىباش پاش ئەۋەى كە زىبا جوابى نەخىرى بە جەنابى نازرى دابۆۋە، خۆيان بۆ فەردەنسا چوۋبون و، بۆ ئەۋەى زىبا تەنىيى بكن، لەگەل خۆيان نەيان بردبوو. من و زىباش بە شېۋەى نەپىنى و جىاۋاز پىۋەندىمان پىكەۋە دەكرد، ئەۋ كاتە ھەرۋەك دوو بالئندە بوۋىن كە بى بال و چرىكە رىك بۆ قوللاى ئاسمان دەفرىن. چەندە بە چىژ و شىرىن بوو! چەند بە زوۋى تىپەرى! سەردەمى ژيان و خۆشى ئىمە ھەر ۋەك شەنە بايەك تىپەرى، ئىمەى لاۋاندەۋە و بە خىرايى لىمان دوركەتەۋە.

ھاۋكات تاقىكردنەۋەكانى ماجىستىرەكەى من بە سەرکەوتوۋى كۆتايىيان ھات و، توانىم لە زانكۆى كمبرىچى ئەمىرىكا بۆرسى خويندىنى يەك سالە ۋەربگرم. ئەۋ رۆژە لە خۆشحاللىان لە كەۋلى خۆمدا جىگەم نەدەبۆۋە. چاۋەرۋانى سەعات ھەشتى ئىۋارە بووم تا زىبا تەلەفۆن بكات و من ئەم ھەۋالەى بدەمى. راست ۋەك ھەموو شەۋان لە سەعات ھەشتى رىك زىبا تەلەفۆنى كرد و گوتى: حالم باش نىبە و، داۋاى لە من كرد كە بەيانى پىكەۋە بچىن بۆ لاي دوكتۇر. منىش قىۋولم كرد، پاشان بە روۋنى بۆم باسى بۆرسەكە كرد و، ئەۋىش زۆر خۆشحال بوو. بۆ بەيانى ئەۋ رۆژە پىكەۋە چوۋىن بۆ لاي دوكتۇر و پاشان بۆ تاقىگە. ھەلبەت ناۋى خۆمان نەكوت لەۋى ناۋىكى

ساختمان بۆ خۆمان ھەلبىزارد تاكو كەس نەمان ناسى، كاتىك دوكتۇرەكە سەيرى ئەنجامى تاقىكردنەۋەكەى كرد، پىرۆزىبايى لە ئىمە كرد بە ناۋىشانى دايك و باوكىكى لاي داھاتوو!!

كاتىك لە تاقىگە ھاتىنە دەرى. زىبا زۆر گرىا و ھەۋلى منىش بۆ ھىۋر كردنەۋەى بى سوود بوو. پىكەۋە بۆ پاركىك چوۋىن و ماۋەيەك. پىاسەمان كرد.

ھىچ يەكىكمان قسەيەكمان نەدەكرد. لە دللى خۆمدا بىرم دەكردەۋە كە چەندە بەد بەختم! راست لەۋ كاتەدا خۆم لە لووتكەى سەرکەۋتن و چىژ ۋەرگرتن دەدەت. ئەم باسە ھەرۋەك بەردىك كە بىتتە ھۆى شكانى شوۋشەى ئومىدى من، ھەموو ئارەزۋەكانى بە ئاۋ دادا، چ نەخشەگەلىكى جۋاتم بۆ خۆم و زىبا كىشاپوۋ، دەمەۋىست بۆ ماۋەى سالىك زىبا مارە بكم و بۆ باشتىن زانكۆى ئەمىرىكا بۆم و، دوۋبارە بە ھەۋلى نەپچراۋە لەۋىش يەكەم م و، كاتىك كورسى مامۆستاي زانكۆى ئەۋ زانستگەيەم ۋەرگرت بە شانازىيەۋە بۆ ئىران بگەرىمەۋە و، بە ئاھەنگىكى گەۋرە لەگەل زىبا بچىنە نىۋ كەژاۋەى زىرىن و، بە خۆشگوزەرانىيەكى زۆر، كە لە ئەمىرىكا بۆ مامۆستايانى دابىن دەكەن بە خۆشەختى لەگەل زىبا بۆيەم. بەلام ئىستا بە ھەبوۋنى ئەم مىندالە ھەموو شتىك تىك دەچىت. بىرىك بە مىشكدا ھات، دەمانتوانى ئەم مىندالە لەناۋ بەيىن ھەرۋەھا پىشتر بىستىبوم كە بە نەشتەرگەرى پزىشكى مىندال لە نىۋ زكى دايكىدا لە نىۋ دەبەن.

ھەردوۋكمان لە سەر كورسىيەك دانىشتىن. دەستە ساردەكانى زىبام لە نىۋ دەستەكام گرت و سەيرى پوخسارە رەنگ پەرىۋو و غەمبارەكەشم كرد و، بە شىۋازىكى دلئانەۋە گوتم:

- ((زىبا گيان، كارىكە كە روويداۋە، ئىستا پىۋىستە لە بىرى چارەسەرىك دابىن.)) بە شىۋەيەكى سارد و بى گيان سەيرى چاۋەكانى كرد و گوتى: ((باشە، پىم بلى چ كارىك بكن؟)).

- سەيركە خۆشەۋىستەكەم. ئىستا ھىچ كامىكمان نامادەيى ئەۋەمان نىبە كە ئەۋ مىندالە لە دايك بىتت. واتە ھەموو شتىك تىك دەچىت و ھەرۋەھا ئاپرۇوشمان لە

هه موو لايهك ده چيټ. من وا بير ده كه مه وه كه باشتريه كار ته وه يه كه هم مندا له بهين بيهين. من پيشتر بيستومه كه هه نديك له دوكتوره كان هم كاره ده كه ن.

بهم قسه بهم هه روهك يهك پريشهك ناگر له جيټي خوي رابوو، به ترسه وه سهيري روخساري كردم، به توورده يهه كي ته واو گوتي:

- يه عني چي له بهيني ده بهين؟ نهو مندا لي ئيمه يه!

- به بي مهيلي گوتم: نهو كه هيشتا مندا لي نييه.

- شه هريار هم كاره وهك كوشتني مروٽيكه! تاوان يكي گه وره يه!

- زيبا گيان هيشتا نهو نه بوته مروٽ، تاواني گه وره ش قسه ي پيره ژنانه!

به توورده يي ملي ريگه ي گرت. زور به خياري به ريگه دا ده ريشت به دايدا رام كرد هه رچهنه بانگم كرد وه لامسي نه دامه وه. له كوٽاييدا ده ستم گرت و رامه ستانده به توورده يه وه سهيري چاره كافي كرد و گوتي:

- تو قسه ي خوت كرد، ئيستا گوي له قسه كاني منيش بگره، نه گهر بشمرم هم كاره ناكم.

له بهري پارامه وه و پيم گوت: تو خودا ته نها نه مجار گوي له قسه م بگره. له كاتيكا كه فرميسك، نيرگسي چاره كاني ته ركردبو به ده نكيكي گريانا ويه وه گوتي: خوزگه هيچ كات گوي له قسه كانه گر تبايه. گويگرتن له قسه كاني تو جگه له تاوان و به دبه ختي هيچ شتيكي ديكيه بو من نه هينا. داپيرده هه موو كات پيټي ده گوتم يه كه م ههنگاو بو تاوان و سه رليشيوان درويه، تو ريك منت بو نهو ريگه يه برد. من له بهر خاتري تو جه سته ي خوم پيشكه ش كرد. به لام دلتيابه كه هيچ كات هم مندا له بي تاوانه ناكورم. نه مجار تو ده بي گوي له قسه كاني من بگري.

له هه موو ريگه يه كه وه قسه م له گه ل كرد. به نر مي و تكا و پارانه وه به توورده يي و توندوتيټي، به لام قسه كاني من هيچ ته ئسي ريكيان له ده رونه گر كانا ويه كه ي نهو نه كرد. نهو برياري كوٽايي خوي دابوو. باوك و دايكيشي هه ر نهو شه وه بو ئيران گه رانه وه، داكي منيش دوو روٽ دواتر گه رايه وه، بريار بوو پاش هاتنه وه ي داكي

بو داخوازي بو ماليان بچين. به دريټايي ريگه ي گه رانه وه بو ماله وه هيچ قسه يه كمان پيكيه وه نه كرد، يه كه مين جاريو كه به سارديي مالتاواي له يه كدي بكه ين. هه ستي به دبه ختي و ماندوه تي هه موو گياني داگرتبووم نهو شه وه زيبا ته له فوني شي نه كرد.

به ياني روٽي ئاينده خهريك بووم ناني به يانيم ده خوارد، زهنگي ته له فون لييدا، ته له فونه كه م هه لگرت، زيبا بوو. تاكو ئيستا هيچ كاتيكي بهم به يانويه زوه ته له فوني نه كردبوو. له دلي خومدا گوتم: له وانه يه بيټي له قسه كه ي ديټي كرديتته وه كه من پيم گوتبوو، و ازي له برياره كه ي خوي هينا ييت. به خوشحاليه وه سه رگه رمي گالته وه هه والپرسين بووم له گه لي. به لام زيبا به هيچ شيويهك تاقه تي گالته و گه پي نه بوو، و ناوازي ده نكيشي شيوه ي دلته نكي و نيگه راني هه بوو، له مني پرسى كه دايمك به چي ده گه ريته وه. منيش گوتم، چونكه له به رزبوننه وه ده ترسيټ به فرؤكه ناگه ريته وه، به لكو ته نها به پاس سه فهر ده كات. پاشان هوي پرسيا ره كه لي پرسى گوتي: خه ونيكي ناخوشم بينويه، داواي له من كرد كه خيټر بكه م. من به قسه كه ي پيكيه نيم و گوتم: ((خه وني زن راست نييه، كه واته دايمك به ساغ و سه لامه تي ده گه ريته وه)) دريټه به قسه كاغدا و پاش خواحافيزيي بو زانكو روٽي شتم.

كاتي گه يشته وه ي پاسي دايمك بوو. بو پيشوازي بو گه راج چووم هه رچهنه ده چاوهروان بووم پاسه كه نه گه يشت. سه ره نجام سه رداني به رپرسى گه راجه كه م كرد تاكو هوي دواكه وتني پاسه كه ي دايمكي لي بيرسم. منيان بو زورويك برد. كاتيكي چوومه زوروره وه نه فه ريكي كه پي ده چوو سه روٽي گه راجه كه بيت، له گه ل كه سيټي تر سه رگه رمي قسه كردن بوون. له گه ل ته وه شدا كه زور تووره و ماندوو بووم، هه ولندا كه زور به ريټانه هويه كه يان لي بيرسم. هه ر له گه ل ته وه ي كه قسه كاني من كوٽايان هات، هه ردوو نه فه ره كه به شيويه كي تاييه تي سهيري يه كتر يان كرد. شيوازي سه ير كردنه كه يان هه سيټي گه ريب و نار هه تكه ري له ده روني مندا به رپا كرد. به رپرسى گه راجه كه زور به ريټانه داواي له من كرد كه له سه ر كورسي دابنيشم. نهو چايه ي كه له ته نيشت ده ستي بوو بو لاي مني هينا و گوتي: ((گه رمه سه ره تا چاييه ك

بخوره پاشان بۆت باس ده كه م)) نيگه رانی و دلته نگی چنگی له گشت گیانم گیر کرد بو، خهونه که ی زیبام به بیر هاته وه. ههستی بئ توانایی و لاوازیی له پییه کاغدا توانای لی برپیوم که له سهر پییان راوهستم. دلی خۆم ده دایه وه و ده مگوت: شه وه ته نها خهونیک بو، دایکم ساغ و سه لیمه. به لام سهیر کردنه کان و هه لسوکه وته کان شتیکی دیکه یان ده گوت. له گه ل شه ودا که ته وای له شم وا بئ هیژ بوو بو، که نه مده توانی راوهستم. هیژم دایه بهر خۆم که له سهر قاچه کاغدا راوهستم و دهسته کاغدا خسته سهر میزه که و خۆم پیوه راگیر کرد، تا نه که وم. هیژم لی برابوو له وهی که شه هینده کات ده کوژیت، جه نگیکی گه وره له ده ووندا بهر پابوو بو. وه که شه وهی له شیوازی چاوه کاغدا ههستی به شله زانی ده وونم کرد بئ. له کاتی کدا که چاری له کاغه زینکی لوولدرای سهر میزه که ده کرد، گوتی: شه مرۆ تۆ گویت له رادیۆ نه گرتوه؟

به ساردییه وه گوتم: نه خیر، من هیچ کات گوئ له رادیۆ ناگرم. بۆچی مه گهر پرسیاری من پیوه ندیی به رادیۆ وه هه به؟

دوو باره بیده نگ بو. بیده نگییه که ی ناگرکی ترسناکی له ده ووندا داگیر ساند بو، نارام لی برابوو، مستم بهر زکرده وه و به هه موو توانامه وه له میزه که م راکیشا و، به هاواره وه گوتم: ((بۆچی پیم نالی چی روویدا وه؟)).

گویم له دهنگی سه رۆکی گه راجه که بو، که ده یگوت: ((دان به تووره بییه که تدا بگه، به داخه وه شه پاسه ی که دایکتی له گه ل سوار بوو، دوینتی شه وه ره گه راوه، له شه غامدا ژماره یه کی زۆر کوژرا و بریندار بوون، ئومیده وارم که دایکی تۆ سه لامهت بیت. به خوی گه وره ی بسپیژه.)) (ته مهن و ژیان له دهستی خودایه)).

ئیت هه موو قسه کاغدا ئوم بیست، کاتی که هاتمه وه هۆش خۆم سه رۆکی گه راجه که م بیننی که به دهستیکی په رداخی که ئای گرتوه و به دهسته که ی که شی ئای به ده م و چاری مندا ده کرد.

به شیوه یه کی دل پر له گرپانه وه بۆ ماله وه گه رامه وه، یه کسه ر بۆ زووری دایکم چووم. شه کراسه ی که له پیش شه وه ی پروات بۆ سه فهر له بهری کرد بو، له نامیژم

گرت و زۆر گریام. که و قه بیر ی شه ناخۆشیانه ی که دایکم له ماوه ی ژیانیدا کیشابوونی، و شه باره قورسه ی که به ته نیایی خستبوویه سهر شانی.

یادگارییه کاغدا رابردوو ههر وه ک فلیمی که به بهر چاومدا ده هاتن و ده چوون و، باریکی گرانیان ده خسته سهر چاوه کاغدا. نازانم تا چ کاتی که، به م شیوه یه مامه وه. که زهنگی ده رگا لییدا، منی له م حالته هینایه ده وه. تاقه تی هیچ که سیکم نه بوو له دلی خۆمدا گوتم: بیشک یه کیک له هاوړیکامه، هیچ گویم نه دایه زهنگه که، چاوه کاغدا له سهر یه ک دانا و بیرم له بهیانی ده کرده وه که پیویسته به فرۆکه بۆ ئیسفه هان بچم و خۆم بگه یه نه شه نه خۆشخانه ی که برینداره کاغدا روودای پاسه که یان بۆ بردوون. له نا کاو جهسته ی له خۆیندا تقووم بووی دایکم هاته بهر چاوانم. یه کسه ر له ترسان به بئ نارامییه کی زۆره وه چاوه کاغدا کرده وه، دایکم بیننی به سهری پیچارا و له فافاوییه وه که له بهرانه رمد راوه ستابوو. خه ریک بوو له ترسان گیانم ده رچئ که دایکم هاته قسه:

- بۆچی به م شیوه یه سه یرم ده که ی؟ خۆ جندۆ که ت نه دیتووه؟ خه وتبووی؟ هیشتا نه مده توانی زیندوو بوونی دایکم باوه ر بکه م و، ته نها سه یرم ده کرد.

- بۆچی هه رچه نده زهنگم لیدا ده رگات نه کرده وه؟ له هه مانکاتدا بۆ لای شه قه نه فه یه چوو که له بهرانه ریدا بوو و دانیش ت و له سهر قسه کردن به رده وام بوو، گوتی: ((پیم بلئ، من له بهر خاتری تۆ به په له خۆم گه یانده وه ئیره که نه کا تۆ نیگه رانی من بیت و ملی ریگه بگریت و بۆ شیراز بچی!)).

- له خۆشیان له جینگه ی خۆم ده رپه ریم و دایکم له نامیژم گرت و ماچم کرد و گوتم: ((دایه خۆ تۆ منت کوشت، خه ریک بوو له مه راقان بمرم)) دایکم به ته علیقه وه گوتی:

بینیمی که له بهر زۆری غه م و په ژاره خه وت لی که وتبوو، خه وت پاشاشت له خه وندا بینیبوون، هه تا ده رگه شت لی نه کردمه وه.

- دایه گیان، خزه تکارتم، ده مه ویست بیر له بهیانی بکه مه وه که به فرۆکه بۆ ئیسفه هان بچم. سه رۆکی گه راج گوتی: روودا وه که له نزیک ئیسفه هان بووه و، هه موو

برینداره کانیان بۆ ئیسفهان بردوون. ههروهها گویم له دهنگی زهنگه کەش بوو، بهلام وامزانی که مندالۆن، بۆیه دهراگام نه کردهوه.

چاوم به سه ره پیتچراوه که ی دایکم کهوت گوتم: ((به راست سهرت چی لی هاتوه؟!)).

- هیچ شتیك، كورم، شتیکی وانیهه تهنها برینیکی بچووکه. ئهو هه موو له فافه یان لی بهست. بهلام ئهوانی دیکه حالیان زۆر خراپ بوو، زۆر پیکیان لی مردن. ههروهها ههندیکیان زۆر به سهختی بریندار بوو بوون. له نهخۆشخانه کاتیک بینیم که توانای مانه وه نه ماوه. نهخۆشخانه کهش زۆر خراپ بوو، من له گهله سه یاره یه کی فریا کهوتن که نهخۆشکی خهتهری بۆ تاران دههینایهوه، هاتمه وه. دایکم هه موو پروداوی وه رگه رانه که ی بۆ گیترا مه وه، چونکه زۆر ماندوو بوو، رۆیشت بجه ویت. هیتشتا من خهوم لی نه کهوتبوو که ته له فۆن زهنگی لیدا. زیبا له سه ره هیل بوو. دهنگیشی زۆر غه مناک بوو. پاش هه والپرسین بیدهنگ بوو. له مانای بیدهنگییه که ی تیگه یشتم. گوتم: ((هیچت ده رباره ی دایکم نه پرسی؟)).

- راستییه که ی ده مه ویست لی پیرسم، بهلام ترسام که نار ههت ببی. ده ی ئیستا چ هه والیک هه یه، به ساغ و سه لامه تی هاته وه یان نا؟
- هاته وه، هه ره ئه م شه وه هاته وه.

به خۆش حالیه وه گوتم: به راستیه، نازانی چهنده دلتهنگ بووم. له دهنگوباسی نیوه رۆ گوتمی پاسی شیراز — تاران وه رگه راره ژماره یه کی زۆر کوژراو و برینداری لی کهوتوته وه، من وامزانی ئهو پاسه بووه، که دایکتی سوار بووه. له به ره ئه وه ی که زۆر نیگه ران بووم له هۆش خۆم چووم. بهلام سوپاس بۆ خودا که پاسی دایکت نه بوو.
- به راستی هه ره ئه و پاسه بوو که دایکمی سوار بوو بوو، بهلام خۆشبه ختانه که دایکم هیچی لی نه هاتبوو تهنها که مینک سه ری بریندار ببوو.

- زۆر چه زده که م که بیم سه ردانی بکه م، بهلام به داخه وه ناتووم. راستی دایک و باوکم ده یانه ویت من ببه ن بۆ سه فه ره، واده زانن که من نهخۆشم. زۆر پێ داده گرن که

هه رده بی له گه لیان بچم، بهلام من ویستم سه ره تا له سه لامه تی دایکت ئاگادارم پاشان برۆم ئیستا ئه گه ره تو رات له سه ره بیست، من ده رۆم.

- هیچ عه ییکی نییه، برۆ، به هه ره شیوه یه ک بیست ئیمه به وه سه ره پیتچراوه ی دایکمه وه ناتوانین بۆ داخواری بین، تا کو تو ده گه ر پیتته وه، دایکیشم به ته وا وه تی چاک ده بیته وه، ئیستا که ی ده رۆی، که ی ده گه ر پیتته وه؟

- دایک و باوکم ده یانه ویت بۆ ماوه ی مانگینک سه فه ره بکه ین، بهلام من ئه گه ره زۆر بمینمه وه یه ک دوو هه فته یه. دلّم بۆت ته نگ ده بیست.

- منیش هه ره به م شیوه یه م، ئیستا که ی ده رۆیت؟
- به یانی.

نزیکه ی یه ک دوو سه عات به یه که وه قسه مان کرد، دووباره من ده رباره ی منداله که قسه م له گه له کرد و له به ری پارامه وه، بهلام زیبا له سه ره له بار بردنی منداله که رازی نه بوو. ئه وه نده له دهستی تووره بوو بووم، که له دلدا ئاره زووم ده کرد خۆزگه له رینگه دا سه یاره که یان تووشی ده عم بیست یان وه رگه ریت بۆ ئه وه ی منداله که له بار بچێ.

بۆ به یانی ئهو رۆژه زیبا له وه کۆشکه وه که له باکوور به کریمان گرتبوو ته له فۆنی کرد و گوتم: به ساغ و سه لامه تی گه یشتووین، ناتووم ئیتر پیت هه ندیت پیت هه بکه م؛ چونکه له وانیه به باوکم ههستم بچ بکات.

چه ند رۆژیک دواتر کاتی نیوه رۆ بۆ ماله وه گه رامه وه. دایکم به خۆش ییه کی زۆروه گوتم: له زانستگه وه ته له فۆنیان کرد و ئیمه یان بۆ ناههنگ ده عهت کرد. له بیستنی وشه ی ئیمه سه رم سوپا له دایکم پرسی: ((دایه گیان، مه به ست له وشه ی ئیمه چییه؟)). ئه ویش گوتم: واتا من و تو یان ده عهت کردوه.

گوتم: یه عنی به راستی تو شیان ده عهت کردوه. دایکیشم به شیوازیکی تاییه تی برۆیه کانی به ره ز کرده وه و گوتم:

به لی، زۆریش سووربوون له سه ره ئه وه ی که ده بی من هه ره ناماده م!

بۆ بەيانی ئەو پۆژە من و دايكەم لە كاتى ديارىكراو بۆ ھۆلى پيشانگای ئەدەبىياتى زانكۆ چووين، پاسەوانىكى بالابەرز كە جلوبەرگىكى پەسى دەبەردا بوو سەرەتا سلاوى لى كردىن، پاشان ناو و نازناوى بنەمالە كەمانى پرسى و، ئەوجار سەيرى ئەو لىستەى كرد كە لە دەستیدا بوو. بە رېژگرتنىكى كورت بۆ نىسو ھۆلە كە فەرمووى كردىن. سەرەتا سەرۆكى زانكۆ پيشەكەى كورتى خویندەو و، پاشان سەرۆكى پەرودەو فێركردن و چەند كەسىكى ديكە كە شىوھەىكى زۆر رېك و پىك و جوانيان ھەبوو، چوونە سەر تەختى شانۆ و ناوى ئەو كەسانەيان خویندەو كە ھەلبژێردرابوون بۆ وەرگرتنى بۆرس و پۆششتن بۆ ئەمريكا. پاش چەند نەفەرىك ناوى منيان خویندەو. ھەستىكى تايبەتيم ھەبوو پىتويست بوو لە خۆشياندا پەر دەركەم و بفرم، بەلام بەم شىوھە نەبوو. كاتىك بۆ سەر تەختى شانۆ چووم سەرۆكى پەرودەو و فێركردن پاش پيشكەشكردنى پروانامەى رېز لىنان دەستى بە گەرمى گوشى دلسۆزانە پىرۆزبایى لى كردم، ئەو كەنى تىرش بە ھەمان شىوھ، كاتىك گەيشتمە سەرۆكى زانكۆ باوكانە منى لە نامىز گرت و ماچى كردم و، ئاواتى سەرەوتنى بۆ خوازتم، كاتىك سەيرى قەرەبالغى نامادەبووتم كرد، كە چەپلەيان بۆ من لى دەدا، ھەستى لە خۆبايبوون و خۆشى لە ھەموو دەمارەكانم دەتكاپەو.

ھىچ كاتىك ئەوئەندە ھەستم بە خۆشى و سەربلندى نەكردبوو. سەيرى دايكەم كرد لە خۆشياندا ھەرەك ھەورى بەھاران دەگريا و لە ھەمانكاتىشدا پىدەكەنى، ھەستى خۆشى و شادى سەراپاى لەشى داگرتبوو. كاتىك بۆ لای دايكەم گەرامەو، پروانامەى پىرۆزبایى كەم پيشكەشى كرد و دەستەكانىم ماچ كرد و گوتم: ((لەبەرخاترى ھەموو ئەو پەنجەى كە لە گەل منت كيشاوە!)).

دايكىشم منى لە باوھش كرد و ماچى كردم.

بە درىژاى رېگەى گەرانەوھەمان بۆ مائەوھە دايكەم بە شىوھەىكى رېك و پىك دەربارەى سەفەرەكەم قسەى كرد.

بىست پۆژ زياترى نەمابوو بۆ ناردنم، نەمدەزانى چۆن چۆنى بابەتەكەى نىوان من و زىبا بە دايكەم بلېم. ھەتا كات زۆرتەر تىدەپەپر، بارودۆخەكە ئالۆزتر دەبوو و، مەرجەكانىش قورستر دەبوون.

بە گالئەوھە بە دايكەم گوت: لەوانەى ھەرگىز نەچم، دەمەوئەت لە لای تۆ بىنمەوھە. دايكەم بە شىوھەىكى توورە گوتى: ئىتر ئەم قسەى دەو بارە نەكەىھەو، ئەمە تەنھا ئاواتى منە، پىتويستە تۆ بۆرى و بە سەر بلندى بۆ ولاتەكەت بگەرىيەوھە و خزمەت بە ولاتت بكەى.

- ئاخىر دايە گيان تۆ بە تەنيا جى دەمىنى. من نامەوئەت تۆ بە تەنيا بەجى بىللم!
 - منىش ھەرگىز تەنيا نام؛ دەچم بۆ لای خوشكەكانت، شىرىن، يان شەرزاد.
 - ھەستم كرد قسە كردن لەگەل دايكەم ھىچ سوودىكى نىبە. لە حالەتىكى خراپدا بووم، نە رېگەى چوونە پىش و نە رېگەى گەرانەوھە ھەبوو. ھەستم دەكرد كە ھاوسەنگى مېشكەم لە دەست داوھ. دايكەم گەياندەوھە مائەوھە و خۆشم بۆ بىركردنەوھە پەنام بۆ سەرەقام برد. ھەرچەند كات زياتر تىدەپەپر، من لە خەفەتى زىبا توورەتر دەبووم. چەپلە رېزانەكەم دەھاتەوھە بىر و، ئەو نگرانەى كە مافى رەواى خۆم بوون، بەلام ئەگەر من بىرم لى نەكردبايەوھە و وازم لى ھىنابا، ئەوا ئاواتەكانى دايكەم با دەبىردن. بىرم لە خەرجى ماردەبىنى زىبا و خەرجى ژيانم دەكردەوھە. من پارەىھەىكى زۆرم نەبوو و نەمدەتوانى خەرجىھەىكى زۆر بكەم و، ئەمەش دەبووھە ھۆى ئەوھى كە من لە بەردەم بنەمالەى زىبا شەرمەزارىم. پاشان قسەكانى زىبام كەوتەوھە بىر، كە ھەركاتىك من دەمگوت، ناتوانم ئىستا ژيانىكى ئاسوودە بۆ تۆ دابىن بكەم، ئەو دەيگوت: ((من مندالى تاقانەى بنەمالەكەم، ئەوان بىشك يارمەتى ئىمەدەدەن))، من بە لووتبەرزىھەى تايبەتى دەمگوت: ((من ھىچ كاتىك يەق قرايش يارمەتى لە باوكت وەرناگرم.)) ھەرەھا ئەو ھەمىشە بىدەنگ دەبوو.

ئىستا بەم بارودۆخەوھە پىتويستە من واز لە خویندن بىنم و بە دواى كارىكدا بگەپریم. يان بە گوتەى دايكى زىبا، پىتويستە وەك يەكئەك لە ئەندازيارەكان لە

به‌رانبه‌ر باوکی زیبایا ده‌ست له سه‌ر سنگ پاره‌ستم، یان له پشت میژی به‌رپویه‌ریتیه‌ک له به‌یانیه‌وه تا نیوه‌رۆ خشته‌ی رۆژنامه‌کان شیکار بکه‌م، یان ده‌بی ده‌رسی تاییه‌تی بلیمه‌وه به‌مه‌ش دووباره ده‌ستم هه‌ر بۆ لای ئەم مەروڤه‌ ده‌وله‌مه‌ندانه درێژ ده‌بی. چهنده رڤم له‌م کاره بوو و چهنده لیتی بیزار بووم، ئەم ژیانه چهنده جیاوازی هه‌بوو له‌گه‌ڵ ئەو ژیانیه‌ی که من ئاواته‌ خوای بووم. هه‌موو ئەوانه‌م له‌ گۆی نه‌دانی زیباوه‌ ده‌زانی، بیزاریه‌کی زۆرم به‌رانبه‌ر به‌ زیبا له‌ ده‌رووندا هه‌ست پی ده‌کرد. ئەو ده‌یه‌ویست که‌رامه‌ت و نابوو و هه‌موو ئاره‌زووه‌کانی من بچاته ژیر گل!!

ئهو‌ه‌ش له‌به‌ر خاتری بوونه‌وه‌ریک که‌ هه‌شتا نه‌بووه به‌ مەروڤه‌، به‌ خۆم گوت: من ده‌توانم هه‌موو شتیکی ژیره و ژوو بکه‌م؟! مه‌گه‌ر باوکی نالی، پاره‌ ده‌رمانی هه‌موو ده‌ردیکه‌، که‌واته‌ زۆر باشه‌، با ئەو کیشه‌یه‌ به‌ پاره‌ چاره‌سه‌ر بکات. به‌لام دووباره ترسم ده‌دایه‌وه به‌ر خۆم که‌ من به‌لینم پیداه‌وه، دووباره ده‌که‌وتمه‌وه به‌ری ناهه‌نگ به‌ خۆم ده‌گوت، باشه‌ خۆ من له‌ به‌لیننی خۆم په‌شیمان نه‌بوومه‌ته‌وه. هه‌ر کاتیکی که‌ ریککه‌وت، زیبا ماره‌ ده‌که‌م. سه‌ره‌نجام ئەگه‌ر هه‌ر کاتیکی دایک و باوکی له‌و باسه‌ ئاگادارین، به‌ هه‌ر شپوه‌یه‌ک بیت منداله‌که‌ له‌ نیو ده‌به‌ن. منیش کاتیکی که‌ گه‌رامه‌وه ئەم باسه‌ له‌ دلێ زیبا ده‌ردینم و له‌ به‌ری ده‌به‌مه‌وه و ماره‌ی ده‌که‌م. شه‌ری ده‌روونیم ته‌واو نه‌ده‌بوو. بپارمدا بۆ ماله‌وه‌ بگه‌ریمه‌وه، بۆ شه‌وه‌ی له‌به‌ر چاوی دایکم وا نیشان بده‌م که‌ له‌به‌ر نان کپین دواکه‌وتم، چووم له‌ ریزی نانه‌وايه‌ک پاره‌سه‌رام ورده‌ ورده‌ هۆشم بۆ لای قسه‌ی دوو نه‌فه‌ر ده‌چوو، که‌ له‌ ده‌روه‌ی نووسینه‌گه‌یه‌کی کپین و فرۆشتنی خانوو، که‌ له‌ ته‌نیشته‌ نانه‌واخانه‌که‌ بوو، پاره‌سه‌تابوون. له‌ قسه‌کانی ئەوانم تیگه‌یشتم که‌ یه‌کیک له‌ وانه‌ خانویه‌کی قورێ مۆدیل کۆنی له‌م گه‌رپه‌که‌ ده‌وێت، و، خاوه‌نی نووسینه‌گه‌ش به‌لیننی پیداکه‌ ئەگه‌ر خانویه‌کی له‌م چه‌شنه‌ی بۆ په‌یدا کرد، زوو ئاگاداری بکاته‌وه. پاش شه‌وه‌ی که‌ پیاوی کپیار سواری سه‌یاره‌یه‌کی ماسدیسی په‌نگ سوور بوو، و، رۆیشت، بیریک به‌ میشکمه‌دا هات. بۆ لای خاوه‌نی نووسینه‌گه‌که‌ چووم و گوتم: ده‌مه‌وێت خانوه‌که‌مان بفرۆشم، له‌گه‌ڵ خاوه‌نی

نووسینه‌گه‌که‌ بۆ سه‌یرکردنی خانوه‌که‌مان رۆیشتین. کاتیکی چوینه‌ نیو خانوه‌که‌. دایکم منی بۆ گۆشه‌یه‌ک برد و پاشان هه‌یرشی پرسیاوی کرده‌ سه‌رم. گوتم پاش رۆیشتنی ئەو پیاوه‌ هه‌موو شتیکی بۆ باس ده‌که‌م. سه‌ره‌نجام خاوه‌نی نووسینه‌گه‌که‌ خانوه‌که‌ی ته‌ماشاکرد و نرخیکی گونجایی پیشنیاز کرد، و، رۆیشت. پاش رۆیشتنی ئەو، دایکم به‌ تووریه‌ی گوتی:

- ئەم پیاوه‌ کێ بوو که‌ هه‌ینابوو بۆ ئەوه‌ی خانوه‌که‌ بیه‌نی؟ من تاكو ئیستا سه‌د جار پیم نه‌گوتوو هه‌تا من زیندوویم، ئەم خانوه‌ نافرۆشم؟! ئەگه‌رچی کۆنه‌، ئەگه‌رچی به‌ خشته‌ی قور دروستکراوه‌، من خۆشم ده‌وێت. یادگاری باوکی خوالیخۆشبوته‌. من هه‌یج کاتیکی نای فرۆشم.

- به‌ ئارامی دانیشتم، تا دایکم هه‌موو قسه‌کانی کرد، پاشان له‌ سه‌رخۆ گوتم: دایه‌ گیان، من هه‌موو قسه‌کانی تۆم قبوڵه‌. راسته‌ که‌ ئەم خانوه‌ کۆن و قورینه‌ هه‌روه‌ها منیش خۆشم ده‌وێت. هه‌ر له‌م خانوه‌ له‌ دایک بووم و گه‌وره‌ بووم. هه‌ر گۆشه‌یه‌کی بۆ من یادگارییه‌کی هه‌یه‌. به‌لام ناچارم بیه‌فرۆشم.

دایکم به‌ تووریه‌یه‌وه‌ گوتی: ((پیم بلێ بۆچی ناچاری)).

- تۆ ریه‌گه‌م پی بده‌، من به‌ درێژی بۆت باس ده‌که‌م. ئەو دوو مانگه‌ی که‌ تۆ لی‌ره‌ نه‌بووی، پورداوه‌گه‌لیکی زۆر له‌م خانوه‌ پووین داوه‌. هه‌رکاتیکی من له‌ ده‌روه‌ ده‌گه‌رامه‌وه‌ ده‌نگ و هه‌رایه‌کی زۆرم له‌ ماله‌وه‌ ده‌بیست، هه‌ر وه‌ک شه‌وه‌ی که‌ ناهه‌نگی بووک گواسته‌نه‌وه‌ له‌ ماڵ ده‌ستی پی کردبی. به‌لام کاتیکی ده‌هاته‌وه‌ و ده‌رگای ژوووه‌م ده‌کرده‌وه‌ هه‌یج که‌سێکم نه‌ده‌بیه‌نی. شه‌وه‌یکیان که‌ له‌ خه‌ودابووم هه‌ستم کرد خه‌ریکه‌ ده‌خنکیم.

کاتیکی چاویم کرده‌وه‌ بیه‌نیم دوو ده‌ستی تووکن قورگیان گرتووم و خه‌ریکن بیه‌خنکین. کاتیکی چارم به‌ به‌ژن و بالایی که‌وت خه‌ریک بوو گیانم ده‌رچی. ئەوه‌نده‌ ترسناک بوو که‌ باس ناکریت. قسه‌کانی تۆم به‌ بیر که‌وته‌وه‌ و گوتم: "بسم الله" و

رۆیشت و بزر بوو. پاش شو شهوه، شهوان هه موو شهو پیک منیان نازار ددها. دهیانگوت یان له مائی ئیمه برۆ دهرهوه، یان دهتکوژین.

ههرچهند من به گهرم و گورتر ئهم چیرۆکم دهگیڕایهوه. شیوهی روخساری دایکم زیاتر دهگۆرا و، ئهمهشم به دایکم گوت:

سهرهنجام شهو پیک؛ واتا: هه مان شهو که تو بریاربوو بو تاران بگهڕیتشهوه، باوکم هاته خهونم و گوتی: دایکت له مهترسیدایه. کاتیکی گهڕایهوه ئهم خانووه بفرۆشه و، دایکت بو خانوویهکی دیکه ببه، که سهلامهت بیت، بهئینی له من وهرگرت و رۆیشت.

بهلام من هیچ گویم به قسهکانی نه داو به قسهه نه کرد. گوتم ئهمه خهونه و دهشمانی که تو ئهم خانووهت زور خووش دهویت. ههروهها هیچ شتیکم به تو نهگوت.

بهلام دوینی شهو دووباره باوکم هاتهوه خهونم و زور به تووریهیهوه گوتی: بۆچی به قسهی منت نهکرد و خانووهکهت نهفرۆشت؟! ئیستا قسه له دهستی تو دایه تا بیست رۆژی دیکه بریاره من له ئیتران برۆم. ئهگهر ئهم خانووه نهفرۆشم، شهوه منیش له ئیتران نارۆم. چونکه دلتم بۆت تهنگ دهییت.

دایکم به شیوهی بیرمهندانه و نهندیشهوه گوتی: بهخوا نازانم، تو هه موو کاتیکی دهتگوت ئهم قسانه درۆ و بی بنج و بناوان.

- باشه دایه گیان، تا کاتیکی به چاوی خووم نهمدیتبوو، ده مگوت ئهم شتانه درۆن، بهلام ئیستا که به چاوی خووم دیتم، ناتوانم بلیم درۆیه.

- ئه دی بۆچی ئهم چهند شهوه پهیدا نهبوون؟

- ئی دایه، کاتیکی مرۆف به تهنیابیت شهوان پهیدا دهبن.

- راستدهکهی، من نازانم، ئهگهر باوکت وای گوتووه و تووش پیست باشه، ههر کاریکت دهوئ بیکه، منیش پاریم.

له ماوهی یهک ههفتهدا خانووهکهمان فرۆشت و مالممان بو خانوویهکی تازه و جوان گواستهوه که له ناوچهی (سه عادهت ئاباد) بوو. کارهکان زور به خیرایی

جیبه جی کران. به دایکم گوت که به هیچ یه کیک له دراوسیکانمان نهئیت که بو کوی دهچین و، هوی فرۆشتنی خانووهکهش به کس نهئیت. نهوهک جندهکان ئیمه بدۆزنهوه.

دایکه ساده و بی گوناوه کهشم هه موو قسهکانی منی یهک له دوا یهک قبوول کردن.

تا شهوی پیش سهفه کردم ههوائیک له زیبا نهبوو. کاتیکی که وتمهوه بیری زیبا دلتم ژانی دهکرد و، لهوهی که کردبووم پهشیمان بووم. بهلام خووم بهوه رازی دهکرد که ئهم

کاره هه له قازانجی من و هه له قازانجی نهویشدایه. به ههرحال باوک و دایکی شهو ژانیکی خوشت و ئاسوودهترین بو دابین دهکرد.

له هه مان شهو دا ناههنگیکی بچکولانه مان سازکرد، خوشکه کانم و میردهکانیان و هارپیان و نزیکان هه موو له دهوری یه کدی کووویسهوه و وینه مان گرت و بو بهیانی شهو رۆژه بو ئهمریکا سهفهرم کرد.

لهوهی به تهواوهتی زیبا له میتشکم دورکهوتبووه.

هه موو ههولم بو وهرگرنتی پروانامهی مامۆستایهتی زانکو بو، که له کو تاییدا سههرکهوتم به دهستهینا. پیش گهرا نهوهم بو ئیتران بهئیننامهی کورسی خویندنی

بیرکاری زانکوی ئۆکسفۆردم ئیمزا کرد. ئهمه گهورهترین سههرکهوتنی خویندنی من بوو و، یادگاری ئارهزووهکانی سهروکی زانکو بو دامهزراندنی من و، ناماده کردنی

مهرجی تاییهتی گهوره بو وهرگرنتم لهم پرووه وه، له خووشی و تواناکافی زیاد دهکرد.

سهرهنجام پاش ۱۵ مانگ ههول و کووشی بهردهوام بو نیشتمان و باودهشی گهرمی بنه ماله کهم گهرا مهوه. یه کهم ساتی چاوپیکهوتن پاش شهو دورکهوتنهوه درپژه به

راستی شیرین و له یاد نهچو بوو. سهرهنجام پاش چهند رۆژیک، هاتووچو، میوانهکان کهم بوون. تهنها من و دایکم ماینهوه. بریارمدا له پشوری ئهم چهند مانگه دا

سوودیکی باش وهرگرم و، دایکم بو شوینه خوشهکانی ولات ببه، تاکو بتوانم دلۆپیک له خوشهویستییه بی سنوره کهی بو قهره بوو بکه مهوه.

۱۰ رۆژ له گهرا نهوهم بو ئیتران تیده په ری. نزیکی سهعات ههشتی شهو بوو. خووم ناماده کردبوو تاکو له گهلا دایکم بو نان خواردنی ئیواره بو دهرهوه بچین، لهو

كاتەدا زەنگى تەلەفۇن لىيدا. دايكەم تەلەفۇنە كەي ھەلگرت و پاش كەمىك ھەوالپرسىن گوتى:

((دوكتۇر قەلەمكارە، ئىشى بە تۇيە))!

((سىاوشى قەلەمكار)) يەككە لە ھاوپىكەم بوو كە لە ئەمىرىكا پىكەوہ لە يەك زانكۆ دەماغۇنىد، كە ئەویش لە رىگەي بۆرسەوہ بۆ ئەمىرىكا چووبوو؛ چونكە لە ئەمىرىكا لە يەك كۆلىچ دەماغۇنىد و لە يەك جىخەو دەنوستىن، ھاوپىتەتى و پاكىيەكى زۆرمان لەو ماوہىەدا لە نىوان دروست بوو. ھەلبەت پىوہندى خۆشەويستى ئەو لەگەل كچە خويىندكارىكى زانكۆ بە نىوى شىرىن، كە كچىكى پروخۇش و لەبەر دلان بوو، نەيھىشت پلەي بەرز بۆ مامۇستايەتى زانكۆ لە كۆلىچ بەدەست بىنى. ئەوان پىرپارىندانبوو كە لەگەل يەكدى زەواج بكن و، بۆ ئەوہى پاش تەواوونى خويىندىن، زۆر بە خىرايى بۆ ئىران بگەرپىنەوہ و لەگەل يەكتىدا ئەلقەي ھاوسەرپىتى بگۆرپنەوہ، ھەموو ھول و فېداكارىيەكيان بە كارخستبوو. لەگەل تەواو بونى دەرس، ھەرسىكمان بە خۇشى بۆ ئىران گەراپنەوہ و، ئىستا پاش سى رۆزى دىكە ئاھەنگى مارەپىنى شىرىن لە سىاوش بوو.

سىاوش تەلەفۇنى كىرەبوو تاكو من و دايكەم بۆ بەشدارىكىردن لە ئاھەنگى مارەپىنەكەي دەعوەت بكات، كە زۆر بە رىزەوہ دەعوەتەكەيم رەتكىردەوہ، بەلام رازىي بووم بۆ دىتن و دەعوەتكىردنى سەرۆكى زانكۆ و ھەندىك مامۇستا لەگەلىدا بۆ زانكۆ بچم.

بە دىرئايى رىگە دووبارە تكا و پارانەوہى سىاوش ھاتەوہ گۆرپى تا من بەشدارى لە ئاھەنگەكيان بكم. منىش بە بيانوگەلىكى جىاواز ھەولمدا كە ئەم بارە لە سەر شام لايىم. نازام بۆچى ھەركاتىك سىاوش و شىرىن دەينى غەمىكى بەھىز سىنەمى دەكوشى و پەزارە و ئازارىكى زۆر دەستى بە سەر گىاغدا دەكىشا، بەلام بۆچى؟ ئەمەم دەزانى كە ئەوئىنى ئەوان يادكارى زىياي بۆ زىندو دەكردمەوہ. زىياي من، ئەو زىيايەي كە من بە ھەموو ناپىاويەكەوہ لە ناخۇشترىن كاتدا بەجىم

ھىشتبوو! ھەركاتىك ئەم يادكارىانە لە مېشكدا زىندو دەبوونەوہ، كوتەكى وىزدان بە شىوہىكە لە گىانى دەدا، كە ئارەزووى مەرگم دەكرد. پاشان ھىزم دەدايە بەرخۇم و، دەمگوت: نەخىر، ئىستا زىيا يەكە لە كچە بەختەوہرەكانى جىهان. بىشك ئىستا لە كۆشكىكى پارسى لە تەنىشت ((فەروخ)) دانىشتوہ و، لەوانەيە مندالە چكۆلانەكەي زىيا خەرىكى شىر خواردن بىت. لە خۇشى و شادىدا رۆزگار بەسەر دەبات. ئىستا ئەو جگە لە يادكارى نازاردەر و ناشىرىن، كە لە گۆشەيەكى مېشكى شاردراوہتەوہ، ھىچى دىكەي دەبارەي من بە بىردا نايەت.

بە راجلەكاندەن ھىواشەكانى سىاوش ھاتمەوہ ھۇش خۇم.

- ئەوہ چىيە بابە رۆيشتى بۆ جىھانى خەيالات؟! ئاگات لە من بىت، ئەوہ چەند دەمىكە بە خەيالى خۇم دەمەوېت لەگەل تۆ قسە بكم و تۆش بە تەواوى سەرنج دەتەوېت گوى لە قسەكام بگرى، بەلام تۆ ھىچ گوى بە قسەكام نادەيت. باوەر كە شەھىر، گويەكانت عەبىيكيان ھەيە. دە دەقىقە دەبىت خەرىكم بانگت دەكەم. گويت لە ھىچ نىيە!

ھاوكات خەرىكى لىخورىنى سەيارە بوو، بە شىوہىكە رىك و پىك سەيرى ئەولا و ئەولاي شەقامەكانى دەكرد. بەبى تاقەتى گوتم: ((ئىستا بە داوى چىدا دەگەرپى؟)).

- ھىچ، بە داوى دوكتۇرىكى قورگ و لووت و گويدا دەگەرپىم، ئەو ئەندامانەت زۆر نەخۇشن. دەترسم بەيانى لە كاتى ژمارەكردنەكەمدا ئابرووم بەرى!

- بابە، سىاوش ئەوہ چتە؟ بۆ تىناگەي؟ ھەر من دەلېم نىرە، تۆش دەلېي بىدۆشە. راستىيەكەم پىن بلى ئەم ھەموو پارانەوہى تۆ، بۆ ئەوہى بۆ ئاھەنگەكە بىم لەبەر چىيە؟ ئاخىر بابە، من نە سەرى پىوازىم و، نە قونچكى سىر. من ھەرگىز كەيفم بە جىگەي قەرەبالغ و زاوہ ژاوا نايەت؛ واتا: بەراستى ناتوانم بىم!

- ئەگەر راستىيەكەت پىن بلىم دىي.

- ئىتر گىتوبووبوم؛ گوتم: ((بەلئى دىم)).

له كاتيكدا كه دەستى ھىنابوو بۆ پيشەوہ بۆ ئەوہى دەستى بھەمە نىو دەستى و،
له بەلئىنەكەم دلتىاي بھەم، گوتى: ((قەولى پىاوان؟!)).

دەستم گوشى و گوتم: ((قەولى پىاوان!)).

ئىدى ئەوجار له بەلئىنەكەم دلتىا بوو، بە ھىناشى گىرەكەى گۆزى و گوتى:
پاستىيەكەى ئەوہىە كه يەكەم تۆ ھاوپىي خۆشەويست و بە نرخى و ھەزدەكەم له
يەكئىك له شەوہ باشەكانى ژيانم له خۆشىيەكەم بەشدارىي. دووھميش تامادەبوونت له
ناھەنگەكە برۈابوونىكى زياترم پى دەبەخشى. سىيەميش ماوہىەكى كورت بىدەنگ
بوو، پاشان بە نارامى له سەر قسەكردن بەردەوام بوو: بەم شىئەيەى كە دەزانى
بنەمالەى شىرىن ھەموريان برۈانامەى بەرزىان ھەيە. داىك و باركى بۆ خۆت دەزانى
دوكتۆرن. ھەرۈھا تەواوى ئەندامانى مالئەوہشيان كەمترين برۈانامەيان ماجىستىرە.
بۆ نمونە: پرۆفيسۆر ئەرجومەند كە دەيناسى.

گوتم: نايناسم، بەلام ناوہكەيم له لا غەرىب نىيە.

بە دېدۆنگى گوتى: بەراستى نايناسى؟ دوكتۆراى له فىزىيائى ناووكدا ھەيە، لە
ھەموو جىھاندا له چەند نەفەرىك زياتر، كە ھەمان برۈانامەيان ھەبى، پەيدا نابن!

- باشە، خۆشت خۆ دوكتۆراى فىزىكت ھەيە.

- بابە، من له بەرانبەر ئەودا قوتابى پۆلى يەكەمى سەرەتاييم.

- له ئەمەرىكا دەژىيەت؟

-ئە، ئەو بىرۈباوہرپىكى تاييەت بە خۆى ھەيە. ئەندامى پايە بلندى ئەكادىمىيائى
زانستى ئەمەرىكا و چەند ولايتىكى دىكەيە. ھەرۈھا ۱۵ سالىش سەرۆكى رېخراوى
وزەى ناوكى ئەمەرىكا بوو. پاشان دەستى له كار كىشايەوہ و بۆ ئىران گەرايەوہ و لە
زانكۆى تاران خەرىكى دەرس گوتنەوہ بوو. ئىستا زياتر خەرىكى لىكۆلئىنەوہ و
نوسىنى كىتئە.

- واتا بە تەواوہتى پىئەندىي لەگەل ئەكادىمىيا و كارەكەى له ئەمەرىكا پىچراند.

- نەخىر، سالى چەند جارئىك بۆ ئەمەرىكا دەچىت. بەلام زياتر بۆ بەشدارىكردن له
كۆنفرانس و كۆزى زانىارى و ئەم جۆرە بابەتانە.

ماوہىەكى كورت ھەردووكمان بىدەنگ بووين، بەلام سىاوش بىدەنگى شكاند
و لە سەر قسەكردن بەردەوام بوو، گوتى: دەلئىي پرۆفيسۆر ئەرجومەند سەرنجى
زۆر بۆ لاي خۆى راكيشاوى؟! كەواتە ئىيتر دلتىا بووم، لەبەر خاترى دىدەنى ئەو
بىنگومان دىي!

- نەخىر، ئەگەر دىم تەنيا لەبەر خاترى رووحى بەرئىز و خۆشەويستى ھاوپىي
بەنرخم كاك سىاوش و بووكە خانى ھاوسەريەتى، تا له خۆشىيەكەياندا شەرىك بم.
پاش بىدەنگىيەك درئۆم پىدا: ((ئىستا توو سەرى من، سىاوش، واھەست ناكەى كە
ھۆى ئەم ھەموو پارانەوہيەت ھەر ئەو بەلگەى سىيەم بىت)).

له كاتيكدا چاوەكانى دەدرەوشانەوہ و پىدەكەنى، گوتى: بە گىيانى شەھرىار
وانىيە، بەراستى پىم خۆشە بىت، بەلام ھەزىش ناكەم بىمە ھۆى نازاردانت. لە
پروويەكى دىشەوہ ھىچ چارەيەك نەبوو. كەس نەزانى تۆ دەزانى بنەمالەى من
برۈانامەى بەرزىان نىيە، باوكم ئەفسەرىكى دەرجە سىي سىاوش، داىكىشم ژنى
مالئەوہىە، لە ھەموو بنەمالەكەى ئىمە بەرزترين برۈانامە دىپلومە. ھەرۈھا منىش
بە درۆيەكى كورت چومە دەروہ و برۈانامەيەك ۋەرگرت. ناچارم بۆ پاراستنى
كەسايەتى و نابرووى خۆم چەند كەسىك له دوكتۆر و پرۆفيسۆر لەگەل خۆمدا ببەم!

- كەواتە ھەر لەبەر خاترى ئەوہىە كە دەتەوئىت سەر له دوكتۆر راشد و تەمەدون
و كەرمى، بدەى و ھەوالئيان بېرسى؟

- ئىدى چ بھەم؟ مامۆستان و مافىيان لەسەر ئىمە ھەيە، بەلايەنى كەمەرە بۆ
ژنارەكردنەكەى خۆم، دەعوەتبان دەكەم. ھەردووكمان كەوتىنە پىكەن. لە كۆتايىدا
گەيشتىنە زانكۆ. سەرۆكى كۆلئىز و مامۆستا مېھربان و دلئىزەكانى زانكۆ ھەموو
بە گەرمى پىشوازييان لى كردىن و زۆرەيان دەعوەتەكەى سىاوشىان قبول كرد و،
تامادەبوون كە بەشدارى له ناھەنگى مارەبىنى سىاوش بھەن.

شهو ماره كردن دهستی پيكرد. له گهڼه ټهوه شدا دا يكم تكا و پارانه وه كه ي سپاوهری قبول نه كړد و بؤ ناههنگه كه نه هات. جلويه رگيكي پريك و پيكم پوښی و، له سهر پريگا سه به ته گوليكي جوانكم كړی و، ته كسيه كم به كړئ گرت و بؤ ټه و ناو نيشانه چووم كه سپاوهرش دابووی به من. ته كسيه كه له پيش خانويه كي گه وړه و پريك و پيكم، كه وهك كوشك جوان بوو، پاره ستا. خانوه كه به گه لای سوز و بچووكی ليك ټالو داپوشرابوو. ديواره كان و پايه كانی سهر دهرگا و، ته قريه نه هه موو جينگه يه كه سوز بوو و، له نيوان ټه م كه ش و هه و سوز و نارامبه خشه گولدانى مهرمهری گه وړه له پيش دهرگا كه نسومی گولئ سوور و رهنگا وړه ننگ بوو بوون، پاره ستابوون. ديمه نيكي جوان و پريك و پيكم و دلگيريان دروست كړد بوو.

زهنگی دهرگام ليډا. خزمه تكار پيك به كوت و شهروال و بؤ يباغيكي پول له كه داری جوان و زور پريك و پيكم، دهرگا كه ی كرده وه و زور به شيويه كي رسمي به خپره اتنی كړدم و پاش وهرگر تنی سه به ته گولنه كه له دهستم، بؤ هوڅی پيشوازی رينوینی كړدم. له گهڼه ټه وهی كه ماو به كي زور له دهست پيكردنې ناههنگه كه ټينه په پريبوو. به لام خه لگيكي زور له وئ كزبوو بوونه وه. به و شيويه كي كه سه يری ناماده بووانم ده كړد بؤ ټه وهی كه سيكي ناسياو بدوزمه وه، له ناكاو ههستم به هيزی دهست پيك كړد له سهر شام. سپاوهرش بوو كه بؤ پيشوازم هاتبوو. به گهرمی دهستی گوشيم و، پاش هه والپرسينيكي ناسايی، به هيواشی سه ری هي نايه بن گويم و گوتی:

((كوره به شيويه كي سه يری خوت قوز كرده وه، وا ههست ده كم كه پيوسته نيسعا فيك ناگادار بكه موه بؤ ټه وهی ټه وانهی به تيری ټه وينت له هوڅ خويان ده چن، هه ليان بگريته وه!)).

وايرم كرده وه كه له وانه يه بيه ویت گالته م پي بكات، گوتم: سپاوهرش! به راستی واده لئي، يان گالته م پي ده كه ی؟

زور به دلتيابيه وه گوتی: نا، به گيانی شيرين! كه له دهرگا هاتيه زوره وه له جيی خوم راپه پريم، سهره تا نه مناسی؛ گوتم: ټه و گه نجه كييه، چه نده جوان و پريك و پيكم و ناسكه. پاشان كه زانيم ټوی، خه يالم ناسوده بوو.

- له بهر چی خه يالت ناسوده بوو؟

- باوهر بكه ترسام كه نه كا شيرين ټو بينی و په شيمان بيته وه كه بؤ چی له گهڼ من زه واجی كرده وه، نيستا به هيچ شيويه كه زور بؤ لای شيرين نه يه ی.

- برؤ كابر، خه جالته بی! له گهڼ ټه و زمان و سياسه ته ی كه ټو هه ته شيرينی بی چاره، وهك له خه وى موو گناتيسيدا بيت ناتوانيت له جيی خوی بچوولئ، بهس ټو ده بينی و دهنگت ده بيستئ. نيستا پيم بلئ كه سيك كه من بيناسم، هاتوه، تابچم بؤ لای و، من به ته نيا نه يم؟!

زور به دلتيابيه وه گوتی: به لئ.

- كييه؟

- خوم وده با برؤين له لای من دانیشه.

- نيتر به سه گالته مه كه، هيچ يه كيك له ماموستا كان نه هاتوون؟

- به لئ هاتوون و، به ناماژهی دهستی منی بؤ لای دوكتور مه نسوری و ته وای ټه وانه ی كه له گؤشه يه كي هوڅه كه دانيشتبوون، رينوینی كړد. له ديتنی ټه وان زور خوڅحال بووم و، بؤ لايان رويشتم. دوكتور مه نسوری سه رؤكي كوليتر بوو و، هه موو كاتيک هه لسوكه وتی به شيويه كه له گهڼ من پاك و خوڅه ويست ټاميز بوو، كه هه ر كاتيک سه يرم ده كړد باوكم به بير دهاته وه و، هه ر كاتيک دهسته پياوانه كانيم ده گوشي، ههستم ده كړد له گهڼ ټه ودا پيگه و جينگه يه كي دلتياب و به هيترم له ژياندا هه يه. بؤ نزيكيان رويشتم و ټه وانيش به گهرمی منيان له كزبوونه وه كه ی خويان قبول كړد.

سپاوهرش و بووكه كه ی ټه و شوه له هه موو كاتيک جوانتر دهاته نه بهرچاو و، به شيويه كي پريك و پيكم بؤ لای ميزی ميوانه كان ده چوون و، به به خپره اتن پيشوازيان له ميوانه كانيان ده كړد.

له نيوه پراستی میوانییه که دا، له گهل دوکتور مهنسوری سه رگهرمی قسه کردن بووم، کاتیک سیاوهش و شیرین له گهل دوو له میوانه کان بۆ لای ئیمه هاتن. یه کیک له وانه پیاویکی به ته مهن و به سالدا چوو بوو که له هه مانکاتدا زۆر زانا و به شهدهب دههاته بهرچاو.

له گهل شه رسته یه کاتیک سیاوهش گوتی: جه نابی پرۆفیسۆر شه وهش دوکتور ره فیهییه، دوکتور مهنسوری دوکتور موتهقی....، له گهل بیستنی وشه ی پرۆفیسۆر به خیرایی له جیگه ی خۆم هه لستام. سیاوهش له کۆتاییدا به نامازه به پرۆفیسۆری گوت: ههروهه شه مهش پرۆفیسۆر هه رجومه ند و نه وه جوانه که ی ((روکسانا)) که له جوانی و هه لسه که وتدا وهک فریشته یه.

له گهل کۆتایی رسته که ی سیاوهش چاوم به کچیکی گه نجی زۆر جوان که وت. که له ته نیشته پرۆفیسۆر به ناز و ناسکییه کی ته واره وه راوه ستابوو. رسته ی کۆتایی سیاوهش پیچه وانه ی هه موو قسه کانی دیکه ی بوو که هه مووی ده رباره ی هه لک موباله ی ده کرد. به لام شه قسه یه ی دوا یی سیاوهش به ته واری شایه نی شه م کچه بوو. که بالایه کی به رزی هه بوو و هه ندامه کانی درێژ بوون، پیستی زۆر سپی و چاوه کانی به رهنگی سه وز ده ره وشانه وه، پرچی زهرد و زیڕین و رهنگا وره ننگ، ده تگوت یه که یه که ی هه ندامه کانی به وریایه کی زۆره وه هه لبه ژێر دراون و هه ریه که به وریایی له جیگه ی خۆیان دانراون. راست وهک فریشته یه کی راسته قینه دههاته بهرچاو. پرۆفیسۆر پاش تۆقه کردن له گهل شه مامۆستایانه ی که هه موو له من گه وره تر بوون. له کۆتاییدا تۆقه ی له گهل من کرد و به گهرمی دهستی گو شیم.

سیاوهش به خۆشیه کی تایه ته ی رووی له من کرد و گوتی: ((دوکتور ره فیهی، پرۆفیسۆر پاش بیستنی ناوی تۆ، خۆیان داوایان له من کرد که بێن و له نزیکه وه له گهل تۆدا ناشابن و بتناسن)).

له کاتیکدا که به هه ردوو دهستم دهستی پرۆفیسۆرم ده گو شیی، بۆ ریزگرتن که مه یک خۆم چه ماند هه وه و گوتم: ((پرۆفیسۆر به هاتنی منی شه رمه زار کرد، به

پراستی نازانم به چ شیوه یه که داوای لیبووردن بکه م. پرۆفیسۆر، شه گهر له هاتنتان ناگادار بام، بێگومان دههاته خزمه تتان و، سه ره رز ده بووم.

پرۆفیسۆر به پیکه نینییکی دلگیر و میهره بانه وه گوتی: ((کورم، بۆ من دیتنی گه نجیک که مایه ی سه ربلندی ولاته که یه ته ی، جیگه ی شانازییه)).

راوه ستانی پرۆفیسۆرم له وه زیاتر به باش نه ده زانی. جیگه ی خۆمدا به شه و، له ته نیشته نه وه که ی راوه ستام. یه کیک له خزمه تکاره کان ده ست به جی دوو کورسی بۆ من و روکسانا هینا. سیاوهش که له م چاویکه وتنه شادمان دههاته بهرچاو. گوتی: ((دوکتور ره فیهی، پرۆفیسۆر پیشت له شه مریکا له مه ر تۆ و توانای تایه ته ی تۆ له بیر کاریدا شتگه لیکێ زۆری بیستبوو و، ئاره زوی ده کرد که له نزیکه وه له گهل تۆدا دابنیشی و بتبینی. ئیستا شه گهر روخسه ت بده ی، من شه م کۆمه له زانا و بیرمه ندانه بۆ ماوه یه کی کورت به جی دێلم و، به خیره اتنی میوانه تازه هاتوه کان ده کم و، ئیدی پاش چاوه روانییه کی کورت، ئیمه ی به جی هیشته.

سه ره تا داوام له روکسانا (نه وه ی پرۆفیسۆر) کرد تا دابنیشیت و پاشان له ته نیشته دانیشتم. شه م پرسیاره، که پرۆفیسۆر له کوئ من ده ناسی به رده وام له میشکدا پریشکی ده هاویشته. له بهر شه وه توانام نه ما و پرسیارم له پرۆفیسۆر کرد. به نارامی و راستگویی گوتی: پرۆفیسۆر ((شیفه ر)) یه کیکه له هاو رییانی من له خویندنی بالا.... له شه مریکایه له چاویکه وتنی کمدا چه ند مانگیک له وه و پێش له گهل شه، ده رباره ی گه نجیکی زیره کی ئیرانی قسه ی کرد، که به بر وای شه له بیر کاریدا توانایه کی به هیزی تایه ته ی هیه و، له م جۆره بابه تانه قسه ی کرد و، پاشان ناوی تۆی هینا. هه ر له و کاته دا ئاره زووم ده کرد که تۆ ببینم، به لام به خت یاوهر نه بوو.

- پرۆفیسۆر (ئیدوارد شیفه ر) سه رۆکی کۆلیژ.... هاو رپیی تۆیه؟ من ته نه ا دوو جار شه م ببینوه. مرۆقیکی گه وره و ناودار دههاته بهرچاوم. زۆر خۆش حالتم که شه رایه کی له م جۆره ی به رانه بهر به من هیه.

روكسانا ھەر بە ھەمان شېئوھە كە بە وریایی گوئی له قسه كانی ئیمه ده گرت. كورسییه كەى به شېئوھەك دانا كە ھەردوو كمان به باشی بیینی و پاشان رووی له من كرد و گوئی: تۆ له كام به شهی بیرکاری ده خوینی؟

- ((دیفرانسیل و ئینتیگرال))، هیشتا قسه كەى من تهواو نه بوویو كه سهرنجی روكسانا بۆ لای دەرگای هاتنه ژوروهه راكیشرا و، به دەرپرینی رستهی ((پهرویز و ناموژن هاتن)) له جیگهی خۆی ههستا و له گهڵ داوای لیبورددنیکی كورت، ئیمهه به جیهیشت، كاتیک ئاورم دایهوه دواوه بینیم كه جیگه یه كجار رێك پۆش و جوان و، له ههمانكاتدا زۆر سهرنجراكیش، له گهڵ خانگی تۆزیک به تهمن كه له سههر و سیمایان سهروهت و پارە و مالی دنیا دهباری، بۆ نیو قهرهبالگی میوانان هاتن. پاش ماوهیهکی كورت تهو گهنجه كه (پهرویزی) ناو بوو، له گهڵ روكسانا بۆ سههر میزه كه هات و، پاش سلاو و ریزگرتنی پرۆفیسۆر، روكسانا مهراسیمی یه كتر ناسینی دهست پێكرد، ههروهها پهرویز پاش یه كتر ناسین زۆر به رێك و به ئهدهب له گهڵ روكسانا ئیمهیان بهجی هیشت. وا دههاته بهرچاو تهو دووانه چاك یه كتریان دۆزیبیتتهوه و زۆر لێك دهووشانهوه. روكسانا كچینی جوان و سههرهرز و دلشاد بوو كه به درێژایی ئاههنگه كه سهرنجی ههمووانی بۆ لای خۆی راكیشابوو و، ههر كاتیک دهگهیشته پهرویز، له درهوشانهوه و ناز و دلۆقینییه كەى زیاد دهبوو. له كۆتایی شهو دا هیشتا میوانی ههروا به قهرهبالگی مابۆوه، كه له گهڵ مامۆستاكان تهویم به جیهیشت.

تهو شهوه، نازه كانی روكسانا یادگارییه كانی زییای زیاد له پتیوست له میتسكندا زیندوو كردهبوونهوه. چهنده ئارهزوم ده كرد كه زیبا له تهنیشت خۆم بایه. رۆژگار و قسه كانی رابردوم به بیر كهوتنهوه، بیری بیگوناھی و پاکییهتی زیبا، بریارمدا كه بهیانی بۆ گهه كه كۆنه كەى خۆمان بچم و، به دزیی ههوالی زیبا بزاتم و له باس و خواسی ئاگادارم.

بهیانی زوو له خهوه ههستام. زۆر گێژ و بیتاقهت بووم. دایك هیشتا له خهوه ههلهستابوو. له سههر پارچه كاغهزێك نووسراویکی بچووكم نووسی كه دهلالهتی لهوه

ده كرد كه نیوه رۆ دهگه پیمهوه مالهوه، نووسراوه كەم له سههر میزه كه دانا. هههرچه ند له گهه كه كۆنه كەمان نزیكتر دهبوومهوه، دهنگی لێدانه كانی دلتم زیاتر دهبیست و، هیژی یادگارییه كانی رابردوو زیاتر دهبوو. له نزیك شه قامی سههره كی له سه یاره كه دابهزیم و، ورده ورده بۆ لای نانهواخانه یهك رۆیشتم بۆ شهوهی ههندیك له كهسه دیرینه كانی كۆلانه كەمان بینیم، بهلام هیچ كام له دراوسپیه كام له وهی نه دیت. ههستم ده كرد كه چهند سههه ساله لهو گهه كه دووركهوتومهوه. بۆ نووسینگه كریپن و فرۆشتنی خانوو چووم، ههموو تهو كه سانهی له وهی کاریان ده كرد، گۆرابوون.

به دلته كوئی و نارهحهتی پیم خسته نیو كۆلانه كه. له گهڵ شهوهش كه ده مزانی باوك و دایکی زیبا، ههتا خودی زیباش به بی شۆفیتر و سه یاره ههنگاوێك بۆ دهرهوه ههلهناهن، دووباره دهترسام. به پییه له رززه كه كام ههنگاوم بۆ پیشهوه ههلهنا. له خانوه كۆنه كەمان نزیك كهوتومهوه. خانویهك كه له ویدا چاوم به جیهان ههلهنابوو. ههر له ویدا باوكم مردبوو و، خوشكه كام ههر لهو خانوه دا په پمانی هاوسه ریبان بهستبوو و، ههروهك بالدارانی سههرمهست دابوویان له شهقهی بال و بۆ لای چاره نووسی خۆیان بالیان كردهبووه و، ئیمهیان به تهنیا به جیهیشتبوو. بهلام ئیستا هیچ ناو نیشانیك لهو یادگاریانه نه مابوو. ههموو یادگارییه كانی رابردوویان تێكشكاندبوو و له ژیر گۆریان نابوو، ههروهها كۆشكینی جوان و تازه جیگهی خانوه كەى گرتبووه. سهیری خانووی باوكی زیبام كرد. ههروهك خۆی سههربلند و بیخه یال و به لووتبه رزییهوه له جیگهی خۆی راوهستابوو. دلتم به له رزه كهوت. گومان سهراپای گیانی داگرتبوو. له نیوان به رزه خی رۆیشتن و مانه وه دا، گێژ بوو بووم. له كۆتاییدا ورم و بهر خۆم نا و بۆ لای تهو خانوه نوپییه چووم كه له جیگهی خانوه دیرینه كەى ئیمه دروستكراوو، زهنگی یه كێك له نهۆمه كام لێدا. هیشتا خاوهن ماله كه وهلامی زهنگه كەى منی نه دابۆوه كه دهرگا گهوره كەى ههوشهی مالی باوكی زیبا كرایهوه. دلتم خهريك بوو ده رچی. ههناسهم له سینهدا به ند بوو بوو. ئیتر نه متوانی هیچ جوله یهك بكهه تهنها له جیگهی خۆم رامام و رهق راوهستام، كاتیک

له ناکاو مارسدیسیتیکی سپی، که پیاویکی به تهمهن لیتی دهخوری، به خیرایی له ماله که هاته دهري و پږیشت. سهیری دهراوانه کهم کرد گهغیگی قهدهباریک و کزه بو. لهو کاتهدا که خهریکی داخستنی دهراگاکه بو. بۆ لای چووم و دهبراره ی بنه ماله ی فهریهمه ند پرسیارم لی کرد، نهو وهلامی دامهوه و گوتی: سالتیک ده بیت که گهوره کهم نه م خانوه ی کرپوه و، هیچ زانیارییه کم دهبراره ی خاوه نه که ی پیشی نییه، تنهها نهوه دهزام که نهو کهسه ی خانوه که ی فرۆشتوه مه بهستی بو که بۆ هه ندهران بروات و زۆر به خیراییش خانوه که ی فرۆشت. ههروهها له چه ند که سیتیک له دراوسیکان پرسیارم کرد، نهوانیش زۆر کهم، هه مان قسه یان دووباره ده کرده وه و شتیکی زیاتریان نه ده زانی.

به بئ هیوا و ئومید بۆ ماله وه گه رامه وه. تاقهتی هیچ که سیتیک و هیچ جینگه یه کم نه بو، دهست به جی بۆ ژوره کهم چووم و له سه ر قه ره ویله کهم پاکشام و، میشکم به هیرشی هه لسوکه وته تال و شیرینه کانی رابردوو سپارد.

نازایم چه نده کات تیپه رپیوو، نوستبووم یان به خه بهر بووم، کابووس گرتبوومی یان خه نوئم ده دیت کاتیک به دهنگه به سۆزه که ی دایکم، که له ده ره وه ی ژوره که بانگی ده کردم، به هۆش خۆم هاتمه وه.

((شه هریار گیان، کاک سیاوهش له سه ر هیلێ ته له فۆن چاوه روا تته)).

به بیتاقهتی بۆ لای ته له فۆن چووم و دهسکه کهم هه لگرت، سیاوهش بوو به دهنگیکی پر له خۆشی و ههرا و ژیان ده دوا، له دلدا ئیره ییم پچ ده برد، هه میشه به چاره نووسی خۆی دلشاد و پازی بوو، مرۆقیک بوو که هه موو کاتیک له نیوان شادیی و غه مه کانی ژیاندا، به ششی شادییه که ی هه لده بژارد و، هه تا غه مه کانی ششی به پیکه نییگی جوان به شادیی ده گۆرینه وه. ئیستاش نیازی هه بوو که له گه ل هاسه ر و بنه ماله ی هاسه ره که ی بۆ باکوور بچن، داوای له من و دایکیشم ده کرد که له گه ل نه واندا بۆ کۆشکی گه ره ی باوکی شیرین بچن، که له هاوینه هه واره کانی باکوور بو. هه رچه ند تکای کرد، من پازی نه بووم. پاشان شیرین ته له فۆنه که ی له سیاوهش

وهگرت و، نهوجار نهو دهستی به تکا و پارانه وه کرد بۆ نه وه ی له گه لیان بچن، به ناچاری گوتم: له گه ل دایکم قسه ده کهم، نه گه ر رای له سه ر بوو، به سه ر چاو، دین.

پاش نه وه ی که ته له فۆنه کهم دانا. دایکم ده براره ی باسی قسه کافان پرسیار کرد، با به ته کهم بۆ گتیا به وه، به پیچه وانه ی چاوه روانی من که وا بیرم ده کرده وه که نه م پیش نیازه ره تده کاته وه، زۆریش خۆش حال بوو. له بهر نه وه پیوه ندیم به سیاوه شه وه کردو گوتم: قیلایه کی بچووکیش، له ته نیش کۆشکه که ی باوکی شیرین، بۆ ئیمه به کری بگره، نهویش پاش گیره و کیشه یه کی زۆر قبولی کرد. بۆ به یانی نهو رۆژه سه یاره یه کی گونجاوم به کری گرت. کاتیک گه یشتمه وه ماله وه. دایکم خۆی ناماده کردبوو که لویه لی سه فهرم له نیو سه یاره که هاویشت و له گه ل دایکم بوینه گه شتیاری باکوور و روومان کرده شاری رامسه ر، که کۆشک و باغی باوکی زیبا له وئ بوون. سیاوهش و هاوپییه کانی، چه ند سه عاتیک له ئیمه زووتر به ری که وتبوون.

به پیچه وانه ی کاتی پیش گه شته که، من دلّم خۆش بوو، هه موو دیمه نه کانی سه ر پیگه که به نه ندازه یه ک جوان بوون، که ماندویتی دهروونی مرۆقیان لا ده برد بۆ نه وه ی بهر زتر پروانیت. ناوازی دلده ره وه ی جۆگه له و هاژه ی رووباره کان، چریکه ی دلرفینی بالنده کان و، دیمه نی چیا باراناوییه کان، که هه موو له شیان به سه وزی دره خته کان پۆشیبوو و، کولایکی سپی و خۆله میشی له هه ور دروستکراویان له سه ر نابوو، به شیوه یه کی به هیژ و پر له غروور و بی جووله له جینگه ی خۆیان راوه ستابوون. گولاله ی بچووک و وه رزی ره نگا وره نگ و چاوه شکه ره وه؛ هه موو نه وانه، قسه یان ته نها له باره ی یه ک شته وه ده کرد؛ هیژ و جوانی په ره ردگار و که می و بچووک ئیمه له بهر انبه ر هیژ و ده سه لاتی نه ودا.

کاتی عه سه ر بوو، گه یشتینه رامسه ر. تا کو ئیستا بۆ نه م شاره جوانه ی باکوور سه فهرم نه کردبوو، هه موو جینگه یه ک سه وز و پر له خۆشی بوو. به لام نه وه ی که تاییه ته ندیه کی گرنگی به شار به خشیبوو، هوتیلی گه وره و پازاوه ی شار بوو که به په یکه ر و گول و تابلوی جوانی، هه روه ک گه وه ریک له سه ر سینه ی شار ده ره وشایه وه.

بهو ناوینشانه‌ی که سیاوه‌ش دابوری به ئیمه، گه‌یشتینه کۆشکه‌که‌یان، جوان و گه‌وره بوو، که ژماره‌یه‌کی زۆر ژووری هه‌بوو و، هه‌وشه‌که‌شی پراوپر له گول و داری پرته‌قال بوو. ئیمه چهند خانوویه‌که له‌وان دور بووین. هه‌رچه‌نده خانووه‌که‌ی ئیمه بچوک بوو، به‌لام دلگیر و خۆش بوو.

نانی ئیواره‌مان له کۆشکی دوکتۆر قومه‌یشی (باوکی شیرین) خوارد و، بۆ دانیشتنی شه‌و، بۆ که‌ناری ده‌ریا چووین، هه‌موو شاد بوون و به‌گوتنی بابته‌ی پینکه‌نیناوی و یادگاری خۆش، هه‌ولیان ده‌دا که خه‌لکی دیکه‌ش له شادییه‌که‌یان به‌شداربکه‌ن.

ئه‌مه ته‌نیا من بووم که باری غه‌میکی گرانم له سه‌ر دل بوو. پینکه‌نینه‌کانی ئه‌وان هیچ مانایه‌کیان بۆ من نه‌بوو و، ته‌نیا به‌ پروکه‌شی خه‌نده‌یه‌کم ده‌کرد. له‌و نیوه‌شدا سه‌یرکردن و پینکه‌نینه‌ به‌رده‌وام و بیسنووره‌کانی شیوا‌ی خوشکی شیرین، که له پۆلی سییه‌می ناوه‌ندی ده‌بچویند، بۆ من به‌نرخ و مایه‌ی فرین بوو. شه‌ویش جوان بوو؛ له شیرینیش جوانتر بوو، به‌لام گه‌وره‌یی و پایه‌داری شیرینی نه‌بوو، شه‌وم هه‌روه‌ک مندالێک ده‌بینی، که له دیتنی ماریکی خالخال خۆش‌حاله و هه‌ولده‌دات خۆی له ماره‌که‌زیک بکاته‌وه، به‌لام نازانیت سه‌ره‌نجامی شه‌و نزیکیه‌یه‌ هیچ ناکامیکی جگه له دریشووه‌که‌یه‌کی ژه‌هراوی و ده‌ردناک، نییه.

بۆ هه‌لاتن له نیگا‌کانی شه‌و، په‌نام بۆ که‌نار ده‌ریا برد. به‌هۆی هیرشی شه‌پۆله گه‌وره‌کانی ده‌ریا بۆ که‌نار و گه‌رانه‌وه‌یان بۆ قولایی ده‌ریا، له ئیو دلی تاریکایی شه‌ودا بیر و خه‌یالی ئالۆز و جۆراوجۆر له می‌شک‌مدا شه‌ریان ده‌کرد. هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی که نقومی بیرکردنه‌وه بووم ده‌سته‌کانیشم له دواوه پینکه‌وه گرتبوون. ساردی لێک که ده‌رژایه‌ نیوان ده‌سته‌کانم سه‌رنجی بۆ دواوه پاکیشام. به‌بێ شه‌وه‌ی بیرم بۆ هیچ شتی‌ک بچی، سه‌یری دواوه‌م کرد، پیم سه‌یر بوو که روکسانام دیت که به پینکه‌نینی‌کی شیرین له به‌رانبه‌رم راوه‌ستاوه، به‌گه‌رمی سه‌لامی کرد و گوتی: ((به شیوه‌یه‌که بۆ نیو بیر و خه‌یالت چوووبوی، هه‌ستم کرد شه‌گه‌ر به‌چه‌و و لم فریات نه‌که‌وم بی‌شک بزرده‌بی و ده‌خنکی!)).

گالته بچوک و شیرینه‌که‌ی روکسانا بۆ یه‌که‌مین جار له‌و شه‌وه‌دا پینکه‌نینی‌کی راسته‌قینه‌ی له سه‌ر لێوه‌کانم باراند. به‌هه‌مان شیوه له ته‌نیشته‌یه‌که‌تر باسی هاو‌پیانمان ده‌کرد پرسیارم لێ کرد:

((که‌ی هاتی؟)).

له کاتی‌که‌دا که سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی ده‌کرد، به‌ناز و مه‌کره تاییه‌تییه‌که‌ی خۆی گوتی: ((پێک ۱۵ ده‌قیقه و ۲۶ چرکه‌یه، که لێره ناماده‌ین ته‌گه‌ر واز له‌و چرکانه‌ بی‌نین که ئیستا تیده‌په‌رن)).

- له‌گه‌ل کێ هاتی؟

- له‌گه‌ل بابه‌ گه‌وره و نامۆژم و په‌رویز، که ده‌یناسی.

هه‌ر له‌م کاته‌دا بۆ لای شه‌وانی دیکه چووین. ده‌ستم خسته سه‌ر شان‌ه‌کانی پرۆفیسۆر بۆ شه‌وه‌ی له‌به‌رم هه‌لنه‌ستی، چونکه زۆر به‌ زه‌جمه‌ت بلند ده‌بوو و، داوام لێ کرد که دابنیشی و به‌گه‌رمی ده‌سته به‌هیز و زه‌جمه‌ت کیشه‌کانیم گوش‌ی و له ته‌نیشته‌ی دانیشتم. به‌ ناماده‌بوونی روکسانا و به‌شینه‌وه‌ی کردار و گوفتاری باش و پێکی به سه‌ر ناماده‌بوواندا، هه‌روه‌ها، وه‌لامدانه‌وه ده‌ست به‌جییه‌که‌ی، پینکه‌نین بوو به‌ قاقالی‌دان. هاتنی شه‌و گه‌رمییه‌کی شادی به‌خشی به‌ دانیشتنی شه‌وانه‌ی ئیمه به‌خشیبوو. شه‌ونشینی تا نیوه شه‌و به‌رده‌وام بوو. بریار بوو به‌یانی زوو هه‌موومان بۆ چوونه نیو چیا‌یه‌کان خۆ ناماده‌ که‌ین. سه‌ره‌نجام گه‌وره‌کان نه‌هاتن و ته‌نها ئیمه، گه‌نج‌ه‌کان ماینه‌وه. سه‌عات ۶،۵ به‌یانی بوو که زه‌نگی سه‌عات لێیدا و، هه‌رچی سه‌عاتی زه‌نگدار هه‌بوو دایکم له بن گوئییه‌ بی‌ توانایه‌کانی منی دانا. بۆ شه‌وه‌ی بتوانیت شه‌م لاشه ته‌مه‌له‌ی من له ته‌ختی نوستن جودا بکاته‌وه. به‌لام هه‌ولنه‌کانی بی‌ سوود بوون. چونکه من له بی‌تاقه‌تیان نه‌مه‌ده‌توانی چاوانیش هه‌لینم. به‌ ناچاریی دایکم یارمه‌تی دام و به‌ راته‌کاندنه‌ یه‌ک له دوا یه‌که‌کانی، له خه‌وی هه‌ستاندم.

پروام نەدە کرد وا زوو پۆژ بېتتەو. هەرگیز زهوق و تاقەتی چوونە شاخ و بە سەر چیا هەلگەراڻم نە بوو، لەبەر ئەو گوتم: ((دایە، تکات لی دەکم تەلەفۆنیکیان بۆ بکه و، بلێ شەهاریار نەخۆشە و ناتوانیت)).

بەلام وەکو کە گوئیەکانی دایکم هەرگیز هیچ نەبیستن، یان نەبەوئیت بیستن، سەرەنجام دایکم وازی لی نەهینام تا لە خەوی هەلستاندم. بەبی ئارەزوو نانیکی سەرپیتی بەیاننام خوارد و، تازه وەبیرم دەکەوتەو کە جلوبەرگی گونجوام نەهیناوه، بۆ گەران بەنیو چیاکاندا دەبەری بکه. بە خۆشحالییەو چووم لە سەر ئەو قەرەوئیلەییە کە لە گۆشەییەکی هۆلە کە بوو، درێژ بووم. بەلام هیشتا چەند چرکەییەکی زیاتر تینەپەری بوو، کە دەنگی نارەزایی دایکم بەرزبۆو، ((هەمی وە شەهاریار! بۆچی نوستوی؟! هیشتاش هەر وەک مندالان وای! هەستە سەرپتی، ئیستا دین و تۆ نامادە نی!

هەر بەو شیوەییە کە چاوەکاڻم لە سەر یەک بوون، گوتم :

- دایە گیان، من جگە لە دوو کراسی تەنک، هیچ جلی دیکەم نەهیناوه چپاش ساردە، ئیستا ئەگەر لەگەڵیان بچم، نەخۆش دەکەوم و، دەبی بە دەست هەلمگر، پاش یەک دوو سەعاتی دی هەلمستینە و، دەچین بۆ بازار و، پاشان دەچین بۆ کەنار دەریا، بەم شیوەییە باشترە.

دایکم بە توورەیی هاتە پیش و گوتی: هەستە سەرپتی، ئەم قسانە هەمووی بیانوون. خۆشت باش دەزانی دەردەکەت تەنھا خەو. بەلام ئەمرۆ نابێ بچەوی. من جلوبەرگی تاییهتیم بۆ هیناوی. ئەمە کراس، ئەمەش چاکەت و شەروالی کەتانیت، پەنگی قاوہییم هیناوه، ئەگەر پەنگی دیکەشت ویست، هینماومە، بەلام بە پروای من ئەم پەنگە باشترە؛ چونکە کەمتر پیس دەبیست و، پەنگیشی لەگەڵ پەنگی چیا وەک یەک.

بە سەرسۆرمانەو گوتم: یەعنی تۆ بەراستی ئەم هەموو جلوبەرگەت هیناوه؟!

دایکیشم شیلگێرانی گوتی: بەلێ، کاتیکی مندالی مرۆف دەگاتە تەمەنی ۲۶ سالی، هیشتا هەر مندالە و، پیویستە دایکی خەمی جلوبەرگەکی بخوات!

- کەواتە ئەو جانتا گەرە، کە بە قەدەر من قورسە، پر لە جلوبەرگە؟! دایکیشم بە پیکەنینهو گوتی: بەلێ، ئیستا قسە مەکە و، خیرا نامادەبە، زۆر ناجوانە ئەوان هەر چاوەرپیی تۆ بکن!

بەبی تاقەتی جلەکاڻم دەبەر کرد و، نامادەبووم؛ ویستم قەیتانی پیناوه کاڻم توند بکه، کە زەنگی دەرگا لێیدا. سیاوہش بوو، هەر بە هەمان پروی خۆش و دلشادییە هەمیشەییە کە، سەیری کردم و گوتی: کورە چ جلوبەرگیکی جوانت پۆشیوہ؟! گوتم: بەخوا، دایکم ئەمەمی بۆ هەلبژاردووم.

- زۆر جوانە پاشان بە دەنگی بەرز درێژەمی بە قسەکردندا و گوتی: خانمی رەفیعی، بۆ تۆ دەتەوئیت کورەکەت بدزن؟

دایکیشم وەلامیدایەو و گوتی: ((سیاوہش گیان هیچ عەیبی نییە ئەگەر بیدزن. سەرەنجام لەم تەنیا بوونە نەجاتی دەبی)).

سیاوہش بە هیواشی دەمی لە گویم نزیک کردەو و گوتی: پیناوی کەتانی زیادەت پییە؟ من لە یەک جوت پیناوی زیاترم لەگەڵ خۆمدا نەهیناوه، دەترسم لە چیا بکهومە سەر زەوی و، بە تەواویی نابرووم لە پیش چاوی هاوسەری بەرپۆرم و خزماندا بچی.

بەرپرسی نامادەکردن (دایکم) بانگ کرد و پیم گوت، خۆشەختانە ئەو جووتیک پیناوی کەتانیشی بۆ هینابووم.

سیاوہش بە پەلە سەرگەرمی خاوینکردنەو پیناوه کان بوو، بەلام دەتگوت ئەم کارە زۆر ناسان نییە. چونکە کاتیکی سەری بلند کرد پوخساری بە تەواوەتی سوور هەلگەرابوو، دلۆپە ئارەقەمی لە نیو چاوانی دەرکەوتبوون. پاش هەلکیشانی هەناسەییەکی قوول، زۆر بە جدیی گوتی: شەهاریار گیان، وا هەست دەکم لە کاتی گەرانەو بۆ ماڵ، پیناوه کەتانییە کانت دەر دەر دەبن و، دەبنە پیناویکی هاوینی، خۆ عەیبیکی نییە؟

- چۆن؟

ناخر په نجه کاتم هر له ئیستاوه دهیانه ویت په نجه ریهک بۆ دهره وه بکه نه وه و، پیتلاوه کانت بدرینن. له چیا به بیشک به ته واوی ده درین.

- گرنګ نییه، دواتر پیت ده بژیرم.

له دهره وه مالوه هه موویان چاوه روان راوه ستابوون. سلاو ویکم له هه مووان کرد، روکسانا گوتی: دوکتور ره فیعی جلوه رگی ره سمیت زور لی جوانه، به لام جلی وهرزی زور له ویش جوانتر!

په رویت به دلشکاوی له قسه کانی روکسانا گوتی: راست ده کات. له کویت کپوه له وانیه منیش بکرم؟ بۆ ئه م جوړه جیگایانه خراب نییه.

دایکم که بۆ به ریکردنی ئیمه له دهری ناماده بوو، به په له گوتی: ((کاک په رویت، شه هریار چند رهنگیکی له م جله هیه، هه مووشیانی لی جوانن.)) بۆ پشت راستکردنه وه قسه کانی دایکم، گوتم: ((وا هه ست ناکه م تۆ پیت جوان بن؛ چونکه هه رزان بوون، چند رهنگیکم لی کرین.))

له کاتیکدا په رویت گهردنی به رز کردبوو، به شانازییه وه گوتی: راسته، به بریای من جلوه رگ نیشاندهری که سایه تی مرۆقیکه و، جلوه رگی هه رزان شایسته ی مرۆقگیکی تاییه تی و، به شه خسیات نییه. جله کانی من....

له و کاتدا روکسانا قسه کانی پچ بری و گوتی: تکایه قسه و باسی جلوه رگ بۆ موزه خانه و پيشانگا بهرن و مه سه له ی رۆیشتنه که مان روون بکه نه وه.

بریاربوو به دوو سه یاره برۆین، شیوا پیش هه مووان به مکر و نازه وه گوتی:

((من سواری سه یاره ی دوکتور ره فیعی ده م، ده مه ویت بزائم شو فیرییه که ی چۆنه!

تاقه تی هه لسوکه وته منداله ییه که ی شیوام نه بوو. گوتم: شیواخان، که واته برایانه پیت راده که یه م که هه رگیز له گه ل من سوار مه به؛ چونکه له وانیه هه لی په شیمان بوونه وت نه بیت، له بهر نه وه ی من شو فیریم باش نییه و له وانیه توشی روودا و بسین و توش بمری.

شیوا گوتی: ((تۆ ده ته ویت بمرستی نی. به لام بۆ نه وه ی که پیت بسه لمینم ناترسم و بریای ته واویشم به شو فیرییه که ت هیه. بیشک له گه ل تۆ دیم.))

سیاوه شیش گوتی: ((من و شیرینیش له گه ل دوکتور ره فیعی دین.)) پروم له جه ماعه ت کرد و گوتم: ((نه گه ر هه مووتان گه وره یی بکه ن و ناوی بچو وکی من به یی هیچ زیاده یه ک به یین، سوپاستان ده که م.))

به درنایی رینگه شوکرانه ی خوام ده کرد که سیاوه ش و شیرین له گه ل ئیمه ن. چونکه موړه و نقورچ و سه یرکردنه تیژه کانی شیرین بۆ شیوا، تاراده یه ک هه لسوکه وته مندالانه که ی شیوا ی گوژیبوو. به زووی گه یشتینه چیا به که. هه موو جیگه یه ک سه وز بوو، نۆبه ره و تازه و ده ست لی نه دراو بوو، که لوپه لی پیویستمان دابه زانند و، له دامینی چیاوه بۆ لووتکه رینگه مان گرت به ر. په رویت کۆت و شه روا لیک یه ک ره نگی ده بهر بوو، که زور ریک و جوان و پۆشته و په رداخ بوو، چاکه ته که ی به ری له پیستیکی ره نګ خۆله میشی گرانبه ها دروست کرابوو، ملبیچ و پیتلاوی چه که می گرانبه ها و گوچانیکی به زخی به ده سته وه بوو. له نیو هه موواندا، خۆی جیا کرد بۆوه و به ته نیایی و زور به وریایی له چیا سه رده که وت، بۆ نه وه ی نه کا جله کانی پیس بن و، هه مووانی هانده دا بۆ هه لئینانی هه نګاوی خیرا و، هه ندیک جاریش گالته ی پنده کردین. شیواش به هه مان شیوه به چیا دا سه رده که وت و له هه ر جیگه یه ک گو لیک ی سووری ده بین، بۆ لای ده چوو، پاش هه لقه نندنی، ده یکردن به چه پک و به ده سستییه وه ده گرتن. شیرین و سیاوه شیش شان به شان به جووته، عاشقانه سه رده که وتن. هه لبه ت له وانیه رسته یه کی له م شیوه یه بۆ سیاوه ش راست نه بیت؛ چونکه به و پیتلاوه که تانه ته سکانه وه به ناخوشی له چیا سه رده که وت. منیش بۆ نه وه ی له ده ستی شیوا و قسه کانی رابکه م، هه رجاره و له گه ل که سیک ده بووم به هاوړی و، سه رده که وتم. سه رده نجام گه یشتینه ناوچه یه کی زور خۆش له نیو چیا که دا، که جیگه یه کی پان و به رین و پر له جوگه له ی باریک بوو، که به نه ملا و نه ولای نارچه که دا تیدد په رین. له کاتیکدا روکسانا تا راده یه ک به هاوارکردن گوتی: ((وا هه ست ده که م که ناتوانین جیگه یه کی لیره شیواوتر بدوزینه وه. سه یرکه ن

چەندە جوانە! من تاكو ئىستا نامم لە جىڭگەيەكى وا نەخواردووه، ئەگەر لىرە نان بھۆين، بە گيانمان دەكەوت!)).

زۆر بە خىرايىش سەرگەرمى راخستنى ئەو پارچە كۆمبارانە بوو، كە پىتى بوون. تەرمۆزى چا و پىالەكانى لە سیاووش، كە تازە بە هانكە هانك گەيشتبووه جى، وەرگرت و، چاى بۆ ھەمووان تىكرد. روکسانا دەيگوت: خواردنەوہى چا، لەو ئاو و ھەوا و ديمەندا، بە راستى بە چىژە و جىڭگەى خۆى دەگرىت. پاش خواردنەوہى چا، ھەموومان، جگە لە پەرويز، كە دەرسا نەوہك ئابرووى بچى، لە نامادەكردنى گۆشت برژاندن بەشداريمان كرد، پاش خواردن و كەمىك پشوووان، بربارماندا لەو لای چايەكە، كە لە دامىنيیەوہ بە دەشتىكى پان و بەرىن كۆتايى دەھات، بىتینە خوارى. بە خىرايى لە چياكە دابەزىن. سیاووش كە دەيوست لە پىتى چاوى ھاوسەرەكەى، خۆى بە ئازا پىشاندا، داواى لە شىرىن كرد كە وىنەى لەگەل يەكىك لەو گايانەدا بگرىت كە بە ئارامى لە ميژگىكدا خەرىكى لەوەر بوون، لەبەر ئەمە سیاووش بە خەيالى ئاسوودەوہ بۆ لای يەكىك لە گايەكان چوو. وەكو گايەكە زۆر كەيفى بەسەر و روخسارى سیاووش نەيەت، ھەر كە سیاووش لىي نزيك كەوتەوہ، بە شاخە تىزەكانى ھىرشى كرده سەر سیاووش. سیاووش دوو پىتى ھەبوو، دوو پىتى دىكەشى قەرز كرددو و، رايدەكرد، بە شىوہەك كەپىيەكانى لە پىتى لەشى بوو. ئەم ديمەنە ھىندە جوان بوو، كە ھەموومان، ھەتا شىرىنيش بە قوولتى پىدەكەن. پاش چەند جار سوورائەوہى بازەيى و قىژە و ھاوارى يارمەتى يارمەتى، لە كۆتايىدا گاوانەكە بە ھاوارىيەوہ ھات و گايەكەى ھىور كردهوہ، بەلام تازە سیاووش ھىزى لەبەر بربوو و ھەناسەى بۆ نەدەدرا.

ھىشتا پىكەنەن لە سەر لىوہكامان لانەچوويو، كە چاومان بە پەرويزكەوت خۆى و چەكەكانى تا ئەژنويان كەوتبووہ نيو رىجى گا و، لەبەر نارەھەتییەكى زۆر ھىندەى نەمايو بگرىت، ھەموومان دووبارە دامانەوہ قاقاي پىكەنەن. بە راستى پەرويز نەيدەزانى چى بكات. ھەر بەو شىوہەيە كە راوہستابوو، بە دامايى و خەمبارىيەوہ

سەيرى دەكرد و ئەم شىوازە بە تايبەتى روکساناي بە پىكەنەن ھىنابوو و، دەنگى پىكەنەنى ھەمووان بە تايبەت روکسانا كە لە بەھىزى پىكەنەن دلى گىرابوو، پەرويزى زۆر توورە كرددو، كە سەرەنجام خۆى پى رانەگىرا و، بە ھاوارى بەرز پىكەنەنەكانى بىدەنگ كردن. بەلام جگە لە روکسانا، كە دووبارە بە درىژايى رىڭگەى گەرانەوہ بە شىوہەكى تايبەتى چاوى لە پەرويز دەكرد و پىدەكەنى.

تا ئەو كاتە ھەموو شتىك بە باشى تىپەرى، بەلام كاتىك پىتى شىوا لە سەرە و لىژنىك تىك ئالقا و، شىوا كەوت، پىتى نازارى پىڭگەيشت. لەبەر ئەوہ ناچار بووين بۆ مالىوہ بگەرتىنەوہ.

چەند رۆزى دواترىش بەبى شىوا بۆ گەران و گەشت دەچووين، لەگەل سیاووش و روکسانا پىكەنەن و قاقايەكان ھەرەك خۆيان بەردەوام بوون.

چوارەمىن رۆزى مانەوہمان لە (پامسەر) بوو، وەكو ھەموو رۆژانى دى بۆ سەيركردنى ئاوابوونى خۆر، بۆ كەنارى دەريا رۆيشتم و، نقومى سەيركردن بووم، كە لەناكاو دەنگە ناسكەكەى روکسانام لە داوای خۆم بىست، دەيگوت:

- سەيركردنى ئاوابوونى خۆر چ شتىك بە تۆ دەبەخشى كە بەم شىوہەى حەزت لىيە بىيىنى؟ بە بروای من خۆرئاوابوون زۆر پەژارە ھىنە ؛ مەروڤ دەخاتەوہ بىرى چىرۆكە كارەسات نامىژەكان.

سەيرى داوادم كرد. رەنگدانەوہى تىشكى نارنجى خۆر لە سەر روخسارى روکسانا جوانىيەكەى دووئەوہندە كرددو. بە سەرسورمانەوہ سەيرى روخسارى منى دەكرد و، چاوەروانى وەلامەكەى بوو. روم بۆ لای دەريا و ئاوابوونى خۆر وەرگىرا و ھەر بەو شىوہەيە كە غەرقى تەماشاكردن بووم، گوتم: دەزانى، لەوانەيە بە بروای تۆ شتىكى كالتەنامىز بىت. بەلام من لە خەيالى خۆمدا خۆر بە پالەوانىك دەبىنم كە ھەموو رۆژنىك بە لە داىكبوونىكى جوان و سەير پى دەخاتە جىھانى بوون و، بە نامادەبوونىشى ژيان بە ھەموو جىڭگەيەك و ھەموو كەستىك دەبەخشى و، لە كۆتايى ھەموو رۆژىكدا بە جوانترىن و پىر لە ھەرا و ھورىاترىن شىوہ، بە ئاسانى رەنگەكەى

له نېو ده چچ و دهمریت و گه وره یی و هه بیه تی نهو مهرگه، هه موو کاتیک بۆ من جوان و له بیر نه کراوه. من وا بیر ده که مه وه که خودای گه وره به دوستکردنی خۆر ده یه ویت چۆن ژیان و مردن فیبری ژی مه بکات و، گه وره ترین ناواتی من نه وه یه که مردن و ژیانیککی وام هه بیته)).

له کاتیکدا که هیشتا روکسانا هه ر له تهنیشتم راوه ستابوو، به پیکه نین و سهیرکردنیککی ژیرانه گوتی:

((شه هریار؛ هه ر وه که عاشقه کان قسه ده که ی!!)).

هه ر له و کاته شدا ده نگه پیاوانه که ی په روژیم له دواوه به بهرگوتی که وت:

- راست ده کات کاک شه هریار، دوکتوریککی بیرکاری که تهنه گۆشه و ژماره و کۆکردنه وه و دابهش و رهگ و لۆگاریتم کار و پیشه ی بیت، زۆر له وه دووره که بهم شیوه شاعیرانه قسه بکات. پاشان رووی له روکسانا کرد و گوتی:

((به راستی روکسانا، پیم بلای من زیاتر ههزم له خۆره لاتنه یان خۆر ناوابوون؟)).

روکسانا به شیوازیکی بچ مه یلانه گوتی: ((به بروای من هه یچ کامیان، چونکه کاتی هه لاتنی خۆر هه میسه له خه ودای! نهو کاتهش که خۆرناوا ده بیته له نووسینگه که ت سهرگه رمی کاری!!)).

په روژیم که له م وه لامه ددانشکینه زۆر ئازاری پیکه یشتبوو، گوتی: ((به لای روکسانا گیان، تۆ به ته واوه تی راست ده که ی، چونکه من هه موو کاتیک بیر له کاری گرنگتر و سه ره کی تر ده که مه وه، نه که هه لاتن و ناوابوونی خۆر که (۶۰۰ — ۷۰۰) ملیون ساله بهر ده وام دووباره ده بیته وه و، بۆ هه موو که س کاریکی ناساییه و که وتۆته ژیر پین.

روکسانا گوتی: مه بهستی تۆ له کاری گرنگتر و سه ره کیت، بیشک نه سه که ناسی سه وز و دۆلار و کرپین و فرۆشتنی درۆ و ته له که بازانه یه. وانیه!

- به لای نه مه گرنگترین ره که کانی ژیان. پاره، ریز، که سایه تی، گوزه رانی خۆش و ده له مه ندیی و، هه رچییه که ت بویت، به دیاریی بۆت دینن.

روکسانا که هیشتا تووره ده هاته بهرچا، به ساردیی گوتی:
((هه موو شتیکیش، نا)).

بیده نگییه کی کورت له نیوان هه رسیکمان هاته ئاراوه. نه مه ده زانی بلیم چی و چۆن نه م ره وشه شیواوه چاره سه ر و پینه بکه م بۆیه برپارمدا به بیده نگی له وئ دور که ومه وه و نهو دووانه به یه که وه به چی بیتلم بۆ نه وه ی له تهنیاییدا نه م دلته نگی و نارده تیبه نه مینن. کاتیک په روژیم به پیکه نینیککی شه ی تانانه و به ریزه وه گوتی: به راستی دوکتور ره فیعی ده زانم چه ند رۆژیککی دی ده بیته جه نابت بچی بۆ نه مریکا، به لام هیشتا نیگه رانی تهنیایی دایکتی، ده مه ویست پیت بلیم، زۆر دلته نگی دایکت مه به. به م شیوه یی که پرۆفیسور هه لسه که وتی له گه ل دایکت گه رم و گوړه، دور نیبه که زۆر به زوویی ماره برین ده ستیپبکات و هه ردوویان له تهنیایی رزگاریان بیت.

له م قسه یی په روژیم خویتم که وته جۆش و خۆش. بۆ لای چووم و زۆر به تووندی یه خه م گرت. نه گه ر توانیام، له وئ ده مگوشت، به هه موو هیز و توورپه ی وجودم گوتم: ((بیده نگ به، ناگات له زارت بیت چی ده لینی)).

په روژیم هه ر به و شیوه یی که له سه ر پیکه نینه به نه ده بانه که ی بهر ده وام بوو، گوتی: ((نه مه نارده حه تی ناوی، خۆت برۆ بیبینه.)) هه ستم ده کرد ئابرووم چووه، وامده زانی دنیا هاتۆته سه ر سه رم، گیز و مات بۆ لای فیللاکه ی دوکتور قومه یشی ملی رینگه م گرت هه رچه نده له وان دور ده که وتمه وه، به لام ده نگی قره قر و گفتوگۆ که یانم هه ر گوتی لیوو. کاتیک گه یشتمه فیللاکه. پرۆفیسورم بینن له گه ل دایکی شیرین و دایکی دوکتور قومه یشی له سه ر میز دانیشتوه و قسه ده کات. به داوی لیبووردن له هه مووان، تکام له دایکم کرد که له گه لم بیته وه بۆ فیللاکه ی خۆمان و، تکا و پارانه وه که ی نه وام بۆ نان خواردنی ئیواره ره تکرده وه.

کاتیک گه یشتینه فیللاکه، داوام له دایکم کرد که له وه لی سه فه ر کۆکاته وه تا ناماده بین بۆ رزیشتن و، بچین بۆ شیراز و ئیسه فه هان، له کۆتاییشدا بۆ مه شه ده.

خۆشحالی دایکم لہم ھووالہ دلّی منی سہبارہت بہ قسہکھی پھرویز تا پادہیہک
ناسوودہ کرد.

لہ کوٹایی شہودا، بۆ دواھمین شہونشین و مالئاوایی لہ ھمووان، بۆ قیلایی
دوکتور رۆیشتین. پاش کہمیک لہ قسہکردن، دایکم ھووالی سہفہرہکہمانی راگہیاند.
ھموو لہ بیستنی ئەم ھووالہ دلگران بوون، جگہ لہ پھرویز کہ پیکہنینی سہرکہوتن
و خۆشحالی لہ سەر لیوہکانی نیشت. پیکہنینہ ئازاردەر و نیگاہیہ پەر ماناکانی
پھرویز، ئەو شہوہ ھەر وەک خەنجەر بوو کہ ھموو کاتیگ لہ گیانم پادەچوو.

مانەوہ لہ گەل ئەم کۆمەلە بۆ من زۆر دژوار بوو. لہبەر ئەوہ بہ بیانوی ئەوہی کہ
بھیانی زوو دەمانەوێت سەفەر بکەین، زووتر لہ ھموو شەوێگ ئەوانمان بە جیھتیشت.
بھیانی زوو لہ نیو سەیارە خەریکی دانانی کەلوپەل بووم، کہ روکسانا ھات و، بہ
پێچەوانە ھموو کاتیگ نارەحەت و غەمبار بوو، سەلامی کرد و بہ ھەناسە ساردی
گوتی: دەزانم کہ ئامادە سەفەری. دەمەوێت دەربارە پادەوہکە دەوینێ شەو
داوای لیبووردنت لی بکەم.

- تۆ کاریگت نەکردوہ کہ داوای لیبووردن بکە.

- دەربارە قسەکھی پھرویز، ئەو مەبەستیگی خراپی نەبوو.

- بەلام بہ پێچەوانە تۆ، من وا بێر دەکەمەوہ کہ بەتەواوەتی بہ مەبەست و
نیەتیگی خراپ ئەم قسەییە کرد، بەلام بۆ من گرنگ نییە. خۆشەختانە زۆر نایبینم
و، لہ مەوہ بہ دواوہ ھەول دەدەم ھەرگیز نەیبینم.

- دایکی تۆ بۆ من و بابە گەورەم بہ تەواوەتی خۆشەویست و بەرپێزە. ئومیدەوارم
تۆ قسە پھرویز بہ ھیند نەگری. پەییوہندیشتان لہ گەل نێمە نەچریتن.

- دلنیا بہ من ھەرگیز باوەرپم بہ قسەکھی ئەو نەکردوہ، بەلام بیستنی بۆ من زۆر
گران بوو. دایکی من ئەگەر بیویستباہ شووبکاتەوہ. کاتیگ کہ گەنج و جوان بوو
ئەم کارە دەکرد، نەک ئیستا. دەربارە بەردەوام بوونی ئەم ھاورپێتییە، نازانم،
بەلام وا ھەست دەکەم راستتر ئەوہیہ کہ ئەم ھاورپێتییە بپچریت.

دایکم ھات و بہ بینینی روکسانا زۆر خۆشحال بوو، روکسانای لہ ئامیز گرت و
خواحافیزی لی کرد. لہ ئاخرین چرکھی خواحافیزی، چاوم بہ چاوە
فرمیسکاویہکانی روکسانا کەوت و، خەمیگی گران لہ سەر دلّم نیشت.
رینگای دوور و درێژ و رەشایی جاددە و، مۆسیقایەکی ئارام و بیدەنگی نیو
سەیارە، منی بۆ بێرکردنەوہی قوول و دوور برد، تا ئەو کاتە کہ دایکم
بیدەنگییەکھی شکاند و گوتی: ((شەھریار، دوکتور و بنەمالەکھی بہ راستی
مرۆڤگەلێکی باشن، وانییە؟!)).

- بەلی مرۆڤگەلێکی باشن. چۆن ئەوانت بہ بێر کەوتەوہ؟

- ھەرا، بۆ ھیچ، پاش راوہستانیگی کورت، لہ سەر قسەکردن بەردەوام بوو:
((بہ راستی پات بەرانبەر بہ شیوا چییە؟)).

- کچیکھی باشە، بەلام ھیندە ئاسمان و زەوی لہ گەل شیریندا جیاوژی ھەییە.

دایە گیان، ئەگەر مەبەستت شووکردنی شیواہ بہ من، پێویستە پیت بلیم کہ بہ
پای من شیوا ھەر وەک کچۆلەییەکی دوو سائە دیتت بەرچاوم. دەلیی وینە گولیکە لہ
سەر دیوار، ھەرگیز ھۆش و تینگەیشتنی شیرینی نییە.

- باشە شیرین ۲۶ سائە، بەلام شیوا ۱۷ سائە زیاتر نییە ئەو ھیشتا مندالە!

- کەواتە تۆش ھاتییە سەر قسە من، وانییە!

دایکم بیدەنگ بوو؛ تینگەیشتم کہ ئەویش رایەکھی منی پێ باشە. دیسان
بیدەنگ بوو پاش ماوہیەک دووبارە دایکم بیدەنگی شکاند.

- شەھریار، دەربارە روکسانا چی دەلیی؟

- وا ھەست دەکەم کہ پێویستە دەسگیرانەکھی لہم بارەوہ قسە بکات، نەک من.

- خۆ پھرویز دەسگیرانی ئەو نییە. ئیستا بہ برپوای من روکسانا زۆر بەم
شووکردنە رازی نییە.

- نا، دایە گیان، بەم شپۆہیہ بێر مەکەوہ، روکسانا لہ پھرویز باشتری دەست
ناکەوێت؛ بەو شپۆہیہی کہ سیاوہش دەیگوت: ماجیستیری ئابوری ھەییە. بہ رەوانی

به پيښج زماڼی زیندووی دنیا قسه دهکات و، خاوهنی کۆمپانیاپه کی گه وره یه . که سیکی بالا جوان و ریک و پیک و ریک پۆشه . شه گهر روکسانا شوی پی نه کات، به راستی شپته .

- به لئی، هه موو شه شتانه ی هه یه، به لام نازام بۆچی شوی پی ناکات، وابزانم روکسانا زۆر که یفی به په رویتز نایهت. شه گهر راستییه کهت دهویت، وا هه ست ده کهم که پیوهندی له گه ل تۆدا هه بی.

به م قسه یه ی دایکم دهستم به پیکه نین کرد و، گوتم: دایه گیان، چونکه تو منت خۆش دهویت، بۆیه به م شپوه یه بیر ده که یه وه. به برۆای من روکسانا په رویتزی زۆر خۆش دهویت.

له خۆته وه به قسه کام پیمه که نه، تو هه لسوکه وتی سیاوهش و شیرین، له گه ل هه لسوکه وتی روکسانا و په رویتزدا به راورد بکه. نیگا و قسه و ناماژه کانی سیاوهش و شیرین پر له سۆز و شهوین و خۆشه ویستین، له کاتی کدا روکسانا و په رویتز هه موو کاتی که خه ریکی شه ر و رق لیک بوونه وهن.

- باشه، دایه گیان، هه رکه سه و به جۆری که ده ژیت. هه رگیز بیری لی مه که وه، ژیاڼی خه لکی هیج پیوه ندییه کی به نیمه وه نییه. به لام دایکم که وتی بووه نیو بیر و خه یال، هه ر به هه مان شپوه بیرمه ندانه که ی گوته: له وانه یه ئاکار و په وشتی روکسانا به دایکی چوو بیته وه. به هه ر حال، شه که سیکی هه نده رانی بو.

به سه رسورمانه وه پرسیم: دایکی روکسانا خه لکی هه نده ران بووه!؟

- به لئی، بۆچی نازانی؟

- نه خیر، خه لکی کوئ بوو؟

- به خوا، پرۆفیسۆر ده یگوت کوره کهم له ولاتی به ریتانیا له گه ل دایکی روکسانا، که شه ویش دوکتۆر بووه، یه کدی دناسن و پیکه وه شه لقه ی هاوسه ریی ده گۆرپه وه و، بۆ شه مریکا ده چن. روکسانا پيښج سالان بووه، که دایک و باوکی بۆ به شداریکردن له کۆنفرانسیک بۆ شیکاگو بانگ ده کریڼ، شه وی که وتنه رڼ، روکسانا نه خۆش ده که وئ

و تایه که دایده گریته. شه وان روکسانا بۆ لای پرۆفیسۆر ده بن و، خۆشیان به یانی زوو ده که ونه رڼ، کاتی که جادده ته مومژاوی ده بیته، شه وان رڼگه یان لی ون ده بیته و، ده که ونه نیو دۆلیک و، هه ردوویکیان ده مرڼ. دوا ی شه وه پرۆفیسۆر و هاوسه ره که ی چاودیری روکسانا ده کهن. هه ر له بهر خاتری شه وه پرۆفیسۆر له شه مریکا واز له کاره که ی دینی و بۆ ئیران دپته وه. پرۆفیسۆر ده یگوت: نه مده توانی له پاش مه رگی کوپ و بوو که کهم له شه مریکا بژیم.

- که واته ناوا؟! من هه موو کاتی که له دلای خۆمدا ده مگوت: بۆچی روکسانا شه وه نده شپوه ی به شه روپیان ده چی؟ که واته به دایکی چۆته وه.

- خۆ منیش گوتم به دایکی چۆته وه!

- به لام دایه گیان، مه به ستی من روخساری روکسانا بوو، نه که هه لسوکه وته که ی. ئیستا شه فه قیره پيښج سالان بووه که دایکی کۆچی دوا یی کردوه ؛ ئاکار و په فتاری دایکی چون له بیر ماوه!؟

- باشه، له وانه یه بۆ ماوه یی بیت!

دوو باره به قسه ی دایکم پیکه نیمه وه و گوتم: نا، دایه، ئاکار و په فتار بۆ ماوه یی نییه، له کۆمه لگا وه فیتری ده بی.

سه ره نجام چووین بۆ دیدنه ی خوشکه کام له شیراز و، پاشان بۆ مه رقه دی پیروزی ئیمام ره زا (ع) له مه شه ه د. ژووری مه رقه ده که هه ستیکی رووحانی هه بوو. ده ستنویژم هه لگرت و چومه نیو ده رگای پیروزی مه رقه ده که، له ته نیشت گۆری ئیمام، قسه که ی زیبا م به بیر که وته وه که ده یگوت: ((حه زده کهم یه کهم سه فه رمان که پیکه وه ده یکه یڼ، بۆ مه شه ه د و مه رقه دی ئیمام ره زا (ع) بیت)).

نوویژم کرد و له گه ل خودای خۆمدا راز و نیازم کرد و پارامه وه، له سه ر گۆری ئیمام دهستم به تکا و پارانه وه کرد بۆ شه وه ی هه رچی زووتره هه وائی که یان نیشانه یه کم له زیبا وه به ده ست بگات.

چەند پوژتیک لە دواى گەرانەوهم لە سەفەر، زەنگى تەلەفون لێیدا. کاتیک تەلەفونە کەم هەلگرت دوکتۆر مەنسورى سەرۆكى زانکۆ لە سەرھێل بوو، داواى لە من کرد بە ناونیشانی ئەندامى شانازى لە هەلسەنگاندنى نامەى ماجىستىرى يەك لە خوێنکارەکان بەشداریى بکەم، منیش قبوڵم کرد.

ئەو پوژەى کە بۆ بەشداریکردن چووم، لە نێو ئامادەبوواندا پرۆفیسۆر و روکسانا مینین و، زۆر سەرم سوپما. هیشتا دانیشتنى هەلسەنگاندنە کە دەستى پێ نەکردبوو، خۆم گەیانده ئەوان و، پاش سەلام و هەوالپرسین، هۆى ئامادەبوونى نامە پرسى و، روکسانا بە پێکەنینەو گوتى: ((پەلە مە کە جەنابى دوکتۆر، بە زووى تێدەگەیت)).

ورده ورده دانیشتنە کە خەرىک بوو دەستى پێدەکرد، بۆ جینگە کەى خۆم گەرامەو و، دانیشتم، پاش دەستپێکردنى دانیشتنە کە، سەرۆكى هەلسەنگاندنە کە، داواى لە روکسانا ئەرجومەند کرد کە بۆ دەستپێکردنى خوێندنەو نامە کەى بچیتە جینگەى خوێندنەو. روکسانا زۆر بە ئاسانى و برۆا بەخۆبوونەو بۆ سەر تەختى خوێندنەو چوو، پاش سوپاسکردنى مامۆستایەکان دەستى بە خوێندنەو نامە کەى کرد. روکسانا زۆر بە باشى لە سەر مەبەستەکانى و بەرزى وشەکانى زالبوو، وا دەهاتە بەرچاو کە تەئسیرى باشى لە راي دادوهرەکان کردبێ. لە نێو ئەستى کارە کەى، هەستم بە هەلەیه کى ئاشکرا کرد لە نێو زانیارییه کانییدا کە هەموو سەلماندە کەى هەلەو هەشاندەو. چاوه‌روانى روونکردنەو کانی دواترى بووم، بەلام هەموو لێکدانەو و بۆچوونەکانى بە هەمان هەلە کۆتایى دەهات. لە ئەنجامدا هەموو باسە کەى پەتدەکرایەو.

دانیشتنە کە خەرىک بوو تەواو دەبوو، دەبوو دادوهرەکان بۆچوونى خۆیان بە شێوێ نووسراو وە سەرۆكى هەلسەنگاندنە کە دابا. لە گوتنى راي خۆم دوودل بووم؛ چونکە نامە کەى روکسانا قبوڵ نەدەکرا و، ئەگەر راي دروستم گوتبا، لە رووى وێژدانەو نازارم دەخوارد. لە دلى خۆمدا گوتم: لەوانەیه زۆر لە مامۆستاکان هەستیان بە هەلەى زانیارییه کانی کردبێ، راي نەفى دەدەن لەبەر ئەمە راي نەفى خۆمدا بە

سەرۆكى دانیشتنە کە. کاتیک کە راپەکان خوێرانەو، هەموو مامۆستاکان جگە لە من بێر و بۆچوونى راستیان دابوو سەبارەت بە نامە کە.

سەرۆكى هەلسەنگاندنە کە داواى لە من کرد کە هۆى رەتکردنەو نامە کەى بۆ دیاریى بکەم. بە ناچارى بۆ سەر تەختە کە چووم، لەو کاتەدا روکسانا لە ریزی پێشەو لە تەنیشت پرۆفیسۆر دانیشتبوو و، بە نینگەرانی و دلته‌نگییه‌و سەیری دەکرد، بە راستى لەو چرکەساتەدا دلتم زۆر بە حالى سووتا.

دەستم کرد بە نووسینى فۆرمۆل و حەلکردنى پرسیارەکانى روکسانا و پاشان هەلە کەى ئەوم روونکردەو. پاش تەواوبوونى کارە کە دەنگى چەپلە لێدانى کەسىک سەرنجى منى بۆ لای ئامادەبووان راکیشا. پرۆفیسۆر یە کەم کەس بوو کە چەپلەى بۆ لێدام و، منى شەرمەزارى گەورەیی و بەرپێزى خۆى دەکرد. دواى ئەو مامۆستایان و پاشان هەموو ئامادەبووان دەستیان بە چەپلە رێزان کرد، لەو نێوئەندەدا تەنیا روکسانا بە ئارامى دانیشتبوو و، بە گۆشەى دەسەسپە کەى فرمیسکى چاوه‌کانی پاك دەکردەو.

پاش رەتکردنەو نامە کە، دانیشتنە کە کۆتایى هات، هەموو بلاوہیان لى کرد. ئەمدەزانى بە چ شێوێ یەك داخ و خەم و پەژارە کەم بچە مەرۆو. لە نێو خەلگە کە پرۆفیسۆرم بىنى کە بە گۆچانە کەى دەستى ورده ورده هەنگاوى هەلدینا، روکساناى لەلا نەبوو، بە پەلە و بە غار بۆ لای چووم و گەیشتمە تەنیشتى، هیشتا هەستى پى نەکرد بووم، بە ئارامى دەستم لە سەر شانى دانا و گوتم: ((پرۆفیسۆر، نازارم بە چ زمانیک داواى لێبووردن لە نێو بکەم. دەزارم کاریکى راستم نەکرد، بەلام باوهرپکە هیچ چارە یەکم نەبوو!)).

پرۆفیسۆر بە گەرمى لە من پاما و، بە زەردەخەنەیه کى دلگیرانە گوتى: ((کورم، باشتري کارت کرد! کاریک کە ئەگەر خۆشم بام بيشک ئەمەم دەکرد.

- ئەدى روکسانا خان!

دەستپیکى لە شاعدا و گوتى: ((نینگەرانی روکسانا مەبە؛ ئەو کچپیکى بەهیزە، زۆر زوو بەسەر خۆیدا زال دەبیت)).

- پرۆفیسۆر، خۆ روکسانا خان لیتره نییه. رووخسەت بدە من تۆ بگەیهئمەوه.
 - بەسەیارەکی روکسانا هاتین، بەلام سەیارەکی لیتره بەجیھتشت و گوتی:
 دەمەویت بە پێ بۆ مالمەوه بگەرێتمەوه.
 - کەواتە من جەنابتان دەگەیهئم.
 - نا کورم، نامەویت نازاری ئێوه بدەم. بە تەکسییەک دەگەرێتمەوه مالمەوه.
 بە پێکەنینەوه درێژە بە قسەکانیدا گوتی: ((ئەوەندە پیر نەبووم کە رێگە
 مالمەوه بزرکەم!)).

لە کۆتاییدا پرۆفیسۆرم راژی کرد کە لەگەڵ خۆمدا بیبەمەوه بۆ مالمەوهیان،
 تەکسیەکم بە کرێ گرت و پرۆفیسۆر ناوینشانی مالمەوهی خۆیانی بە شوڤێرە گوت و
 تاکسی بەرێ کەوت، مالمەوهی لە باکووری شار بوو. پاش ماوەیەکی کورت تەکسییەکە
 لەبەر دەم قیلائیەکی بچوک راوەستا. خانووەکە بچوک بوو، بەلام شیوێهەکی زۆر جوان و
 دلگێری هەبوو. ویستم هەر بەو تەکسییە بۆ مالمەوه بگەرێتمەوه، بەلام پرۆفیسۆر رێگە
 پێنەدام، داواى لى کردم کە بۆ چا خواردنەوه بچمە مالمەوه. رەتکردنەوهی
 داواکارییەکی بە باش نەدەزانی. لەبەر ئەوە پێکەوه چووینە مالمەوه. هەر کە وەژوور
 کەوتین، خزمەتکاریکی ئافرەت بەرەو روومان هات، یارمەتی پرۆفیسۆریدا بۆ ئەوهی
 کۆتەکەى دانى، پاشان بۆ چێشتخانە رۆزیت. لەوێ هەستم بە ناسوودەیی دەکرد، هەستم
 دەکرد دەتوانم دوور لە هەموو نازار و زەحمەتیک بە ناسوودەیی دابنیشم و بە چەندان
 سەعات لەگەڵ پرۆفیسۆر قسە بکەم. خۆشحال بووم لەوهی کە ئەو وینانەى لە بیرى
 خۆمدا بۆ کەسایەتی ئەوم کیشابوون، پێک لەگەڵ لایەنەکانى ژيانى ئەو یەکیان دەگرتهوه.
 قسەکردن لەگەڵ پرۆفیسۆر ئەوەندە بۆ من خۆش و بەسوود بوو، هەستم بە
 تێپەرپوونی کات نەکردبوو. کاتیکی سەیری سەعاتەکەم کرد، نزیکەى دووی پاش
 نیوهرۆ بوو، کاتی خواردنی نانی نیوهر بوو. داواى پرۆفیسۆرم بۆ خواردنی نانی
 نیوهرۆ قبوول نەکرد، سوایسی پێشوازییەکیەم کرد. هەر ئەو کاتەى کە ویستم
 دەرگای حەوشە بکەمەوه زەنگی دەرگا لێیدا. دەرگام کردەوه روکسانا بوو. بە

سەرسوڕمانەوه سەیری کردم. سەلامم لى کرد و چوومە گۆشەیهکی دەرگا کە تا ئەو
 بیته ژوورەوه. ئەو بەبێ ئەوهی سلالم لى بکات، هێچ چاوم لى بکات، هاتە
 ژوورەوه. نیوچاوانی پرۆفیسۆری ماچ کرد، پاشان بە پەله بەو قالدەرمانەى بۆ قاتی
 سەرەوه دەچوون و بە ژووری نووستن کۆتاییان دەهات، سەرکەوت. بۆ پیشگیری کردن
 لە عوزرەینانەوهی پرۆفیسۆر، بە خیرایی دەستیم گۆشی و مالمەوه لى کرد.

بە درێژایی رێگەى گەرانهوم بۆ مالمەوه، بیرم لە هەلسوکەوتەکەى روکسانا
 دەکردەوه. حەقی بوو لە دەستی من ناپەحەت بیست؛ چونکە هەموو رەنج و
 کۆششەکیەم بەبادا. بەلام لە دلدا لەو کارەى کە کردبووم خۆشحال بووم.

سێ رۆژ لە ناخرین دیداری نێوان من و روکسانا تێدەپەڕی، بۆ ئەنجامدانی
 کاریکی ئیداری بۆ دەرێ چووبووم. کاتی نیوهرۆ بوو زۆر ماندووبووم؛ چونکە بە
 رێگەدا هاتبووم، گەیشتمەوه مالمەوه، لە پێش دەرگا جووتیک پیلای ژنانە سەرنجیان
 بۆ لای خۆیان راکیشام. لە دلای خۆمدا بیرم دەکردەوه، دەمگوت: دەبێ ئەم جووتە
 پیلایە ئى چ کەستیک بیست. زەنگی دەرگام لێدا. دایکم زۆر بە شادمانی دەرگەى لى
 کردمەوه. لە شادیی روخساری دایکم دلەم داخوړپا، وا هەستم کرد کە میوانیکی
 خۆشەویست و لە هەمانکاتدا خزمیکی دوور لە مالمەوه میوانە. بە هیتواشی گۆتم:

- دایه! میوانمان ههیه؟
- دایکیشم بە دەنگیکی درێژکراوه گوتی: ((بەسەلئى)).
- دەتوانم بیرم کێیه؟
- خانمیکە.
- دەزانم کە خانمیکە. دەمەویت بزاتم کێیه؟
- دایکم بە سەرسوڕمانەوه پرسى: تۆ لە کوێ دەزانی خانمیکە؟
- باشە، بە پیلایەکانی پێش دەرگا دیاره.
- دایکم سەری بە نیشانەى بەلئى راوهشاند و گوتى: بەلئى راست دەکەى، بیرم لە
 پیلایەکان نەکردبووه.

- ئىستا دەكرى زووتر پىم بلىي كىيە؟

- له سەر پىكەن بەردەوام بوو. گوتى: باشە خۆت برۆ بىبىنە و، به هېواشى سەرى له گويم نزيك كرده و گوتى: تەنھا دەتوانم بلىم كچىكى خانومانى جوانە. به دەرپرېنى رستەى كۆتايى دايكم دلّم وىكەتات و... هەرا و هورپايەك له دەرورغدا دەستپىيەكرد. لەبەر ترس و دلّەراوكى، تواناي هەنگاو هەلّيانام نەبوو. له دلّى خۆمدا گوتم: بيشك ((زىبىا)) يە. ئەگەر ئەو بىت من چۆن دەتوانم سەيرى نىوچوانى بكەم؟! هەلّويستى ئەو له بەرانبەر من چى دەبىت؟

سەيرم كرد ناتوانم بەو حالّەو بەو خىرھاتنى بچم؛ هەولمدا كەمىك خۆم نارام بكەمەو و به سەر كۆنەندامى دەمارمدا زالّم. بۆ حەمام چووم و چەند مستىك ئاوى ساردم به سەر و روخسارمدا كرد. له ئاوينەدا سەيرى روخسارى خۆم كرد، پەنگم به تەواوتى زەرد هەلگەرايو، لىو كەم وشك بووونەو. كەمىك سەر و روخسارم پىكخست. بۆ ژوررەكەى خۆم چووم، دەرگاي پەنجەرەم كرده و، چەند هەناسەىكى قولم هەلگىشا. كاتىك دايكم به سىنپى چايەكەو له پيش دەرگا دەرەوت به گلەبەو گوتى: ((تۆ هىشتا بۆ بەخىرھاتنى ميوانەكە نەچووى. هەرەها وا دىتە بەرچاو كه له هەندەران پۆرەسى ميواندارىت له بىر چوويىتەو، ئىدى خىراپە! ئەو هاتوو تۆ بىنى! كارى پىتە!)).

- زۆر باشە، ئىستا دىم.

- " ئىستا دىم " نىبە. خىراپە وەرە پىكەو بەچىن، خۆم باش دەزانم بۆچى ئەوئەندە خۆت دوا دەخەى بەو بەلایەى بەسەرت هىناو، بى شك رووت نايە بۆ لاي بچى!
- كامە بەلایە؟

- خۆى هەموو شتىكى به من گوت: پىويست ناكات خۆت پىم بلىي.

سەرم گەرم ببوو. واتا زىبىا هەموو شتىكى به دايكم گوتوو. دايكم رۆيشت پاشان منىش به توورپى بۆ لاي ژوررى ميوان چووم.

نەمدەزانى لەوہى كه دەبىبىنم، خۆشحالّىم يان غەمگىن. ئەو كچەى كه له سەر فەرشەكە دانىشتبوو روكسانا بوو، نەك زىبا. بەلام دەتگوت بارىك له سەر شانم لاچوو، هەناسەىكى ئاسوودەم هەلگىشا و، بەخىرھاتنى روكسانام كرد. له گەل ئەوئەندا كه روكسانا غەمىكى زۆرى له نىگا و دەنگىدا بوو، بەلام له هەموو كاتىك به نازتر و جوانتر دەهاتە بەرچاو. پاش بىدەنگىيەكى كورت، به شىوازىكى ترسىنەر گوتى: نىوہ هەموو كات ميوانەكەتان بەم شىوہىە له چاوەروانىدا رادەگرن، يان تەنيا له بەرانبەر هەندىكيان بەم شىوہىە بى موبالاتى و گوئيان پى نادەى؟!

- داواى لىبووردنت لى دەكەم كه له چاوەروانىدا رامگرتبووى، باوەر بكە لەبەر بى موبالاتى و گوئ پىنەدان نەبوو، به راستى به هاتنتان زۆر خۆشحالّبووم.

- ئومىدەوارم وا بىت!

- پرۆفىسۆر چۆنە؟

به ساردىي گوتى: ((باشە، سلاوى جوان و گەرمىشى بۆ تۆ هەبوو)).

نازانم بۆچى، بەلام كاتىك كه روكسانا چاوہ سەوزە گەورەكانى هەلّينا و سەيرى منى دەرەكرد، دلّمى دەهينايە جۆش. جوانى و دلگىرى روخسارى ئەو ناتوانریت باسى بكرىت، دەشزانى خۆشى ئەمە به باشى دەزانى. بۆ ئەوہى كه بىدەنگى بشكىنم و تىبگەم كه به چ مەبەستىك بۆ مالى ئىمە هاتووہ گوتم:

- راستى له بارەى نامەى ماجىستىرەكەت بەداخەوہم. نەمدەوىست نارەحەتت بكەم، بەلام جگە لەمە هىچ چارەىەكم نەبوو!

- كىشەىەك نىبە، تا رادەىەك تايبەتەندى و ئاكارى تۆم ناسى. دەزانم كه ناتوانریت لەوہ زىاتر له تۆ چاوەروان بكرىت. رووى له دايكىشم كرد و گوتى:

خانم رەفيعى، هەستناكەم كورەكەت لەو دنيايەدا هىچ شتىكى هىندەى بىركارى خۆش بویت و حەزى لى بىت، هەلّەت جگە له تۆ!

- دايكم له وەلامدا گوتى: روكسانا گيان، دەبى له شەهريار ببورى؛ ئەو مەبەستىكى خراپى نىبە. تەنھا نازانىت چۆن له گەل كچۆلان هەلسوكەوت بكات!

روكسانا لەو كاتەدا خەريكي هەلگرتنى فنجانى چا بوو. بەهيواشى گوتى: ((بەلام من بە پيچەوانەو بەر دەكەمەو؛ شەهريار باش دەزانيت چۆن هەلسوكەوت لەگەڵ كچاندا بكات!)).

لەم قسەيەى روكسانا تىگەيشتم كە چەندە لە دەستى من نىگەران و توورەيە و، بۆ دلدانەوئى گوتم:

- روكسانا خان، ئەگەر من شتيكەم لە دەست ديت بۆ قەرەبوو كەردنەوئى نامەى ماجيستىرەكەت، پيتم بلئى، دلنيا بە لەم روو وە هيچ دريغىي ناكەم.

سەرى لە من سوورما و گوتى: بەعنى تۆ يارمەتيم دەدەيت؟

- بەلئى تابتوام.

روكسانا لە كاتى هەستانيشدا گوتى: ((كەواتە من بەلئى يارمەتيم لە تۆ وەرگرت؟!))

- بەلئى، بيگومان، كەى دەتەويت بييت. يان كەى بيتم بۆ مالتان؟

- ئيو زەحمەت نادەم. خۆم بەم زوانە ديم.

تكا و پارانەوئى دايم بۆ مانەوئى روكسانا بۆ خواردننى ناننى نيوەرۆ بيسوود بوو، روكسانا لەسەر رۆيشتن سوور بوو. لە كاتى رۆيشتنى روكسانا تا دەروە لەگەلیدا چووم. بەلام لە دەروە هيچ سەيارەيەكم نەبينى. ليتم پرسى: ((تۆ بە سەيارەكەت نەهاتوويت؟)).

- نەخىر، پيارمدا بە پيتم.

بۆ ئەوئى يارمەتى پيشكەش بكەم گوتم: ((كەواتە روخسەت بەدە من بتگەيەئەوئە مالهوئە)) زۆر بە خياريى و ئاسايى گوتى: ((باشە، كەواتە ئەگەر نامادەى، با برۆين)).

بە قسەكەى لە جىگەى خۆم راپەريم و، هەر بەو شيۆهەيەى كە سەيرم دەكرد، پيگەنينيكي شەيتاناوى كرد و، گوتى:

شەهريار! شيۆهى روخسارت مايەى تيرامانە؛ تا ماوى بەبى بيركەردنەوئى پيار مەدە و يارمەتى پيشكەش مەكە.

خۆشم پيگەنين گرتى و، بە ناچارىي لە تەنيشت يەكترى ملى پيگەمان گرت. كاتيەك خەلك لە پيگە سەيرى روكسانايان دەكرد، پيتم ناخۆش بوو. بۆ لاي نووسينگەيەكى تاكسى چووين كە لە نزيك مالى خۆمان بوو. كە گەيشتینه نووسينگەكە روكسانا گوتى: ((دەتەويت لە نووسينگە سەيارە بە كرى بگرى؟)).

- ئەگەر تۆ رات لى بى، بەلئى.

- بەلام من حەزناكەم سەيارە بگرى. دەمەويت كەميەك بە پي برۆين و پاشان بە تاكسى برۆين.

- بەرهەلستى كردن سوودى نەبوو. بە ناچارىي لە ژير سەيركەردنە نازاردەرەكانى ريبواران، بۆ لاي مالى پرؤفيسۆر كەوتينه رى. هيشتا ماوئەيەكى زۆر نەرؤيشتبووين، روكسانا هەستى كردبوو كە من بە سەيركەردنى ريبواران نارەحەتم، گوتى:

- سەيركەردنى خەلك تۆ نازار دەدات؟

- بەلئى.

- كەواتە ئەگەر دەتەويت تەكسيەك بگرە.

لە پيشنيازەكەى خۆشحالبووم، بە خياريى تاكسيەكم بە كرى گرت و، ناوئيشانى مالى پرؤفيسۆرم بە شؤفيرةكە گوت. لە ئيو سەيارە روكسانا بە بيدەنگى دانيشتبوو و سەيرى ئەو ديمەنانەى دەكرد كە بەلاياندا تيدەپەرين. سەيركەردنە بەردەوام و ريك و پيگەكانى كاكى شؤفير منيان توورە كردبوو. بۆ ئەوئى تيبكات كە من و روكسانا زۆر لە يەكترى نزيكين و خزمين، زۆر بە شيۆهەيەكى خۆمانە گوتم: ((بە راست هيچ هەوالتيكەت لە پەرويز هەيە؟)).

- باشە، تا كۆتايى ئەم مانگە لە ئەلمانايە. پاش هەفتهيەكى ديكە دەگەرئيتەوئە بۆ ئيران و، دووبارە دەرواتەوئە بۆ فەرەنسا.

- بيتشك دلئت زۆر بۆى تەنگ بوو.

بە پيگەنينيكي سحراويەوئە رووى بۆ لاي من وەرگيتر و گوتى: ((دلئم تەنگ بوو! كاتيەك ئەو ناينيم نارامبيەكى زۆرم هەيە، كە هەنديك جار حەزەكەم هيچ كات نەييينم!)).

- دلتيام که ئەم قسەيە لە دلەوه ناکەيت.

روکسانا ڤووی وەرگيڤرا و چاويکي له من کرد و، دووباره سەرگەرمي سەيرکردنی ديمەنهکانی دەرەوه بوو. دلگران بووم لەوهی که شۆڤيڤري تاکسييه که ناویشانی تهواوی مائی ڤرۆڤيسۆر بزانیئت. هیندهمان نەمابوو بگەينه مائی ڤرۆڤيسۆر که شۆڤيڤرەکم ناگادار کردەوه و داوام لی کرد که سەيارەکه رابگریت و ئيمە دابەزين. ئەوهنده رینگايهی که مابوو به شەقامی لاوهکيدا به پي رۆيشتين. هەستم دەر کرد خەمیکي گران له سەر دلتي روکسانا نيشتوو و، ديهەويت دهری بپریت، بەلام رینگهی به خۆی نەدهدا که ئەمه بختەر وو. هەولمدا هەر بهو شيوهيه بيدهنگ و بئ قسە کردن له تەنیشتيدهنگاوه ههنگاو ههليئم و له گهليدا برۆم. به زوویی گهيشتینهوه مائی ئەوان. روکسانا زهنگی دەرگای ليیدا و، پاش چەند چرکهيهک خزمەتکارێک دەرگای لی کردینهوه و، يەکه مین رستهی که پاش سەلام و ههوالپرسی دهرپرې، ئەمه بوو:

- بەرپر خاتم ئەرجومهند هاتوو و، له سالۆن دانیشتوو.)) روکسانا ڤووی له من کرد، بەلام من رینگه پي نەدا ئەو قسە بکات و فەرمووم بکات. به خیرایی خواخافيزيم لی کرد و به هەمان رینگه دا گه پامه وه. روکسانا به دوامدا رايکرد و گوتی: ((شههريار تکايه ڤاوهسته)). دەمزانی ديهەويت چی بليئت هەر بهو شيوهيهی که له و دور دەرگه و قهوه، سيله چاويکم له دواوه کرد و گوتم: ئاوا ناسوودهترم، برۆ ژووره وه، خوا ناگادارت بيئت.

مانگيک، له و ڤووداوه تیدههپري. بارانیکی وا زۆر له م وهرزی گه رمایه جيگه ی باوه ڤرکردن نەبوو. ڤرپارمدا کتیب بخوینمه وه، بهلام دهنگی مۆسيقايه کی نارام که له ڤاديۆ کۆنه کهی دايکم په خش دهبوو، منی بۆ خهويکی قوول و شیرين برد. دهنگی ليیدانهکانی دەرگا به هۆی په نجهکانی دايکمه وه ڤووحی ماندوی منی له خهوی شیرين ڤاوه پاندا، بۆ لای دەرگا چووم و کردمه وه. دايکم بوو، به خهنده شیرين و دايکانه کهی

گوتی: ((شههريار گيان خهوتبووی؟ ببورره که له خهوم ههستاندی، روکسانا خان ئیستا ئەوه يهک سهعاته چاوه ڤوانی تۆيه)).

به نارەحه تيبه وه گوتم: ((باشه، دايه گيان، زووتر له خهوت ههستاندبام)).

- دهمه ويست ههلت ستينم، به لام روکسانا نه يهيشت.

به خیرایی سەر و ڤوخسارم رپک و پيک کرد و بۆ به خیرها تن چووم. له جيگه ی خۆی ههستا، داوام لی کرد که دانیشي.

ببوره روکسانا خان که ئەوهنده چاوه ڤوان بووی. ناگام لی نەبوو که هاتبووی.

- کيشه يهک نييه، له م ماوه يه دا منيش له گه ل دايکت زۆر قسه ی خو شان کرد و، تهواو پيکه نين.

- باشه کهواته زۆر به ناخۆشی کاته که تان به رپي نەکرد.

به دهنگيکی سه رساميه وه گوتی: ((کات به ناخۆشی تيبه رپي! به قسه خۆشهکانی دايکت کات زۆریش به خیرایی تيبه رپي، ئەگه ر راستيه که ت دهوی ڤارانه وی دايکت بووه هۆی له خه وه ههستاندنت. دهنه من بهو شيوه يه زۆر ناسووده تر بووم)).

به گالته وه له جيگه ی خۆم ههستام و گوتم: کهواته وادياره من بوومه هۆی نارەحه تی ئيوه، به ناسووده ی جيتان ديئم.

دهنگی پيکه نينی روکسانا به رز بۆه، له کاتيکدا که سيله چاويکی له دايکم کردو گوتی: ((به خیرها تی)).

سه یرم کرد پانکردنه وه زۆر سوودی نييه؛ به ناچاری بۆ لای دەرگای چوونه دهره وه چووم. کاتيک خهريک بووم له دەرگا که ده چومه دهره وه. روکسانا گوتی: ((کاک شههريار به ئەندازيه ک ستم ليکراوانه رۆيشتی که دلمان به حالتان سووتا و ده توانی بگه ريبه وه جيگه کهی خۆت و دابنیشی. تهنه نارام به و زۆر دهنگ بلند مه که وه و قسه مه که.)) دووباره به تهواو بوونی قسه کهی دهنگی پيکه نينی به رز بۆه.

ناماده بوونی روکسانا به راستی گهرم و شادی به خش بو، چای گهرم له نیو
فنجان خهريك بو ساردیتهوه، له بهر نهوه فنجانه کهم هه لگرت، لهو کاته دا روکسانا
به پارچه یهک شیرینی له پیشم پهیدا بوو، به دهنگه نهرمه دلگیره کهی گوتی:
(چایه کهتان به شیرینییه وه بخون. تامی خوشره)).

بهو شیوه یه ی که شیرینی هه لده لگرت، له دایکم پرسی: ((ئیمه خو لهو جوړه
شیرینیانه مان نه بوون. نه مانه له کوپوه هاتون؟)).

دایکیشم ناماژه بو روکسانا کرد و گوتی: ((روکسانا گیان نهو زهمه ته ی کیشاوه)).
شیرینییه کهم له سهر سینی فنجانه که دانا و گوتم: ((تا کو نه زانم نه شیرینییه به
هوی چیه وه یه لیوی لی نادم)).

روکسانا فنجانه چایه نیوه خوراوه کهی له سهر میزه که دانا و، جانتا کهی هینا و،
به ران بهرم راوه ستا و، یه کسهر کاغه زیکه له جانتا کهی دهرهینا و، له پیشی راگرتم و
به شادی و خوشییه کی زوره گوتی: ((نه مهش بروانامه ی قبول بوونی نامه ی
ماجیستیره که مه)).

کاغه زه کهم لیوه رگرت. به ته وای گیانم ههستم به خوشحالی ده کرد و له ناخی
دلته وه پیرزباییم له روکسانا کرد. له ماوه یهک مانگی کارکردنی هاویه شی من
روکسانا له سهر نامه کهی، خوشه ویستییه کی تایه تی نهو له ناو دلندا چه که ره ی
کرد بوو. خوشه ویستییه که نهوی وهک یه کینک له بوونه وهره نازیزه کانی ژیانم نیشان
دهدا. داواکارییه کهیم سه بارهت به ناماده بوونم له پیشکه شکردنی نامه که ی و
هه لسه نگاننده کهی قبول نه کرد، ههروه ها ویستم که رۆژ و تاریخی
هه لسه نگاننده کهش نه زانم. ئیستا سهرکه وتنی روکسانا لهم تاقیکردنه وه یه شادی بو
هه مووان به دیاری هینا بوو.

بو لای پاکه ته شیرینییه که چووم و یه کینکی ترم هه لگرت و، گوتم: ئیستا خواردنی
به راستی جیگه ی خوی ده گری و به چیژه. ماوه یهک روکسانا خوی بو رۆیشتن ناماده

کرد، له بهر ده رگا دایکمی ماچ کرد و، به هیواشی گوتی: ((خانم ره فیعی، توخوا
له بیرت نه چی، بییت؛ من چاوه رواتم)).

به سهر سورمانه وه پرسیم: ((دایکی بهنده، بریاره بو کوی بییت که من نابی بزاتم)).
روکسانا گوتی: ((بو گوت لیوو؟)).

- به لی، من شتی که پیوهندی به دایکمه وه هه بی، نه گهر له شوینی خه لوه تیش
بییت ده بییستم. ئیستا خیرا پیم بلین باسه که چیه؟.

تا دایکم دهستی به قسه کردن کرد روکسانا به ناماژه ی بیدهنگی په نجه ی له سهر
لیوه کانی دانا و، به سیله چاو به دایکمی گوت: ((بابه ته که پیوهندی به خانمانه وه یه
نهک به پیاوان)).

قهیدی نییه، تو ئیستا دهرۆیت و له ماوه ی چند چرکه یهک دایک هه موو شتی که
به کوره خوشه ویسته که ی ده لیت، وانیه؟.

روکسانا گوتی: ((بو تو ناته ویت من بگه یه نیته وه ماله وه؟)).

زور به جدی گوتم: ((نه خیر، بو من قسه یه کی وام گوتوه؟)).

له کاتیکدا روکسانا گۆشه یه کی دامینی کراسه که می گرتبوو و رایده کیشا و
گوتی: ((خانم ره فیعی سه بارهت به هه موو شتی که سویاست ده کهم. له بیرت نه چی،
چاوه رواتم، پیوسته یه کهم کهس بییت)).

روکسانا به شیوه یه کی توند دامینی کراسه که می را ده کیشا که ناچار بووم به
دوایدا برۆم. به ناچاری گوتم: ((بابه گیان، نهوه دیم)). لهو کاته شدا که پیلانوم ده پی
ده کرد گوتم: ((هه نه بی پوخسهت بده پیلانوه کاتم ده پی بکه م)). به لام روکسانا
کراسه که ی بهرنه دا، هه بهو شیوه یه کی منی به دوی خویدا را ده کیشا و له
پلیکانه کان دهرۆیشه خوارئ گوتی: ((شه هریار، راستییه که ی هه زنا کهم زهمهت
بکیشی خۆم دهرۆم، بچی خۆت ده خه یته زهمه ته وه؟)).

سهره نجام له نیوه راستی پلیکانه کان گۆشه ی کراسه کهم له دهستی هاته دهری و،
من هه لیکم پهیدا کرد بو نه وه ی به ناسووده یی پیلانوه کاتم ده پی بکه م. دیتم که هیچ

رېنگه يهك نيبه ده بې به دواى بکهوم، له بهر نه وه گوتم: ((تکا ده کم، خو شحال دهم له گه لټ بيم)).

نيتر روکسانا له هاتنى من دنيا بوو، هه له بهر نه وه گوتى: ((نيستا که ده پارټيه وه يو نه وه له گه لم بيټ، منيش رېنگريت لى ناکهم. ده توانى من بگه يه نيته وه ماله وه)). يو خوا حافظيزي له گه ل دايکم يو دواوه گه رامه وه دايکم سه رى به ده رگا که وه نابوو و پيډه کهنى.

سواری سه ياره کهى روکسانا بووین. خو ى سه ياره کهى ليډه خوړى و، له هه مانکاتيشدا به دور و دريژى ده ياره ی به رپوه چوونى رپوره سمى هه لسه نگاندى نامه کهى قسه ی ده کرد. له نيوهى رېنگه دا له نزيک پارکينک سه ياره کهى راگرت و له روخسارم رامو و گوتى: ((تاقه تى پياسه کردنت هه يه له نيو پارکدا)).

به سه رسورماويه وه گوتم: ((له ژير نه و بارانه! ته رده بين!)).

- من چه ترم پييه. ((نيستا هه زده کم له بهر باران پياسه بکه م. تو ش دنيست!)) سه يرم کرد نه مده توانى تکاى نه و نيگا دلگيره ی رته که موه. له بهر نه وه له سه ياره که دابه زميم. روکسانا ته نها يه که چه ترى پى بوو؛ له ژير يه که چه تر شان به شانى يه کدى ده ستمان به پياسه کرد. دهنگى دلويه بارانه کان کاتيک به چه تره که ده که ورتن، ناوازيکى نارامبه خشى له ميشکدا ده هينا يه جوش، که رووح و بى له گه ل خويدا يو شوپيئىکى دووره ده ست دهر د. چاوه رپى قسه شيرينه کانى روکسانا بووم، به لام نه و يش ههروه که من بيډه نگ بوو.

به شيويه کهى گشتى روکسانا دوو حاله تى هه بوو، يان زور دلخوش و زيندوو و پر له هه جوړ و جوش و خرؤش بوو، يان بيډه نگ و خه ريکى بير کردنه وه بوو. زهوق و شادى نه و نوميد و نارامى به من ده به خشى و، به پيچه وانه وه بيډه ننگى نه و دلخوا کييه کهى سه يرى له ده رووندا به رپا ده کرد. نه و پسياره له ميشکدا دروست بوو بوو، که نه مه چ شتيکه تا نه و نه اندازيه بى نه وى به خو يه وه سه رگه رم کردوه؟! به لام رېنگه م به خوم نه دا که نه م پسياره بجه مهورو.

هه به و شيويه ي که له نيو بيډه ننگيدا پياسه مان ده کرد له ناکاو پراوه ستا و، پاشان داهاته وه و چله گولتيکى له سه ر زه وييه که هه لگرت ه وه، که زور بى به زه بيانه له سه ر زه وى که و تېبو؛ چله گوله کهى ماچ کرد و، به نارامى گوتى: ((به راستى جوانه! وانييه؟!)).

- به لى، جوانه!

پاشان سه يرى کردم و گوتى: ((شه هريار، ده توانم پسيار نيکت لى بکه م؟ به لام نکات لى ده کم جوابم بده يوه هه رچه ند به لاشته وه ناخوش بيټ)).

ناوازي قسه کانى به شيويه يه که له گه ل پاک و بينگوناهييه که تيکه لاو بوو بوو، که به بى هيچ چه ند و چونتيک گوتم: ((باشه)).

ماويه يه که بيډه نگ بوو. پاشان له و کاته ی که سه رى ده قالان نابوو و، چاوى له زه وى ده کرد و گوتى: ((زيبات زور خو شده ويست!)).

به پسياره کهى شو رشيک له ده رووندا هه لگيرسا، دهنگى ليډانه به هيزه کانى دلتم به ته واوى هه ست پى ده کرد، تينى گه رماى نيو ناخيشم له هه ر چه رکه يه کدا زياتر ده بوو. له دلى خومدا گوتم: روکسانا چون رېنگه ی به خو ى داوه که بيته نيو ژيانى تاييه تى من؟! باشه نه و بابه تى زيبا چون ده زانيت؟! به لام زور به خيرا يى وه لامى پسياره کهى خوم دايه وه. دياره نه و هه واله ی له دايکه موه زانيوه؛ دايکم زور به ناسانى سندووقه بچکولانه کهى دلى يو هه موو که سيک ناوه له ده کرده وه، به لام من هيچ چاره يه کم نه بوو؛ چونکه به لى من به روکسانا دابوو که وه لامى پسياره کهى بده موه، له هه مانکاتيشدا نه و دم ده زانى که بي شک دايکم نه و شته ی ده يزانيت به روکساناى گوتوه؛ له بهر نه وه هه به و شيويه ي که سه يرى پي شه ودم ده کرد گوتم:

- به لى، به راستى خوشم ده ويست.

- نه دى نيستا خوشت ده وى؟

- نيستاش هه به هه مان شيوه، ته نانه ت له جار نيش زياتر!

- که واته بوچى به دوايدا ناگه رپى و زه ماوه ندى له گه ل ناکه ی؟

- به دوايدا گه پام، به لّام نه مدوژييه وه. گوتيان به يه كجاري له گه لّ بنه ماله كه يه
 بؤ هه ندران چوه. كه س هه نونيشانيشيان نازانيت.

- ئيستا ده ته وئيت له بيري خوئي به ريبه وه و فه راموشي بكه ي؟

- ده مه وئيت، به لّام ناتوام. هه موو شتيكي ئيره من ده باته وه بؤ يادي زيبا،
 ته ناهت خودي توّش!

- به راستي، منيش؟!
 - به لّ.

- چ شتيكي من وا له توّ ده كات كه بير له وه بكه يته وه؟
 بؤ ماوه يه كه راه ستام و سه يرم كرد و پاشان له سه ر پياسه كردن به رده وام بووم.
 روكسانا به ناسايي پرسيا ره كه ي خوئي دووباره كرده وه. منيشم گوتم: ((واز له وه
 پرسيا ره ت بيته!)).

- ده كروي له باره ي زيبا وه زياتر قسه م بؤ بكه ي.
 - له بابته چ شتيكه وه؟

- سه باره ت به هه موو شتيك، رواله تي، مه به ستم جوانييه كه يه ي، تاييه تمه ندي
 هه لّسو كه وتي، به كورتي هه موو شتيكي.

ده توام بيرسم بؤ چي ئم باسه به وه نه ندازه يه بؤ توّ گرنه گه؟!
 - نه خيتر، بريار بوو توّ ته نها وه لّام بده يته وه!

- باشه، پرسيا ر ناكه م، ده ته وئيت سه باره ت به زيبا قسه ت بؤ بكه م. زيبا به
 راستي زور جوان بوو، له وانه يه ئه مه پاك يي نيگا و دهنه گي بوويته كه ئه وي تا ئه وه
 پاده يه به شيويه كي جوان به مروّقه نيشان دده ا. هه روه ها يه كه ره نكي و ريك پوشي و
 ره وشتي به رز و پاك و... به كورتي هه موو شتيك كه پياويك ده يه وئيت، يان راستر
 بلّيم پياويكي وه كو من ده يه وئيت.

ئه دي بؤ چي توّي به رله لا كرد و رويشت. ئه وه تاييه تمه ندييه ئه خلاقيانه ي كه توّ
 سه باره ت به زيبا باسيان ده كه ي، زور له گه لّ هه لّسو كه وتي نايه نه وه.

وه لّامدانه وه ي ئه م پرسيا ره به راستي بؤ من زور گران بوو. شاهيكم له
 ده روونه وه هه لّكيشا.

گريانيكي زور قوركي گرتبووم، به لّام دائم به خوّمدا گرت و گوتم: ((ئه وه مني
 به رله لا نه كرد، به لّكو من وازم له وه هيئا و، ئه م كاره م كرد له به ر خاتري بؤ رسي خو يندن
 له ئه مريكا، زيبام به رله لا كرد و رويشتم)).

ده زماني پرسيا ره كاني روكسانا ته واو نابن و وه لّامدانه وه ي هه ر پرسيا ريكيش
 برينيك له دلّامدا تازه ده كاته وه، له به ر ئه وه گوتم: ((ئوميد وه وارم كه وه لّامي
 پرسيا ره كانتم دايته وه. ئيستا ئيتر وا باشتره كه بگه ر بيته وه)).

- شه هريار، ببوره كه به پرسيا ره كيلا نه كانم ئازارم دا يته، به لّام دووباره
 داواكار ييه كم هه يه كه به سه راپاي گيا تم تكات لي ده كه م كه وه لّامي نه خيتر نه ده يته وه.

- بيشتك ديسان ده رباره ي زيبا يه؟
 - نه خيتر، به لّينت پي ده ده م كه ده رباره ي ئه وه هيچ پرسيا ريكي نه كه م.
 - كه واته پرسيا ره كه ت ده رباره ي چييه؟
 - سه رده تا به لّينم پي بده كه نه لّيي نا.
 - باشه، هه ر چييه كه بي ئه مرؤ، رؤژي توّيه. كه واته منيش هه ولّده ده م به
 نارده زووي توّ هه لّسو كه وت بكه م.

- زور مه منون، نازانم چؤن سويا ست بكه م. به راستي به برياره كه ت
 خو شحالت كردم.

- ئيستا ده كروي پيم بلّيي ئه وه به لّينه ت ده رباره ي چي له من وه رگرت؟
 به خو شحالييه وه گوتي: ((راستييه كه ي، په روييز و ناموژتم ديانه وئيت به بؤ نه ي
 قبولت بووني نامه كه ي من و، ساليادي له دا يك بووم. له ماله كه ي خو يان شاهه نكيك
 بگيترن، بيگومان ده مو يست توّش له وه شاهه نكه به شداربي)).

به بيستني ناوي په روييز، له ته واوي گيا مندا هه ستم به له رزين كرد و به
 نابه دلّيه وه گوتم: ((به لّام ئه وه ي تاكو ئيستا زانيومه ئه م جو ره رپوره سامانه ته نها له
 مالي خاوه ن شاهه نكه كه و، خاوه ن نامه ي ماجيستي ره كه به ريا ده كر ين)).

- ئىمەش ھەمان مەبەستمان ھەيە، بەلام خۆت كە خانووی ئىمەت بىنىوہ؛ بۆ
ئەم جۆرە ئاھەنگانە زۆر بچووكە. دەزام لەگەل پەروویز نىوانىكى باشتان نىيە. بەلام
تكات لى دەكەم لەبەر خاترى من وەرە.

- باشە بە ھەر حال تۆ پىتشتەر بىرارى منت وەرگرت، تازە ناچارم بىم.

رۆژى پىش ئاھەنگ بوو، من و دايكەم لە چۆنەتە كرىنى دىبارى رىك
نەكەوتبووین. سەرەنجام بىرماندا ھەريەكەمان بەجودا دىبارى بۆ روکسانا بکرىن.
بىرکردنەو لەوہى كە چ دىبارىيەك بۆ روکسانا گونجاو ھەموو كاتەكەمى گرتبوو
و، گىژ بوو بووم. ھەم لە روکساناش توورە ببوم و ھەم لە خۆشم، بەلام زىاتر لە
خۆم؛ چونكە بەو ئاسانىيەكەوتبوومە داوى تەكا و پارانەوہەكى روکسانا. بۆ مالى
پەروویز بۆم و لە بەرانبەرى راوہستم و دەستى بگوشم؛ ئەو كارە منى پراوپر لە رق
و كىنە دەکرد!

لە دلى خۆمدا گوتم: بۆچى دەبى لەبەر خاترى كەستىك كە ھىچ كارىگەرييەكى
باشى لە چارەنوس و ژيانى مندا نەبى، بەم شىوہەيە كەرامەتم بچمە ژىر پى و،
غرورم لەكەدار بکەم و، بەم كارەشم خەندە و پىكەنىنى سەرکەوتنىكى دىكە بچمە
سەر لىوہەكانى پەروویز؟!

لە كۆتايىدا بىرماندا بۆ ئاھەنگەكە بۆم و، دىبارىيەكەم بەم بە روکسانا، بەلام
چەند دەقىقەيەك زىاتر لەوى نەمىنم.

بۆ مەيدانى ئىنقىلاب رۆيشتەم و، لە كىتەب فرۆشسىيەكى گەورە يەكسەر
فەرھەنگىكى زمانى فارسىم كرى و، پاش ئەوہى كە پىچامەوہ، ناوئىشانى مالى
پەروویز لە سەر نوسى و، بۆ مالى ئەوامم نارد.

دايكىشم ملوانكەيەكى زىرى گرانبەھا و جوانى كرىبوو و، بە شىوہەيەكى جوان
پىچابوويەوہ. كاتى ئاھەنگەكە بوو، سەبەتە گولئىكى گەورەمان كرى. پاش ئەوہى
كارتىكمان نوسى و، لە نىو سەبەتە گولئەكەمان دانا، بۆ لای مالى پەروویز بەرى كەوتىن،
لە سەعاتى دىبارىكراودا لەگەل دايكەم لە پىش دەرگای مالى پەروویز راوہستابووين.

خانوہەكەيان زىاتر لە كۆشكىكى گەورە و رىك و پىك دەچوو. باغىك كە لە دەرگای
چوونە ژورەوہ تا مالىكە درىژ بوو بوو، لەوانەيە دە ھەزار مەتر دووجا زىاتر بووى. دوو
خرمەتكارى پىاو كە بە شىوازی ئىنگلىزىيە جلوبەرگيان پۆشيبوو، لە ھەردوو لای دەرگای
چوونە ژورەوہى خانوہەكە راوہستابوون و بەخىرھاتنى ميوانەكانيان دەکرد،
خرمەتكارىكەش كە لە پىش ھۆلە سەرەكەيەكە دىبارى و جانتا و جلى زيادەي
ميوانەكانى بە رىزىكى تاييەتە وەر دەگرت، بۆ جىگەي تاييەتە دەبىردن. شىوازی
بەخىرھاتن و شىوہى خانەدانى مالىكە و ھەموو و ھەموو شتىكى دى نىشانە و پارە و
سەرود و ژيانى رىك و پىكى خاوەن مالىكە بوو. بىرماندا پىرۆزىيەكى كورت لە
روکسانا بکەم و، پىش ئەوہى خەونەكەي پەروویز بىتتە دى و، من لەبەر چارى ئەو
كەرامەتم بىكى، ئەو جىگەيە بەجى بىلم. بەلام يەكەم كەس كە بۆ پىشوازیيە بەرەو روى
ئىمە ھات، پەروویز بوو، بە ئارامى و ھىمنى و زمانلووسىيەوہ و بە شىوہەيەكى خىرا،
ئىمەي بۆ ژورەوہ برد و لە تەنىشت پىرۆفيسۆر داينىشاندىن. مانەوہ لەو جىگەيەدا ئازارى
دەدام؛ ھەموو شتىك بە دەستكرد و تەزوىر دەھاتە بەرچاوم. ئارەزووم دەکرد ھەرچى
زوترە روکسانا بىنم و، پاشان بە چوونە دەرەوہم لەو جىگەيە ھەناسەيەكى ئاسوودە
ھەلكىشم، بەلام ھىشتا روکسانا نەھاتبوو، ميوانەكانىش ژمارەيەكى كەمیان ھاتبوون.
پاش بىست دەقىقە چاوەروانى، روکسانا لەو پلىكانە بەرزانە ھاتە خوارەوہ كە لە
قاتى سەرەوہ بۆ ناو سالۆنەكە درىژ بوو بوونەوہ. جوانىيەكەي ئەو لەو ساتەدا بە
ئەندازەيەك بوو كە بە ھىچ شىوہەيەك وەسفى ناكرى. روکسانا جلوبەرگىكى ئاورىشمى
رەنگ سەوزى دەبەردابوو؛ راست وەك رەنگى چاوەكانى، بە پارچەيەك ھەر لەو جەلە،
سووہ زىرىنەكانى بە شىوازیكى جوان پازاندبوونەوہ. پىتلاو و جانتاكەشى بەو
قوماشەي بەرى پازىنرابوونەوہ. نەمدەزانى جوانىيە جلوبەرگەكە تە ئەو ئەندازەيە
جوانىيە بە روکسانا بە خشىبوو، يان جوانىيە روکسانا ئەوہندە درەوشانەوہى دابوو بە
جلوبەرگەكان. پىرۆفيسۆرىش ھەر وەك من لە نىو جوانىيە ئەوہەيدا توابووەوہ بە
پارىزەوہ گوتم: ((رىك وەك فرىشتەيەكە، وانىيە؟)).

به نارامی گوتم: ((به لئی راست ده کهی!)).

پاش شه و دی روکسانا له قالدومه کان هاته خواره وه، به کسه بۆ لای پرۆفیسۆر
رۆیشت و ماچی کرد، پاشان بۆ لای دایکم، که له تهنیشت من دانیشتیوو، رۆیشت و
له باوهشی کرد و، به گهرمی به خیزهاتنی کرد و، دواتر چاوی به من کهوت. من له
به رانبه ری راهه ستام و، پرۆزباییم لئ کرد، ناره زوومه ندانه سهیری کردم و گوتم:

- شه هریار، ده زانی به هانتنتان زۆر خوشحالتان کردم!

- هاتم، چونکه قهولم پین دابوو.

نیگایه کی ناره زایی ده بریننی له من کرد و گوتم: که واته له بهر خاتری بریاره کهت
هاتوو؟ له بهر من نه هاتوو؟!

پینکه نیینیکم بۆ کرد و گوتم: ((له بهر خاتری تۆ بریارمدا!)).

- به کورتی سوپاسگوزارم. گهره بییه کی زۆرت نواند.

دهمه ویست هه مانکات خودا حافیزی له روکسانا بکه م که سیاوهش و شیرین و
بنه ماله کهی وه ژورور کهوتن. روکسانا به عوزره هینانه وه بۆ لای شه وان رۆیشت.
دهم زانی به هاتنی سیاوهش رۆیشتن له ناههنگه که کاریکی دژواره. شه وان هه موویان
بۆ لای ئیمه هاتن، پاش نوێ بوونه وهی دیداره کانیش شیرین و شیوا له گهل روکسانا
رۆیشتن تا کو به درێژایی میوانییه که هاوکاری روکسانا بکه م. منیش جینگه کهی خۆم
دا به خام دوکتۆر و له گهل سیاوهش جینگه یه کی گونجاومان پهیدا کرد و، دانیشتین.
سیاوهش فنجانیك نيسكافه ی هه لگرت که خزمه تکاره که بۆی هینابوو، سه ریشی
هینایه بن گوئی من و گوتم: ((هاوړئ، زۆر بیدهنگی، چ شتیك له گۆرپییه؟)).

- هه یج شتیك، هه رگیز تاقهت و ناره زووم له م جۆره میواندارییه نییه و، نه گهر
له بهر خاتری روکسانا نه بایه، به هه یج شیوه یه ک پیم بۆ ئیژه نه ده هات.

- ئیستا خودا وه کیلی پیم بلئ، رقت له ماله که ده بیته وه یان له خاوه نی ماله که؟

- به چاویکی توورپه وه سهیری سیاوهشم کرد و، بیدهنگ بووم. شه ویش که غه رقی
سهیرکردنی ماله که بوو گوتم:

شتیکم نه گوتم بابه گیان، خوا وه کیلی خانوه کهی هه یج عه بیینیکی نییه! به راستی
کۆشکه. سه ره نجام نه مردین و پیمان نایه جینگه یه کی به م شیوه یه. خۆزگه به
خاوه نه کهی!!؟ ژیان له مالتیکی به م شیوه یه که یف و خۆشییه کی زۆی هه یه، وانیهه؟).

- به بروای من له وانیه یه بۆ ماوه یه کی کورت شه وه له زده ته به مرۆف ببه خشی، که تۆ
باسی ده کهیت. به لام پاش ماوه یه ک هه موو شتیك ناسایی ده بیته وه.

- نازام، له وانیه یه تۆ راست بکه ی. به لام شه هریار گیان، له بابه ت خاوه ن
ماله که، تپروانیینی من هه ر وه ک تپروانیینی تۆیه.

- بۆ، تۆ ده زانی من ده رباره ی په روێز چۆن بهر ده که مه وه؟

سیاوهش پینکه نیینیکی شه ی تانانه ی کرد و گوتم: ((نه گهر من نه زانم، شه دی کی
ده زانی؟ نیوانی تۆ و په روێز هه ر وه ک به نزیل و ناگره!)).

- شه و گالته جاریه چیه سیاوهش تۆ باسی ده کهی؟

- خۆشت باش ده زانی که گالته نییه. شیرین رووداوه کهی که نار ده ریای بۆ
کی پرامه وه. کاتیك بیستم شه وه نده ناره حهت بووم که به شیرینم گوتم: شه هریار به راستی
پیاویکی به شه خسیه ته؛ چونکه وازی له په روێز هینا نه گهر من بام ده شمکوشت.

له ناره حه تییان سه رم زۆر دیشا، هه ر به و شیوه یه کی که سه رم خستبووه نیو
دهسته کامم و پامده گوشی، گوتم: ((که واته ئیتر هه مووان شه م باسه ده زانن؟!)).

- به گیانی شیرین هه یج که س جگه له روکسانا و شیرین و من شه م باسه نازانن.

- تیناگه م بۆچی روکسانا به شیرینی گوتم؟

- شه و شه وهی روکسانا و په روێز له که ناری ده ریا هاتنه وه، روکسانا نانی ئیواره ی
نه خوارد و، ریک بۆ ژوروره کهی رۆیشت و، ده رگا کهی داخست. له کۆتایی شه و شه وه
شیرین چوو بۆ لای تا حالی پرسی، کاتیك بینیبوو روکسانا زۆر گریا وه، به تکا و
پارانه وه شیرین باسه کهی لئ پرسیبوو.

پاش ته واو بوونی قسه کهی سیاوهش هه ستام و ده ستیم گوشی و گوتم: ((سیاوهش
گیان، ئیتر من ده رۆم، ناتوانم له وه زیاتر به رگه ی بارودۆخی ئیژه بگرم. تکایه شه وه نده
زه حهت بکیشه دایکم له گهل خۆت بۆ ماله وه بیته وه)).

چونکه سیاوهش ههستی به حالی من ده کرد بۆیه هیچی نه گوت. به ههردوو دهستی دهستی گوشتی و مالتاواپی کرد. به بی ئه وهی که خواحافیزی له هیج کهسی دیکه بکه، بۆ لای دهرگای ههوشه که و تمه ری، پیش چونه دهرده له سه شام ههستم به گهرمایی دهستیک کرد، روم بۆ دواوه وهرگتیرا، بینیم روکسانا به ناوازیکی پر له گلهیی گوتی:

- به بی مالتاواپی ده رویت؟

- تۆ سه رقال بووی، ویستم ئازارت نه دەم. به ههرحال، خواحافیز، ئاره زووی سه رکهوتن و ته مهن درییی و خوشبهختیت بۆ ده خوام.

- به لام من ریگه نادم برۆیت.

- به لام من هه رده بی برۆم، به لینم پی دابووی، هه ر له بهر ئه وهش هاتم. له گه ل ئه وهشدا تۆ میوانگه لیکی تریشته هه یه که پیویسته خزمه تیان بکه ی و، من لیتره بم یان لیتره نه بم، زۆر جیاوازی نییه.

زنجیری فرمیسیکی چاره کانی تک تک هاته خورای و، ره خنه گرانه گوتی: به لام بۆ من زۆر جیاوازی هه یه ؛ تکات لی ده کهم بیئنه وه و مه رۆ.

له هه مانکاتدا دهنگی په رویت هات و گوتی: ((روکسانا تۆ لیتره چی ده کهیت؟)). روکسانا خیرا به و ده سه سه ری که له ده ستیدا بوو فرمیسیکی گۆشه ی چاره کانی پاک کرده وه و گوتی:

- دوکتۆر ره فیعی ده یه ویت پروات.

په رویت دۆستانه بۆ لام هات و، به پاکیه وه دهستی گرتم و بۆ لای ژوره وه پایکیشام و گوتی:

بۆ من ریگه ده دەم له شه ویکی ئاوادا شه هریاری خوشه ویستان وا زوو به جیمان بیلی!! شه هریار گیان، ده بی تا کۆتایی میوانیه که ئیمهت قبول بییت، هیج به هانه و عوزر زیکیش قبول ناکری. هه ر له و کاته دا به خزمه تکاره کانی گوت: ئه وه میوانی خوشه ویستی ئیمه یه، پیویسته تا ته وایوونی ئاههنگه که بیئیتته وه، به هیج شیوه یه که ریگه نه دن پروات.

سهیری روکسانام کرد، پیکه نیینی خوشحالی له سه ر لیوه کانی نیشتبوو. گیژ و مات بۆ هۆله که گهرامه وه. سیاوهش بۆ لام هات و گوتی: ((په رویت نه یه یشت برۆی؟)).

ته نانهت زهوق و تاقه تم نه بوو له گه ل سیاوهشیش قسه بکه م په نام بۆ گۆشه یه کی بیدهنگ و ئارامی سالۆنه که برد، که هیج کهسی لی نه بوو، ئه و جیگه یه بریتی بو له پیش هه یوانیک که به سه ر باغ و سه وزاییه کی دلگیردا، ده پروانی. هه ر چرکه یه کم به سه عاتیکی لی تیده په ری. ته نانهت ئاره زووی ئه وه شم نه بوو، سهیری ئه و بهرنامه سه رگه رمکه رانه بکه م که په رویت ریکی خستبوون. ته نه ها سه ره تاته که نه پساره که ی روکسانا بوو که منی له په ستیی و غه مباریی رزگار ده کرد.

کاتی کردنه وه ی دیارییه کان بوو. روکسانا، یه که یه که ی دیارییه کانی ده کرده وه و، سوپاسی خاوه نه کانی ده کردن. نۆره گه یشته دیارییه که ی ئیمه. روکسانا پاکه ته که ی کرده وه و زیده له هه مووان، که هه ر له جیگه ی خۆی سوپاسی ده کردن، بۆ لای دایکم رۆیشته و ماچی کرد و، ملوانکه که ی له ملی کرد، له و کاته دا چاوم به نیوچاوانه تووره که ی دایکی په رویت که وت. دایکی په رویت پیشتر دهرزه نیکی ته وای زیتر و گه وه ره پیشکه ش به روکسانا کردبوو. به لام روکسانا جگه له پیکه نیینیک و سوپاسکردن له دووره وه و، داخستنی قوتووی زیتره کان، هیج کاریکی دیکه ی نه کردبوو.

دوا دیاری، دیاری په رویت بوو که قه له میکی زیتر بوو، به لام له نیو ئاپۆره ی چه پله ریژاندا، په رویت رایگه یاند که دیاری دیکه ی بۆ روکسانا ناماده کردوه که ئه و دیارییه بۆنه یه کی تایبه تی تری هه یه به ئامازه ی په رویت، یه که له خزمه تکاره ئافره ته کان سینیه کی پر له گوتی جوانی هیئا که له نیوان گوله کان فریشته یه که زۆر به ئه ده بانه سه ری نه وی کردبوو و، ده سه کانیشی بۆ پیشکه شکردنی پاکه تیک له زیتر هیئا بووه پیشه وه.

هه مووان به خوشحالییه وه چه پله یان لیده دا و چاره وروانی کردنه وه ی جانتاکه و بیستنی هۆیه که ی بوون. په رویت به ته واهه تی زاری نه کردبووه که شوینه واری دهردیکی

شاروه له پرویدا دیاریدا و ایزانم له ژیر میزه کهدا روکسانا پتلاقه‌ی له قاچی په‌رویز دابو. چونکه پاش نه‌وه روکسانا شتیکی به گوتی په‌رویزدا چرپاند و، پاشان نه‌وه دوانه عوزریان بۆ میوانه‌کان هیڼایه‌وه و بۆ ماوه‌ی چند دقیقه‌یه‌ک بۆ قاتی سه‌روه‌وه چوون. هه‌ر له‌و کاته‌دا سیاوه‌ش، که پیشتر له نیو باغه‌که بوو، بۆ لام هات و گوتی: ((وهره بۆ ناو باغ ده‌مه‌ویت شتیکت نیشان بده‌م.)) به دوا‌ی سیاوه‌ش که‌وتم، ده‌وربه‌ری خانوه سه‌ره‌کیه‌که په‌یکه‌رگه‌لینکی جوانی لی‌بوو که سیاوه‌ش ناماژهی بۆ په‌یکه‌ره‌کان کرد و گوتی: نه‌وانه برای شیرین له ته‌مهنی ۲۱ سالی‌دا دروستی کردوون)).

به سه‌رسوپانه‌وه گوتم: ((به‌لام من وامده‌زانی که شیرین برای نه‌بم)). سیاوه‌ش به داخوه گوتی: ((نیستا برای نیبه، به‌لام پیشتر هه‌یبوو؛ براهه‌کی له پروداوه خویناوییه‌که‌ی مانگی به‌همه‌نی چوار سال پیش نیستا مردوه)). به بیستنی نه‌و باسه ناره‌حت بووم، نه‌وجار سه‌یرکردنی په‌یکه‌ره‌کان بۆ من شپوه‌یه‌کی تری به‌خۆوه گرت؛ به سیاوه‌شم گوت: ((نیستا وهره با پرۆینه ژوروه‌وه. سه‌یرکردنی په‌یکه‌ره‌کان جگه له غم و په‌ژاره، هیچ کاریگه‌ریه‌کی تری بۆ نیمه نیبه!). سیاوه‌ش زۆر به جددی گوتی: ((ته‌نهما له‌به‌ر سه‌یرکردنی په‌یکه‌ره‌کان تۆم بۆ ده‌روه نه‌هیڼاوه؛ وهره ئیره))، به‌و شپوه‌یه‌ی که به دوا‌ی سیاوه‌شدا ده‌رۆیشتم، دهنگی هه‌را و هوریا‌ی شه‌رکردنیک سه‌رنجی راکیشام؛ دهنگی په‌رویز و روکسانا بوو! به دلته‌نگی به سیاوه‌شم گوت: ((تۆ هاتبووی بۆ ئیره به دزیی گوی له قسه و باسی خه‌لک بگری؟! به راستی من به هیچ شپوه‌یه‌ک چاوه‌روانی شتیکی وام له تۆ نه‌ده‌کرد!).

- نا به گیانی شیرین، هاتبووم که نه‌وه په‌یکه‌رانه‌ی شیرین باسی ده‌کردن، بیستم، که به ریکه‌وت دهنگی نه‌وانه‌م بیست. هه‌ستم بگه‌رپیمه‌وه، سیاوه‌ش قو‌لی گرتم و گوتی: ((نه‌گه‌ر له جیگه‌ی تۆ بام، نه‌ده‌رۆیشتم؛ نامۆژگاری دۆستیک قبول بکه)).

ده‌ستی سیاوه‌شم لادا و، ویستم بگه‌رپیمه‌وه ژوروه‌وه، که دهنگی په‌رویزم به ناشکرا ده‌بیست و ده‌یگوت:

- خۆشت ده‌زانی که هه‌موو شتیکی پیوه‌ندیی به ویبه‌وه هه‌یه و هه‌روه‌ها هه‌موو قسه‌کانت ته‌نما به‌هانه‌یه بۆ دواخستن و پاشان تیکدانی ده‌سگیرانییه‌که‌مان. بینگومان په‌که‌مین جار که نه‌وم بینی، هه‌ستم به نه‌گه‌ته‌ی ده‌روونی کرد. روکسانا به ناوازیکی تکاکارانه گوتی: په‌رویز، باوه‌ر بکه شه‌ه‌ریار له‌و نیوه‌نده‌دا هیچ که‌م و کورپیه‌کی نیبه و، هه‌موو که‌م و کورپ و خه‌تای منه!

- راسته هه‌مووی خه‌تای تۆیه؛ قسه‌که‌تم قبوله؛ کچیکی به شه‌خسیات له کاتیکدا ده‌سگیرانی که‌سیکه، پیوه‌ندیی له‌گه‌ل پیاویکی دیکه‌دا په‌یدا ناکات.!

- خۆت باش ده‌زانی که پیشتر من هیچ قه‌ولیکم به تۆ نه‌داوه. پاش چند چرکه‌یه‌ک بیده‌نگی، په‌رویز به شپوازیکی نارام گوتی: روکسانا گیان، ده‌توانم سویند بچۆم که هیچ که‌س له‌م دنیا‌یه‌دا به‌قه‌د من تۆی خۆش ناویت. بریار ده‌دم به هه‌موو گیانم خۆشه‌خت بکه‌م. هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌م ده‌خه‌مه ژیر بیت. هه‌رجیت بوئ ته‌نانه‌ت گیانیشم، رینگه‌ت لئ ناگرم، بۆ هه‌ر کو‌تیه‌ک به‌تو‌ی برۆی، ده‌تبه‌م؛ ته‌نما تۆ بیر و خه‌یالی شه‌ه‌ریار له سه‌رت به‌ده‌رئ و وه‌لامی به‌لیم بچ بدوه‌وه، روکسانا تکات لئ ده‌که‌م سه‌یری چاوه‌کام بکه و بلئ باشه.

دووباره بیده‌نگیه‌کی زۆر بالی به سه‌ر هه‌ردووکیاندا کیشا و، پاشان دهنگی هاتووچۆ به‌رده‌وام و تووره‌کانی په‌رویز که به درتیا‌یی ژوروه‌که ده‌هات و ده‌چوو، ده‌بیسترا و پاشان هاواری په‌رویز که ده‌یگوت: ((ناخر تۆ پیم بلئ، نه‌م ره‌فیعیه‌ برسییه سوالکه‌ره چ شتیکی له من زیاتره؟ پیم بلئ نه‌و چ کاتیک هیچی هه‌بووه؟ جگه له پارچه کاغزه‌نیک به ناوی پروانامه. ده‌ی ناخر منیش نه‌وهم هه‌یه. نه‌گه‌ر به‌تو‌یت ده‌رۆم دوکتۆراکه‌ش به‌ده‌ست دینم؛ نیستا قسه‌ت ماوه‌؟)).

له‌م کاته‌دا دهنگی کردنه‌وه‌ی ده‌رگام هاته گوی و دواتر دهنگی دایکی په‌رویز که ده‌یگوت: ((نا کورم تۆ هه‌موو شتیکت هه‌یه. نه‌مه روکسانایه که شایه‌نی تۆ و

شايه نى ئەم ھەمور خۇشەختىيە نىيە. دەزانى كورەكەم، پېشىنان گوتويانە: ((كاتىك خۇشى زىاد دەيىت، لە دلئى مرۆڧ دەدات.)) ئىستا ئەمە روکسانايە، وازى لئى يىتە، دەرەت بە من بده لە مارەى يەك ھەفتەدا كچىكى وا جوانت بۇ دىنم كە روکسانا لە شەرمان ئىتر نەتوانىت لە ناوتىنەشدا تەماشاي خۇى بكات!

پەرويز بە دەنگىكى پر لە ترس و لەرزەو گوتى: ((روكسانا بۇ ئاخىر جار لىت دەپرسم تۆ چى لە رەفيعيدا دەيىنى كە من ئەو دە نىيە؟ تكات لئى دەكەم تەنھا ئەم پرسىارەم راستگۇيانە وەلام بدهو)).

- نازام، تەنھا ئەو دە نازام كە خۇشم دەويت!

لەو كاتەدا دەنگى دوو زللەى يەك لە دواى يەك ھاتە گويم و پاشان دەنگى پەرويز كە دەيگوت: ((دلئىبابە داخى شەھريار بە دلئ دەريژم)).

ئىتر ئاقەتى مانەو دە نەبوو. بە تەواوۋەتى سىاوەشەم لەبىر كەردبوو. چاوم لە دەوروپەرى خۇم كەردەم نەيىنى. وا ديار بوو سىاوەش دەمىك بوو ئەويى بەجى ھىشتىبوو. بەبى ئەو ھى خواحافىزىيى لە كەس بەكەم، ھاتمە دەرى و بەبى سەرخدانى دەوروپەرم بە شەقامە كاندا دەريژىشتم، بە شىوۋەيەكى رىك و پىك روو داوۋەكانى ئەو شەو لە پىش چاوانم دووبارە دەبوونەو. كاتىك ئەو شەقازللانەم دەكەوتەو بەر كە پەرويز لە گۇناى روکساناي دابوو، لە دەروونەو تاگرم دەگرت. روکسانا لەبەر خاترى من ئەم ھەموو سووكايەتى و بە كەمزانىنەى قبوولكەردبوو، بەلام بۇچى؟

بۇچى ئەو لەبەر خاترى كەسىكى بى نرخی وەك من ھەموو ئەو خۇشى و خۇشەختىانەى كە لە چاوەرۋانى ئەودا بوون خىستىبونىيە ژىر پىيەكانى. لە دلئى خۇمدا بىرم دەكردەو و بە خۇم دەگوت: ئايا بەراستى من شايەنى بەخشىيىكى لەم شىوۋەيم؟!

تا درەنگانى شەو ھەر بەم شىوۋە بە شەقامە كاندا دەريژىشتم، كاتىك گەيشتەو ھەم مالاوۋە دايكەم بە نىگەرانىيەو چاوەرۋانم بوو. پرسىارى ئەو دەم لئى كەرد كە پاش چوونى پەرويز و روکسانا بۇ نەوۋەى سەرەو، چ شتىك روويدا؟

دايكەم گوتى: ((پاش تىيەپىنى سى چارەگە سەعات لە رۇشىتنى ئەوان، پەرويز بە تەنبايى ھاتە خوارەو و گوتى: روکسانا تووشى سەرگىژە و دلئىكەھەلاتن و رشانەو دە بوو، داواى لىبووردنىشى لە ھەموو لايەك كەردو و، لە سەرەو خەرىكى پشودانە.

نازنام چ شتىك روويدابوو؛ چونكە پەرويز و دايكىشى زۆر نارەحەت بوون و، روخسەتبان بە كەسبش نەدا كە بۇ بىننى روکسانا بۇ نەوۋەى سەرەو بەچن تەننەت نەيانھىشت شىرىن و شىواش بۇ سەردانى بەچن؛ سەرەنجام ميوانەكان ھىواش ھىواش خواحافىزىيان كەرد و رۇشىتن.

لە بەرزەخىكى سەيردا گىرژدە بووبوم؛ نەمدەزانى دەبى چ بەكەم: ئايا دەبى ھەموو شتىك بە بىابانى فەرامۆشى بسىپىرم و زۆر بە ئاسايى خەرىكى كاروبارى سەفەرەكەم بىم، يان نىوانى پەرويز و روکسانا چاك بەكەمەو، يان ھەنگا و بۇ پىشەو ھەلئىنم و، بۇ خوازىيىنى روکسانا بچم!

بابەتى يەكەم بۇ من نەدەگۇنجا. چونكە ھەستم دەكرد لە دلئى روکسانام خۇش دەويت. ھەرەھا بۇ بابەتى دووۋەمىش، نەمدەتوانى كارىكى بەم شىوۋەيە ئەنجام بەدەم چونكە رۇم لە پەرويز بوو، لەگەل ئەو شەدا روکسانا بە تەواوۋەتى دەيزانى كە پەرويز كەسىكى دەولەمەندە و پلە و پايەى زۆرى ھەيە، بەلام گوتى بە پەرويز نەدەدا و وازى لئى ھىنابوو. لە بابەت ئەگەرى سىيەم بەرەرووى شك و گومان بووبومەو. لە دلئى خۇمدا دەمگوت: ((ئايا روکسانا بە راستى بۇ من ھاوسەرىكى شايستە و گونجاو؟)) ئايا ئەو دەتوانى خۇى لەگەل ئەو مەرجانەى كە من ھەمن، بگۇنچىنى؟ جلوبەرىكى رىك و پىك دەبەرىكات، ھەرەھا لە تەوقەكەردن و ھارپىيەتى كەردن لەگەل پىسارى بىگانەدا خۇى بپاريزى؟ و ھەزار بابەتگەلى دىكە! ئايا روکسانا بىشك ھاوسەرىكى وەفادار و ھەتا سەر دەبى؟! بىرم لەو دەكردەو كە لەوانەيە پاش ماوۋەيەكە منىش ھەر وەك پەرويز لەبەر چاوانى رىز و نرخی خۇم لەدەست بەدەم و نازارم بەدات.

پاش چەند رۇژىك بپارمدا و بەبى ھىچ ھەوالئىك بۇ مالى پروفىسور رۇشىتم، كاتىك چوومە ژورەو پروفىسور لە كىتەبخانە سەرگەرمى خۇندنەو بوو. لە بىننىم

خۆشحال بوو. بۆ يەكەم جار بوو كە بەم شىۋەيە غەم و پەژارەيەكى زۆرم لە پوخسارى پروفېسۆر ھەست پى دەكرد. پاش كەمىك قسەكردن خزمەتكارەكە سىنىيەك چا و كىكى ھىنا و گوتى: ((پروفېسۆر، روکسانا خان لە دەروە تەلەفۆنى كرد و گوتى: كارەكەم تا پاش نىوەرۆ درىژە دەكىشى بۆ من نىگەران مەبن. پاش تەواوبونى قسەى خزمەتكارەكە پروفېسۆر بە خزمەتكارەكەى گوت: ((تكايە چايەكە بۆ ھەيوان بە، لەگەل دوكتۆر رەفيعى چا لە ھەيوان دەخۆينەو)).

لەگەل پروفېسۆر بۆ ھەيوانى مائەكەى چووين. باخچەيەكى شىۋە لاكىشەيى لى بوو كە پيش ھەيوانەكەى قەربالغ كردبوو. لە نىۋەراستى باخچەكەدا بازنەيەكى بچوك ھەبوو كە چەند كورسيەكى كانزايى گەرە و مېزى خړ بازنەكەيان پركردبوو، لە ھەر چوار لاي ئەم بازنەيە بەردى مەرمەرى باخچەكەيان بۆ چوار بەشى يەكسان دا بەشكردبوو. كە ھەر بەشيك لىوان لىو بوو لە گولئى بۇغۆش و جوان، كە جوانى و شەكانەو كەيان ئاراميان بە رووحى مەرۆق دەبەخشى.

ھەر بەو شىۋەيەى كە لەگەل پروفېسۆر لەمسەر و ئەوسەرى باخچەكە پىاسەمان دەكرد و قسەمان دەكرد، چاوم بە كەسەك كەوت كە بە دزى لايەكى پەردەى پەنجەرەى لادابوو و تەماشاي ئىمەى دەكرد؛ وەك ئەوەى كە ھەستى بە سەركردنى من كردبۆ پەردەكەى دادايەو، گومانى ئەو دەكرد كە روکسانا لە مائەوہيە و خزمەتكارەكە لە لايەن ئەو دەو ئەم قسەيەى كرد. پاش ئەوەى كەمىك لە قسەكردن و خواردنەوەى چا تىپەرى، ورم وەبەر خۆم نا و بە پروفېسۆرم گوت: ((پروفېسۆر، خزمەتكارەكە گوتى روکسانا خان لە دەروەيە، بەلام من بينىم پەردەى ژورەكەى بەرانبەرمان لادرا و، كەسەك لە پشت پەردەكەو بوو. روکسانا خان نەبوو؟).

پروفېسۆر بە غەم و پەژارەو سەرى داخستبوو و سەيرى خوارەوەى دەكرد و گوتى: ((بەلئ، وائزانم روکسانا بوو)).

ئەدى بۆچى نەھاتۆتە خواری؟ نامادەبوونى من نارەحەتى دەكات؟

- نا، ھەرگىز، نامادەبوونى تۆ ھەموو كاتىك مایەى شادمانى بنەمائەى ئىمەيە. ھۆى نىگەرانى روکسانا بابەتتىكى دىكەيە.

- ئومىدەوارم لە بى ئەدەبى من ببورى، لە لايەن تۆو روخسەت ھەيە كە من پرۆم لەگەل روکسانا كەمىك قسە بكەم، بەلكو لە نارەحەتییەكەى كەم بكەمەو؟

- بەلئ، كورم، لە لايەن منەو ئەم كارە ھىچ كىشەيەكى نىيە بۆ ئەوەى قسەى لەگەل بكەى، بەلام بەم شىۋەيەى كە من رووحى روکسانا دەناسم باوەرناكەم نامادەبىت كە قسە لەگەل ھىچ كەسەكدا بكات؛ بە تايبەتى تۆ.

رستەى كۆتايى پروفېسۆر منى خستە نىو بىركردنەو، ھەر لەبەر ئەمە پرسىم: ((بۆچى بە تايبەت من؟)).

پروفېسۆر شاھىكى كورتى ھەلكىشا و گوتى: پاش ماوہيەكى دىكە لە مەبەستەكەى من دەگەى. بەلام ئىستا، كورم ئەگەر لە بىستنى وەلامى نەخىر نارەحەت نابى، پرۆى باشترە، لەوانەيە بە رۆشنت لە دلگرايەكەى كەم بىتتەو)).

بۆ نىو ھۆلئى خانووەكە چووم و لە خزمەتكارىكى ئافرەت، كە خەرىكى پاككردنەوەى پارەو كەمان بوو، پرسىارى ژوروى روکسانام كرد و، لەژىر نىگا زىرەكانەكەى ئەو بە ئارامى لە پلىكانەكان سەركەوتم. گەيشتمە دەرگای ژورەكە، ھەناسەيەكى قوولم ھەلكىشا و، چەند جارىك بە رىك و پىكى و بە ئارامى لە دەرگامدا، بەلام ھىچ وەلامىك نەبىست. ئەمجارە بەھىزتر لە دەرگامدا، دەنگى روکسانام لە پشتى دەرگەو بىست و گوتى:

مىھرى تۆى؟ دوكتۆر رەفيعى رۆشنت؟

بىدەنگ بووم. پرسىارەكەى دووبارە كردەو. ديسان وەلامىك نەدایەو ھەروەكو پىشوو بەبى دەنگى وەستام. دەنگى پىشەكانىم دەبىست كە لە دەرگاوە نرىك دەبوو، لە كاتىكدا كە دەرگای دەكردەو گوتى: بۆچى وەلام نادەيتەو؟ مەگەر تۆ دەنگى من نابىستى؟ ھىشتا وشەى كۆتايى دەرنەبرىبوو كە بە بينىنى من لە جىگەى خۆى وەك بزمار داكوترا!

سهلامم لی کرد و گوتم: ((دهتوانم چند چرکه یهک له کاتت بگرم؟)) به خیرایی پروی له من وهرگپرا و گوتم: ببوره دوکتور رهایی، من به هیچ جزئیک تاقه تی قسه کردنم له گهلا کس نییه، خواجهیز. به نارامیش خهریکی داخستنی دهرگاکه بو. دهرگاکه به دست گرت و گوتم: بهم شیویه پیشوازیی له میوانیک دهکهی که هاتوه ههوالت بپرسی؟ سهری نهوی کرد و به شهرمهوه گوتمی: ((نازاتم به چ زمانیک داوی لیبورونت لی بکهم، بهلام باور بکه من له بارودوخنیک نارامدا نیم و، به هیچ جزئیک رووحنیک گونجوم نییه و، له دلله پراوکیدام؛ نومیده وارم باورم بی بکهی!)).

ناوازه غه مناکه کهی دهنگی، جیگه یهکی بو تکا و پارانه وهی دیکه نه هیشته وه؛ خواجهیزیم کرد و هاتمه وه خورای. پرؤفیسور له هۆله کهی کۆتایی، چاوه پراوم بو. به دینتم گوتمی: ((کوری گهنج هاتییه سهر قسه ی من؟)).

به شهرمهوه گوتم: بهلای، به دنیا یهک غه م تهویم به جیهیشت. چاوه پروانی تهویم ده کرد روکسانا به بینیم خۆشحال بی و، به لایه نی که له به رانبه رم خه نده یهک بکات، نهک بهم شیویه غه مگین و دلگران بی، له دلی خۆشدا بریارمدا تا خوی تهله فۆن نه کات و هۆی ته م کارهی پروون نه کاته وه، بو لای نه چم و هیچ ههوالیکیشی نه پرسم.

دوو رۆژ دواتر سیاوهش تهله فۆنی کرد و گوتمی: پرؤفیسور له سهر قالدردمان به ربۆته وه و پپی چه پی شکاوه، نیستا له نه خۆشخانه یه. ناویشانی نه خۆشخانه کهم پرسى و بو بینینی پرؤفیسور بو نه خۆشخانه چووم. سیاوهش و شیرین و بنه ماله کهی له دالانی دهره وهی نه خۆشخانه بوون، بهلام چونکه کۆتایی سهعاتی سهردانی نه خۆش نزیک بو بووه، سهلام و ههوالپرسییه کی کورتم له گهلا تهواندا ته نجامدا و به پهله بو لای ژوروی پرؤفیسور رۆیشتم، کاتیک که چوممه ژوروه وه، تهو به ته نیا بو و، خهریکی خویندنه وهی کۆفاریک بو، هیشتا سهلامم نه کردبو که په رستارتیک تهواو بوونی کاتی سهردانکردنی راگه یاند و، تکای کرد ههرچی زووتره ژوروه که به جی بیتلم. له بهر تهوه پاش قسه کردنیکی کورت خواجهیزیم له پرؤفیسور کرد و له نه خۆشخانه

هاتمه دهره وه. له نیو سهوازیی ههوشه ی نه خۆشخانه دا له سهر کورسییه کی دار، له ژیر دهره ختیکی به پروی سهوز و بهرز، کچه دانیشتیوو، نوقمی سهیرکردنی چهند چۆله که یه کی پاساری بو، که به پهله و پهله قازتییه کی زۆر خهریکی خرکردنه وهی دانی سهر زهوی بوون. به بی نه وهی ناگام له خۆم بیت بو لای نهو کچه چووم و به نارامی و بیدهنگی لپی نزیک بوومه وه له پشتی راوه ستام و به هینواشی سهلامم لی کرد. به خیرایی ناوری دایه وه و به نیگایه کی نارزه و زومنه دانه وه دهنگیک کی گهرم وهلامی دامه وه و گوتمی: ((نیازت نییه دابنیشی؟)).

- نه گهر تو روخسه ت بدهی. ههلبهت داده نیشم، به نارامی له ته نیشتی دانیشتم و گوتم:

- دووباره په نهانییه کی نوی و شاراوه.
 - پیکه نی و گوتمی: ((په نهانی بوچی؟)).
 - پیچه وانهی هه موو کاتیکت، که تو له نیو خه لک ناماده بوونیکی گهرم و گورت هه بوو. نیستا وا دپته بهرچا که له خه لک تووره بیت و، له بهریان راده که یه ت. له وانیه منیش یهک له و خه لکه بم!

- خۆشت باش ده زانی که بهم شیویه نییه.
 - بهلام به پیچه وانه وه، به تهواوتهی وا ههست ده کهم که بهم شیویه یه. پاش نهو پیشوازیه گهرم و گوره پر له خۆشییه کی که له ماله وه تان لیت کردم، بریارمدا تا هۆی رهفتاری تهو رۆژم پی نه لپی، نیدی به هیچ شیویه کی نه پیوه ندیی تهله فۆنیت پیوه بکه م و، نه بو سهردانیشیت بیتم. به تهواو بوونی قسه کاتم پروی تی کردم و، چاوی له چاوه کاتم بری و، به شیویه کی نیگا پاکه کانی له نیگا کاتم هه لچه قاند، که ههستم کرد ژیره و ژورر بووم. تهو جار به دهنگیک نارام گوتمی: ((به راستی بریاریک کی لهم شیوه یه ت دابوو. من باشی تیگه یشتبووم)).

- نه گهر تو له جیگه ی من بایت له به رانبه ر هه لسوکه وتیکی ناوادا چ بریاریکت دهه؟

- نازام، بەلّام بە دلّئايى بېرايىكى ئاۋەھام نەدەدا. بە دەپرېنى ئەم پستەيە لە جىڭەي خۆي ھەستا و گوتى: باشە دوكتۇر رەفيعى، بابە گەورە بە تەنبايە، دەبى لە لايىم، لە مەپ ئەو ئەزىيەتەي كە كېشاشات، يەك دنيا سوپاس و، ئىدى رۆيشت. كىنەيەكى بەھىز لە ئاۋازى دەنگىدا شەپۆلى دەدا. بانگم کرد و گوتم: ((روكسانا من كارىكم کرد كه تۆ نارەحەت بكات؟)).

گەرايەو و لە كاتىكدا كە ھەولئ دەدا رېڭە لەو فرمىسكانە بگريت كە لە چاۋەكانىدا رېچكەيان بەستبوو. پىكەننىكى تالئ کرد و گوتى: ((نا تۆ ھىچ كارىكت نەكردووه!)) و، بە ئارامى خواحافىزى کرد و رۆيشت. كاتىك كە بۆ مائەوہ گەرامەوہ بېرم لەو كىنەيە دەكردوہ كە لە دەنگى روکسانادا بوو ھەروہا بېرم لە گۆشەگىرەيەكەي دەكردوہ، لەناكاو بېرم لەو خالە سووربووانە كەردوہ كە بە گۆنای روکساناۋە بوون. لەگەل ئەوہشدا كە كەلوپەلى جوانكارى بەكارھىنابوو بۆ ئەوہى بيانشارىتەوہ، بەلّام بە يەك تۆز لىتورد بوونەوہ بە تەواۋەتى دىباربوون. شتىك بوو كە تا ئەو كاتە بە گرنكى نەدەھاتە بەرچارم. ئىستا لە گۆشەيەكى شاروہى مىشكمد خۆي دەخستە دەروہ و بە دواي ھۆيەكەيدا دەگەرا، ھەروہا كەوتەوہ بېرى ئەو شەوہى ئاھەنگ و شەقازللەكانى پەروپىز كە لە پوخسارى روکساناى دابوو. پاشان ئەو رۆژەم دەھاتەوہ بېر كە چوومە مائى روکسانا و پوخسارى خۆي لە من شاردەوہ، دلّم بوو بە سەد پارچە و نەفرەتم لە خۆم كەرد. چەندە نەفام بووم. روکسانا لەبەر خاترى خالە سووربوۋەكانى پوخسارى خۆي لە من و خەللكانى دى دەشاردەوہ و دەيەويست ھىچ كەس ئەم باسە نەزانىت. غەم و پەژاردى پروفىسۆرىش ھەر لەبەر ئەم ھۆيە بوو. روکسانا خۆشەويستترىن كەسى ژيانى ئەو بوو لەبەر ئەمە بە دلّئايىيەوہ ھىچ كات بەھۆي كارەكەي كە بەرانبەر روکسانا كەردبووى، لە پەروپىز نابوورئ.

لەو كاتەدا، چونكە روکساناشم لە لا نەبوو، ھەستم بە بۆشايىيەكى گەورە دەكرد. ھەموو گىيام پىنى دەگوتم كە بۆ نەخۆشخانە بگەرىمەوہ و لە روکسانا نزيك بىمەوہ. بەلّام

پىويست بوو بە سەر ھەستەكاندا زالّيم. بېريارم دا بەيانى بۆ نەخۆشخانە بچم و داواي لى بەكم شوم پى بكات، ئەو شەوہ تا بەيانى ترسىك لە سەراپاي گىاغدا شەپۆلى دەدا.

سەرەنجام كاتى دىبارىكاراۋ گەيشت. ھەر وەك رۆژى رابردو لە كۆتايى سەعاتى سەردانكردن بۆ نەخۆشخانە چووم و، پاش ئەوہى چاوم بە پروفىسۆر كەوت و ھاتمەوہ دەرى، بۆ ھەمان جىڭەي دويىنى رۆيشتەم، بەلّام روکسانا لەوئ نەبوو. ھەموو ھەوشەكە گەرام، بەلّام ھىچ ناوئىشائىكى روکسانام بەدى نەكرد. نەفرەتم لە بەختى خۆم كەرد و، بە نارەحەتى و توورەيەيەوہ رېڭەي مائەوہم كرت.

ھىشتا لە دەرگاي ھەوشەي نەخۆشخانە نەچووبوومە دەرى، كە دەنگىكى ژنانە لە دواوہ بانگى كەرد: ((كاكە، بە دواي كەسىك يان شتىكدا دەگەراي؟)).

كە سەيرى دواوہم كەرد روکسانا بوو بە يەك دنيا پىكەنەيەوہ، بە نەبەدلئى گوتم: ((وەك ئەوہى خوداۋەند مرۆڤ ئازاردانى لە تۆ جيا نەكردىتەوہ وا خەلك ئازار دەدە يت!)) و روکساناش ھەر بە پىكەنەيەوہ گوتى:

- راست دەكەي، كە من مرۆڤ ئازاردەدەم، شايتەيش دەدەم لەسەر ئەوہى كەمەينەتەيەكى زۆرت لە كاتى گەراندا چىۆت، چونكە ھەموو كون و كەلەبەردىك گەراي. - يەئنى تۆ منت بىنېبىو و، لەو كاتەوہ من دەگەرىم و سەرگەردانم ھىچ شتىكت نەگوت؟

- گوتى: باشە، خەتاي خۆتە ھەموو شوئىنىك گەراي جگە لە پشت سەرت. - ماناي تۆ لە پشتەوہى من بووى؟

- ((بەلئى بە درىژايى ئەو كاتە لەوئ بووم)). ھەردوو كمان دەستمان كەرد بە پىكەن، ھىزەم دا يە بەرخۆم و گوتم: ((دەمەويست شتىكت پى بلىم، ھەلبەت ئەگەر كاتە ھەبئى؟)). بە پىكەنەيەوہ سەيرى سەعاتەكەي كەرد و گوتى: تكايە لە دە دەقىقە زياتر نەخايەنئەت، دەزانى كەسەرم زۆرقالە. كارە گرنگەكانى ولات ھەموويان دوا دەكەون!!

- ئىستا ئەگەر لە دە دەقىقە زياترى خاياند، دەلئى چى؟

چاویکی لیّ کردم و گوتی: کیّشهیهك نییه (۵) دهقیقه لهبهر خاتری هاورپیتهتی بۆ
تۆ زیاد دهکهم.

نهمدهزانی چۆن قسهکهم بکه، به شپوهیهك وشهکان له قورگمدا گیربوو بوون.
کهمیك منگه منگم کرد. سهرهنجام روکسانا فریام کهوت و گوتی: ((ئهگهر باسهکهت
لهبهر چووپیتهوه، دهتاوم به شتوازی پرسیارگهلی پیشوهخت به بیرت بیتمهوه. باشه؟
ئیدی بۆ خۆی دهستی پینکرد: ((بابهتی پرسیارهکهت گیانداره یان بی گیان؟)).
- گیانداره.

- مرۆفه، یان ناژهله، یان پرووهک؟

- مرۆفه.

- نیّره یان میّیه؟

- میّیه.

- میّردی ههیه یان سهلته؟

- سهلته.

- روکسانایه یان کهسیکی تر؟

- ههردووکمان پیکهنین، گوتم: ((روکسانا)).

له کاتیکیدا که ناوی قورگی قووتدهدا گوتی: ((خودا فریای بکهویت، ئیستا ئهم
خانی روکسانا خانم چ کاریکی کردوو؟)).

- هیچ کاریکی نه کردوو، بهلام ئاواته خوازم رای پیچهوانهه نه بی.

- به چ شتیك؟

- بهرهی که داوای لیّ بکهم شووم پی بکات.

- پیکهنینیکی دلگیر له سهه لیّوهکانی نیست، چاوه گهورهکانی گهورهتر
بوون. رهنگی روخساریشی سوور ههنگهرا و گوتی: ((تهواو تیگهیشتم، دهتوانی
دووبارهه بکهیهوه)).

- من داوام لیّ کردی بی به هاوسهرم؛ ئومیدهوارم که وهلامی نه ری بیستم.

بۆ لام گهراپهوه و گوتی:

- شههیرار، من خۆ پیتهکه نیم، تۆ بۆچی پیتهکه نیت؟ مهگهر روخسارم سوور ههنگهراوه؟
- چۆن سوور ههنگهرا؟! وهللا چاکیش سوور ههنگهرا!.

- کهواته ئهه هاوار، ئابرووم چوو!.

دووباره پیتهکهنینیکی شیرین لهو نیّوهندهدا دهنگی دایهوه.

- له کۆتاییدا وهلام چیهه، خانی روکسانا خانم؟.

- ده بی بی لیّ بکهمهوه.

- وا بیرم کردهوه که بهم قسانت وهلامهکهت نه ریته.

- نا کاکه ئهوهنده خهیاالی خۆش مه که. ده بی بی لیّ بکهمهوه.

- ئیستا ئهم بیرکردنهوهیهت چهنده دیژه ده کیّشی؟

- به لایهنی کهمهوه دوو مانگ!.

- بهلام من تا سّ ههفتهه دیکه ده بی بۆ ئهمریکا بگه ریتمهوه، ناکری خیراتر

بیری لیّ بکهیهوه؟

- ئیستا لهبهر خاتری تۆ ده کری.

- باشه چهنده زووتر؟

- دوو رۆژ.

- ئیستا ناکری که متری که بیتهوه؟

- باشه، دوو سهعات!

- دهستم نایه ژیر چهنهم و گوتم: جگه لهوه که متریشی که وه.

- ((چهنده قسه ده کهه؟! زۆر باشه، دوو دهقیقه، ئیستا روخسههت ده دهه بی

بکهمهوه.)) به دهنگیکی بهرز گوتم: به لیّ و، ئهوه ههستا و له کاتیکیدا که پهنجهه
خستبووه سهه نیّوچاوانی و، دهستی به رهیشتن کرد و، پاشان به ئارامی له ته نیشت
دانیشت و گوتی: ((وا بیر ده کهمهوه که ئهوجار ده بی جددی بیّت و، له کاتیکیدا که
نیگاکانی روویان له زهوی بوو، له سهه قسهکردن بهردهوام بوو و، گوتی: به داخهوه،

يان خۆشبهختانه، من وهكو كچانى ديكه ناتوانم ههسته كانم له نيو قهف سهه سىنگمدا بهند بكمه و، ناشتوانم يهك قسه ش پيچوانه و راستى دهر و نم بكمه. له وان هيه هم بابه تاش تا ئىستا كيشه زورى بو دروست كردم، به لام خوم له م روه وه رازيم. ده باره داواكارى كه توش، بو شوو كردم به تو، پيوسته بيت بلتم همه ناخرين ناوتى من كه رۆژيك هاوسه رى تو بم و له گه تۆ و له نيكى تۆدا ژيان بهرمه سه ر. به لام قسه كوتايى لاي خۆته شه هريار، كه مهرجى من قبول بكه يان نا، نه گهر نه مهرجى من هممه قبولى بكه ي، باشه، نه گهر نا، وه لامى من نه خيره.

- باش، وا دياره مهرجه كه گرانه. ده كرى بلتى كه هم مهرجه چيه؟ سه يركى منى كرد و گوتى: ((ده زانى شه هريار، يهك له و تايه تمه ندييه خراپانه كه من هممه شه وه هيه كه يان ده بى شتيكم به ته واوتى هه بى، يان هه نه مبي؟! ئىستا مه به سه كه م به شيوه يه كى روون بو تو دهر دهرم... ده زانم تو هيشتا زيبات خۆشه و يت و هيشتا نه و له ميتشك و خه يالى تو دايه و، هم بابه ته من نازار دهدات. به راستى من ته حه مولى هيج ره قيبىك و دوژمنىكم نيه و، ده مه وئى تو زيبا و هه موو نه و شتانه ي نهوت ده خه نه وه بير، له ميتشك و گيانت دوور كه يته وه و، روونتر بيت بلتم: كه زيبا و هه موو نه و شتانه ي كه پتوه نديان به زيبا وه هيه، ده بى بو تو مردبى به شيوه يهك كه به هيج جوړيك نه توانن هيج كاتيك بينه نيو ژيانته وه.

له وان هيه قسه كانم تو يان نازار دابى، به لام ده بى نه و راستيه بزانى. له و رۆژه وه كه من هه ستم به پتوه نديى نيوان تو و زيبا كردوه، ته نانه ت رقم له وشه "زيبا" شه، جا نهك خوى بيته نيو ژيانمان. ئىستا تو كاتت هيه بير بكه يه وه، نه گهر مهرجه كه ي منت قبول كرد، هه ر رۆژيك كه بيت خۆش بيت، له گه ل دايك ت بو خواز بىنى بو مالى ئيمه وهرن ئيمه پتبه كاتتان به منته وه ده خه ينه سه ر چا و مان.

نه و جار ته ماشاى سه عاته كه ي كرد و گوتى: ((نيو سه عاتيش له كاتى ديارى كرا و تپه رى كردوه. ئىستا دهنگى نارازى بوونى بابه گه وره ده گاته گويمان!)).

روكسانا رۆزىشت و منى به دنيايهك بير و خه ياله وه ته نيا جپه يشت. دوو رۆژ دواتر پرؤفيسور له نه خۆشخانه بو ماله وه ده گه رايه وه.

پاش نيوه رۆى هه مان رۆژ له گه ل دايك م سه به ته گوئىكمان ناماده كرد و بو مالى پرؤفيسور رۆزىشتين. پيشتر بابه تى خواز بىنىيه كه م له گه ل دايكمدا باس كردبوو. له به ر نه وه، په له كردنى دايك م بو گه يشتن به مالى پرؤفيسور، جپه گه ي سه رسورمان نه بوو. هه ر كه زهنگى ده رگه مان ليدا، خودى روكسانا به رووگه شيه وه ده رگه ي لى كردينه وه، به خيره اتنى كردين و، به و پىنمايانه ي كه من به دايك م گوتبوون، دايك م زور به جوانى روكساناى له باوه شكرد و، ماچى كرد و، پىتى گوت: بوو كه جوانه كه م، هه روه ها له هه موو رسته كانى دوايشيدا هه ر له سه رده رپىنى وشه ي بوو كه به رده وام بوو؛ ورده كوڅينه كانى من هيج كارى گه ريه كيان له دايك م نه كرد بو شه وى واز له قسه شيرينه كانى بىنى. سه ره نجام پاش قسه و باسى جوړا و جوړ، دايك م بابه تى خواز بىنىيه كه ي هينايه گوړى و، به رازى بوونى پرؤفيسور و ئالوگوړ كردنى قسه پيشوه ختبه كان، نه و رۆژه هه موو شتيك به باشى كوتايى هات. برپار بوو له دانىشتنىكى ديكه دا له گه ل گه وره كان و خزمه نيكه كانى هه ر دوو لا، به رپتوه بچى و، پاشان رپوره سمى ماره كردن، ده ستيپىكات. له ناههنگى يه كه مدا هه موويان، جگه له په رويز و دايكى، به شدار بىان كرد. ئىستا هه موومان خه ريكى رپكخستنى ناههنگ و كرين و هاتوچوى تايهت به مه راسيمه كه بووين. به ناماده بوونى شيرين و سياهه ش و دايك م، هه موو شتيك به باشى به رپتوه ده چوو.

سه ره نجام رۆزى ماره كردن هات. به يانى زوو له خه وه ستم تا له كاتى خويدا كاره كان جبهه جى بكمه. بو كرىنى هه نديك قه له مى پيوست بو دهر وه چووم. كاتيك كه گه رامه وه، نامه يهك له لايه كى ده رگا كه سه رنجى بو لاي خوى رپكيشام. نامه كه م هه لگرتوه، له پشتى نامه كه نووسرابوو، ((ته نها به ده ستى جه نايى شه هريار ره فيعى بكرتبه وه))، بىنىنى نامه دله رپاوه يه كى له ده رووندا دروست كرد، به خيرا بى بو ماله وه و، پاشان بو ژوره كه م چووم و، نامه كه م كردوه، له نامه كه دا نووسرابوو:

﴿پۆژگارنىڭ گۈلنىكى تازە پىشكوتتو و سەرمەست لە جوانى و ناز بووم، كە لە باغى ژياندا، بى ھىچ كېشە و نىگەرانبىيەك پۆژگارم بە خۆشى بەسەر دەبرد. بايەكى بەھىزى فرىودەر بووى كە بە شىۋەى شەمالتىكى نارام لەسەرخۆ لاواندەمەو و دەنگى عىشق و خۆشەويستىت بە گۆيدا چىپاندم.﴾

سەدان جار بە عىشق و بەلېنت سوتىندت خوارد ئەگەر لەگەن تۆدا ھاورايم، ئاگاداريم دەكەى و دەمپارىزى. چونكە دەستم لە ھەموو خۆشەيىيەكام ھەلگرت، تا لەگەن تۆدا ھاورايم، تۆش گەوھەرى داوین پاكىت بردم و، لە كاتىكدا كە دلىكى شكاو لە سىنەدا و كۆرپەلەيەكت لە سكمدا بە ديارى بۆ بەجى ھىشتىبووم، لە بىبابانى تەنيايى و داخدا بەرەلات كردم، منىش ھەردوو كىيانم بە ئەمانەت بۆ تۆ پاراست.

ھىچ گلەيىيەكم لە تۆ نىيە؛ چونكە تۆ ھەموو شتىكت بە من گوت و پىسى و ناشىرىنىيەكانى دەروونت نىشانى مندا، بەلام من فرىوى قسە سەرزارەكىيەكانى تۆم خوارد و، ئەو بەلېنەى كە بە پەروردگارم دابوو، شكاندم. بەلام كە ئىستا دەستى مەرگ چىنگى لە كىيانم گىر كىردوو، زۆر رازىيى و دلخۆشم؛ چونكە لەبەر خاترى ئەو پەيمانەى كە بە پەروردگارم داو، وازم لە ھەموو شتىك ھىناو و دژوارىيى و زەھمەت، لەكەدار بوون بە ھۆى زمانى خەلكەو و دل شكانەكام بە كىيان كرىو و لاشەم و دەستەكام جارىكى دى تىكەل بە تاوان نەكردۆتەو.

ئىستا كە ئەم نامەيەت بۆ دەنووسم، بۆ ئەو نىيە كە يادگارى و بەلېنەكان نوئى بىنەو؛ بەلكو بۆ گەرانبەوھى نامانەتىيەكەيە، كە لە داوئىندا بە جىتھىشت. تا كۆتايى ھەناسەى چركەكانى ژيانم لە تەنىشتى بووم و كىيانى خۆم بۆ بەخت كرد. ئىستا لە مۆمى ژيانم جگە لە چەند دلۆپەيەك چىدى نەماو، كە ئەوانىش پرويان لە دامرکانەويە. لە تۆدا ھىچ پىاوەتىيەكم نەبىنى. بەلام ئومىدەوارم ھەستى باركايەتت ھەبى تاكو كچەكەت لە لاي خۆت لە شەپۆلى ناپىاوەتى و ناپىاوەتىيەكان پىارىزى. بۆ ئەوھى ئەويش پۆژگارنىكى وەك دايكى نەبى﴾.

((كەسپك كە پۇڭزىك زىيا بوو))

ھەر كە نامەكەم خۇيىندە، جلم دەبەر كرد و بەرەو ئەو ناونىشانەى كە لە پىشتى نامەكە نووسرايو، چووم. بە تەواوى گىيائەم ھەستەم بە شەرمەزارىي دەكرد. نازايەتتەيەكى لەم شىۋەيەم لە زىيادا باوەر نەدەكرد. لەگەل خۆمدا بىرپارمدا رابردو بۆ زىيا قەرەبوو بىكەمەو، بە ھەر شىۋەيەك بىت رازى بىكەم و لە ھىچ كارتىكىشدا كە ماىەى خۇشى نەو، كەم و كورتى نەكەم. كاتىك كە گەيشتمە مالەكە، پىرە ژنىكى پەك كەوتە و بەسالداچو دەركاى لى كەردمەو، پىم گوت بۆ بىنىنى زىيا ھاتووم. پىرە ژنەكەش، ژوورىكى نھۆمى سەرەو نىشانى مندا. كاتىك كە لە قالدەمەكان دەچومە سەرى، بە نارامى گوتى: ((ناخىرى ھاتى، بەلام درەنگ ھاتى!)).

بە قسەكەى ئەو ھەستىكى خراپەم لە لا دروستبوو. لەسەر خۆ لە دەركامدا، بەلام ھىچ كەس وەلامى نەدايەو. بە شلەژاويەو دەركاكەم كەردەو لە تارىكايى ژوورەكە، لاشەيەكى بى گىيائەم بىنى كە بە نارامى لە سەر جىگە درىژ بوو. بۆ لاي چووم و لە تەنىشت قەرەوئەكە چۆكم دادا. پەيكەرىكم لە ئىسكان بىنى، كە وا دەھاتە بەرچاۋ پىستەكەيان لى كەردىتتەو، پەراسوۋەكانى بە جوانى دىار بوون، سەيرى رۇخسارىم كرد؛ رۇخسارە خې و جوانەكەى دەنگوت رايانكىشاۋە و ئىسكى رومەتەكانى بە تەواۋەتى لە دەروە بوون و بازەيەكى سووربوو و دەوران دەورى چاۋەكانى گرتبوو. لىوەكانى كە ھەموو كاتىك وەك گەوھەر و ياقوت سوور بوون، ئىستا ھەر وەك بىبانىكى وشك سىپى بوون و، وازيان لە خواردن ھىنابو. سەيرى دەستە نەرم و جوانەكانىم كرد، بىنى جۇراوجۇر لە رووى پەنجەكانى دىار بوون. پەنجەگەلىك كە جاران وا دەھاتنە بەرچاۋ، كە جگە لە بەركەوتنى پەلكى گول، ھىچ كارتىكى تريان نەكردى.

نارام و ئاسوۋە دەھاتە بەرچاۋ، سەرم بە ھىۋاشى خستە سەر سىنگى و بە ھەموو گىيائەم نارەزووم دەكرد كە دەنگى لىدانەكانى دلى بىستەم، بەلام چاۋەروانى سوودىكى نەبوو. دلى چەند سەعاتىك لەمەو پىش پشوى دابوو، ئىدى جىگەيەكى بۆ شكاندن بە جىنەھىشتبوو.

چەند ھەنگارتىك بۆ داۋە گەرامەو، سەيرم كرد ئەو پەيكەرە ئىسكانە وشك و بى گىيائە، زىيائە من بوو. زىيائەكە رۇڭگارتىك جوانترىن كەسى نىو جوانانى دنيا بوو، بە ناز و عىشۋەكەى باران بوو، بە نەرم وە نىبىيەكەى شەنە باى شەمالى بەھار، كە ئىستا درندەيەكى وەك من ئەوى گەياندۆتە ئەم رۇژە و كرمى غرور و خۇ بەگەرە زانين و خۇپەستى من رەگى سوورى ژيانى ئەوى وشك كەردبوو، خۆم بە شىۋەى نازەلىكى درندە و ترسناك دەبىنى، كە بە پارچە پارچە كەردنى لاشە و گىيائى ئەويندارەكەم ژىابووم.

سەراپاى گىيائەم بوو بە ھاوار؛ ھاوار و ھاوار. ھاوارم دەكرد و پىچەم دەخوارد. بە چ شىۋەيەك من ئەم گولە ياسەمىنە پاك و بۇغۇشەم پەپەرە كەردبوو! ئەوئەندەم نالاندبوو كە لە ھۆش خۆم چووبووم. كاتىك چاۋەكەم كەردنەو ھەمان پىرە ژن لە بەرانبەرم بوو كە كچۆلەيەكى جوانى لە سەر ئەژنۇكانى دانابوو، دەيلاۋاندەو. ئەو كچە چەندە جوان بوو! ھەرەك زىيائە من! بەبى رۇخسەت دەستەكەم بۆ لاي درىژ كردن و باۋەشم بۆ كەردەو، بەلام ئەو مندالە لە نىكبونەوئەى من خۆى لادا. مافى خۆى بوو كە لە من نىك نەكەوتتەو؛ چونكە من ھەرەك گورگىك بووم ھەتا بەزەيىم بە گولە پاكە جوانەكانى بەھارىشدا نەدەھاتەو. دەستەكەم لە سەر رۇخسارم دانا و زۆر گىيائە بە دەنگى پىرە ژن ھاتمەو ھۆش خۆم كە بە نارامى دىگوت: زىيا ناۋى ناۋە جۇرا، ھەر بە راستىش جۇرايە. فرىشتەى چاۋ رەشى بەھەشتى، ھەر دلرەقىيەكت لە بەرانبەر زىيادا كەردى، رۇيشت، لە جىياتى ئەو ئاگات لە جۇرابى و خۇشت بوئ! ئەمە تەنھا دواكارى زىيا بوو، كە لە تۆى دەويست.

جاریکی دیکه دهسته کاتم بۆ لای حۆرا دریت کرد. ته مجاره حۆرا له باوه شدا نارامی گرت، زۆر به هیز له نامیزم گرت و دهستم به سه ریدهینا و دلّم دایه وه. پیره ژن جاریکی دیکه ناگاداری کردمه وه و گوتی: ((دهته وئ بزانی کاتیک زیبات به جیهتشت، چی به سه ر هات؟)). به سه ر راوه شانندن وه لّامی ((به لّی)) م دایه وه و، ئه ویش به هیواشی دهستی به گێرانه وهی به سه رهاتی زیبا کرد:

چه ندین جار له قیلاکه ی خۆیان ه وه، له باکور، ته له فۆنی بۆ مالتان کردبوو، تا هه والی گه رانه وه یانت به خۆش حالیه وه پئی بلّی، به لّام که س وه لّامی ته له فۆنی نه دا بۆ وه. دلته نگگی و دلّه کوتی ئامانی لی هه لگرتبوو، نیگه رانی تو و دایکت بوو که نه کا کیشه یه کتان بۆ دروست بی. کاتیک بۆ ماله وه گه رابونه وه و چاوی به خانوه روخواه که ی ئیوه که وتبوو، له هۆش خۆی چوو بوو. وایزانی بوو که ئیوه له ژیر دار و به ردی خانوه که دا ماون. (پیره ژن به ده برینی ئه م رسته یه پیکه نینیکی گالته نامیزی کرد و نیگایه کی خه فه تاوی له من کرد.) دوو رۆژی پیچوو، تا حالّی زیبا باشتر بوو. کاتیک توانی به رتگه دا پروات، به نه یینی که که س پئی نه زانی هۆی ویرانبوونی خانوه که ی ئیوه له شو فیره که ی خۆیان پرسیبوو، شو فیره که گوتبووی خانوه که یان فرۆشتوره و بۆ ناوچه یه کی دیکه رۆیشتون، ته نانه ت خوا حافیزیشیان له که س نه کردوه و، ناویشانیان نه دا وه ته که س. ئه و کاته زیبا تینگه یشت که چ به لایه کی به سه ر هاتوه و، ئه و نه جیبزاده نازایه ی که پرۆیا گه نده ی پاراستن و ئاگالی بوونی ئه وی ده کرد و ده یگوت تا ئاخیری ته مه ن ئاگام لیّت ده بیّت، هه ر وه ک دزیکی فریوده ر، مه یدانه که ی چۆل کردوه و رۆیشتوه!. ئیستا زیبا مابۆ وه و مندالی بی باوک له زگیدا و ئابروو و شه ره فی له نه مان و چووندا.

دوو رۆژ دواتر دایکت ته له فۆنی بۆ مالتی ئه وان کردبوو، گوتبووی ئه گه ر له ماله وه بن پاش نیوه رۆ بۆ سه ردانتان دیم. ئه م هه والّه زیبای غه رقی شادی و پیکه نین کردبوو. کاتیک دایکت چوو بوو بۆ لای ئه وی. زیبا خۆی له هه موو کاتیک جوانتر و رازا وه تر کردبوو له هه موو چرکه یه کدا چاوه پروانی بیستنی وشه یه ک بوو له مه ر خوازیینی. به لّام ئه وان له بابته هه موو به لایه ک، جگه له بابته ی شوو کردن قسه یان ده کرد. زیبا بۆ ئه مه ی که سه ره باسیک بکاته وه، گوتی: ((به راستی خام ره فیعی، کاک ره فیعی نیازی ژنه یینانی نییه؟ یه کیک له هاو پیکانی من کچیکی زۆر باشه. من هه ر کاتیک ده بیسنم بیری لی ده که مه وه به راستی بۆ کاک ره فیعی گونجا وه.)) دایکیشت له وه لّامدا گوتبووی: ((به خوا من له خودا داواکارم شه هریار زووتر ژنیینی. به لّام باشه، ئه و سه ره تا ده یه ویت خویندن ته واو بکات. شه هریار ده لّی ده کړی هه موو کاتیک ژنیینی. به لّام خویندن هه موو کاتیک ناکړی، ئاخه ئه م هه فته یه ش له لایه ن زانکۆ وه بۆ خویندن دوکتۆرا بۆ ئه مریکا به ری ده کړیت. جومه عه کاتی رۆیشتنیه تی، له بهر ئه وه هه موو خزمان و هاو پیاغان ده عه ت کردوه. تکایه ئیوه ش وه رن. من و شه هریار زۆر خۆش حالّ ده بین. هه لّبه ت شه هریار ئاگای لی نییه که من بۆ ئیره هاتووم، ئه گه ر زانیبای بی شک خۆشی ده هات بۆ ئه وه ی ئیوه ده عه ت بکات. بیگومان ئه هه نگیکی بچوو که.

له و کاته وه زیبا هیچ شتیکی نه ده بیست؛ وه ک پارچه سه هۆلیکی لیته اتبوو و، هینده ی نه مابوو له هۆش بچن. زۆر هه ولی دا تا دان به خۆیدا بگریت. دایکت له کاتی گه رانه وه یدا ناویشان و ژماره ته له فۆنی خانوه تازه که تانی پیدابوون، زیباش ئه و زانیاریانه ی له می شکیدا چاپ کردبوو. زیبا ده یگوت: ئه و رۆژه یه ک پارچه ئاگر بووم و له م هه موو نایابویه ی شه هریار زۆر تووره بووم، خویتم به جۆش هاتبوو. قسه عاشقانه کانیم ده که وتنه وه بیر چهنده به گالته چاریی ده هاتنه پیش چاوم. چهنده به ئسانی فریوی ئه وم خواردبوو و، چهنده به ئسانی شه هریار هه موو قسه کانی پشت گوی خستبوون و فه رامۆشی کردبوون.

پرېارمدا به هر شپږه يهك بېټ بۆ بينينى بچم و، پېشى پېنگرم كه نه پوات. هه نديك جار له دلې خۇمدا ده مگوت: ((ته وه نده به سه ريدا هاوار ده كم تا بېته وه هۆش خۆى و هه موو نه و قسه و به لېنانه ي كه دابوونى به بېرى بېنمه وه)).

هه نديك جاريش ده مگوت: ((ته وه نده له به رى ده پارېنمه وه و ده نوزېمه وه، به لكو دلې به حالْم بسوتې)).

بۆ به يانې رۆژى دواتر زيبا به بيانوى بينينى يه كيك له هاوړپېكانى كه له و گه رده كى مالى ئيوه لېبوو، ده ژيا، له گه ل شؤفېره كه يان له مال هاته ده، پاش نه وه ماويه كه له سه ردانه كه تېپه رې، زيبا زووتر له و كاته ي كه به شؤفېره كه ي گوتبو خواحافيزى له هاوړپېكه ي كړدبو و، به په له بۆ لاي خانوه كه ي ئيوه هاتبو. چنه م تريك له پيش خانوه كه تان توى له گه ل چنه هاوړپېه كتان ديتبو كه به رز به رز قسه ت ده كړد و پېده كه نى. زيبا له پشت دره ختيك راوه ستابوو و ته ماشاى ده كړدى. ده يگوت ده مه ويست بۆ لاي بچم و زۆر به هېز له روخسارى بدهم. نه و منى خستبووه نېو ئاگرېك كه خۆى نه و ئاگره ي هه لايساندبوو و ئېستا به خه يالېكى ئاسووده له گه ل دؤسته كانى پېده كه نى. به بې نه وه ي ته نانه ت چركه يه كيش بېر له بارودخى من و بنه مال ه كم بكا ته وه.

به لام سه يرم كړد جگه له ئابروو چوون هېچ سوو دېكى نېيه، نه و هه موو كارېكى كړدبو، دلنېابووم نه ده هاته ژېر بار هه روه ها نه م كاره شى جگه له خه م و خه فه ت، هېچ شتيكى به ديارى بۆ من پې نه بوو. به نارامى سه رم شؤر كړد و له كاتيكا كه لافاوى فرميسك به ته واو ه تى روخسارى منى ته پركړدبو، مى لى رېگه م گرت و له به رانبه ر مالى هاوړپېه كم چاوه روانى كاك په زاي شؤفېر بووم. ماويه كه ي زۆر تېپه رې كه شؤفېره كه هات.

ئيتر له وه به دواوه، رۆژ و شه و كار و پېشه ي بوو بوو به گريان و ئاخ هه لكي شان بۆ رابردوى نه گه راوه و، لالانه وه و پارانه وه له به ر ده رگاي خوداوه نده بۆ نه وه ي يارمه تى بدات و گرېبى كيشه كانى بۆ بكا ته وه. رۆژ له دواى رۆژ زه ردت و كزتر ده بوو.

دايك و باوكيشى به رده وام زيبايان بۆ لاي دوكتورى جوړاوجۆر ده برد. به لام ده رمانى نه و دوكتوران ه هېچ كار يگه ريبه كى بۆ چاكبوونه وه ي زيبا نه بوو، دوكتوره كان له و پر واپه دا بوون كه زيبا تووشى خه موكى و خه م باريبه كى به هېز بووه. به كورتى زيبا بۆ پاراستنى ئابرووى بنه مال ه كه ي پر ياريدا مان به جې بېلې. رۆژيك هه موو پار ه و هه موو پارچه زېره كانى خۆى هه لگرت و، به بيانوى شت كرين له گه ل دايكى بۆ بازارېكى قه ره بالغ چوون، كاتيكا دايكى هۆشى له و نه مابوو، زيبا تاكسيه كى گرت و بۆ باشوورى شار و فه قيرترين ناوچه ي شار هات. ئيتر ته نيا په ناي بۆ خودا بردبوو و به رده وام داواى يارمه تى له خوا ده كړد. هه رچنه له باشوورى شار نزيكتر ده بووه، هه موو شتيك له به ر چاوى سه يرتر ده هاته پيش چاوى. شه قامه كان، خانوه كان و هه موو شته كان زۆر جياواز بوون له و شتانه ي كه نه و تا نه و كاته بينيبوونى. له كو تايدا تاكسيه كه له پيش نووسينگه يه كى بچووكى كرين و فرؤشتنى ملك و مال راوه ستا، كه له سه ر شووشه ي جاخانه كه ي به شپوه يه كى بچووك و كال نووسرا بوو ((جېگه ي خؤشه ختى)) زيبا له تاكسيه كه دابه زى و، به دل ه راوكې بۆ ژوورى نووسينگه كه چوو. پياوېكى به سالداچوو، كولاوېكى خوربى له سه ر بوو له گه ل سمي ل و ريشيكي كورت كه كه ميك قه له و ده هاته به رچاو، له پشت مي تريك دانيشتبوو و، چنه نه فه ريك كه يه كيكيان ژنيكى سه رپؤش په نگا وره ننگ بوو، له به رانبه ر پياوه كه دانيشتبوون و سه رگه رمى گوئگرتن له قسه ي پياوه كه بوون. ماويه كه دواتر خاوه نى نووسينگه كه چاوى به زيبا كه وت، له كاتيكا به سه رسورمانه وه سه يرى ده كړد، به زمانى توركى پېى گوت: ((سلاو خانم)) فه رمانيتك هه يه، له خزمه تدام! به م قسه يه سه رنجى هه موو ناماده بووان بۆ لاي زيبا راكيشرا. زيبا ده سته وه ستان گوتى:

- سلاو، بيووره ژوورېكم ده ويست.
- بۆ خۆته.
- به لې.
- سه لتى؟

- بەلئى.

- خاوەنى نووسىنگە كە بە سەرسورماويىهە سەيرى سەراپاى زىباى كرد و هەلئى سەنگاند و گوتى:

ناخر بە چ شىۋەيهەك پىت بلېم خانم، ئەو خانمانەى كە بە تەنيان زۆر بە زەحمەت ژورويان بە كرى ددەئى، تىدەگەى كە...!!

- بەلئى، بەلئى، هەلئەت من شوم نىيە، بەلام بە تەنيانم. باوك و داىكىشم دواتر دىن. من لە پىش ئەواندا هاتم، بۆ ئەوئى ژورويك بە كرى بگرم.

پياوھە كە دەستى بە ريشيدا هينا و گوتى:

- بەخوا پىم سەيرە، داىك و باوكت چۆن رىنگەيان داوھ كە كچىكى گەنج بە دواى خانودا بگەرى، و، خۇشيان لە مائەوھە دابنىشن؟!

زىبا شىۋابوو. هەر درۆيهەكى دەيكرد، پىي دەبەسترايهەو، و، ناچار دەبوو كە درۆى دىكەش بكات. لەگەل ئەوھشدا كە لە درۆ بىزار بوو، لە دلئى خۇشيدا بەلئىنى بە خۆى داوو كە درۆ نەكات. بەلام چارهيهەكى ترى جگە لە درۆ كردن نەبوو. پروى لە كاىراى خاوەن نووسىنگە كرد و گوتى:

- باوكم زۆر نەخۇشە، داىكىشم لە لاي ئەو ماوھتەوھ بۆ ئەوئى ئاگاي لى پىت. لەبەر ئەمە من بە تەنيا هاتووم. خاوەن نووسىنگە كە لەگەل ئەوئى كە بە تەواوى لە درۆكانى زىبا تىگەيشتبوو((استغفرالله)) ى كرد و پروى لە زىبا كرد و گوتى: ئىستا ژورويكى چۆنت دەوئى؟ بەم شكلى و شىۋەيهەى كە لە تۆيدا دەبينم باوھپناكەم ژورويكمان هەبى كە بە كەلكى تۆ پىت.

- جىگەكەى گرنگ نىيە. تەنھا دەمەوئىت مەزفگەلئىكى بەئيمان و دلئيا و باش لەوئىدا بژين و كرىبەكەشى چەند بى، بۆ من گرنگ نىيە.

خاوەنى نووسىنگە كە گوتى: جىگەيهەكم پى شك دىت، بەلام دلئيا نىم كە رازى دەبى يان نا. پىرە ژئىكى بە تەنيا و ئيماندا ر و نوئىزكەرە. ژئىكى باشە، بەلام زۆر بە

زەحمەت ژور بە كرى دەدات. هەلئەت جىگەيهەكى زۆر باش نىيە. يەئنى جىگەيهەكى

بچوك و تاريك و تەسكە، دەتەوئىت؟

- بەلئى، ئەگەر دەكرى با بچين بىينين.

زىبا لەگەل كاىراى نووسىنگە هاتنە دەرگاي ئەم خانووه. كاتىك دەرگام كردهوھ خاوەنى نووسىنگە كە سەلامى كرد و، ئاماژەى بۆ زىبا كرد و، گوتى: ((ئەم خاتوونە هاتووه بۆ ئەوئى ژوروكەت بىينى.

كاتىك سەيرى سەر و سىمام كرد، زانيم بۆ ئەم جىگايانە ناگوئى. واتا جىگەى ئەو لە باشوورى شار نىيە، بە ناچارىي هاتتۆتە ئىرە. بىرىكى خراب بە مىشكەدا هات. بە ساردىيەوھ گوتم:

- بە تەنيايە، كەسئىك لەگەل ئەو نايينم؟

- نەخىر، باوك و داىكىشى دواتر دىن. باوكى نەخۇشە. داىكىشى چاودىرى باوكى دەكات.

- هەموويان سەرەتا وا دەلئىن، بەلام دوايى پروون دەبىتتەوھ كە كەس و كارىكيان نىيە و لە مائەوھە رايان كردهوھ. نەخىر كاكە گيان من ژور بە مەزفقى لەم شىۋەيهە نادەم.

كاكى خاوەن نووسىنگە بە شىۋازئىكى لايەنگرانە گوتى:

- گولاب خانم خانوويكى دەوئى كە مەزفقى ئيماندار و نوئىزكەرى تىدابى، منىش ئىردەم نىشاندا. لە جىگەى كچى خۆتە. كچىكى باش دىتە بەرچاو.

لەم قسەيهەى خاوەن نووسىنگە لە جىگەى خۆم راپەريم و، دووبارە تەماشاي زىيام كرد. تەماشاي ئەو سەرپۆشەم كرد كە لەسەرى بوو، نىگايەكى راستگۆ و پاكى هەبوو، لەبەر ئەوھ گوتم: باشە، بەلام من لە ئىستاوھ دەمەوئىت ئاگادارى بكەمەوھ.

كە هاوئى و برادەر بۆيان نىيە بىنە ئىرە. هەرەها من برا و خال و مامىش ناناسم. لە ئىستاوھ پىمگوتى دوايى نەلئى بۆچى دەرت كردم؟!

زيباش به شيوازيكي پاك و بين گوناھانه گوتى: به سەر چاو پوره گولاب به لئنت پى دەدەم كه كهس سەردا ئام نه كات.

قسە كه بيم زۆر به دل بوو. هەميشە بېدەنگ و خەمبار بوو. هەر كاتيك كه سەيرم دەكرد چاوه كانى سوور بوو بونەوه و، روخساريشى به فرميسك تەر بوو بوو. هەر چەند پرسيارم لى دەكرد، هيچ شتيكى دەر بارەى ژيانى خۆى پى نەدە گوتم. بەلام من دلنيا بووم كه كچى بنەماله يه كى دەوله مەندە. له سەر و روخسار و هەلسوكه وتيدا ديار بوو. ئەم جينگه يه و ئەم ژيانە بۆ ئەو گران بوو. پوژيكيان دانيشتم و چيرۆكى ژيانى خۆم بۆ گيرايه وه، ئيستا بۆ تۆشى دەگيرمه وه. له وانه يه تۆ بلئى چۆن له پروت ديت رابردوى تالى خۆت بەم ناسانيه باس بكه يت؟ بەلام من به هەموو كهس دلئيم كه ريگه يه كى تاوانم گرت، بەلام سەرەنجام به فەرمانى خوا بۆ سەر ريگه ي راست گەرآمە وه. باسى دەكەم بۆ ئەوهى نامزگاريه ك بيت بۆ خەلكى ديكه!

دايكم له كاتى له دايكبوونى خوشكه كه مەرد و چلهى خوشكه كه مە نه چوو بوو كه ئەويش مەرد. مەردنى خوشكه كه مە به هۆى كارى باوكمه وه بوو. ئەو مندالە ده گريا، برسى بوو، نه فەريك به باوكمى گوتبوو تريك بدات بهو مندالە بۆ ئەوهى بېدەنگ بيت و به نارامى مچەويت. باوكيشم بى ويزدانى ناكا و برىكى زۆر تريك ده خواردى مندالە كه دەدات و دهيكورژيت. به كورتى دوو مانگ تىپه رى نه كرده بوو كه باوكم ژنى هينايه وه و چيرۆكى باوهژن ديسان دووباره بۆه. ۱۰ سالان بووم كه به شوويان دام، دايا ئام به كابرايه ك كه سى مندالى هه بوو و بچووكترين مندالى هاوتە مەنى من بوو. ههروه ها منيش مندال بووم. هيچ كارىكم نەدە زانى. بۆ ياريكردن له گەل مندالان دەچومه دەرئ. كاتيك ميترده كه م بۆ ماله وه ده گه رايه وه، ده ييني كه هيچ ناماده نييه، تا شل دەبوو لئى دەدام. سالتيك تينه په ريبوو كه له ماله كه ي رامكرد و، توشى لادانى سيكسى بووم و ۱۵ ساله بووم لهو ماله ش رامكرد كه كارى بى رهوشتى تيدا نه نجام ده درا. ئيت مانه دوو بوو بووم. چومه پيش دەرگاي مزگه وت و دانيشتم و گريام، له بهر خوا پارامه وه و داواى يارمه تيم لى كرد. شهو داهاتبوو ئيت

ورده ورده مزگه وت چۆل ده بوو و كهسى لى نه ما بوو هه موويان بۆ ماله كانيان چوو بونە وه كاتيك پياويكى به تەمەن له مزگه وته كه هاته دەرئ. سەر هتا چاويكى له من كرد و پوژيشت. بەلام پاشان وهك ئەوهى كه شتيكى له بير چووبى، بۆ لاي من هات و گوتى:

- كچم، بۆچى ليره دانيشتويى؟ مەگەر ناتەويت برۆيه وه مالى؟ ئيت شهو داهاتوو دەرست نييه كچيك بەم شهوه له سەر شه قام بيت.

گوتم: دانيشتوم تا خودا نيازم وهدى بيت!

زۆر له سەر خو گوتى: ئيستا ئەم شهو برۆوه ماله وه، به يانى وه ره وه پيوستيه كه ت وەر گره.

- نابى، ده بى هەر ئەو شهو نيازم وهدى بيت.

- ئيستا پيوستيه كه ت چيه؟ پيم بلئى له وانه يه به ندهى خواش بتوانى پيوستيه كه ت بۆ جيبه جى بكات.

سەرم هەلپرى و به گريانه وه گوتم: پيوستى من يه ك جينگه و په ناي ناسووده و ئەمينه؛ جينگه يه ك كه دين و ئيمان له سەر سهريان بيت، مرؤف بن. بېدەنگ بوو و بىرى ده كرده وه پاش بېدەنگيه كى كورت گوتى:

- ههسته كچم، له گەل من وه ره.

ئەو به نده يه ي خودا منى بۆ ماله كه ي خۆى برده وه و ههروه ك كچى خۆى چاوديرى ده كردم. تۆبه ي پى كردم و پاشان نوژ و دوعا كردنى فيركردم. فيرى خواپه رستى و پوژوو گرتنى كردم. به كورتى ژيانى پى به خشم. خۆم داوام لى كرد كه له خۆيم ماره بكات. چونكه ژنى نه بوو. چونكه مندالى نه دهبوو ژنه كه ي ته لاقى لى وەر گرتبوو و پوژيشتبوو. ههروه ها دوكانى كى بچوو كى ورده واله فرؤشيشى هه بوو. خوا لئى خۆش بيت مەرد. پياويكى زۆر باش بوو. پيش مەردنى دوكان و خانوه كه ي به ناوى من ه وه كرد و ئيستا من به كرپى دوكانه كه ده ژيم.

هه موو ئه و شتانه م دوور و دريژتر و پرونتر به زيباش گوتوه. پاشان شهوئيش به سه رهاتي خوئي بو من گيرايه وه. زور ناموژگاريم كرد كه بو لاي دايك و باوكي بچيته وه و هه موو شتيكيان بي بلئي. به لام رازي نه بوو. گوتي: ((دايك و باوكم بهرگه ي ئه م نابرووچونه ناگرن بيتشك منداله كه له نيو دهبه ن و، ده ستيان به خوئين سوور ده بي و توشي سزاي خوا دهن.)) نه ي دهويست دايك و باوكي له بهر خاتري ئه و ئه م تاوانه بكهن.

حه سوديم به و هه موو پاكيه ي ئه و ده هات. سه رم سوپ مابوو، كچييك به و هه موو باشي و تيگه يشتوويي و جوانيه وه و به م هه موو ئيمان و خواپه رستييه وه چوئن به قسه ي تو فريو ي خوارد بوو و هه لئه له تابوو. سه ره نجام فه رشيچنيم فير كرد. گوتم به و جوانيه ي كه هه يه تي، نابي زور بو كوئلان و بازار بچي، چونكه نازاري ده دن.

زور كه م بو دهر وه ده چوو. روژانه داده نيشت و فه رشي ده چني. بو نمونه له و فه رشانه ي كه ئه و چنيوني؛ ئيمامي عه لي(ع)، پينج كه سه نزيكه كاني نالوبه يتي بيخه مبه ر، ئايه تي؛ واين يكاد...، ئه مه ش ئاخرين كاريه تي كه هيشتا ته واه نه بووه. سه يري ئه و لايه م كرد كه ئه و ناماژه ي بو كرد. تابلويه كي بچوك بوو. خوئي كه له نيو تابلويه كه بوو، كه له نيوه راستيدا ناوي پروزي بيخه مبه ر(د.خ) ده بينرا و، له خوزه كه دوازه تيشك هاتبوونه ده ري كه به ناوي دوازه ئيمامه كه كوئايان ده هات نيوه نيوه ئه م تابلويه ش به ناوي ((الله)) پازنرابووه وه.

روژنيك به ياني زوو كاتييك له خه و هه ستا، به مني گوت خه ويكي خراپم بينيوه، ناوئيشاني مالي خوئاني دام تا برؤم له هه والي دايك و باوكي ئاگادارم. كاتييك گه يشتمه ئه وي سه ياره يه كي فرياكه وتني نه خو شخانه م بيني كه ده سه ته به ريكي نه خو شگواستنه وه يان تييدا جيگير كرد سوو و به خيرا يسي دوور كه وته وه. له دراوسيكانيام پرسى شتيكيان نه ده زاني روژيستم و به هيواشي له دهر گوانه كه م پرسى هه روه ها شه وئيش پاش پرسيار و وه لام يكي زور كاتييك تيگه يشت خه لكي ئه و گه رده كه نيم و رييواريكم، به هيواشي گوتي: ته نها كچه كه يان ماوه يه كه بزبووه. چه ند روژنيكيش پيش ئيستا پوليس لاشه ي ته واه سوواتاي ئه و كچه يان دو زيوه ته وه

و، نيشاني باوك و دايكيان داوه. باوكيشي له بهر زوريي ناره حه تي و په ژاره له جيگه ي خوئي جه لده لييدا و مرد. شه مرو دايكيشي خو كوژي كردوه و مردوه. پياويكي چل په نجا ساله غه م بارو دلته نگ له نيو باغه كه دا پياسه ي ده كرد. گوتم: ئه و پياوه كييه؟ گوتي: براي خاوه ن ماله بيچاره كه يه، نازانيت له ترسي نابروويان چ كاريك بكات، بريار وايه زور به زويي خانوه كه بهر زشي و بو خاريح پروات، به م شيويه منيش بي كار ده مينمه وه.

هاوار و ناله له دل هه ستا. نه مده زاني چوئن ئه م هه واله به زيبا بلئم. سه ره نجام به گريان بو ماله وه گه رامه وه و زور هه ولندا باسه كه له زيبا بشارمه وه. به لام پرسياره يه كه له دوا يه كه كاني زيبا جيگه يه كيان بو خو دهر باز كردن و روژيشت نه هيشته وه. له كوئاييدا زور به نارامي هه موو شتيكم به زيبا گوت، زيبا له بهر زوري ناره حه تي و غه م و دلته نگي، له هوش خوئي چوو. پاش ماوه يه كه هاته وه هوش خوئي، مات و بيده نگ بوو، هيج شتيكي نه ده گوت. بو به ياني زيبام بو سه ر گل كوئي دايك و باوكي برد. چه ند مه تريك له ولاتر زور به غه ريبي له سه ر قه بريكي دي ماينه وه و سه يري ئه و خه لكه مان ده كرد كه خه ريكي ناشتنى ته رمي داكي زيبا بوون. زيبا هه تا بو ئاخرين خواحافيزيش داكي خوئي نه ديت و، هيواش هيواش له ژير سه رپوشه كه ي فرمي سكي ده رشت، دانيشتن تا هه موو خه لكه كه روژيشتن. پاشان زيبا بو سه ر مه زاري داكي روژيشت و خوئي خسته سه ر قه بره كه و هه تا تواني گريا. له و روژه به دواوه كار و پيشه ي زيبا بوو بوو به نوئوژ كردن و قورئان خوئندن و، داواي له خوا ده كرد كه له دايك و باوكي خو ش بي.

هه ميشه ئاره زووم ده كرد كه خوژگه كچيكي وه ك زيبام هه بايه. له گه ل هه ر گريه كه كه له فه رشي ده دا ناوي خواي ده هينا و راز و نياز له گه ل په روه ردگار ده كرد. به كورتي كاتي له دايكبوني كوړه كه ي سكي نزيك بوو. به لام زووتر له كاتي خوئي زيبام بو نه خو شخانه برد. هه موو سه يري ئيمه يان ده كرد. زيبا به و نه خو شيه وه و منيش به م پيرييه وه كه خوئ ده بيني.

په رستارېك زيبای پشكنی و بۆ لای من هات. گوتی: تۆ چی ئەم خانمە؟

- گوتم: ((دايكي ئەوم)). بە شېوازېكي بۆ متمانە سەیری منی کرد و، لە کاتێکدا کە شتێکی دەنووسی، گوتی: دەبێ مێردە کەمی بێت و ئەم کاغەزە ئیمزایکات. چونکە وەزعی زۆر دژوارە. زۆر بێهێزە، لەوانە یە پێویستی بە نەشتەرگەری هەبێت.

گوتم: ((ناخر مێردە کەمی لێرە نییە)).

- لە کوێیە؟

- بۆ سەفەر چوو.

- باشە خۆ باوکی هەیه با ئەو بێت.

- نەخێر، ئەویش بە رەحمەتی خوا چوو.

په رستاره که توورپه بوو و به قهه گوتی: ((برا، خال، هیچ کەسی نییە. هەموو بە رەحمەتی خوا رۆشتوون؟)) بە پارانە و دە گوتم: ناکرێ من ئیمزای بکەم. هەلبەت خۆیندە واریم نییە، بەلام دەتوانم پەنجە مۆر بکەم. بە توورەییەوه کاغەزە کە هەلگرت و گوتی: ((نەخێر، نابێ، بێبە بۆ نەخۆشخانە یەکی دیکە، لێرە لەم جوۆرە مندالانە ناهێننە دنیاوه)).

خواخوام بوو زيبا گوتی لەم قسانە نەبێت، کاتێک سەیری پشتەووم کرد، بێنیم کە زيبا لە دوامەوه راوەستارە و، هەولێدەدات دلۆپە فرمیسکەکانی لە من بشارتێتەوه.

په رستاره که بۆ لای په رستارېكي دیکه چوو و هیواش، هیواش قسە لە گەل دەکرد و ئیمە نیشانی ئەو دەدا. وردە وردە تانەیان لێدەداین. یە کێک دەگوت: خەجالەت ناکیشی بۆ نەخۆشخانە هاتووە تا مندالە بیژوووە کەمی بەهێنیتە دنیاوه!. یە کێکی دیکە دەگوت: ئیستا ئەم مندالە بیژوووە چ لێ دەکە؟! دتەوێت خراپکارێکی وەک خۆت پێشکەشی کۆمەڵ بکەیت؟!

یە کێکی دیکەش دەگوت: ((سەیری پیرە ژن کەن بەو مووه سپیانەوه داناوەشی دەستی ئەم ژنە گرتوو و، بۆ ئێرە هیناوه! بە چاو و پروویەکی قایمیشەوه دەلی کچی خۆمە!)).

زيبا نارام و بیدەنگ لە بەر زۆری دەرد و نازار دەگریا، بەلام ئەو دەردە، دەردی برینی زمانی خەلک بوو کە وەک خەنجەرێک رووحی کردبوو بە نیشانە. ژنیکی زەبستان بۆ لای زيبا هات و، بە دەست زۆر بەهێز لە سینگی زيبایدا و گوتی: ((ئیستا تاوانبار بووی و دەگریه؟! نازانی مانگا بەدزیی کەل دەگرێ، بەلام بە ناشکرایی دەزێ، خێرا بگەرێتو بە ئەو جێگە یە کە لێیەوه هاتووی!)).

نەفەرێک کە وێژدانی لەوێ کانی دیکە زیاتر بوو، دلێ بە حالی زيبا سووتابوو، پرووی لە هەمووان کرد و گوتی: ((بەسە ئیدی گوناھە! ئیستا کارێکە روویداوه. نازاری مەدەن. ئەگەر ژنیکی خراپ بایە نەیدەهێشت تا ئیستا مندالە کەمێتی. هەر لە سەرەتاوه لەناوی دەبرد)).

هەر ئەو ژنە کە بە دەست لە سینگی زيبای دابوو، بۆ لای ئەو ژنە چوو و گوتی: ((یەعنی چی، کارێکە روویداوه؟! ئەوێندە لۆمە دەکەم هەتا لاشە ناموێارە و پیسی خۆی و مندالە کەمی لێرە لابات و پروات. بێشک ئەگەر ئەو لێرە نەپرات، ئیمە لێرە دەپۆین. من ناشمەوێت مندالی من لە جێگە یە کە لەدایک بێت، کە مندالی ئەو ژنە لێ دێتە دنیاوه!)).

زيبا هەر بەو شێوێهە کە نارام نارام دەگریا سەری ئەوی کرد و لە نەخۆشخانە چوو دەری. بە دوایدا پامکرد و هەرچەندی لێی پارامەوه نەگەراییەوه. گوتی: ((با برۆینەوه مالتی)) گوتم: بۆ نەخۆشخانە یەکی دیکە دەچین. بەلام ئەو پرازی نەبوو. تەکسیبە کمان گرت و بۆ مالتەوه هاتینەوه. دەردە کەمی زيبا بەهێزتر بوو. دراوسیێبە کەم بەبیر کەوتەوه کە پێشتر مامانی دەکرد.

بۆ لای چووم و بە تکا و پارانەوه هینام، کاتێک زيبای بینی منی بۆ دەرەوهی ژوورە کە برد و پرسى: ئەم کچە کێیە؟.

گوتم: یە کێک لە ناسیاوێ کائە.

- خۆ تۆ پێشتر خزم و ناسیاوت نەبوو. راستییە کەمی بلێ ئەمە کێیە؟

دانیشتم و به سه رهاته کهم زور به کورتی بۆ گپرایهوه کاتییک سه یرم کرد پیلاره کانی ده بهر کردووه و ده یه ویت بروات. به دوایدا غارمدا و گو شه ی سه رپۆشه که یم گرت و له بهری پارامه وه که بگه رپۆشه وه. به لām شه و رازی نه ده بوو و، ده یگوت یارمه تی شه جو ره ژنانه بۆ مندالبوون، ناده م.

سه ره نجام شه و نده پارامه وه و تکام لی کرد، رازی بوو. بۆ لای زیبا گه راپنه وه. ماوه یه ک تیپه ری، زیبا له بهر زوری نازار بی هۆش بوو. باریکی زور خراپ بوو. چه ند سه عاتییک تیپه ربوو، به لām زیبا به هۆش نه ده هاته وه. له یه ک چه ردا که سه یرم کرد ژنی دراوسی دیار نه ماوه. به دوایدا رۆیشتم و بینیم ده یه ویت پیلاره کانی ده بهر بکات بۆ شه و ی بروات. به پارانه وه و نوزانه وه پیمگوت ده ته وئ بۆ کو ی برۆی؟. زیبا خه ریکه ده مرئ. توخوا به ته نیا به جیی مه هیله، من خۆ مامانی نازام. نازام ده بی چ کاریک بکه م!

هه ر به و شیوه یه ی که ده یویست پیلاره کانی ده بهر بکات، سه ری بلند کرد و گوتی:
- گولاب خانم، راستییه که ت پئ ده لیم. سوودی نییه زیبا خه ریکه ده مریت، هه م خۆی هه م منداله که ی. ده بوو بۆ نه خۆشخانه ت بر دبا، من نامه وئ خوینی بکه ویتته شه ستۆی من. ده ستیم گرت، به لām ده سه ته کانی له ده ستم هیئایه ده ر، خۆم خسته سه ر پییه کانی و به ده ست پییه کانیم له باوه ش گرت و ده ستم به گریان کرد، گوتم: ((به خوا نایه لم برۆی. نه گه ر برۆی زیبا ده مریت، توگیانی شه و که سه ی که خۆشته وئ به ته نیا به جیمان مه هیله. زیبا تازه ۱۹ سالیه تی. گه نجه. بی په نایه. غه ریبه. هه تیوه. به ته نیا جیی مه هیله. به گیانی منداله کانت سویندت ده ده م به ته نیا جیی مه هیله!)).

نازنام هیزی ده سه کانم ریگه ی له رۆیشتنی گرت، یان گریانه زوره که ی من. له کو تاییدا وه ک شه و ی که بلینی دلئ به زیبا سووتابن، گوتی:

- نه گه ر مرد، تو خوینه که ی له شه ستۆ ده گری؟

گوتم: به لی، له شه ستۆی ده گرم. ته نها تو مه رۆ و یارمه تی بده. له دایکبوونی منداله که ی زیبا تا به یانی رۆزی داهاتوو درێژه ی کیشا و، پاشان منداله که له دایک

بوو. زیبا و منداله که ی سه لامه ت بوون. به لām هه یچ توانایه ک له له شی زیبا دا نه ما بوو. له منی پرسی منداله که کوره یان کیچ؟ گوتم کچه، کچیکی زور جوانی وه کو خۆت.

گوتی: ناوی ده نیم خۆرا، واته فریشته ی رووسی و چاره شی به هه شت، ده مه ویت وه ک فریشته ی ناسمانی هه میشه پاک و خواناس بیت.

ده می نیوه رۆ حالئ زیبا که میک باشتر ببوو. منداله که م خسته باوه شی، شه ویش ماچی کرد و، که میک ده سستی پیدا هیئا. پاشان ناماژه ی بۆ جانتا که ی کرد و داوای لی کردم که بۆی به م. جانتا که ی لی وه رگرتم و دوو گواره ی زییری زور جوان، که نقیمی سه وزیان تیدا بوو، له جانتا که ی ده ره یئا و دایه ده سستی من و گوتی:

- پوره گولاب، شه زیه ت بکیشه شه م گو ارانه بده به و خانم ی که مامانی زیبا بوو.

گواره کانم به ده سه وه گرتن و سه یرم کردن. گوتم: زیبا گیان شه مانه زور جوانن لی گه ری با بۆ خۆت بن. یان بۆ کچه که تیان هه لگره. من خۆم خه لاتی ((لوعیا خانم)) ده که م، به لām زیبا به تکا و پارانه وه داوای له من کرد که هه رده بی گواره کان به ی و بیده ی به لوعیا خانم.

له گه ل شه و ه شدا له دل شه و شه م کاره م پئ خۆش نه بوو، به لām به قسه م کرد و سه رپۆشه که م له سه رنا و بۆ بهر ده رگای مائی لوعیا خانم چووم. کاتییک ده رگای کرده وه ده رباره ی شه و چاکه یه ی که دوینی کردبووی سوپاسم کرد و جانتسای گواره کانم دایه و گوتم زیبا شه وانه ی بۆ تو ناردوو بۆ شه و ی سوپاس و ده سه خۆشیت لی بکات. زور به هیواشی جانتا که ی کرده وه و له کاتییکدا که به ماتی و سه ره گه ردانی سه یری گواره کانی ده کرد. به یه ک ده ست زور به هیز چاپۆکی به سه ری خۆیدا کیشا، سه یری روخساریم کرد بینیم به پانایی کولمه کانی فرمیسک ده رپۆژی. هه ر به و شیوه یه ی که پشتی به ده رگاوه دابوو هیواش هیواش دانیشت.

حاله که ی به لاهمه وه زور نامۆ بوو. شانم کانیم راته کاند و گوتم چی بووه ((لوعیا خانم)) چیت به سه ر هاتوو؟. له کاتییکدا که زور به خو ر ده گریا به پارانه وه گوتی:

پورره گولاب، توخوا پييم بلئي زيبا كييه؟ كچي كييه؟ له كاتيكد ا كه له سهرسورماندا دههم كرابوه وه، گوتم: ((پيشتر خو هه موو شتيك پي گوتبوي. نيستا پيم بلئي چي بووه بوچي واده كه ي؟!))

له كاتيكد ا كه به گوشه ي سهرپوشه كه ي فرميسكه كاني دهسريه وه گوتم: من تاكو نيستا مامانيي زور له نافرته تاني زه يستام كردوه. مندالي زوريشم هيناو ته دنيا. هه موو كاتيكد كاره كه م زور زه حمت بووه. به لام من له ويژداني خو م رازي بووم كاتيكد منداليك له دايدك ده بوو، هه ستم ده كرد منيش له گونا ه پاك بوومه وه. به لام دويني كاتيكد به سهرهاتي زيبات پي گوتم زور ناره حمت بووم. رقم له زيبا ده بووه. به هه مان شيوه له منداله كه شي، له دلي خو مده ده مگوت: من چ تاوانيكي گه وره له به رانه ر ده رگاي خوداي گه وره كرد!، به سهر ي پيري و به م ته مه نه وه چون ده بي منداليكي بيژو به ينمه دنيا وه؟! يه كه مين جار بو كه كاتيكد مندا ل له دايدك بي سي هه ستي خرايم ه بي. كاتيكد گه يشتمه وه مالي له مانده وتيان هه وتم. له هه وغدا خانميك بيني كه هه موو له شي نور بوو. بانگي مني كرد و گوتم: ((لوعيا خانم، ده ستم خو ش بيت. زور زه حمتت كيشا!)).

گوتم: خانم، من چ زه حمتيكم كيشاوه؟

گوتم: تو يارمه تي كچه كه ي منت داوه له دايدك بوني منداله كه يت بو ئاسان كرد.

به سهرسورماويه وه گوتم: كچي تو؟

گوتم: به لئ، دواتر پارچه يه ك قوماشي سه وزي له گه ل جانتايه ك دا به من و گوتم: نه مه بو تويه. كاتيكد جانتايه كه م كردوه هه مان گواهي كه تو هيناو ته، له نيو جانتا كه بوو.

منيش له گه ل لوعيا خانم ده ستم به گريان كرد؛ گوتم: نه وه به راسته؟! كچي ك كه له ناو نه وه هه موو ناز و نيمه ته گه وره بو بيت. پاشان له به ر خاتري نه وه ي كه دويا ره ده ستي تيكل به گونا نه كاته وه و، منداليكي بي تاوان و پاك نه كوژيت، وازي له هه موو خو شيه كاني هينا بي. شايسته ي گه وره بي و ميهره بانبييه كي له م

شيويه. به دلنيايييه وه نه گه ر نيمه له جياتي نه و باين، نه م كاره مان نه ده كرد و، بي شك منداله كه مان له نيو ده برد. نه و كاره ي نه و كردويه تي، نازايه تي و نيمانيكي به هيتري ده وي.

له و روزه به دواوه هه موو روزه لوعيا خانم ده هات و خواردني جوړاو جوړ و به هيتري بو زيبا ده هينا و منداله كه ي ده برده وه مالي خو يان تا بوو كه كه ي شيري بداتي؛ چونكه زيبا شيري نه بوو پاش يه ك دوو مانگ تاراده يه ك زيبا توانا و هيتري جه سته بي پيدا كرد بووه، هه ر نه وكاته ش مالي لوعيا خانم له گه ره كه كه باربان كرد و ماليان بو چيگه يه كي ديكه گواسته وه، هه لبه ت چهنه جاري ديكه دواي رويشتنيان سهرداني نيمه ي كرد.

له وه به دواوه خوړا بوو بوو به هه موو نه وينه كاني زيبا. هه موو گياني له پيتا و خوړادا به خت ده كرد. هه موو كاتيكد له گه ل خوړادا خه ريكي قسه كردن و ناز و لاواندنه وه بوو. هه رچي كه هه شيبوو، بو خواردن و جلوه رگ و كه لويه لي ياري كردني خوړاي خه رج ده كرد. به لام هيجي بو خو ي نه ده كړي. وه رزي زستان بوو. هه وا زور سارد بوو. هه رچه ندي پيم ده گوت هه ر نه بي جليكي گه رم بو خو ت بكره، رازي نه ده بوو. نه گه ر نه منيش شتيك بو كرپيا قبولي نه ده كرد. سه ره نجام روزه كييان زور سه رمای بوو ونه خو ش كه وت. گوتم باش ده به وه. به لام نه خو شيه كه ي زور دريژهي كيشا و تا كات تيده په ري حالي زيبا خراپتر ده بوو. له كو تاييدا به تكا و پارانه وه ي من بو لاي دوكتور چووين. دوكتور پاش سه ير كردن و پشكنينيكي دريژ، زور به داخه وه گوتم تووش نه خو شي سيلی كو نه دامي هه ناسه بووه و، نه خو شيه كه ش زور لي ييس بووه ده بيت بي شك له نه خو شخانه بجه و تريت و مي نيته وه.

زيبا چهنه هه فته يه ك له نه خو شخانه مايه وه، به لام دوكتوره كان زيبايان ناگادار كرده وه كه برواته وه مالي؛ چونكه هيج سووديكي نيه. زيباش كاتيكد له وه تيگه يشت، گوتم: ده مه ويت له و ماليه ي كه خوړاي تي دا له دايدك بوو، هه ر له و

مائه‌شدا دنيا به‌جئ بيلم. (پيره ژنه‌که به دهربريني ههر وشه‌يه‌ک دلۆپه فرميسکيکي له روممته‌تي ده‌سپريه‌وه).

بۆ مائه‌وهم برده‌وه، داواي له من کرد که کاغەز و قه‌له‌ميکي بۆ بيستم و پاشان ده‌ستی به نامه نووسين کرد. گوتم نامه بۆ کئ ده‌نوسى؟ گوتم: بۆ باوکى حؤرا. گوتم: به‌لام خۆ ئەو له ئيراندا نيبه. مه‌گەر خۆت نه‌تگوت که بۆ ئەمريکا چوه.

زۆر به دلنبايه‌وه گوتم: گه‌راوه‌ته‌وه! گوتم: تۆ چۆن ده‌زانى؟ راسته و راست ته‌ماشايه‌کي لاي دهرگاي کرد و به نارامى گوتم: ده‌زانم! دواتر نامه‌کي خسته نيو پاکه‌تيک و ناوئيشانى مالى ئيوه‌ي له سهر پشتي نامه‌که نووسى. پاشان داواي کاغەزيکي تری کرد. گوتم ئەمجاره ده‌ته‌ويت بۆ کئ نامه بنوسى؟

ناهيکي ساردى هه‌لکيشا و دلۆپه فرميسکيک گۆنای تهر کرد سه‌يرى حؤراي کرد و گوتم: بۆ هيچ کهس، ده‌مه‌ويست وه‌سيه‌تنامه بنوسم، به‌لام که سه‌يرم کرد ئيتر هيچ شتيکم له پاش به‌جئ نه‌ماوه که بۆ حؤراي به‌جئ بيلم. وه‌سيه‌ت و نامۆژگاري من بۆ حؤرا ئەو سئ وشه‌يه که ئوميد‌ه‌وارم کار به‌وه سئ وشه‌يه بکات.

يه‌که‌م: نوێۆ، ئەگەر شه‌هريار نوێۆي کردبا، رۆژي چه‌ندجار يادي خوداي ده‌کرده‌وه و، له ترسى خوا ئەم تاوانه گه‌وره‌يه‌ي له‌گه‌ل من و منداله‌که‌يدا نه‌ده‌کرد، که کردى. دووه‌م: دلۆسۆزى و راستگۆيى؛ چونکه درۆ ئيمه‌ي به‌وه ئەنجامه تاله گه‌ياند.

سييه‌م: نازايه‌تى، کاتيک بير ده‌که‌مه‌وه له هيچ کام له ئيمه‌دا نازايه‌تى نه‌بوو نه من، نه شه‌هريار، ده‌نا هه‌ردوو کمان پيکه‌وه نه‌وه‌ي که ده‌مانه‌ويست پيى ده‌گه‌يشتين.

پوره گولاب، ههر له مندالييه‌وه حؤرا فيرى ئەم سئ شته بکه. من باش فيريان نه‌بووم، کاتيشم نه‌بوو که فيرى کچه‌که‌ميان بکه‌م. به‌لام ئوميد‌ه‌وارم که په‌روه‌ردگار يارمه‌تى حؤرا بدات تا ئەم سئ گه‌نجينه‌يه بۆ هه‌تا هه‌تايه له ناخى گيانيدا بپاريزي. زيبا سه‌ره‌تا منداله‌که‌ي به‌خوا سپارد و پاشان به تۆ. له‌وانه‌يه ئەو سته‌مه‌ي که له‌گه‌ل زيبات کرد، به خۆشه‌ويستى و باش بوون له‌گه‌ل ئەو منداله له‌نيو بچي.

له پوره گولابم پرسى: زيبا چۆن مرد؟!

گوتم: ((زۆر به ئاسوده‌يي ههر وه‌ک خه‌ويک. سه‌ره‌تا وامزانى خه‌وتوه، به‌لام دوايي تيگه‌يشتم که رووحى پاکى، لاشه رهنجاو و نازارديده و بئ هيتزه‌که‌ي به‌ره‌لا کردوه و رۆيشتوه)).

به خۆم نه‌بوو دلۆپه فرميسکيکام ده‌پژان و، مووه نهرم و جوانه‌کانى حؤرايان تهر ده‌کرد. حؤرام به پوره گولاب سپارد و بۆ لاي جه‌سته‌ي بئ گيانى زيبا چووم و، ده‌سته وشک و بئ رووحه‌کانيم خسته نيو ده‌ستم و ماچم کرد و، سويندم بۆ خوارد که وه‌ک ئەو هه‌موو گيانم به‌ختى حؤرا بکه‌م و، به‌وه شيوه ژيانه‌ي که ئەو به‌سه‌رى برد و، له‌گه‌ل ته‌واوى ئەو ناخۆشى و نارهنه‌تيانه‌ي که ئەو چيژتويه‌تى، منيش به هه‌مان شيوه بژيم.

ئه‌حمده گوتم: ئەي چيت له روکسانا کرد؟ له‌بيري خۆت برده‌وه؟ هه‌روه‌ها ئەويش له‌و کاته ناسکه و له‌و رۆژگار گه‌نگه‌دا؟

- نا له‌بيرم نه‌برده‌وه، مه‌گەر ده‌کرا ئەو له‌بير بيريته‌وه. پاش ئەو خۆشه‌ويستيه قووله‌ي که له گياندا دروستى کردبوو. به‌لام باشه، ئەو مه‌رجه‌ي که روکسانا بۆ شووکرده‌که‌ي داينابوو به په‌يدابوونى زيبا و بوونى حؤرا، له‌خۆرا هه‌موو شتيکي ره‌تده‌کرده‌وه و نه‌في ده‌کرد.

- يه‌عنى بۆ رۆژي ماره‌کردن نه‌چووى؟ کاتيک مرۆف بيري لئ ده‌کاته‌وه ده‌بينى که رۆژيکي زۆر ناخۆش بووه؟ وانيبه؟

به‌لئ، ناخۆش؟! تۆ به قسه ده‌لئى ناخۆشه، به‌لام بۆ من ئەو رۆژه وه‌ک جه‌هننه‌م بوو، له‌بهر زۆر بيرکردنه‌وه‌م، هه‌ستم ده‌کرد خه‌ريکه شيت ده‌بم!

له مائه‌که هاتمه دهرئ و چووم بۆ لاي نزيکترين کابينه‌ي ته‌له‌فون له‌و گه‌ره‌که‌دا و ژماره‌ي مالى پرۆفيسۆرم ليدا بۆ ئەوه‌ي روکسانا له‌و رووداوه ناگادار بکه‌مه‌وه، به‌لام ئەو بۆ نارايشگا چووبوو. به ناچارى داوام له خزمه‌تکاره‌که کرد که ته‌له‌فونه‌که بدات به پرۆفيسۆر. له‌بهر دل‌ه‌راوکئ و شپه‌زه‌يي، ده‌نگم ده‌له‌رزى. قسه‌کردن له‌گه‌ل پرۆفيسۆر بۆ من زۆر سه‌خت بوو. نه‌مده‌زانى به چ شيوه‌يه‌ک مه‌به‌سته‌که‌م دهربرم.

لەناکاو دوو دل بووم، ویستم پیوهندییه که بیچرینم، یه کسه دهنگی پرۆفیسۆرم لهو لاوه بیست.

- ئەلو، فەرموو.

هەناسەم تەنگ بووبوو، بە دەنگیگی گیارو و لەرزۆک سەلامم کرد و لەگەڵ پرۆفیسۆر تووشی چاک و چۆنی بووم. پرۆفیسۆر بە دەنگیگی شاد و پڕ زەوقەوه گوئی: ((سەلام کورم، من باشم، بەلام دلنیا بەقەد تۆ باش نیم، کارەکان بە باشی بەرپۆه دەچن؟))

- بەخوا چیت پێ بلێم. هێزم لێ براوه نازانم چۆن قسەکانم تەواو بکم.

- کێشەیهک روویداوه، شەهریار گیان. روکسانا لە مالهوه نییه، بەلام ئەگەر من کارێکم لە دەست دێت، بینگومان پێم بلێ.

بێدەنگ بووم. نەمدەزانی چی بلێم. هەستم دەکرد دلم خەریکه لەبەر زۆری لێدان و نارەحەتی، دەرگای قەفەسە سینگم دەشکێنێ. زارم وشک بووبوو. ئارەق لە سەر و پوخسارم دەچۆرایهوه. هەرەو شیوهیهی که بە دەسهسپهیهک ئارەق لە سەر و پوخسارم پاك دەکردهوه، گوتم: پرۆفیسۆر، دەزانم ئەگەر هەموو خەلکی دنیا لەگەڵ من بێن و داوای لیبووردن لێ بکەن هێشتا هەر کەمە. باوەربکە ئارەزووم دەکرد مردبام و ئەم قسەیه بە تۆ نەگویتبا. بەلام چارهیه کم نییه. پرۆفیسۆر بە دەنگیگی پڕ لە گریانەوه گوئی: چی بووه شەهریار گیان؟ خێرا بیلێ گوێ بە من مەده!

لە ناو قەفەسە سینگمدا هەستم بە دەردیگی شاراهه دەکرد. دەستم لە سەر دلم دانا و گوتم: دەمەویست ئەوه بزانی که من بە هەموو گیانم روکسانام خۆشدهوێت و گەورەترین ئاواتی من لەم کاتەدا گۆرپهوهی ئەلقەهی هاوسەریتییە لەگەڵ روکسانادا، بەلام ئەمپرۆ شتێک روویداوه که بە ناچاری ئەم مارەکردنە تێکدهدات. تکایه بە گەورەیی خۆت من بێخەشە و بە روکسانا بلێ که بۆ مارەکردنی ئەو چرکەم دەژماردن.

پرۆفیسۆر بە شێوازیکی نارەحەت و توورەبییهوه پرسی ئاخەر شەهریار گیان، چ کێشەیهک روویداوه، دەربارەهی چی قسە دهکەي؟ دەم کردەوه که وهلامی بدەمەوه، بەلام هەستیگی خراب لە سەر سەری گیاندا شەپۆلی دەدا. دلەراوکییهکی تال و کوشنده دەروونی تێک و پێکدا بوو. لەناکاو سەرم زۆر بەهێز گێژی خوار و چاوهکانم تارێک بوون و هیچ جینگهیه کم نەدەبینی و، چەند چرکەیهک دواتر جگه له دهنگی تێکەل و پێکەلی پرۆفیسۆر هیچی ترم گوێ لێ نەبوو.

کاتیکی چاوهکانم هەلینا خۆم لە گۆشەیهکی شەقامەکه بێنییهوه و کۆمەلە خەلکیکم لە دەوره کۆببونهوه یه کیکی باوهشینی دەکردم و یه کیکی تر ئاوی بە پوخسارمدا دەکرد. لە ژێر سەرمدا هەستم بە شتێکی رەق دەکرد که سەیرم کرد یهک جانتای بچوک بوو. لەبەر ئازار، کهمیکی سەرم بەرز کرد. لە تەنیشت خۆم پیاویکم بینی که خەریک بوو فشاری خویینی بۆ دەگرتم. دەستی منی گرت و یارمەتیدام بۆ ئەوهی دابنیشم. بە هیواشی گوئی: من دوکتۆر (بەهشاد)م، هیچ نییه تۆزیک فشاری خوینت دابه زببوو. خۆشبهختانه ئیستا باشتريت. پێشتر ئەم جووره نەخۆشیهت لەگەڵدا بووه.

مات و بێدەنگ سەیری دوکتۆرم کرد، لەناکاو چاوم بە کابینهی تەلهفۆنه که کەوت و دەسکی تەلهفۆنه که هەلواسرابوو، پرۆفیسۆرم بەبیرکەوتەوه.

- وادیاره که به تەلهفۆن قسەت دەکرد.

سەرم بە نیشانهی بەلێ راوهشاند و گوتم: زۆر دەمی که من لێره کهوتوم؟

- نزیکه ی ۱۰ دهقیقه تا چارهگیکی دهبێ.

- ئیستا دهتوانم بپۆم؟

- نه، له پێشدا وهره با بۆ دەرمانگا بچین، نزیکه، پاشان که من لیت دلنیا بووم و خەیاڵم ئاسووده بوو، ئەو کاتە بۆ هەر جینگهیهک که ویستت، پڕۆ.

بە ناچاری بەدوای کەوتم. دەرمانگا که چەند شەقامێک لە خوارتر بوو. عیاده کهشی ژووریکی بچوک بوو که له نێو دەرمانخانگا که بوو. له سەر قەرەوێلهیهک

دانیشتم و ئەویش لە پاش کەمێک سەیرکردن و پشکنین گوتی: کاتییک کە لەهۆش خۆت چووی دلت نازاری هەبوو؟

- بەلێ، تۆ چۆنت زانی؟

- دەستت لەسەر دلت دانابوو، خۆ هیچ کێشەیهکی دلت نییه؟

- نەخێر، یەعنی وابزام....

- کەواتە وەرە ئێرە بۆ ئەوەی هیلکاریی دلت بگرم و دلنیام.

ئەو دەرمانگا کۆن و زەرد هەلگەراوە و نەدەهاتە بەرچاو کە ئامیژی هیلکاریی دلتی لێ بیت. پاش ئەوەی تەماشای ئەولا و ئەملا م کرد چاوم بە نامیژە کە کەوت. وەک ئەوەی کە هەستی بە بیرکردنەوەی من کردبێ لە کاتییکدا کە پەردەیهکی پلاستیکی سپی لادەدا گوتی: چیه؟ ئەم دەرمانگایە لێی ناوەشیتهوه کە ئامیژی هیلکاریی دلتی هەبێ؟ بەلام هەیهتی و ئامیژی باشیشی هەیه. بۆ بەدبەختی، من دوکتۆری دلم. لەسەر قەرەوێڵەیهکی بچووک کە لە پشتی پەردە کە و تەنیشت ئامیژە کە بوو، راکشام و ئەویش هیلکاریی دلتی بۆ گرتم، لە کاتییکدا کە سەیری هیلە خوار و خێچەکانی هیلکارییهکە دەکرد، گوتی: سوپاس بۆ خوا کێشەیهکی تاییەت نییه. درایی لەو ترمۆزە لەسەر میژەکە دانابوو، پەرداخێک چای تیکرد و، کەمێک شەکری تیکرد و کاتییک تیکری وەردا، و دەدەستی منی دا و گوتی: بخۆوه. پاشان لەسەر قەرەوێڵە کە لە تەنیشتم دانیشت و گوتی: بەلام وا هەست دەکەم فشاریکی زۆری توورەبوون وای لە تۆ کردبێ، وانیه؟

بە ساردییهوه گوتم: بەلێ.

- دەتوانم بیرم کە چ شتییک روویداوه؟ هەلبەت ئەگەر پیت ناخۆش نەبێ!

حەزم دەکرد قسە بکەم و دەرەکەمی بۆ باس بکەم. بەلام دەتگوت زاریان درووم. دەستی لەسەر شام دانا و گوتی: دەزانێ پیشینان گوتوویانە باسکردنی کێشە و دەرەدەن کردن لەگەڵ کەسیکی دیکەدا، مرۆف ئاسوودە دەکات. ئیستا ئەگەر پیت خۆشە قسە بکە.

دەنگم لە قورگدا گیرابوو. سەیری چاوه‌کافی دەکرد. وەک ئەوەی کە قوولایی دەرەدە کە لە چاواغدا بخوینیتەوه گوتی: پیتاچی کێشەیهکی ئاساییت هەبێ. لەم تەمەنەدا تۆ زیاتر کێشە سۆزداریت هەیه. راستە؟ سەرم بە نیشانهی بەلێ راوه‌شاند.

- کچییکت خۆشدهوی و بنەماله‌کە ناتدهنی؟

- بە نارامی گوتم: نەخێر.

- کەواتە چی روویداوه؟

نازانم چی بووه، یە کەسەر گوتم: هاوسەرە کەم ئەمرۆ مرد.

بە سەرسورمانەوه گوتی: هاوسەرت مرد؟ وا نایەتە بەرچاو کە تۆ ژنت هینابێ. بەراستی بەداخه‌وه‌م. خەمیکی گەوره‌یه. زۆر گەوره، پاش کەمێک بێدەنگی گوتی: تەمەنی چەند سال بوو؟!

- نۆزده سال.

- زۆر گەنج بووه. ان شالله خوا لێی خۆش دەبێ. نەخۆش بوو؟

- بەلێ، نەخۆشی سیلی سییه‌کانی گرتبوو.

- خۆ مندالت نییه؟

- کچییکم هەیه.

- منیش کچییکم هەیه. زۆر هەست ناسکە و زوو توورە دەبێ. کچ زۆر پێویستی بە خۆشەویستی باوکی هەیه. تۆ زۆر بەهێز بە. ئیستا تۆ باوکی کچه‌کەتی و دەبێ جینگە دایکی بۆ پرېکەیتەوه، دان بەخۆتدا بگره و خۆت کۆنترۆل بکە. زۆر بەهێز لەسەر پیتەکانی خۆت راوه‌سته و بەتەنیا جیی مەهیلە. هەستە سەریک کابرا، کچه‌کەت چاوه‌پیتە!

قسەکانی ئەو دوکتۆرە وره‌یه‌کی باشیان پێ بەخشییم. بۆ لای خۆرا گەرامه‌وه بۆ ئەوەی لەگەڵ سویند خواردنەکەم راستگۆم و تا دواين چرکەکانی ژیانم لەلای ئەو بم. هەفتەیه‌ک دواتر بریارمدا بە دزیی سەریک لە روکسانا و پاشان سەریکیش لە دایکم بەدم. جلوبەرگێکی کۆن و دراوم دەبەر کرد ماتۆرێکم بەکرێ گرت و لە نزیک

مالي روکسانا له جيگه يهك خوم شارده وه. سه ياره يه كي پوليسي كه له پيش مالي
 نهوان راوه ستابوو، سه رنجي مني راكيتشا. پاش ماوه يهك روکسانا له گهل پياويك و
 پوليسيك به جلوه رگي رده شوه هاته دري و، سوازي سه ياره كه بوو و رويشت. به دواي
 سه ياره كه كه وتم. سه ياره كه بو ناو هوشه ي به رتوبه ريه تي پوليسي نهو ناوچه يه چوو
 و، پاشان روکسانا له گهل دوو نه فوره كه له سه ياره كه دابه زي، بو نيو بينايه كه
 رويشت. ههروه ها منيش پاش نهوان بو نيو بينا كه چوم. به لام به شيويه كه نهوان
 ههست پي نهكهن، له گوشه يهك راوه ستام. پاش كه ميك چاوه رواني، كه سيك بانگي
 روکساناي كرد بو ژوروه وه و روکساناش له گهل نهو پياوه ي كه به برواي من پوليس
 بوو، جلي مه دهنې پوشي بوو، بو ژوروه وه چوو، پوليسيكي گنجيش، كه جلوه رگيكي
 يه كه رهنگي پوشي بوو له سه ر كورسيهك دانيشت و چاوه رواني كردن. سوودم له وه هه له
 وه رگرت و بو لاي چوم و گوتم: ماندر نه بي قوربان، به راستي دنيا چاك گوږاوه. مرؤډ
 ناتوانيت پروا به هيچ كه سيك بكات. هه رگيز هم خانمه له وه ي ناوه شيته وه كه كاري
 خراپ بكات، وانيبه! پوليسه گه نجه كه سه يريكي مني كرد و گوتي: هم خانمه كاري
 خراپ ناكات، به لكو له بنه ماله يه كي خاوه ن شه هاده و به شه خسيه ته.

- كه واته نه دي بوجي هيناويانه بو شيره. فيليان لي كردوه، قوربان؟

- گه نجه كه به بي تاقه تي، به شيويه كه كه دهويست له دهستي من رزگاري بيت
 گوتي: نا بابه، شكايه تي له كوري مامي كردوه. رؤزي ماره كردني ده سگيرانه كي
 بزبووه و نهو كچه ش واده زاني كه كوري مامي به لايه كي به سه ر ده سگيرانه كه يدا هيناوه.

- باشه به راستي كوري مامي نهو كاره ي كردوه؟

- من چوزاتم. كوره مامه كه شي لهو قسه ره قانه يه و له ناكاو گوتي: هم ميه هات.
 باوه ر ده كه ي كه هم جوړه كارانه بكات؟

چاوم به په رويژ كه وت. ههروهك جارن جوانپوش و پيك و پيك بوو. به لام به
 روخساريكي شيواو و تووره له گهل پياويكي نه ناسراو بوو، به بي نه وه ي كه سه يري
 ده وروبه ري بكات، يه كه سه ر بو نهو ژوروه ي كه روکساناي لي بوو، چوو. ناماژهم بو
 نهو پياوه كرد كه له گهل په رويژ بوو، گوتم: نهو پياوه كييه؟

پوليسه گه نجه كه گوتي: پاريزه ريه تي. به بي پاريزه ره كه ي سه لاميش ناكات.
 - تو كه سه رت لهم جوړه كارانه درده چي، نازاني كيشه كه ي نه وانه چنده دريژه
 ده كيشي تا چاره سه ر ده بي؟ به رواهت ناكوكيبه كي ساده يه.

پوليسه گه نجه كه به نيگاي كه سيكي ناقلا كه ته ماشاي كه سيكي گيل بكا،
 سه يري كردم و گوتي: تو چي ده زاني بابه، كيشه كه يان زور دريژه ده كيشي. هه تا نهو
 كوره ده يسه لميني كه هم كاره ي نه كردوه، ماوه يه كي زوري ده وي. ههروه ها
 كوره مامه كه شي شكايه تي لهم خانمه كردوه.

- چ شكايه تيك؟

- شكايه تي گه رانه وه ي نابروو و شه رهي. له ناكاو چاوي له من كرد و گوتي:

باشه تو ليره چي ده كه يت؟ له به رجي، خوت له كاري خه لكيه وه هه لده قورتيه ي. برؤ
 به دواي كاري خوت بكه وه.

گوتم: به سه رچاو قوربان، تووره مه به درده دلېكمان كرد. ههروه ها ملي رېگه م
 گرت بو نه وه ي برؤم كاتيگ گوتي: نه رؤي، راوه سته، سه رها پيم بلې ليره چ كاريكت
 هه بوو، پاشان برؤ.

نه مه دهنې چ بلېم. يه كه سه ر گوتم: ماتوره كه يان دزيوم هاتم بو نه وه ي شكايه ت
 بكم. ده كرئ تو رينماييم بكه يت؟ نه ويش كه ميك رينمايي كردم و، منيش به
 شيويه كه كه ههست پي نه كات له پوليسخانه كه هاتم دري.

لهو بارودوخه شيواوه ي كه دروست بوويوو، سه رم سوږما بوو. لهو ناوچه يه
 دوور كه وتمه وه. هه رچه ندي بريم لي ده كرده وه، ده مزاني كه چاره يه كه نيبه جگه له وه ي
 كه نامه يهك بو روکسانا بنووسم و، هه موو شتيكي بو باس بكم. بهم شيويه
 په رويژيش واز له شكايه ته كه ي خوي ديني.

بو دوو كانيك چوم و كاغه زيك و زه رفيكي نامم كړي و، رووداوه كم زور به
 كورتي بو روکسانا نووسي و، داوام له روکسانا كرد كه هيچ شتيك ده رباري

نامه که و، به سهرهاتی ژيانی من به کهس نه لیت. پاشان نامه کهم له ژیر دەرگاوه هه لدايه نیتو ماله کهيان.

دوو رۆژ دواتر پاکه تیک شیرینی بچووکم کړی و، دووباره بۆ پۆلیسخانه چووم و، هه مان پۆلیسی گه نچم بینییسه وه، که له گۆشه یه کی حه وشه ی پۆلیسخانه که پاره ستابوو، له گه ل یه که له هاوړپیه کانی قسه ی ده کرد. چوومه لایان و پاشان پاکه ته شیرینی کهم کرده وه و گوتم: قوربان کیشه که ی من چاره سهر بوو. شیرینیم هیناوه بۆ نه وه ی ده متان شیرین کن.

له کاتیکدا که به پیکه نینه وه شیرینی هه لده گرت گوتی: ماتۆره کهت دۆزرایه وه؟ - به لئ.

- له کوئ بوو؟

- کهس نه ی دزیبوو. یه کیک له هاوړپیکانم به گالته بردبووی، ههر شه و رۆژه له نیوه شه ودا بۆ هینامه وه.

- ئیستا بۆچی هاتووی بۆ ئیره؟ خۆ ماتۆره کهت دۆزراوه ته وه!

- بۆ شه هه تانم تا واز له شکایه ته کهم بینم. شه رۆ به راست کیشه ی خانم و پیاوه که چی به سهر هات؟ یاخو کیشه ی شه وانیش وه ک کیشه که ی من به باشی چاره سهر بیت! مرۆگه لیکه به شه خسیات ده هاتنه به رچاو.

- راست ده که ی باب، مرۆقی ریک و پیکن. ههره مان رۆژ خانمه که هات و شکایه ته که ی خۆی وه رگرته وه. پاشان پیاوه که ش وازی له شکایه ته که ی خۆی هینا و، وه ریکرته وه.

- زۆر باشه، سوپاس بۆ خوا که کیشه که ی شه وانیش چاره سهر بوو.

- به خوا نه فسهره که ده یگوت: خانمه که شه مرۆ ده چی بۆ خاریج، له لای نه فسهره که گوتبووی سه عات (5) ی دوا نیوه رۆ به فرۆکه ده رۆم.

سه عات (4) ی پاش نیوه رۆی شه و رۆژه له پیش مالیان بووم. پاش ماوه یه که سه یاره یه که هات و چهند ده قیه یه که دواتر خزمه تکاره که چهند جانتایه کی گوره ی له

سندوقی دواوه ی سه یاره که بارکرد و پاشان پرۆفیسۆر و روکسانا سواری سه یاره که بوون و رۆیشتن. بهم شیوه یه روکسانا به یه کجاریی له ژيانی من چۆده ری.

ته رمی زییام له ته نیشت مه زاری دایک و باوکی به خاک سپارد و بۆ به ریوه به رایه تی ناسنامه چووم و ناسنامه ی حۆرام به ناوی خۆم و زیباوه ده رهینا و، بۆ شه خانووه گه رامه وه.

ههر رۆژیک که تیده په ری، زیاتر تیده گه یشتم که زیبا چنده تالی و سویری به گیان کړیوه و چی توویه تی، پاش چهند رۆژیک یادی دایکم نازاری دده ام. به بی شه وه ی کهس بزانی له مال هاتبوومه ده ری، شه ویش له رۆژی گۆرینه وه ی شه لقه ی هاوسه ریما و، ئیتر بۆ شه ماله نه گه رابوومه وه. که واته بینشک دایکم نیگه رانه و نامانی لی هه لگیاره. چهن دین جار ده مه ویست ههر نه بی به ته له فۆن هه والی سه لامه تیم به دایکم بلیم. به لام سوینده کهم به بیر ده که وته وه. نازاری ویزدان چنگی له هه موو گیانم گیر کردبوو. رووح و گیانی داده تاشیم. زییام به بیر ده که وته وه که بیگومان شه ویش شه حال و رۆژه ی هه بووه. شه دایک و باوکی شه به بی هه وال واز لی هینابوو و رۆیشتبوو. چهن دین جار بۆ نریک خانووه که مان چووم و له دووره وه چاوه روان بووم. بۆ شه وه ی به لکو دایکم بینم، به لام نه میننی. چهند مانگیک تینه په ریبوو که دایکم له تاوی دووری و بی خه به ری من نه خۆش بووبوو و هه والی نه خۆشی دایکم خه وی له چاوان هه لگرتبووم. له ناخه وه خۆم ده خوارده وه و ویزدانم نازاری دده ام که بۆچی من شه کارم کرد. دایکم که سیک بوو که هه موو گیانی خۆی له پیناوی مندا به خت کردبوو، دایکم له تاوی بینینی من له نه خۆشخانه خه ویتراوو و، منیش ته نانه ت له ناخر چرکه ساتی ژیانیدا له بینینی بیبه ش بووم و، له سهر ته ختی نه خۆشخانه ش بۆ لای نه چووم. دایکم له نه خۆشخانه مرد و خه میکی گیان کیشه دیکه ی به دیاری بۆ به چی هیتتم.

منیش هه روه که زیبا له دووره وه سه یری به خاکسپاردنی جه نازه ی دایکم کرد و، له دووره وه له سهر قه بره که ی گریام. منیش نه متوانی روخساری نازار دیده و

میهره بانی دایکم له کۆتایی چرکه کانی ژبانی و، ههتا له پێش مه‌رگیشیدا بیهنم و ماچی بکه‌م. ئەمه‌ چواره‌مین قوربانی ده‌ستی دێوه‌زمه‌ی خۆپه‌رستی و بێ‌ وێژدانیه‌ی گیانی من بوو.

په‌نام بۆ خوا برد بۆ ئەوه‌ی له‌و کارانه‌ی که‌ کردبوومن په‌شیمان بیه‌وه. زۆر جار گوێم لێ بووبوو: ئەگه‌ر سه‌دجاریش تۆبه‌ت شکاند، دووباره‌ وه‌روه‌ و تۆبه‌ بکه‌وه.

نوێژم ده‌کرد و له‌ خوا ده‌پارامه‌وه‌ و داوا‌ی لێ‌خۆشبوونم ده‌کرد، هه‌موو رۆژێک هه‌ر وه‌ک زیبا له‌گه‌ڵ هه‌ر گرێه‌ک که‌ له‌ فه‌رشم ده‌دا یادیکی خوام ده‌کرد و داوا‌ی لێ‌خۆشبوونم ده‌کرد. شه‌و تا به‌ره‌به‌یان به‌ کردنی نوێژ و دوعا سه‌رگه‌رم بووم. ئاگاشم له‌ حۆرا بوو، هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌که‌ی خۆم پێشکه‌ش ده‌کرد. پوره‌ گولابیش هه‌روه‌ک دایکیک هه‌موو کات له‌لام بوو و، یارمه‌تی ده‌دام. دوو ساڵ پاش مه‌رگی زیبا، پوره‌ گولابیش دنیای بێ‌ وه‌فای به‌ جێهێشت و رۆیشت، پاش مردنی ئەو ژبان بۆ ئێمه‌ ناخۆشتر بوو.

پاش ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ مردنی پوره‌ گولاب، ورده‌ ورده‌ مووه‌کام، ته‌نانه‌ت مووی برۆیه‌کانیشم ده‌ستیان به‌ وه‌رین کرد. روخسارم زه‌رد هه‌لگه‌را و ده‌ردێکی کوشنده‌ یه‌خه‌ی گه‌رم. هه‌موو ئەوانه‌ یه‌ک شتیان نیشان ده‌دا؛ ئەوه‌یش مه‌رگی من بوو... دوا قوربانی ئەم دێوه‌زمه‌یه‌ خۆم بووم. سه‌ردانی دوکتۆرم کرد و پاش ئەنجامی پشکنین و شیکارییه‌کان، دوکتۆر گوتی: که‌ شێرپه‌نجه‌ی پرۆستات گرتوه‌. گوتیشی: نه‌خۆشیه‌که‌ت پیس بووه‌، که‌ ئیتر ده‌وا و ده‌رمان سوودێکی نییه‌. له‌وه‌و به‌ده‌واوه‌ هه‌میشه‌ نیگه‌رانی چاره‌نووس و ئاینده‌ی حۆرا بووم. هه‌یچ که‌سیکم به‌ ئەمین و خواناس نه‌دزانی که‌ گه‌وه‌ری گیانی پێ‌ بسپێرم. جگه‌ له‌ تۆ، له‌ په‌روه‌ردگار پارامه‌وه‌ که‌ وه‌لامی دوا داواکاریی ژبانم به‌ ئه‌رێ بداته‌وه‌، په‌روه‌ردگاریش به‌ په‌حمه‌تی خۆی وه‌لامی دامه‌وه‌ و، تۆی له‌و شه‌وه‌ غه‌ریبه‌دا بۆ یارمه‌تی من نارد. هاوڕێی باشم. تو گیانی خۆت و گیانی حۆرا، سه‌ره‌تا حۆرا به‌ خوا ده‌سپێرم، پاشان به‌ تۆی ده‌سپێرم. حۆرا به‌ ئیمان‌ه‌وه‌ گه‌وره‌ بکه‌ و ئەو سێ‌ وه‌سیه‌ته‌ی دایکی هه‌موو کاتی‌ک

به‌بیر بێنه‌وه‌. ئەگه‌ر ئاره‌زووت لێ‌ بوو ناسنامه‌که‌ی به‌ ناوی خۆت و هاوسه‌ره‌که‌ته‌وه‌ بکه‌. به‌لام هه‌ر کاتی‌ک پێت باش بوو، به‌سه‌رهاتی ژبانی من و دایکی بۆ باس بکه‌. ئومێده‌وارم خوا‌ی گه‌وره‌ پاداشتی تۆ بداته‌وه‌. من جگه‌ له‌ دوعاکردن هه‌یچ شتیکی ترم له‌ده‌ست نایه‌ت، نازاتم جا قبوول ده‌بی یان نا!

شه‌هه‌ریار هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ی هه‌لکێشا و، زۆر ماندو بووبوو. وه‌ک ئەوه‌ی بارێکی گرانیان له‌سه‌ر شانی لابرده‌بن. هه‌ستم کرد ئاره‌زوو ده‌کات بجه‌وێت. نیوجاوانیم ماچ کرد و خواحافیزم کرد. له‌ کاتی خواحافیزیکردن به‌ هه‌موو ئەو هیزه‌ی که‌ له‌ له‌شیدا ماوو ده‌ستی گویشیم و، چاوه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک دانا و، دلۆپه‌ فرمیسه‌که‌کانی له‌ زیندانی بژۆلیدا به‌ند کردن.

نیوه‌شه‌وی هه‌مان رۆژ له‌ نه‌خۆشخانه‌وه‌ ته‌له‌فۆنیان بۆ کردم، گوتیان شه‌هه‌ریار مردوه‌ و، خزمه‌کانی بۆ وه‌رگرته‌وه‌ی جه‌نازه‌که‌ی بێنه‌ نه‌خۆشخانه‌. بۆ به‌یانی، مردنی شه‌هه‌ریارم به‌ هه‌موو خزمان و هاوڕێیان و ناسیاوه‌کانی راگه‌یانند. ته‌رمی شه‌هه‌ریارمان له‌ ته‌نیش گۆری زیبا به‌خاک سپارد و، پرسه‌یه‌کی رێک و پێکمان بۆ دانا. ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لک له‌ به‌خاکسپاردنی ئەودا به‌شدارییان کرد و، هه‌موویان پرساریان ده‌رباره‌ی په‌یدا‌بوونه‌وه‌ و هۆی مردنی شه‌هه‌ریار ده‌کرد. به‌لام که‌س چۆنیه‌تی به‌سه‌رهاتی ئەوی تا ئەمڕۆ نه‌زانی، ته‌نها ئەوه‌یان ده‌زانی که‌ ئەو به‌ نه‌خۆشی شێرپه‌نجه‌ گیرۆده‌ بووبوو و، به‌هۆی هه‌مان نه‌خۆشی گیانی به‌ په‌روه‌ردگار به‌خشی.

ئەو خانووه‌ی که‌ شه‌هه‌ریار ناوی لێ‌ نابوو کۆخته‌ی خه‌مان، به‌راستی شایه‌نی ئەو ناه‌ بوو؛ له‌سه‌ر داواکاریی پوره‌ گولاب، پاش چاککردنه‌وه‌ی، بۆ بنه‌مائه‌یه‌کی فه‌قیر و به‌ئیمانمان کرد به‌ دیاریی. حۆراشم وه‌ک مندالی بنه‌مائه‌ی خۆم هه‌ینا و، تا ئەمڕۆش هه‌یچ درێغیم له‌ خزمه‌تکردنیدا نه‌کردوه‌ و، هه‌یچ که‌م و کورپه‌کم له‌ خۆشه‌ویستی باوکایه‌تیدا به‌رانبه‌ر نه‌نواندوه‌ و له‌ رووحی خۆشم خۆشتر ده‌وی!

فهرشی چنراوی دهستی زیبا و شهه‌ریارم به ئەمانەت بۆ مائەوە هێنارە، تا پاش شوکردنی حۆرا، بیدەمەوێ. ئومیدەوارم کە مافی ئەمانەتی هاوڕێیەتیم ڕێک و پاك و دروست پاراستبێ و، هیچ کەم و کورپم تێدا نەکردبێ. داواکاریشم کە خوای بێ هاوتای و، هاوڕێی خۆشەویستم لە من رازی بن.

س

(ئەحمەد)

ئەمە دوا لاپەرەیی دەفتەرە کە بوو، لە گەڵ ئەوێ کە توانای داخستنی دەفتەرە کەم نەبوو. زۆر بە ناخۆشی دەفتەرە کەم داخست و، ڕێگەم بە فرمیتسکە کاتم دا کە نازادانە و بێ ترس بڕژین.

لەوێ کە هێندە زوو و بەپەلە ئەنجامی بەسەر هاتە کەم بە دەست هێنابوو، شەرمەزار و خەجالەت بووبوو و، وەك ئەوێ کە لە خەویکی درێژ و قوولیش بە ناگاہاتمەو، خۆشحال بووم!

دەنگدانەوێ ئارام و گیان لایینی بانگی مزگەوت لە دورەوێ دەبیسترا. تاکو ئیستا ئەوێندە لە بیستنی ئەم دەنگە چێژم وەرنەگرتبوو، کە دەیگوت: ((بەلێ، بەلێ، ئەوێ نووستوان، ئەوێ مردوانی بێ ناگا، لە خەو رابن، خەوی بێ ناگایی و سەرلێشێوان، هەلست و رووح و جەستەتان بە ناوی دەستنوێژ پاك و خاوی بەکەنەو، بۆ لای پاكی و پاسگۆیی ڕێگە بگرن، بۆ لای بەناگایی و ڕۆشنایی، بۆ لای نووری گەورەیی. بۆ لای جوانی و گەشەنەو، دەرگاگانێ بەهەشتی بەلێن پیدراو بۆ ئیوێ کراوێ، هەتا کاتتان لە پێش ماو، بەرەو رووی بچن و لێی بێبەش مەبن!)).

بەپەلە لە ژوورە کەم هاتە دەری و، دەستنوێژم هەلگرت و، دەستم بە نوێژ کرد، بە تەواوی گیانم داوام لە پەرەردگار کرد یارمەتیم بدات، بۆ ئەوێ هیچ کاتێک لە ڕێگە ڕاست لانه دەم. بە هەموو هێزی دەروونمەوێ خۆم بە خوای گەورە سپارد. نازانم کات چەندە تێپەرپێبوو، بەلام هەستم بە خۆشی و ئارامی و سووکی دەکرد،

بەرمالە کەم هەلگرتەوێ و چوومە سەرچی، کە مێک بخەوم. بەلام هەستکردن بە بێ هێزی و برسێتی، هیچ مەوایەکی بۆ نوستن نەهێشتبوو. بۆ ژووری چێشت لێنان چووم، شتێک بۆ خواردن پەیدا بکەم.

بە سەرسورمانەوێ دایکم بینی کە مێزی ناخواردنی بەیانی ئامادە کردبوو و، باوکیشم کە نانی گەرم و بۆخۆشی لەسەر دەست بوو بۆ ژووری چێشتخانە دەهات. هەموومان نانی بەیانیمان خوارد و، پاشان جلوبەرگی ڕەشمان پۆشی و بۆ لای گۆری باوک و دایکم و گۆری هەردوو داپەرە کاتم و گۆری باپیرم ڕێگەمان گرتەبەر. بە درێژایی ڕێگە کەس قەسە نەدەکرد. بۆ ئەوێ کە هەم بێدەنگی بشکێنم و هەم لە شەری ڕەسپاریک، کە لە مێشکەدا هاتوچۆی دەکرد، ڕزگارم بێت، بە باوکم گوت:

- بابە، دەتوانم ڕەسپاریکت لێ بکەم؟

- فەرموو کچم، بێرە!

- دەمەویست بزانم کە بە راستی ئەو هەموو چێژکە دور و درێژە، شەه‌ریار لەو کاتە کە مەدا بۆی گێڕایەو؟

وێنە باوکم لە ناو ئاوینە سەیارە کەدا دەبینی، پێکەنی و گوتی: تۆ چۆن بێرە کەیتەو؟

- وا هەست دەکەم زیاتر کاری خۆت بێت.

بە شێوێکی جددی گوتی:

- نا، خۆشەویستە کەم، لە راستیی چێژکە کە هەرگیز گومان مەکە، راستی و دروستی چێژکە بەم شێوێکی کە شەه‌ریار گوتی و، منیش وەك نووسەر تەنها لێ و پۆپ و گەلام بۆ دروستکردووە و، هەولمداوە کە لەوێ زیندووتر و باشتری بکەم، ئومیدەوارم کە سەرکەوتوو بووم.

خەندەیه کەم کرد و گوتی: بەلێ، سەرکەوتوو، چۆن؟!

- ئیستا ئەگەر ڕەسپاریکتی دیکە بکەم، کێشەیه ک نییه؟

- نا، خۆشەویستە کەم، هەرچی ویستت، بێرە.

- ئەو نامەيەي كە شەھرىار داى بە تۆ، چى بوو؟

- ھەر ئەو نامەيە بوو كە رۆژى ژمارە كۆرۈنە كەي بە دەستى گەيشتىبوو. واتا: شاخ نامەي داىكت و، تەنھا يادگارى بە جىماوى داىكت بوو، بەلام وپراي تۆ.

- نامەكەي داىكم و چركەساتە خەمناكەكانى نووسىنى ئەو نامەيەم بە بىركەوتنەو، دووبارە بىدەنگى بالى بەسەر نىو سەيارەكەدا كىتشا، كەمىك دواتر باوكم لە تەنىشت گولفرۆشيبەك راوہستا و، دەسكە گولئىكى سوورى جوانى كپرى و دەستى بە رۆيشتن كۆرەو. گەيشتىنە سەر گۆرى ئەوان. سەدان جار چووبوومە سەر ئەو گۆرانە و فاتىحام خويندبوو، بەلام ھىچ كاتىك نەمدەزانى ئەم مەزارانە پىئوہندىان بە كىتو ھەيە! ھەستەم دەكرد ھەموو ئەوانە لەلای ئىمە نامادەن و، سەرگەرمى تەماشاكردنى ئىمەن. فاتىحامان بۆ ھەموو مردووەكان نارد و قورنامان بۆ خويندەن، پاش گەرانەوہمان لەسەر گۆرى داىك و باوكم، باوكم ئىمەي بۆ پاركە جوانكەي جەمشيد برد. چەند كەش و ھەوايەكى جوان و دلگىرى ھەبوو! ھەر بەو شىئوہيەي كە بە نارامى پىياسەمان دەكرد، بپارمدا ھەرچى كە بەسەر من و عەلى رەزادا ھاتوۋە بۆ ئەوانى باس بكەم.

لەگەن خۇمدا كىشمە كىشم بوو بۆ ئەوئى ھەرچى زووترە ھەموو شتىك جەمەرەو. بەلام ھەستەكردن بە خەجالەتى و شەرمەزارى، رىگەي لى گرتبوم كە ئەم كارە بكەم. لە كۆتايىدا دلەم خستە نىو دەريا و بە ھىتواشيبى و لەسەر خۆيى ھەموو شتىكم بۆ داىك و باوكم باس كەرد. لە كاتى قسەكردمدا بەردەوام سەيرى روخسارى ئەوانم دەكرد، بەلام ئەوان ھەرچەندە كە بىدەنگ و نارام بوون، سەراپاي لەشيشيان گوى بوو و، ھىچ كاردانەوہيەكيان جگە لە بىدەنگى نىشان نەدا و بىدەنگىيەكەي ئەوان، منى بۆ زياتر باسكردن ھاندەدا. كاتىك ھەموو شتىكم بۆ گىپرانەو، ھەستەم بە خۆشى دەكرد. پاش تەواو بوونى قسەكەم، باوكم بە نارامى گوتى: كىچم، بەوئى كە پروات بە من و داىكت ھەيە و ھەموو شتىكت باس كەرد، زۆر خۇشحالەن. بەلام خۇشەويستەكەم، ئىمە ھەموو شتىكمان دەزانى. ھەر لەو رۆژە سەرەتايىانەي كە ھەلسوكەوتى تۆ كەمىك گۆرا، ئىمە

بىرمان لە ھەلسوكەوتى تۆ كۆرەو. لەبەر ئەوە من چەند ھەفتەيەك مۆلەتم وەرگرت و، نەچوومە سەركار بۆ ئەوئى سۆراغى تۆ بكەم و بزانم تۆ چى دەكەي و لەگەن كى ھەلسوكەوت دەكەي. بەلام تۆ ئەم كارە وا لىك مەدەوہ كە ئىمە پروامان بە تۆ نىبە؛ بەلكو ئەمە ئەركى سەرشانى ھەموو داىك و باوكىكە كە ھەمىشە ناگادار و بەرپرسى مندالەكانيان بن. ھەرۋەھا من عەلى رەزاشم سۆزاغ كەرد و لىم كۆلىيەو. ھەم لە زانكۆ ھەم لە دەوربەرى ماڭ و گەرەكەكەيان دەربارەي ئەو تويئىنەوہم كەرد، بەلام بە شىئوہيەك كە عەلى رەزا ھەست پى نەكات.

ئىستا ئەگەر دەربارەي ئەم باسە راى ئىمەت دەويست بە پرواي من باشترين و يەكەمىن كارتىك كە دەبى ئەنجامى بەدى ئەوہيە كە ئەو دەفتەرى چىرۆكەكەم لى نووسىوہ بىدەي بە عەلى رەزا بۆ ئەوئى بىخوينئىتەوہ. ئەگەر ئەو كاتەش ھەر نامادەبوو بۆ خوازىبىت بىت، ئىمەش بە روويەكى كراوہ و گەشەوہ داوا لە عەلى رەزا دەكەين كە لەگەن بئەمالەكەي بۆ مالى ئىمە بىن و ئەم دۆستايەتبيە لە نىوان ھەردو بئەمالەكە دروست بىن. لەم كاتەدا باوكم سەيرى داىكمى كەرد و ئەويش بە قسەكانى باوكم رازى بوو.

بە نارەحەتبيەوہ گوتم: نا بابە، من ھىچ كاتىك ئەم كارە ناكەم. ئەگەر عەلى رەزا ئەم دەفتەرە بخوينئىتەوہ بىشك بىر كۆرەوئى دەربارەي من دەگۆرى. ئىستا چ پىويست دەكات ئەو بزائىت كە ئىوہ باوك و داىكى راستەقىنەي من نىن؟!

داىكم بە نارامى گوتى: خۇزا گيان، ئەگەر تۆ بئەويست بناغەي ژيانى ھاوسەرىتى ھەر لە سەرەتاوہ لەسەر درۆ بنىات بنىتى، دلئىابە ھىچ كاتىك لە ژياندا نارام و ئاسودەبىت نابى و، ھەمىشە لە دلەراوكىندا دەبى؛ چونكە لەوہ دەترسىتى ئەم نەيئىبە ئاشكرابى!

باوكم لە بەرانبەرم راوہستا و، دەستى خستە سەر شانەكەم و گوتى: كىچم، تۆ ھەموو كاتىك كىچى بەرپىزى ئىمەي. دلئىابە ئەگەر تۆ نەتەويست عەلى رەزا ئەم باسە بزائىت، ھىچ كات من و داىكت دەربارەي ئەو بەسەرھاتە قسەيەك ناكەين و

كارىك ناكهين كه ئو تىبگات. به لآم باشتريين كار هر ئهمهيه كه خۆت هر له سهره تاوه راستييه كهى بلىي. ئىستا زۆر باش بىر له بابته كه بكهوه و، چيت پى باش بو، ئهوه بكه.

ئو رۆژه تا شهو بىرم كردهوه، ههستم كرد كه باوك و دايكم راست دهكهن. بۆ بهيانى دووباره عهلى رهام لهو كۆلانه بينييهوه. ههستىكى نامۆم ههبوو. ههستم دهكرد كه خهريكه خۆشهويستريين كهسى ژيانم لهدهست دهدهم و، به واتايهكى ديكه ههموو ژيان و ناواته كامم دهوژينم!

به هيواشى سهلامم لى كرد و، ئهويش به خۆشحالى وهلامى دامهوه، وهكو ههموو كاته كان شاد و به كهيف بوو. به دوودلييهوه دهستم خسته نيو جانتايه كهم و دهفته ره كهم دهرهينا و، له پيش عهلى رهام راگرت، به سه رسورمانه وه گوتى: ئهوه چيه؟ دهفته رى يادگار ييه؟!

- هه ميشه تۆ كتيبت دههينا و داوات له من دهكرد كه بيخوينمهوه. ئهوجار من شتىكم هيناوه تۆ بيخوينييهوه. تكات لى دهكهم هه رده بى بيخوينييهوه. سه ربارى ئه وهش من چى دى ته له فۆن بۆ تۆ ناكهم؛ پاش خوئندنه وهى ئهم دهفته ره، ئه گهر ئاره زووت لىبوو، تۆ ته له فۆنم بۆ بكه!

له كاتيكدى به گومان و پىكه نينه وه سه رى دهفته ره كهى دهكرد و، په ركهانى هه لده دايه وه، گوتى: ئه مرۆ تۆ له په رده دا قسه ده كه يت، ناكا ئه وه دهفته ره بۆمبى تىداييت! به پىكه نينيكي كورته وه گوتم: نا، دلنيا به بۆمبى تىدان ييه و، بۆ دوا جار سه ريم كرد و، به خوا حافى زييه كى كورت ملى پىنگه م گرت و، عهلى رهام به جيه يتت. له دور وه گويم له دهنگى خوا حافى زيى ئه وه بوو. به لآم له سه ر رۆيشتن به رده وام بووم.

به دريژايى ئه وه رۆژه چاره روانى زهنگى ته له فۆن بووم. به لآم عهلى رهام ته له فۆنى نه كرد. ههفته يه ك تىپه رى هيج ته له فۆنى نه كرد. وامده زانى تازه هه موو شتىك بۆ من كۆتايى هاتوه. له كاتى عه سردا زهنگى ته له فۆن لىيدا. كاتييك ته له فۆنه كه م

هه لگرت، عهلى رهام بوو. له خۆشيان خهريك بوو بال دهركه م و بفرم. به لآم دهنگى ئه وه كه ميك غه مگين و نيگه ران بوو. پاش سه لام و هه والپه رسييه كى كورت، گوتى: حۆرا، دايك و باوكت له ناسين و خۆشهويسترييه كهى ئيمه ئاكا دارن؟

- به لى، ئه وان هه موو شتىك ده زانن.

- خۆت به ئه وان ت گوت؟

- به لى، خۆم پىيانم گوت، به لآم ئه وان پيشتر هه موو شتىكيان ده زانى. واته له گۆراني هه لسوكه وتى من، هه ستيان پىكردبوو كه شتىك له نارادايه. له بهر خاترى ئه وه ئيمه يان له ژيژر چاودى رى دانابوو. هه تا باوكم له زانكو و له گه ره كه شتان دهر باره ي تۆ لىكۆلينه وهى كردبوو، به لآم به شيوه يه كه تۆ هه ست پى نه كه يت!

- باشه، ئىستا وه لامى لىكۆلينه وه كه چى بووه؟

- نازانم، باوكم هيج شتىكى نه گوت، منيش هيج شتىكم نه پرسى.

- بۆچى، تۆ زۆرت پى گرنگ نه بوو؟

- با، من زۆرم پى گرنگ بوو، به لآم تر سام له وهى كه شتىكى باش دهره هق به تۆ باس نه كه ن.

- كه وايه، كه ميك ئوميد هوارم. به راست، باوكت له كه يه وه هه ستى پىكردوه؟

- هر له سه ره تاوه، وا هه سته ده كه م يه ك دوو هه فته دواى يه كتر ناسيني ئيمه.

- كه واته باوكيكي زۆر تىگه يشتوو و به شه خسييه تت هه يه، كه له ميژه له هه موو شتىك ئاكا داره و له روى تۆى نه داوه. (پاش كه ميك بىدهنگى) گوتى: حۆرا ده توانم بيم باوكت بينم و قسه ي له گه ل بكه م؟

- له كوئى؟ له مالى ئيمه؟

- به لى، هه لبه ت ئه گهر كيشه يه ك نه بى!

- نا، هيج كيشه نييه. باوكيشم ده يگوت چه زده كه م ئه م دۆستايه تبييه له نيوان بنه ماله كاناندا دروست بىيت.

- نا، حۆرا، من دەمەوێت سەرەتا خۆم بەتەنیا بێم و، بەتەنیا لەگەڵ باوکت قسە بکەم. تکایە ئەم باسە بە باوکت بڵێ. ئەگەر روخسەت بدات. هەر پۆژتیک کاتی هەبوو، من دێم و قسە لەگەڵدا دەکەم. بە سەر سوورماوی و گومانەوه گۆتم: باشە، دواپیش پاش خواحافیزییەکی کورت، تەلەفۆنەکە پێچراند. پاش دانانی دەسکی تەلەفۆنەکە، نیشانەیهکی پرسپاری گەوره میشکمی پرکردبوو. ئەمە چ شتیک بوو کە ئەو تەنیا دەبویست لەگەڵ باوکمدا قسە بکات و بەوی بڵێ؟! سەرەنجام بریاردارا کە سێ پۆژ دواتر عەلی رەزا بۆ مالتی ئێمەبێت و، لەگەڵ باوکم قسە بکات.

ئەو پۆژە ئەوەندە شۆباووم، کە بەیانی زوو لە خەو هەستام. رێک بۆ لای دۆلابی جلەکانم چووم و لەبەر ئاویتە سەیری خۆم دەکرد و خۆم هەلەسەنگاند. نینگەرانی پێشوازیی عەلی رەزا بووم. دەمەویست هەموو شتیک بە باشترین شیوه نامادە بکریت. هەرچەندە ئەو خەمی منی بێچارە بوو. بەلام دایک و باوکم هەمیشە بە باشترین شیوه کارەکانیان جێبەجێ دەکرد. چەند سەعاتیک پێش هاتنی عەلی رەزا، جلەکانم پۆشی و خۆم نامادەکرد.

لەو پێکەنینانەی کە جار جار بە دیتنی من لەسەر لێوی دایک و باوکم دەنیشت، شەرمم لە خۆ دەکیشا و خەجالەت دەبووم، بەلام بەسەر خۆم نەدەهینا. سەرەنجام زەنگی دەرگا لێیدا. لەگەڵ بیستنی زەنگی دەرگا، من خۆم نامادەکرد، دەرگا لە عەلی رەزا بکەمەوه و، بەخێرهاتنی بکەم. بەلام هەر لەگەڵ ئەوەی کە لە جینگە خۆم هەستام. باوکم داوای لە من کرد کە دابنیشم و، گۆتی من دەرگا دەکەمەوه و، تۆ لە لای دایکت بە.

باوکم دەرگاکی کردەوه و، بە بەخێرهینانیکی گەرم ئەوی بۆ ژوورەوه فەرموو کرد. من و دایکم بەرە لای ئەوان چووین و عەلی رەزا سلاو و چاک و چۆنییەکی گەرمی لەگەڵ دایکم کرد و، پاش سەلام و هەوالپرسییەکی کورت لەگەڵ مندا، بێدەنگ بوو. چاکەت و پانتۆلیکی رەنگ شیری پۆشیبوو، لە هەموو کاتیکی جوانتر و دلگێرتەر و دلپێنتر دەهاتە بەرچاوم.

باوکم بە هەمان ئاوازه ئارام و شیوازه دۆستانەکە، بە عەلی رەزای گوت: کاک عەلی، ئارەزوو دەکەم بۆ ژووری میوان بچین و، لەلای هەمووان قسە بکەین، یان بۆ ژووری کاری من بچین کە بێدەنگترە.

عەلی رەزاش بە سەرسامیی گۆتی: جەنابی نازمی، ئەگەر بێ ئەدەبی نەبێ، بۆ ژووری کاری تۆ بچین، باشترە. پاش داوای لێبووردن لە من و لە دایکم، لەگەڵ باوکم بۆ ژووری کارکردنی باوکم چوو. لەم کارە ی زۆر نارەحەت بووم. بە دلشکاوایی بۆ ژووری چێشتلێنان چووم و، لەسەر کورسییەک دانیشتم.

بەلام تاقتی دانیشتم نەبوو؛ دلەراوکی هێزی لێ بریبووم. بەردەوام لە دلێ خۆمدا دەمگوت: ئەو چ شتیکە کە نابێ من بیزانم؟! لە کۆتاییدا ئارامم لێ هەلگیرا. زۆر بە هێمنی چوومە پشت دەرگای ژووری باوکم، گۆیم بە دەرگاکیوه نووساند و، زۆر جوان گۆیم هەلخستبوو. هێشتا هێچم نەبیستبوو، کە هەستم بە لێدانەکانی دەستی دایکم کرد کە لە شانی دام. بە شیوازیکی پارانەوهی بێ قسەکردن داوام لە دایکم کرد هەتا رینگەم پێدات لەوێ بێنمەوه، بەلام تکا و پارانەوه سوودی نەبوو. دایکم دەستی گرتم و منی لەگەڵ خۆی بۆ ژووری چێشتلێنان برد و، داوای لێ کردم چا تیکەم.

سەرەتا هەستم بە نارەحەتییهکی زۆر کرد و، داوایی لە دلێ خۆمدا گۆتم: هەرنەبێ بە بیانوی چا بردن دەتوانم کەمێک لە قسەکانیان بیستم. بەخێراییی بۆ لای سەماوهرەکه چووم و چام تیکرد و نامادەبووم چا بۆ ژوورەوه ببەم، یەكسەر دایکم سینییە چایەکی لێ وەرگرتم و، بە سوپاسەوه گۆتی: زۆر مەمنوون کچم، من ئەرکی بردنی چایەکه دەکیشم. هەر وەك سەهۆل رەق بووم و تیگەیشتم کە هێچ چارهیهکم نییه جگە لە چارهروانی کردن. بەلام ئەوەی کە لە پشتی دەرگای ئەو ژوورە باسکرا، بریتی بوو لە:

- جەنابى نازمى، نازام چۆن و لە كۆيىو دەستپېكەم! تەنھا ئەو بەزانە كە ھەست دەكەم دەبىڭ دەروونم پاك بىكەمەو، داواي يارمەتتېي لە كەستېك بىكەم، منىش كەسم لە تۆ باشتر دەست نەكەوت، لەوانەيە داواي بېستنى قسە كام ھەستېكى خراب لە گياتندا دروست بېي، كە ئومىدەوارم وا نەبىڭ؟ چونكە لەو ھەلسوكەوتەي كە بەرانبەر من و خۆرات ئەنجامدا، زانېم كە مرۆفېتىكى بەرئى و جىڭ و تىڭگەشتووي.

ھەموو شتېك داواي خۆيىندەووي ئەو دەفتەرە دەستى پىكرد. پاش خۆيىندەووي بەسەرھاتى ئەو دەفتەرە، ئازار و ئەشكەنجەي و يىزدان يەك چركەش منى بەجى نەھىشتووي. دەزانى كاك نازمى دوو خوشك ھەيە كە زۆر ناكام لىيانە و، ھەمىشە چاودىريان دەكەم و، زۆرىش لەگەلئان دەمارگير و تورپەم. لەبەر خاترى ئەو ھەموو كاتېك ھەولمداو لەگەل كچاندا ھاورپىيەتى نەكەم و فرىويان نەدەم.

بەلام نازام ئەو لە ساويلكەي، يان لە غرورە درۆينەكەي من بوو، كە ھەلخەلەتام. چەند سالىك لەمەو پىش يەك لە ھاورپىيەكام ھاتە لام و، بەسەرھاتى يەكترناسىنى خۆي و كچىكى بۆ من باس كرد و، گوتى: ھەرچەندە داوا لەو كچە دەكەم كە بېي بە خۆشەويستىم، رازى نايى. منىش گوتم: باشە، ديارە كچىكى رىك و پىك و بەشەخسىيەتە، كەواتە، وازى لى بېنە. بەلام ئەو گوتى: نا، بابە، سەد دۆستى دىكەي كورى ھەيە، ھەر كەيفى بە من نايەت؛ واتا: زەوقى بە بەژن و بالاىەكەم نايەت. گوتم: دووبارە ھەر ناتوانى ھىچ كارتىك بىكەي؛ وازى لى بېنە. گوتى: ئاخىر بىيارمداو كە ھەر دەبىڭ لەگەل ئەو كچە بىم بە دۆست. ئىستا ئەگەر لەگەلئىدا نەبم بە دۆست، رىك ئابرووم دەچىت و ئىتر ناتوانم لە نىو كورانى گەرەك سەرم بەرزكەم.

سەرەنجام ھەرچى من نىكۆلېم لە نەكردنى ئەو كارە كرد، ئەو دەپاراپاىەو و دەيگوت: تۆ تەنھا لەگەل ئەو بىبە بە دۆست و باسى منى بۆ بىكە و، پاشان خۆت وازى لى بېنە. سەرەتا رازى نەدەبووم. بەلام كاتىك ھەرەشە و ترس و بى قىمەتى ھاتە ئارو، رازى بووم. زۆر بە ئاسانى لەگەل ئەو كچە بووم بە ھاورپى و پاشان ھەر بەو شىوھەي كە ھاورپىيەكەم دەبووست وازم لى ھىنا. لەو بەداو ھەندان چار ئەم

كارەم كرد. بەلام ھىچ كات بە ھىچ كام لەوانە بەلئىنى خوازتنم نەداو؛ چونكە ئەو جۆرە كچانەم بە شاينە ھاوسەرگىرى نەدەزانىن.

سەرەتا كەمىك ھەستەم بە تاوان دەكرد، بەلام دواتر، نا؛ لەدلى خۇمدا دەمگوت: ئەو كچانە بۆ خۇيان دەيانەوئىت لەگەل كوران بىن بە ھاورپى و، كارى نابەجى بىكەن. ھىچ كەسش ناچارى نەكردوون و، كچىكى نەجىب و بە شەخسىيەت دەرگاي خۆشەويستى لەگەل كوران ناكاتەو.

خۆشەويستى من و خۇراش رىك بەم شىوھە دەستى پىكرد؛ سىامەك دراوسىي كورە پورەكەي من بوو، لە رىگەي كورە پورەكەم داواي لە من كرد كە پىوھندىي خۆشەويستى ئەو لەگەل خۇرادا دروست بىكەم. بەلام ئەو گوتى: خۇرا كچىكى بەرپىز نەجىبە و لەگەل ھىچ كورپىك پىوھندىي خۆشەويستى نابەستى. يەكەم جار من گوتم ئەم كارە ناكەم. چونكە ھەمىشە لە بىرى خوشكەكامدا بووم. بەلام بە تىكا و پارانەو سىامەك و كورە پورەكەم و ئەو بروايەي كە خۆم ھەمبوو، لەگەل سىامەك بەرنامەيەكمان دارشت و بەپىي ئەو بەرنامەيە دەستمان بە كاركردن كرد (بىياربوو سەرەتا من لەگەل خۇرادا پىوھندىي خۆشەويستى بىستەم، پاشان بە گوتنى ئەمەي كە سىامەك لەگەل كورە پورەكەم بىنىو، و كورە پورەكەشەم زۆر باسى كردوويە و داواي لىبووردنى لە من كردوويە و، بىيارىداو چى دى رىگە بە خۇرا نەگرتى و، دەيەوئىت خۆي بىست و، داواي لىبووردنى لى بىكات. كەم كەمەش دەرگاي خۆشەويستى نىوان ئەو دووانە بىكەمەو، و پاشان خۆم وازبىنم و، بىكشېمەو دەواو). كاتىك سى ھەفتە تىپەرى و ھىچ ھەوالىك لە خۇرا نەبوو، يەكەم جار بوو كە ھەستەم دەكرد شىكستەم خۇرادوويە. خۇرا بەراستى كچىكى باش بوو. لەبەر ئەو ئەم بۆ ھاوسەرىي خۆم ھەلپژارد و، داواي ھاوسەرىم لى كرد. جەنابى نازمى، سوئىد دەخۆم كە من تا ئەو كاتە بىيارى خواستەم بە ھىچ كچىك نەدابوو. بەلام لە بەرانبەر خۇرادا بىشك ئەم مەبەستەم ھەبوو. ھەر لەبەر ئەو ھەش دەرىارەي خۇرا و بنەمالەي ئىوھ لىكۆلېنەو ھەم كرد.

- ئىستا تۆ وازت له برپاره كەى خۆت هېناوه؟ من تېنە گەيشتم كېشەى تۆ چىيە؟
- نا كاك نازمى، من له برپاره كەى خۆم پەشيمان نەبوومەتەوه، بەلكو به
پاستگۆيىيە كەى كه تۆ و خۆزا نيشانتاندا، من لەسەر برپاره كەى خۆم سوورتر بووم،
هەلبەت ئەگەر تۆ من به شاھەنى بنەمالە كەى خۆتان بزانی.

بەلام كېشەى من نازارى وپژدانە، كه پاش خويىندنەوهى ئەو دەفتەرە دەستى لى
گيركردووم. دەزانى كاك نازمى، تا ئەو كاتە من هېچ كاتىك بېرم نەدەدە كردهوه ئەو
كارەى كه من دەيكەم رووداوكەلىكى ئەوەندە تال و ناخۆشى هەبى. كاتىك
بەسەرھاتە كه تەواو بوو، برپارمدا له چارەنووسى ئەو كچانە بكۆلمەوه؛ كه دەرگای
خۆشەويستيم لەگەل مەرفەگەلىكى زۆلى وەك: كيانوش و سىامەك و ئەسغەر و
چەندانى دى بۆ كردبوونەوه. تەواوى ئەم هەفتەيه بەدواى ئەم كارەوه بووم تا له
شېوازی ژيان و وەزە و حالیان ئاگادارم. نازانم چىم بىنى و چىم بىست، هېندىكيان
هۆگرى دەرمانە هۆشبه رەكانى وەك: تريك و حەشيشە بووبون. يەكېكيان بە هۆى
فرۆشتنى تريكەوه له بەندىخانە بەندكرابوو. يەكى ديكەشيان بە مندالېكەوه له
مېردەكەى جودا بووېوه. يەكىكى ديكەش مېردەكەى تەلاقى دابوو؛ چونكه
مېردەكەى بەوهى زانىبوو كه پېش گۆرپنەوهى ئەلقەى ھاوسەرييان، ئەو ژنە پېنەندى
سىكسى لەگەل چەند كورپىكى ديكەدا هەبووه. يەكىكى ديكە لەو كچانە لە ماڤ
پاىكردوو و ئىستاش كەس نازانیت لە كوئىيە. بە كورتى زۆربەيان چارەنووسى خراب
يەخەى گرتبوون. بەتەواوى گيانم منىش هەستەم بەو ديوەزمەى خۆپەرستى و بى
ويژدانى نىو دەرووم دەكرد، كه شەھريار باسى دەكات. بەلام ئەوەندە هەبوو تواناى
ھاواركردم نەبوو، لەبەر نارەحەتى تووشى سەرئىشەى توورپەبون بووم.

پاشان له كاتىكدا كه بە نارامى فرمىسكەكانى گۆشەى چاوى پاك دەكردەوه
گوتى: كاك نازمى، تۆ پېم بلى. لەمە بەدواوه من چۆن دەتوانم بەم هەموو هەستەى
گوناه و ناپاكيیەوه لەسەر ژيان بەردەوام م. من چۆن دەتوانم وەك مېردىكى باش و
رېك و پىك چاوه چاوى خۆزا بېرم و لەگەل ئەودا قسە له بابەت پاكى و

خواناسىيەوه بكەم و، چۆن دەتوانم وانەى كارى دروست و راست و باش فيرى
مندالە كام بكەم؟! تا ئىستا ئەوەندە هەستەم بە گوناه و بەدبەختى نەكردبوو!
تۆ پېم بلى دەبى من چ كارىك بكەم؟ بە چ شېوئەيهك دەتوانم رابردووى رەشى خۆم
قەرەبوو بكەمەوه و، خۆم له گوناه پاك بكەمەوه؟

- كورم، ھەر بەوەندەى كه هېندە له رابردووى خۆت پەشيمانى و مەبەستى
قەرەبووكردنەوهت هەيه، لەبەر رۆشناى قسەكانى خۆت، كه نەزانانە و بى خەبەرانە ئەم
كارەت كردوو هەنگاوىكى گەورەت هەلېناوه. ھەرچەندە تاوانى گەورەت ئەنجامداوه،
بەلام چونكه بە ويستى خۆت نەبووه، ئومىدەوارم خوداوند له گوناھت خۆش بى.
ناتوانى رابردوو بگەپتېيىيەوه و قەرەبووى بكەيەوه؛ كەواتە: بىر له نايندەت بكەوه
و، بەتەواوى گيان تۆبە بكە و، ھەميشە له دەرگای پىر خيىر و خۆشى خودا داواى
يارمەتى بكە، وەكو مەولانا دەلى:

گەر گوناخت سەد ئەوەندەى دنيا بى
بە تۆبەيهك نابى هېچى لى مابى
بەخشينى خودا دەريايەكە بەبى بى
رادەمالى هەموو گوناخى پىاو و ژن

پاش رووداوه كەى ئەو رۆژە، ماوئەيهك عەلى رەزا هېچ ھەوالىكى نەبوو. چەندىن
جار دەربارەى گەتوگۆيەكەى ئەو رۆژەى نىوان باوكم و عەلى رەزا، پرسىيارم لە باوكم
دەكرد. بەلام باوكم خۆى له وەلامدانەوه دەدزىيەوه. سەرەنجام دواى دوو هەفتە، لە
كاتى خواردنى نانى نيوەپۆدا، زەنگى دەرگا لېدرا. ئايغۆنەكەم ھەلگرت، پۆستەچى
بوو، كه نامەيهكى هېنابوو و، دەيهويست ئەو كەسەى كه نامەكە وەردەگرىت،
دەفتەرى كاتى گەيشتنى نامە ئىمزا بكات. خۆم بۆ وەرگرتنى نامەكە چووم. نامەى
عەلى رەزا بوو. زۆر خۆشحال بووم؛ ھەلبەت ھەتا پىشتى نامەكەم نەخويىندبووه،

کاتیک که پشتی نامه‌کم خوینده‌وه، نوسرابوو ((تکایه تهنها به دهستی جه‌نابی
ئه‌همه‌د نازمی بکریتته‌وه)).

وه‌ک سه‌هۆل ره‌ق بووم. دایکم پرسباری کرد: کئی بوو؟ گوتم: پۆسته‌چی بوو. گوتی:
نامه بۆ کئی هاتوو؟ نه‌مده‌زانی چی بلنیم! خیرا گوتم: له‌لایه‌ن عه‌لی ره‌زاوه هاتوووه.
بۆ ژووره‌که‌م رژیستم. فکری کردنه‌وه‌ی نامه‌که وه‌ک نه‌خۆشی گولی گیانی داگرته‌بوو
و، وازی لی نه‌ده‌هینام. چهند جارێک مووسم هینا بۆ نه‌وه‌ی نامه‌که بکه‌مه‌وه، به‌لام
دلّم رازی نه‌ده‌بوو. له‌ کۆتاییدا شه‌یتام له‌عنه‌ت کرد و، نامه‌که‌م برد و، له‌سه‌ر
میزی ژووری چیشتلینام دانا و، گوتم: نامه بۆ باوکم نی‌ردراوه، تکایه خۆت بیده
دهستی و، به‌ می‌شکیتی پر له‌ نیشانه‌ی پرسبار و روویتیکی غه‌مگین و ماندوو بۆ
ژووره‌که‌م چووم.
شه‌و دایکم نامه‌که‌ی دایه دهستی باوکم و، شه‌ویش دهستی به‌ خوینده‌وه کرد.

((سلاو له‌ هاوڕێی گه‌وره و به‌رپێزم، جه‌نابی نازمی، ئومید‌ه‌وارم که هه‌موو
لایه‌کتان باش بن و له‌وه‌ش که به‌ هاوڕێی خۆم ناوم بردی، نار‌ه‌حه‌ت و نی‌گه‌ران نه‌بی.
نازاتم تۆ ده‌رباره‌ی من چۆن بیر ده‌که‌یه‌وه، به‌لام له‌ خۆمدا هه‌ست به‌ دۆسته‌یه‌تی و
هاوڕێیه‌تییه‌کی نزیک تۆ ده‌که‌م. له‌م ماوه‌یه‌دا توشی کیشه‌یه‌ک بووم، که ئاره‌زوو
ده‌که‌م هه‌موو شتی‌ک به‌ وردی بۆ تۆ باس بکه‌م و، تۆ موو به‌ موو ناگاداریست، پاش
نامۆزگارییه‌که‌ی شه‌و رۆژه، بریارمدا به‌شیکی که‌م له‌ هه‌له‌کانی رابردووم پاست
بکه‌مه‌وه و، قه‌ره‌بوویان بکه‌مه‌وه.

چهند رۆژێک له‌مه‌وبه‌ر بۆ ئارایشگایه‌کی پیاوانه‌ چووم، که کیانوش و شه‌غهر
له‌وێ کاریان ده‌کرد: کیانوش گه‌نجیکی داوین پیس و خراپه‌کاره، هه‌روه‌ها که‌چانیکی
زۆری به‌خت ره‌ش کردوو و، چهند که‌چیک له‌و که‌چانه به‌هۆی منه‌وه که‌وتبوونه نی‌و
داوی. ده‌رباره‌ی هه‌ندیک له‌و که‌چانه پرسبارم له‌ کیانوش کرد و، شه‌ویش له‌ نووکه‌وه

هه‌موو شتیکی بۆ من گیرایه‌وه، به‌سه‌رهاتی به‌ده‌خته‌کردنی شه‌وان و پاشان وریایی و
لیه‌هاتوویی خۆشی بۆ من باس کرد. هه‌تا زیاتر شه‌و به‌ خۆشی و شادمانی به‌سه‌رهاتی
تالیی شه‌و که‌چانه‌ی بۆ من باس ده‌کرد، من زیاتر هه‌ستم به‌ بی‌زاریی و رق لی‌بوونه‌وه
له‌ خۆم و له‌ وی ده‌کرد.

ئه‌سه‌غه‌ر که تا شه‌و کاته‌ بیده‌نگ بوو، پاش ماوه‌یه‌ک سه‌ری راوه‌شانده‌ و دهستی به
قه‌سه‌کردن کرد و گوتی: کی‌ا، بۆ چی باسی مریه‌می بۆ ناکه‌ی! عه‌لی گیان
بانکیکی پارویه.

گوتم: چی چی؟

کیانوش مۆره‌یه‌کی له‌ شه‌غهر کرد و هی‌چی نه‌گوت. رووم له‌ کیانوش کرد و
گوتم: ((کاکای زانا، بۆ ئیمه‌ بی‌گانه‌ین؟ تو گیانی عه‌لی پیم بلئی!)).

کیانوش گوتی: وازی لی بی‌نه‌بابه، قسه‌ی هه‌له‌ق مه‌له‌ق ده‌کات!

ئه‌سه‌غه‌ر سه‌ری برده‌ بن گوئی کیانوش و، گوتی: پیتی بلئی بابه، عه‌لی له‌ خۆمانه‌!

کیانوش به‌ چاوی‌کردنیکی نار‌ازیانه به‌ شه‌غهری گوت: هی‌چ بابه: مریه‌مت له‌بیر
ماوه؟ که بالایه‌کی به‌رز و چاویکی هه‌نگوینی هه‌بوو!

گوتم: نه‌خیر! مریه‌م بالای کورت بوو.

گوتی: کۆره‌ بابه‌ هاوڕێی په‌روێز و بابه‌ک بوو. خوشکی مه‌هنازه‌ ناسک و دل‌ر‌فین.
له‌ کۆلان... داده‌نیشت.

گوتم: باشه، به‌بیرم هاته‌وه. به‌لام کاکلی باسه‌که‌م پیم بلئی.

هی‌چ، رۆژێکیان براهه‌ بچه‌کۆله‌که‌ی هینابوو بۆ شه‌وه‌ی قژی بۆ کورت بکه‌مه‌وه.
شه‌و رۆژه‌ش من موشته‌ریه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندم هه‌بوو؛ یه‌ک بوو له‌و گیلانه‌ی نی‌و بازار که
به‌ ئاسانی له‌خشته‌ ده‌چوو. به‌کورتی مریه‌می بینیی و، به‌لام له‌چاو هه‌موو رۆژێک،
شه‌و رۆژه‌ مریه‌م زۆر به‌ سه‌ر و سیمایه‌کی ساده‌وه هاتبوو. هه‌روه‌ها نه‌خۆشیش بوو.
به‌ پی‌چه‌وانه‌ی هه‌موو کاتیک هی‌چ قسه‌یه‌کی نه‌ده‌کرد و بیده‌نگ بوو.

کورپه که یقی به مریه هات، چونکه مریه میش بیده نگ بوو وابیری کرده وه که لهو کچه نه جیب و سهنگینانه یه. کاتیک مریه م ریشت دهر باره ی مریه م پرسیار کرد. ههروه ها منیش ههستم کرد که تیری تهوینی مریه م کاری لی کردووه و، بهری چاوی گرتووه. هه زوو دهستم کرد به وهسفرکردن و ستایشکردنی مریه م و گوتم: بابه، دراوسییه و تائیتا کچیکی وهک تهوم به باشی و نه جیبی نه بینووه و، بنه ماله و خانه دانن و، تیت تهوه ی ماوه خوت دهزانی، سههه نجام کورپه ریشت و بنه ماله که ی بو خوازینی نارد و، ماره کردن سهری گرت.

گوتم: که واته بو دوا این جار، تو، له ژیانندا کارتکت کرد که له ریژی دوا یی به فریات بکه وی. تهسغه ر و کیانوش دهستیان به پیکه نین کرد.

تهسغه ر گوتی: واز له ریژی دوا یی بینه، له دنیا دا خو ش بی. لی گه ری با هه مووت بو بگی ریته وه.

- باشه، که واته تهوه ی ماوه بو می باس بکه، له گه ل تهوه ش که زور له باسه سههه کیبه که لاماندا وه.

کیانوش گوتی: چی بلیم. تو فه قیری. سههه نجام پیش تاههنگی گواستنه وه به مریه م گوت که ته م کاره من کردم. که واته ده بی پیوه ندیت له گه ل مندا هه بی.

گوتم: یه عنی چی؟

- کورپه لهو مرو فقه ده مارگیرانه یه ته گه ر بزانی مریه م پیشتر له گه ل کورپکی تر قسه ی کردووه، پیشک ته لاقنامه که ی له نیو ده ستدایه. جا ته گه ر بزانی مریه م خان، یه ک کو ماله دو ستی کوری هه یه و، هه رکاریک که ویستوو یه تی، کردوو یه تی. به کورتی هه ر کاتیک، پیویستی، هه زی لیبوو پارده نازدار به ده ست بینسی. ته نیا یه ک نووکه جهه رس به سه بو مریه م خان، تهوکاته مریه م خان یه ک به سه ته پارده سههوز ده خاته ژماره حیسابی بانکی من.

- وا ناسان پارده به تو ده دات؟ واتا هیشتا پیوه ندی له گه ل تو دا هه یه؟!

- نا بابه، وا ناسانی چی؟! ناچاره؛ چونکه به لگه م له سهری هه یه. سهه ریچی بکات، به لگه کان ده خه مه دهر و ریژی رووناک ی لی تاریک ده کم.

- چ به لگه یه؟

- کاتیک تیگه یشتم میرده که ی چاوی زور له لای مریه م وه، دللی زور له دوا یه، مریه م هینایه نیره و، چهند وینه یه کم گرت. چهند وینه یه کی دیکه ی مریه میشت له گه ل کامی و بابه ک و په ریژی، له چیا گرت. سههه نجام به لگه کان هه موویان ته واون و، ناتوانی هه ناسه هه لکیشی.

تهسغه ر پیکه نینیکی لووتبه رزانه ی کرد و، به ده ست مووه که مه کانی پشته سهری کیانوشی نالوزکردن و گوتی: ته مه خو میشک نییه؛ کو مپیوتسه ره، پی م گوت له م بابه تگه لانه بو نیمه ش په یدا که ن!

گوتم: سههیره، ژنیکی زور گه وه، ده توانی خانووه که ی بگوری و، بو جیگه یه کی دی باربکات و له به دکاری تو نه جاتی بی.

- نا گیانه، کیا له جیگه یه ک نانوی که ناری به بندا پروات. میرده که ی، جگه له من، بو لای هیچ نارایشگه ریکی تر ناچی؛ ته نها له کاری من پازییسه. خو ی ده لی ته گه ر بو دورگه ی بولبولان بچی و له ویش دوکانی نارایشگا دابینی، من بو تهوی دیم و، مووه کانم کورت ده که مه وه. هونه رمهنده نیدی، چ بکه یین؟! پاشان له گه ل تهسغه ر دایانه قاقای پیکه نین و، تهسغه ر دریژه ی به قسه کردندا و گوتی: کورپه که شی نیستا له م دایهنگه ی ((ستایش)) ه.

- بوچی تهو مندالیشی هه یه؟

- به لی بابه، کورپکی هه یه.

- نیستا مریه م چون پارده ددات به تو، که میرده که ی نه زانی؟

- زور به ناسانی، ده ته ویت نیشانت بدهم؟ خو ته مرپو کارت نییه؟

گوتم: نه خیر، کارم نییه.

دەستبورد بۆ لاي تەلەفۇن چوو، دەستى بە ليدانى چەند ژمارەيەك كرد، پاشان تەلەفۇنە كەي لەسەر بلنگۆ دانا، بۆ ئەوئى ئىمەش گويمان لە قسەكان بىت.

- ئەلۆ، سلاو مريەم گيان، حالتان چۆنە؟

- سلاو و ژەهرەمار، كەي دەبى من لە شەرى دەنگى نەحسى تۆ نەجاتم بى؟

- خوا نەكا ئەو پۆزە بى مريەم گيان. تازە ئەگەر بۆ دنياكەي ديكەش پۆزى، من ھەر بەدواتدا دىم!

- قسەكەت بكە؛ دووبارە دەتەويت من تالان بكەي.

- تالانكردن چىيە، خۆشەويستەكەم؟ ئىستا دەبى سوپاسى من بكەي كە يارمەتت دەدەم، باخەلەكانى مېردەكەت كەمىك سووك دەكەم. دەزانى دەلئىن پوويار كە پربو ئاوەكەي لىي دەرژى و، بلاو دەبىتەو و، بە بەلاش دەروات. جا منىش يارمەتى مېردەكەت دەدەم تا لەبەر پارەي زۆر، بلاو نەبىتەو و، بە بەلاش بە زوويدا نەروات.

- توخوا كيانوش، وازم لى بىنە، ئەكەبەر خەرىكە تىدەگات. لىم دەپرسى: چى لەم ھەموو پارەيە دەكەيت؟

- خۆشەويستم، سەد تەن، دوسەد تەن لە گىرفانى ئەكەردا پارەي وردەيە، شتىكى وانىيە، خەمى ئەو مەخۆ، بەكورتى: تەلەفۇم بۆ كردى ھەتا پىت بلئىم كە يەككە لە ھاورئىيە دىرىنەكام ھاتوو. دەسانەويت ئەم شەو بۆ دەروە بچىن. نزيكەي سەد ھەزار تەن خەرجيمان دەوئ. لەبىرت نەچى ئەمپۆ پاش نىوەرۆ بۆم بىنى، قوربانىت بىم خواحافىز.

- كەي تۆ دەمرى تا من لە دەستى تۆ پزگارم بى؟

- ھىچ كات! من لەگەل عىزرائىل پەيمانم بەستوو، لە دنياي ئەودىويش وازت لى نەھىتم!

- ھەر غەلەتتەك كە دلئ دەيەوئ بىكە، من پارە ناھىتم. تەلەفۇنەكەشى داخست.

بە پۆزەو پىكەنىم و گوتم: دەلئى تىرەكەت خراب لە بەردىدا!

كيانوش دەستى لە شافدا و گوتى: گيانەكەم ئەگەر ئارام بگري، ئەو سەعات ۴ى دواي نىوەرۆ لەگەل كورەكەي لىرەيە. گرەوم لەگەل دەكەي؟

گوتم: نە.

پىك سەعات ۴ پەتروئىك لەپىش ئارايىشگاگە راووستا.

ئەسغەر گوتى: كيا، ھات!

كيانوش پووي لە من كرد و گوتى: دىتت؟!

خانئىكى بە پوالەت زۆر جوان و پىك و پىك، بالتۆيەكى چەرمى گرانقىمەتى دەبەردابوو، عەينەكىكى رەشىشى لەچا و بوو لەگەل كورە ۳، ۴ سالىەكەي بۆ زوورى ئارايىشگاگە ھات. كورەكەي لە سەر كورسى دانىشاندا و ئەسغەر سەرگەرمى چاككردنى پىچى بوو. چەند دەقىقەيەك دواتر مريەم بەبىبانوى شۆردنى دەستى لەگەل كيانوش بۆ زوورى پىشى ئارايىشگاگە رۆشىت و، پاش چەند چركەيەك ھاتە دەرى و، چاوپروانى تەواوبونى سەرچاككردنى كورەكەي بوو، لەو ماوەيەدا وردە وردە بە دەسەسپەكەي فرمىسكەكانى ژىر عەينەكەكەي پاك دەكردەو. ھەرۋەھا ھەوليدەدا كە كورەكەي ھىچ تىنەگات. پاش رۆشىشتى مريەم و كورەكەي، بە كيانوشم گوت:

كيا گوناھە لەبەر خاترى مندالەكەي وازى لى بىنە و، ژيانى لى تىك مەدە.

كيانوش بە توورەيى گوتى: كورە، بۆ تۆ شىت بووى؟! من پاروئىكى بەم چەورى و نەرمىم لەبەر دەستدابخ، لەبەرچى وازى لى بىنە؟! مەگەر من بى عەقلم. گوناھە، چىيە؟! ھەر كەسىك تاوان بكات، ئوبالەكەي لە ئەستۆي خۆيەتى و، خۆي دەبى باجەكەي بدات!

بە پارانەو پىم گوت: ئىستا يەك جار ھەلەيەكى كردوو، نابى تا كۆتايى ژيانى باجەكەي بدات و، تۆلەي لى بكرىتەو. ئىستا ئەو بەتەنيا نىيە، مندالىشى ھەيە. ئەگەر مېردەكەي تەلاقى بدات، ئەو مندالە بەدبەخت دەبىت. خۆشت مندالى تەلاقى. ئىتر خۆت لە من باشتەر ھەموو شتىك دەزانى!

کیانوش به دلشکاوایی گوتی: عه لی گیان، سه یرکه بۆ شهوه هاتووی شت تیک بدهی. من له روانگهی هاوړپیه تیبیه وه ئەم شتانه م پینگوتی. گوناھ و موناھ بجه شهوه لاره. چاوی کوپربې و په راسوه کانی نهرمبې و بیهوئ بېی به مرؤځ. شاخو و شتر سواربوون به خوار و خپچی نابې. غه له تیک کی کردوه که ده بې باجه که شی بدات! ههستم کرد ناکرئ به کیشه و ناکوکی له گهل کیانوش دهست به گفتوگو بکهم ؛ له بهر شهوه له دهروزهی هاوړابوون و دستخووشی لی کردن و ههق پیدان و به راست زانینی سه رزازه کییه وه، لیبان چومه پیشی و، گوتم: کیا حقیه تی، بۆچی مرؤځ له م سفره راخراوه سوود وهر نه گری؟!، له گهل ئەم قسانه شدا، هه ولما که بزائم فلیمه کانیان له کوئ داناون.

به کیانوشم گوت: ئیستا ئەم فلیمانهت له کوئ داناون؟

پینکه نی و گوتی: چیه، دتهوئ بیان دزی؟

گوتم: به ئی، رینگه یه کی باشه بۆ پاره په یدا کردن. بۆچی منیش به ناسانی پاره به دهست نه هینم؟!

ماوه یه که به قاقا پینکه نی، پاشان گوتی: گیانه، سه ره تا بزانه به رینگه دا برؤ، پاشان راکه. تۆ تازه به تازه دتهوئ شهوه کارانه بکه ی. ئیستا هه رگیز کرؤمؤسؤمه کانت له گهل ئەم قسانه ریک ناکه ون!

گوتم: ده زانی له بیر چی دام؟ شهوئیک به هیواشی بیم و، هه موو جینگه یه که بگه ریم و، چه که جه که ت بشکینم و، فلیمه کانیش بدزمه وه!

کیا به پوزیکه وه پینکه نی و گوتی: مندان، ئەگه ر من تۆ نه ناسم، ده بې سه رم بجه مه سه ر زه وی و بزم. باوهر بکه ئەگه ر فلیمه کانیشت بده مئ، شهوه کاره ناکه ی، واتا تۆ بۆ ئەم کاره نابی و هیچت له دهست نایهت!

گوتم: راست ده که ی، فلیمه کاتم بده یه، شهوچار سه یرکه!

کیا نانیشکیکی له که له که ی شهو سغه ر دا و، پینکه نی و، گوتی: له و دنیا یه بروانه کی دهبه وئ کی چاره ره ش بکات!. باشه، قسه یه کمان نییه، برؤ هه موو جینگه یه که ژیره و ژوور بکه، ئەگه ر توانیت بیان دوزییه وه، با بۆ تۆ بن.

هه ستام، دهستم به گه ران کرد، هه رچه ندی زیاتر ده گه رام، کیانوش و شهو سغه ر زیاتر پینده که نین.

پاش سه عاتیک گه ران، کیانوش گوتی: به به لاش خوئ شهزیه ت مه ده ئەگه ر سه د شوین هه لگر بینی، ناتوانی فیلمه کان بدوزییه وه. چونکه شهوان له جینگه یه کن که دهستی هیچ که سیکیان بې ناگات. شهو سغه ر گوتی: هه موو شه م کارانه ی به منیش کردوه. هه رچی زیاتر بگه رپی، که متر ده دوزییه وه، گیانه؛ به گوته ی شاعیر، چاوه کانت نازار مه ده، دووباره هه ردووکیان ده ستیان به پینکه نین کردوه.

نیوسه عات دواتر شهویم به جیهیشت، به درپژایی رینگه ی گه رانه وه و، به درپژایی شهو، میتشکم خه ریکی دوزینه وه ی جینگه ی فیلمه کان بوو، له دلی خوئما بیرم ده کردوه، ده مگوت: له وانه یه له ژیر جله کانی به ری جینگه یه کی وه کانتایه که، بۆ فیلمه کان ناماده کردبې. به لام شهوه نابې؛ چونکه له و کاته ی که بۆ همام ده چوو، یان له کاتی نوستن بيشک شهو سغه ر شهو فیلمانه ی ده دوزییه وه؛ چونکه شهوه دوو که سه هه همیشه پینکه وه بوون، له ناکاو بیرم له قسه یه کی کیانوش کردوه.

شهوه گوتی: تهنه یه که نووکه جه ره س بۆ مریه م به سه. تا یه که به سه ته پاره ی سهوز بجاته سه ر ژماره حیسابی بانکی من. شهوه یه! بيشک کیانوش له بانکیک که ژماره حیسابی هه یه، سندوو قیکي شه مانه تیشی هه یه. به لام تازه کاره که دژوار بوو. ئەم جوړه سندوو قانه تهنه یه که کلیلیان هه یه و، سندوو قیش ته نیا به خاوه نه که ی ده ده نه وه. شهوه شهوه تا نزیککی به ره به یان بیرم له م بابه ته کردوه. به ره به ری نیوهرؤ، بۆ لای دایه نگه ی ((ستایش)) رۆیشتم و، چاوه رپی کوره که ی مریه م بووم. سه عات یه که، هه مان په ترؤلی دوتینئ له پیتش ده رگای دایه نگه راوه ستا و، مریه م له په ترؤله که دابه زی و، بۆ نیو دایه نگه که رۆیشتم و، چه ند ده قیه یه که دواتر، له دایه نگه که هاته ده ری. هیشتا ده رگای سه یاره که ی نه کردبؤوه، که بۆ لای چووم و سلوم لی کرد. شهوه منی نه ناسی و به شیوازیکی بی مه یلی و ناره حه تیبیه وه، وه لامی سه لامه که ی دامه وه.

پېم گوت: من دوینئ تۆم له نارایشگا بینئ و، هۆی نارەحەتییه کە تۆش دەزاتم؟
دەمەوئت یارمەتیت بدهم!

ماریه له پێشدا کورە کە سوارئ سەیارە کە کرد و، لەنیو جانتایه کە پارچەیه کە
چوکیاتی کە کاوی دەرھینا و، دایه دەستی و، دەرگای سەیارە کە داخست. بە برۆی
من ئەم کارە بۆیه کرد تا کورە کە هیچ لە قسەکانی ئیمە تینە گات. پاشان بە
شپۆیه کی توورە و نارەحەت بۆ لای من هات و گوتئ: من پێویستم بە یارمەتی
کەس نییه، تێگەیشتی؟! ئیستا ملی رێگەت بگره و، برۆ، لێرە نەتینمەوه.
گوتم: باوەر بکە من جگە لە یارمەتیدانی تۆ، هیچ مەبەستێکی دیکەم نییه،
تەنها لەبەر ئەوەش هاتم بۆ ئێرە، بەلام ئەگەر بەراستی پێویستیت بە یارمەتی من
نییه، هەر ئیستا دەرۆم!

هەستم کرد توشی شک و گومان بوو؟ بە دەنگێکی نارامتر گوتئ: سەرەتا پېم
بلی تۆ کئی؟ چ شتێک لە بارە منەوه دەزانی؟ بەراستی پېم بلی لەبەرچی دەتەوئت
یارمەتی من بەدە؟!

گوتم: من کیم یان کئی نیم تکایه واز لەوه بێنە. کیانوش هەموو شتێکی
دەربارە تۆ بە من گوتوو، دەربارە فیلمەکان. کە من دەمەوئ یارمەتی تۆ بدهم،
لەوانەیه لەبەر خاتری یارمەیدانی خۆم بئ.

گوتئ: یەعنی چی؟! دەتەوئت فیلمەکان لە کیانوش وەرگیری و خۆت سوودیان
لئ وەرگری؟

گوتم: ئەمە چ قسەیه کە؟ دەمەوئت بە شپۆزێکی دیکە قەرەبووی تاوانەکانی
را بردووم بکەمەوه. هەست دەکەم لەوانەیه بە یارمەتیدانی تۆ کەمێک لە گوناھەکانی
را بردووم بسپێنەوه و خوداش لە کەم و کورتییەکانم خۆشبئ.

بە پۆزەوه پێکەنی و گوتئ: سەیرە! ئەم دەور و زەمانە و ئەم جۆرە قسانە!
لەسەر قسەکردنیش بەردەوام بوو و گوتئ: باشە، کورە کەم خەریکە سەیری ئیمە
دەکات، وا هەست دەکەم گوئی قولاًغ بووه و لەسەر هەستە، تکایه ئەسلی بابەتە کە
بلی، من دەبئ چ بکەم؟

- من زۆر بیرم لەو بابەتە کردووه، بەو ئەنجامە گەیشتم کە لەوانەیه کیانوش
فیلمەکانی لە سندووقی ئەمانەتی بانک دانابئ.

- راستە، خۆشی هەر ئەمەیه بە من گوتوو.

- باشە، وا هەست دەکەم ئەگەر تۆ تەماع وەبەر کیانوش بنیئ و، پێی بلی
دەزاتم تۆ بۆ هەندەران دەچی و، منیش نامادەم (۲۰) میلیۆن بدهم بە تۆ و، تۆش
فیلمەکانم بۆ بێنە و، ئیدی بەو برە پارەیه فیلمەکانی لئ بکره، یان بە هەر شپۆیه کە
کە خۆت پیت باشە بە تەماعەوه گیرۆدە بکە بۆ ئەوهی فیلمەکان لە بانک بێنیتە
دەرئ، ئەوهشی کە دەمیتنەوه بە منی بسپێرە و، لە من دلنایە هەموو فیلمەکان،
بەبئ ئەوهی سەیریان بکەم، یان دەستیان لئ بدهم، بە دەستی تۆیان دەسپێرم.

- ناخر (۲۰) میلیۆن، لە کوئو بێنم؟!

- هەرگیز پێویست ناکات تۆ پارە بەدە، ئەمە تەنیا قسەیه کە دیکەیت.
مەبەست تەنیا هینانە دەری فیلمەکانە لە بانک.

ماریه بەبئ دەنگییەکی کورت گوتئ: من دەبئ بیری لئ بکەمەوه. لەگەڵ
ئەوهشدا من بە هیچ شپۆیه کە متمانەم بە تۆ نییه.

- باشە، کێشەیه کە نییه، تەنیا تۆ خێرا ئەم کارە ئەنجام بده.

پاشان ژمارە تەلەفۆنی مائیم بۆ لەسەر پارچە کاغەزێک نووسی و گوتم: ئەگەر
پازی بووی ئەم کارە بکە، بۆ ئەم ژمارەیه تەلەفۆن بکە. ئەگەر سەعات (۷)
پێوەندی بکە، خۆم تەلەفۆنە کە هەلدەگرم.

- لە کاتی کدا کە دەرگای سەیارە کە کردووه، کاتی کە ویستی سواربئ، گوتئ: تۆ
چۆن دەزانی بەم برە پارەیه تەماع دەیگرئ؟

گوتم: خۆی لەلای من گوتئ: دەمەوئت (۲۰) میلیۆن پەیدا بکەم و بۆ ئەمەریکا
بچم، ماریه خواحافیزی کرد و رۆیشت.

سەعات (۷) ماریه تەلەفۆنی کرد و گوتئ: باشە چ زەمانە تێک هەیه کە تۆ
فیلمەکان بە من بەدەیهوه؟

- زەمانەتتىن، قىسە كەمە، ناتوانم زەمانەتتىكى دېكە بەتتۈ بەدەم. من پېشتىرىش بە تۆم گوتىبو كە بۇ پزگار بوون لە ئازارى ويژدانى خۆم ئەم كارە دەكەم. بەھەر حال خۇ بۇ تۆ ھېچ جىاوازييەكى نىيە.

پاشان مريەم گوتى: تەلەفۇنم بۇ كىانوش كىدووە و ئەوم رازىي كىدووە كە تا سى رۇژى دىكە بىرى (۲۰) مىليۇن تەمەن بە دەستى كىانوش بەدەم و، فىلمە كاتم بۇ بېنى و، لە پاركى كۆكەرە دەى باج و دەرامەتى ناو ھەوشەى شارى يارى مندالان سەعات پېنجى دواى نىوەرۇ، بىئاندا تەو دەستى خۆم.

رۇژى پېنج شەمە، واتا رۇژى پىارەكەى مريەم و كىانوش، بەيانى لە مال ھاتمە دەرى. لە دەرە دەى ئارايىشگا چاوەرۋانى كىانوش بووم. ئەو رۇژە مۆتۈرسكىلىتى يەككە لە ھاورپىيە كانىشەم بە ئەمانەت وەرگرتىبوو. سەعات (۱۰) كىانوش لە ئارايىشگا ھاتە دەرى و، سوارى سەيارەكەى رەنگ لىمۆيى بوو و، بۇ بانك چوو. ماوەيەك چاوەرۋانم كىد. كاتىك ھاتە دەرى جانتايەكى رەمزدارى قاوھىيى پى بوو. پىارمدا خىرا بۇم و جانتايەكەى لە دەست بىرپىنم، بەلام ئەو زۆر خىرا خۇ كەباندە سەيارەكە و، سواربوو. لەگەل ئەو ھەشدا زوو منى دەناسىيەو. بەلام بە شىوھەكە كە ھەست پى نەكات تا ئارايىشگا بەدواى كەوتم. پاشان بەخىرايى مۆتۈرەكەم بە خاوەنەكەى داىەو و بۇ ئارايىشگا يەكە چوووم. دەنگى مۇسقىقاي ساز ھەموو جىگەيەكى پى كىدبوو. كىانوش لە كاتىكدا كە خەرىك بوو سەرى موشتەرىيەكى چاك دەكرد، بە سەر و لەشى رەقس و سەماى دەكرد و پىدەكەنى. وا دەھاتە بەرچاوە كە زۆر خۇشچالە. ئەسغەرىش كە خەرىكى چاك كىدنى قۇي كەسىكى دىكە بوو، روم تى كىدو گوتم: وەك بلىيى كىانوش "بە فوو گوتىز دەشكىنى" چ لە گۆرپىيە و چ بوو؟ گوتى: ئەو خۇ ھېچ شتىك بە من نالى. دوتىنى شەو تەلەفۇنىكى بۇ ھات لەو كاتەو كىا خۇشچالە و لە خۇشيان نازانى چ بكات.

رووم لە كىانوش كىد و گوتم: برادەر نەكا مىراتىكى زۆرت پى گەبىشتى، پىمان بلى بابە. ئىمەش خۇشچال بکە.

كىانوش ھەر بەو شىوھەكى لە نىو مۇسقىقادا نىقوم بووبوو، بە چاوەكەنى، كە بىرىسكەى شادىي و شەيتانىي شەپۇلىيان تىدا دەدان، خەندەيەكى كىد و، دەستەكەنى وەك فرىنى فرۇكە بە ئاسماندا بەرزكردنەو.

گوتم: بۇ كوتى؟

كىانوش دەستەكەنىشى كىدەو و، بە ھارەو گوتى: واشنتون (دى سى) باوھت بکەو، كىا دەيەوئ بىت و لە دلتدا دابنىشى.

بە سەرسورمانەو گوتم: چۇن بەم شىوھە چاوەرۋان نەكراو، چەند رۇژىك لەو و پىش ھېچ ھەوالىك نەبوو، نەكا، خەزىنەت دۇزىبىتەو؟ يان لەگەل ئەسغەر پىكەو و بانكتان دىزىي و ئىمەش ناگادار نىن؟!

گوتى: خۇشەويستەكەم، چما مۇرۇق مىشكە كەرى خواردووە كە بە يەك بانكى پارەو، زەجمەتى دىزىنى بانك بداتە بەرخۇي.

دەنگى مۇسقىقايەكەم كەم كىد و، گوتم: ناكادو بارە تەلەفۇنت بۇ مريەم كىدپى! كىانوش پىكەنىنىكى شەيتانانەى كىد و گوتى: نا كىانەكەم، پىويست ناكات كاك كىانوش زەجمەتى تەلەفۇنكردن بداتە بەرخۇي؛ خانم خۇي تەلەفۇنى كىد!

ھەر بەو شىوھەكى كە دەمەويست قسەى لى دەرىنم، بە گالتە بە ئەسغەرم گوت: سەرىكە كىانوش ئىمە چەند بە خۇشباوەر دەزانى، دەلىت خانم خۇي تەلەفۇنى كىدووە گوتوويەتى وەرە پارە وەرگە. كىانوش لە كاتىكدا كە دەنگى مۇسقىقايەكەى زىاد دەكرد و لەسەر جوولانەو گالتە نامىزەكەنى بەردەوام بوو، گوتى: ئەگەر دەتەوئ باوەرپكە، ئەگەر ناتەوئ باوەرپكە. خۇي تەلەفۇنى كىد، دەيەوئ بەلگەكان بىرپىت.

كاتىك موشتەرىيەكان كارەكانىان تەوار بوون، پارەيان داو رۇشنت.

گوتم: چەندت پارە بۇ دىنى؟

لە كاتىكدا كىانوش لەشى ماندو و شەكەتى خستە سەر كورسىيەكە، گوتى: ئەو بەمىنى بۇ دوايى.

- ئىستا بەراستى دەتەوئ برۇي؟

کیانوش جانتایه قایبیه که ی کرده و بلیتیکی فرۆکه ی تورکیای دهرهینا پاشان پاساپۆرت و بهلگه نامه کانی دیکه ی دهرهینان و له سهر میزه که ی دانان و گوتی: ئیستا باوه رده که ی، ئه مه بلیتی فرۆکه یه بۆ به یانی سه عات (۴) ی پاش نیوه رۆیه، ئه مه ش پاساپۆرت و ئه مه ش بهلگه نامه کان.

- ئه دی کار و دوو کانه که ت چی لی دئی؟

- لیره له گه ل خاوه نه که یدا قسم کردوه، ههر به و مهر جانه ی من رینگه به ئه سغهر دده ات کار بکات. هیچ شتیکی دیکه ش نه ماوه ته وه که به جیتی بیلیم.

- دته وئ له وئ چ کار تیک بکه ی؟

- سه رتا بۆ لای خوشکه که م ده چم؛ به دوا ی جینگه یه کی شیاودا ده گه ریم بۆ نارایشگا. ههر بگه مه ئه وئ خیرا نارایشگایه که ده کرم و ژیانیکی خه یالی ده ستپیده که م.

- یه عنی ئه م هه موو پارهبه ت هه یه؟

- ئه دی ئه تۆ منت پی چم؟ به من ده لئین کاک کیا، گیانه که م، نه ک په لکه چه ونده ر!

- که واته ئاخیری وینه کان و فیلمه کان وه مریم ده ده یه وه.

- کوپه تۆ چند ساویلکه ی! من بۆ دنیا که ی دیکه ش ئه م بهلگانه له گه ل خۆمدا ده به م.

له و هه موو بی ویزدانیه ی کیانوش، له جینگه ی خۆم راجله کیم. به دلشکاوی گوتم: یه عنی تۆ وابیر ده که یه وه مریم ئه وه نده که مژه یه به بی بینی فیلمه کان و وینه کان، پاره دده ات به تۆ؟

- نا، گیانه که م، ئه و گه مژه نییه، من زۆر زیره کم، وینه کان گرنگ نین. گرنگ فیلمه کانن، فیلمی ته زویری ده ده می. ئه و وینه یه مریم که کیشاو من، وینه ی به هه مان شیوه ی کچیکی دیشم کیشاون... هیچ جیاوازییه کی له گه ل فیلمه ئه سلیه کاندانییه. مریمه ش خۆ ناتوانیت لیکیان جیا بکاته وه، ئه وانیه که ده باندەم به مریمه فیلمی ئه سلنی نین. به لām کاتیک مریمه ئه و فیلمانه ببینی، یه کسه ر پاره که

دده اته من و، منیش یه کسه ر سواری فرۆکه ده بم و بالده گرم، ئیدی له گه ل ئه سغهر ده ستیان به پیکه نین کرد.

گوتم: له وانیه مریمه تا فیلمه کان دهرنه هینی و نه یانبینی، پاره که نه دات.

- نا گیانه که م، من له فرۆکه خانه مهوعیدم له گه ل مریمه مدا هه یه، ئه ویش سه عات (۳،۵) ی رۆژی هه یینی، ئه و کاته مریمه کاتی ئه وه ی نییه فیلمه کان دهریبینی. له م هه موو ناپیاوییه خویتم وه جۆش هاتبوو. حه زم ده کرد هه تا هه لده گری بیکوتم، به لām خۆم نارام کرده وه و گوتم: کوپه، تۆ دهرسی شه ییتانیش دده دی، پاش که میتک بیر کردنه وه له سهر قسه کردن به رده وام بوو و گوتم: که واته ئه مشه وه هه مووتان له دهربه ند میوانی منن.

ئه سغهر گوتی: کوپه وریابه، کیا خه ریکی ئه ویندارییه، که چی تۆ زیاده مه سره فی ده که ی. لی گه ری با ههر نه بی ئه مشه و "موویه که له و به رازه بکه یه وه!"

کیانوش قاقا پیکه نی و ده ستیکی به هیزی له شامدا و گوتی: به مه ده لئین براده ری باش! براده ری خۆی خۆش ده وئ! باره که للا زۆر که یفم پی هاتی! که واته ئه مشه و له دهربه ند میوانی کاک عه لین، له بریاری خۆت په شیمان نه بییه وه، ها! گوتم: نا، سه عات (۸) دیم، بۆ دهربه ند ده چین، باشه.

ئه سغهر و کیانوش رازیبوونی خۆیانان راگه یاند. منیش خوا حافیزیم کرد و رۆیشتم. له سهر رینگه بۆ دهرماخانه یه که چووم که یه کتیک له هاو رپیه کاتم له وئ کاری ده کرد. یه کتیک له کریکاره کان په رده ی دهرماخانه که ی داد ده اییه وه، به تکا و پارانه وه داوام لی کرد که بۆ ژوره وه به چم. خواخوام سوو که هاو رپیه که م له وئ بی، که خۆشبه ختانه له وئ بوو. بۆ لای چووم و، گوتم: پارچه یه که حه بی خه وم ده وئ. سه رتا نه یدامن، به لām پاشان به هینانه وه ی به هانه یه که، رازیم کرد. کاتیک پارچه حه به که م وه رگرت، پیی گوتم که یه که حه ب بۆ چند سه عات خه وه. منیش بۆ ماله وه هاتمه وه و له میتشکما ده ستم به کیشانی پلان کرد. خۆم پی سه ییر بوو، به بی ئه ندازه هه ستم به نارامی ده کرد. ته له فۆتم بۆ مریمه کرد و، به شیوه یه کی ته واو بۆم باسی پلانه که کرد.

ساعات (۸) بۆ ئارایشگا چوم. كيانوش و ئەسغەر نامادە بووبون. پاش چەند چركەيەك، ھاتىنە دەر. كيانوش دەرلەبەي ئارایشگايەكە قفل دا و، رۆيشتين. بە دريژايى پيگە، كيانوش بەردەوام لە مەر ئەمريكا و ئاواتەكانى قسەي دەکرد، بەلام من و ئەسغەر بېدەنگ بووين و، جگە لە پيگەنيگە، ئەويش زۆر كورت، قسەيەكمان نەدەکرد. كاتيكە گەيشتەنە دەربەند، تەختيگمان ھەلبژارد، لەسەري دانيشين. لەگەل ئەوھشدا كە سەرمايەكە كەمى ھەبوو، كەش و ھەوايەكە بى ئەندازە نارامبەخش بوو. نارامبەي ئەوي ھەستى سووكى و خۆشى دەبەخشى. ھەموومان داواي خواردنمان كرد؛ من چوم تا بليتى خواردنەكان وەرېگرم و، لە ھەمانكاتدا سى پەرداخ چام داواكرد و، چەند ھەيئەتەي خەوم كرده نيو دوو لە پەرداخەكان. ماوھەيەك پاوھستام تا ھەبەكان بە تەواوتەي توانەوھ. پاشان ھەر پەرداخەي كيسەچايەكي سەفەريم تيكرد و، لە پيش ئەسغەر و كيانوشمان دانان، كيانوش دەستەكانى ليك خشاند و گوتى: ئەي وەللا كورې قۆز، لەم ھەوا ساردهدا پەرداخيك چاي گەرم جيگەي خۆي دەگرئ.

كەميك لە چاوخاردنەوھ تېپەپېبوو كە خواردنەكانيان ھينا و، ھەموومان خوارد، چاوەروان بووم ھەبەكان كاري خۆيان بگەن و، ئەنجامەكەي بېينم. بەلام تا دەھات شاديي و سەرمەستى كيانوش و ئەسغەر زياتر دەبوو. پاش نان خواردن، ئەسغەر رۆيشت سى ساردىي زيادە بېنى، ھەرچەندە من تكام لى كرد كە من بيان ھينم، بەلام ئەو قبوولى نەكرد و رۆيشت و، پاش چەند دەقيقەيەك بە سى ساردىيەوھ گەراپەوھ. سەرەتا كيانوش دەستى بە باويشك ھاتن كرد و گوتى: نازانم بۆ ئەوھندە سەرم گرانە. ھەر دەليى ناتوانم چاوان ھەلېنم. ھەر لەوي ئەسەر تەختەكە دريژ بوو و خەوي ليكەوت. پاش چەند چركەيەك ئەسغەريش ھەمان قسەي كرد. ھەرۆھەبە گوتنى ئەم قسەيە " شايبم لە دلېدا دەگەرا! ". بەلام ماوھەيەكي زۆري پېچوو، تا ئەسغەريش خەوي ليكەوت. وا ديار بوو ئەسغەر زۆر بە توندىي لەگەل خەوليگەوتندا دەجەنگى. دەبوو من چاوەرئ بگەم تا ئەسغەريش خەوي لى بگەوي،

پاشان بۆ لاي جانتايەكەي كيانوش بېرۆم. بەلام سەير لەوھە دابوو كە سەرگيژە و خەويكي بەھيژ نامانى لى ھەلگرتبووم. بە شېوھەيەك كە تەنبا ھەستم كرد كە دەبى سەرم لە سەر دەستەكام دانيم و ماوھەيەك چاوەكام لەسەر يەك دانيم. نازانم ئەو چەند چركەيە چەندە دريژەيان كيشا. تەنھا ئەوھم لەبەرە كە بە راتەكاندە بەھيژەكانى خاوەن خواردنگەكە و ھاتوھاواري شاگردەكەي، زۆر بەزەھمەت لە خەو ھەستام. لە كاتيگدا كە ھەرگيز نەمدەزاني لەكويم. سەرگەردان و ويل سەيري دەوروبەرم دەكرد و، ھەولمەدا بېر لەو جيگە و كاتە نامۆيە بگەمەوھ، كە تيبدا بووم. لە كۆتاييدا خاوەنى خواردنگەكە ناچاربوو يەك سەتل بەفراو بە سەر و روخسارماندا بگات بۆ ئەوھي خەومان لى بېرەنييتەوھ.

پاش لەخەو رابوون، دەست بەجى سەيري كيانوشم كرد. جانتايەكەي ھەر وەك پيشى لە باوھشدا بوو، وازانم كيانوشيش يەكەم شت كە لە دواي بيداري كردبووي، لە باوھشگرتنى جانتايەكە بوو. ئەسغەريش يەكەم چاواليگرتنى بۆ لاي جانتاكەي كيانوش بوو. ھەرسپيگمان سەرمان سورمابوو، كە چۆن ويكرا خەومان ليكەوتبوو! ھەلبەت من ھۆي خەوي ئەو دووانەم دەزاني، بەلام خەوليگەوتنى خۆم بۆ من جيگەي سەرسورمان بوو. لە كۆتاييدا يەكترمان بەوھە رازييى كرد كە زۆرمان خواردووه و، پاشان خەومان ليكەوتووه.

لە پيگەي گەرانەوھدا ھەموومان بېدەنگ بووين و، ئەسغەر سەيارەي ليئەخوريي؛ چونكە كيانوش گوتى خەوم زۆر ديت و ناتوانم لە پششى سوكان دانيشم و شوڤيى بگەم. ئەو شەوھە كە گەيشتمەوھ مالى، لە ماندوھتيا نەمزاني چۆن چوومە سەر قەرەوتلە و نووستم. بەياني سەعات (۱۰) تەلەفون زەنگى ليئا. دايكم منى لە خەو ھەلستاند و گوتى: ئافەتتەكە، دەلي خوشكى يەكە لە ھاوړپيەكانى عەليم و، كاركي بە پەلەم ھەيە!

كاتيك تەلەفونەكەم ھەلگرت، سەرەتا نەمناسى، پاش ئەوھە خام خۆي ناساند و، گوتى: من مريەمم و، لە بابەت رووداوەكەي شەوي رابردوو زۆر سوياست دەكەم.

من به شهرمه زارییه وه گوتم: پیویستی به سویاسکردن نییه، ده بی تۆ لیم بسووری؛ چونکه نه متوانی هیچ کاریک بکهم. خۆشم تینه گه یستم چۆن خه وم لیکه وت!!
 مریه م پیکنی و، به سه رهاته که ی بۆ گپرامه وه و، گوتی: کاتیک که تۆ ته له فهۆنت کرد و پیلانه که ت پچ گوتم، چونکه پروام به تۆ نه بوو و، شایه نی جینه جیکردن بوو؛ واتا زۆر ناسان بوو که بکریت، ته له فهۆنم بۆ نه سغه ر کرد و، پیم گوت: ده مه وئ (۲۰) ملیۆن تمه ن بده م به کیانوش بۆ نه وه ی وینه و فیلمه کانی لی ودر بگرم، به لام چونکه پروام به کیانوش نییه ناماده م هه مان پاره بده م به تۆ، له گه ل بلیتی فرۆکه بۆ تورکیا، به مه رجیک تۆ به هۆی حه بی خه وه وه کیانوش بجه وینی و، جانتایه که بۆ من بیینی. نه سغه ر سه ره تا رازی نه ده بوو. زۆر زمانلووسیم له گه ل به کاره ینا تا رازی بوو نه م کاره بکات نه ویش هه ر وه ک تۆ گوتی که برپاره له گه ل یه کیک له هاروپیکامان بۆ ده ریه ند بچین. خۆم حه به که م دان به نه سغه ر و که میکیش نامۆژگاریم کرد. هۆی خه ولیکه وتنه که ی تۆش نه و حه بانه بوون که نه سغه ر له ناو ساردییه که ی کردبوون. کاتیک ئیوه هه رسیکتان خه وتان لیکه وت، من هاتم و جانتایه که ی کیانوشم کرده وه و هه موو نه و به لگانه ی له نیو جانتایه که بوون، ده رمه یینان و، هیندیک کاغه زی بی که لکم له جیتی نه وان دانان.

- به لام خۆ نه و جانتایه ژماره ی نه یینی هه بوو، چۆن توانیت بیکه یته وه؟ چونکه کردنه وه ی جانتای په مزدار کاتیکی زۆری ده ویت!

پیکه نی و گوتی: کاک عه لی، من بیرم له وه ش کردبۆوه. یه ک له ناسیاوه کانی ئیمه ده توانیت هه ر جۆره په مزیک له ماوه ی چه ند ده قیقه یه کدا بکاته وه. جانتای زیپه کانی منیش ژماره ی نه یینی هه یه، چوشم بۆ لای ناسیاوه که مان و پیم گوت: په مزی جانتای زیپه کانی خۆم له بیر چۆته وه، نه ویش فیبری نه وه ی کردم که له ماوه ی چه ند ده قیقه یه کدا ژماره نه یینی هه ر جانتایه ک بکه مه وه و، له به رانه به نه مه دا منیش دیارییه کی گرانبه هام دایه. دوینی شه و یه که م شه و بوو، که پاش چه ندان سال، به خه یالی ناسووده سه رم خسته سه ر سه رین!

به لام له وانیه کیانوش ته له فهۆن بکات و، هه موو شتیکی به میرده که ت بلن.
 به بی به لگه ناتوانیت هیچ کاریک بکات. وپرای نه وه ش، من تا نه ندازیه ک میشکی میرده که م پروانک کردۆته وه و، ئیمه نه مرۆ دوا ی نیوه پۆش بۆ ماوه ی دوو هه فته به سه فه ر ده چین. له و باوه ره دام کیانوش له ماوه ی نه م دوو هه فته یه دا یان شیت بووه بیان جه لده لپی ده دات، که ئومیده وارم نه وه ی دووه می بییت. له کۆتاییدا دووباره زۆر سویاسی تۆ ده که م، ئومیده وارم تۆش نه و شته ی که ده ته وئ، پیی بگه ی و دوعاش بۆ من بکه. سه رباری نه وه ش ناگات له کیانوش بییت. نه و ئیستا وه ک ماری ژه رداره که له هه ر که سیکی تریک بیته وه، پییه وه ده دات. خواحافیز، سه رکه وتوو بییت.
 له دلئ خۆمدا ئافه رینی نه و هه موو زیپه کی و تیگه یشتنه ی مریه م کرد.
 کاک نازیی، من نه م نامه یه م له به ر نه وه بۆ تۆ نارد که نه گه ر شتیکی به سه ر من هات، تۆ ناگاداری هه موو به سه ره اته که بی. کیانوش مرۆقیکی وریایه و، بیشک ده زانی که من ده ستم له م رووداوه دا هه بووه و، به گوته ی مریه م، له وانیه ی ژه ره که ی له مندا خالی بکاته وه و، رقه که ی به من برپیشی. له و میانه دا من به سه ره اته ی پیوه ندیی نیوان خۆم و خۆرام له لای دایک و باوکم به ته واوه تی باس کردوو و، داوام له وان کردوو نه گه ر تا دوو یان سی هه فته ی دیکه من هیچ شتیکم به سه ر نه هات، به روخسه تی جه نابتان بۆ رپوره سی خوازیینی بۆ مالی ئیوه بیین و، نه گه ر شتیکی به سه ر من هات، بیشک تۆ له رووداوه که ناگادار بکه نه وه.

له کۆتاییدا ناره زووی سه لامه تی و سه رکه وتن بۆ تۆ و بنه ماله که تان ده خوازم.

((عەلى پەزا))

له داوى دوو هەفته، نزيكهى سەعات (۸) ى شەو، زەنگى تەلەفۆن لىيدا. من تەلەفۆنە كەم هەلگرت، پياويك بە دەنگىكى بەهيزى پراوپر لە نىگەرانى، داوى باوكى كرد. پاش خواحافىزى، تەلەفۆنە كەم داىه دەستى باوكم. باوكم سەرەتا تۆزىك سەرلىشىواو بوو. پاشان هەوالپرسىيەكى گەرم و گورپى كرد، لە كاتى قسە كردندا وشەى كاك هۆشمەند بە شىوئەيەكى سەير منى بۆ لای تەلەفۆن راكىشا و، منىش سەرپاى لەشم بوو بە گوئى، نەبادا كە يەك وشە لە قسەكانيان تىنەگەم. بەلام دەنگى باوكم هەرزوو شىوازىكى دلەراوكى و پەژارەى بەخۆه گرت، توورەبوسىنىكى تايبەتەيش يەخەى منى گرت. وردە وردە نىگەرانى و دلتهنگىم زياتر دەبوو. لەگەل دەربرىنى ئەم رستەيەى باوكم كە گوئى كاك هۆشمەند ان شاء الله خوا يارمەتيدەر دەبى، ئىمە خۆمان دەگەيەننە نەخۆشخانە. دلتم رىكەهات. نەوەك شتىك بەسەر يەكىك لە ئەندامانى بنەمالەى عەلى رەزادا هاتبى، خىرا پرسىيارم لە باوكم كرد كە چى روويداوه!

باوكم چاويكى دلسۆزانەى لە من كرد. هەستم كرد دللى باوكم بەرگەى دەردىكى گران دەگرى. داىكىشم بۆ لای ئىمە هات و دەبويست بزائى چى روويداوه. باوكم بە دەنگىكى وشك گوئى: زۆر خىرا خۆتان نامادە بكەن، دەبى بۆ نەخۆشخانە بچين.

داىكم بە نىگەرانيهوه گوئى: بۆچى؟ كى لە نەخۆشخانەيه؟ پاش سەير كردنىكى گرانىش بە باوكى گوت: باشە قسەيەك بكە، پياوئەكە، خۆ ئىمە لە نىگەرانييدا مردين! لە كاتىكدا باوكم هەولتى دەدا خۆى كۆنترۆل بكا و نارامى مالەوه پيارىزىت، گوئى: بە درىزايى رىنگە بۆتان باس دەكەم و، دەستى بە جل دەبەركردن كرد و گوئى:

من دەچمە نىو سەيارە و، دوو دەقیقەى ديش بەرپى دەكەوم، تىگەيشتن؟ ئىدى دەرگای پىكداداو رۆيشت.

خىرا بۆ ژورەكەم چووم و، نەمزانى چۆن مانتۆكەم پۆشى و لەچكەكەم لەسەرنا. داىكىشم سەرىۆشەكەى لەسەرنا و بە بىننى من هاوارى كرد و گوئى: خۆرا، ساردە، بالتۆ و ملپىچ بپۆشە، بەلام من بەبى گوئيدانە قسەكەى داىكم بۆ دەروە چووم. هيشتا نەگەيشتبوو مە لای سەيارەكە، لە داووه داىكم بالتۆكەمى خستە سەر شانم و ملپىچەكەمى داىه دەستم.

ماوهيەك بوو سەيارەكە بە جوولە كەوتبوو، بەلام باوكم هىچ شتىكى نەدەگوت. منىش بىدەنگ بووم، لە راستيدا نەدەوتىرام هىچ شتىك لە باوكم پىرسم و لە دللى خۆمدا دەمگوت: لەوانەيه لەناكاو كىشەيەك، يان بەلایەكم تووش بىت.

بەلام داىكم دەسبەردار نەبوو. بەردەوام پرسىيارى لە باوكم دەكرد. لە كۆتاييدا باوكم بىدەنگى شكاند و، بە نارەحەتى گوئى: كاك هۆشمەند، تەلەفۆنى كرد.

داىكم گوئى: هۆشمەند كىيە؟ ئىمە لە خزمان و دۆست و ئاشنايانان كەسمان بە نىوى هۆشمەند نىيە. باوكم بە بى تاقەتى گوئى: باوكى عەلى رەزاي خوازىبىنەكەرەكەى خۆرا دەلتم.

داىكم گوئى: باشە، شتىك بەسەر بنەمالەكەياندا هاتوو؟

- بەداخهوه، بەلى.

- بەسەر كى؟ داىكيان؟

- نەخىر و، پاش بىدەنگىەكى درىزى، درىزەى بە قسەكەى داو گوئى: بەسەر عەلى رەزا، هەستم كرد حالتم خەرىكە تىكدەچى. بەرگەى ئەم قسەيەم نەگرت. دلتم دەيهويست لە قەفەسەى سىنگم بىتەدەرى و، سەرم زۆر تەواو گەرم داهاات. بەلام دەتگوت لىوئەكانىيان دروون و، هەناسەم نەدەهاات. داىكم رووى بۆ لای من وەرگىپرا و، دلسۆزانە سەيرى كردم و گوئى:

ئىستا زۆر ناخۆشە، خوا نەخواسته تەسادوفى كردوو؟

باوکیشم به ناره‌حەتی گوتی: نه‌خیر ته‌سادوفی نه‌کردوه!

- رووحی ئیتمەت هیتایه سەر لیتوان و زراوت بردین، باشه، پیمان بلێ چی بووه.

سوپاس بۆ خوا خۆ حالی خراپ نییه؟

باوکیشم که له حەیفان دەنگی زۆر به کزیی دەهات، وه‌لامی دایه‌وه و گوتی:

به‌داخه‌وه حالی زۆر زۆر خراپه!

نەمزانی چی روویداوه؟ ته‌نیا ملپێچه‌که‌م برده پیش زارم و دلّم تیکه‌ه‌لات و

پشامه‌وه و حالّم به ته‌واوه‌تی تیکچوو. باوکم سه‌یاره‌که‌ی له ته‌نیشت پارکێک راگرت.

منی دابه‌زانده‌وه و له لای به‌لوووعه‌یه‌کی ئاو له‌گه‌ڵ دایکم ده‌ست و روخساریان به‌ ئاو

شردم. توند ده‌ستی له شانی دام و گوتی: کچم، ده‌بی زۆر خۆراگر بی. له‌وانه‌یه

به‌رگه‌گرتنی ئه‌وه‌ دیمه‌نه‌ی که ده‌یبینی زۆر ته‌سته‌م بیست، به‌لام ده‌بی دان به‌ خۆتدا

بگری و خۆراگری و، ته‌نیا په‌نا بۆ خوا به‌ری. تۆ گه‌نجی و خوداوه‌ندیش دوعای

گه‌نجانی پاکێ وه‌کو تۆ زوو قبول ده‌کات. حالی عه‌لی ره‌زا خراپه، به‌لام هیتشتا

جیگه‌ی ئومید هه‌ر ماوه. ته‌نیا بۆی له‌ خوا بیاریوه. له‌و کاته‌وه تا نه‌خۆشخانه هه‌ر

فرمیسکم بۆ باراند. کاتیک گه‌یشتی نه‌خۆشخانه توانام نه‌بوو له سه‌یاره‌که‌ دابه‌زم،

لاقم له‌رزین، باوکم ژیر بالی گرتم و به‌رده‌وام پێی ده‌گوتم: کچم، خۆراگر به، پشت به

خودا بیه‌سته! کاتیک گه‌یشتی نه‌بوو سالتۆنی نه‌خۆشخانه، له ته‌نیشت درگای

﴿CCU﴾ پیاویکی بالابه‌رز و چوارشانه و موو ماش و برنجی، که زۆر به‌ عه‌لی ره‌زا

ده‌چوو هاته پێش. له‌گه‌ڵ باوکم تۆقه‌ی کرد و یه‌کدیان له نامیز گرت. کاک هۆشه‌ند

گوتی: کاک نازمی، ئاره‌زوم ده‌کرد له جیگه‌یه‌کی دی و له کاتیک دی یه‌کدیمان

بینیا، گه‌وره‌بیستان نواند، هاتن، ته‌مه دوا داواکاری خودی عه‌لی ره‌زا بوو. خانمیک،

که ته‌ویش بالابه‌رز و جوان بوو، بۆ لامان هات. منی له باوه‌ش کرد و، به توندی

منی به خۆیه‌وه گۆشی و گوتی: تۆ بووکه جوانه‌که‌ی منی؟ حۆرای خۆشه‌ویست،

عه‌لی من زۆر به باشی باسی تۆی بۆ من کردبوو. بووکه ناسکه‌که‌م، بۆ ده‌بی تۆ له‌م

باره ناخۆشه‌دا ببینم؟! ئیتر توانای راوه‌ستانم نه‌ما، باوکم ده‌ستی گرتم و له سه‌ر

کورسییه‌که‌ داینیشاندم. دایکم بۆ لای خانم هۆشه‌ند رویشته و، خانم هۆشه‌ندیش

ده‌ستی به گێرانه‌وه‌ی روویداوه‌که کرد.

دوینێ شه‌و کابرایه‌که ته‌له‌فۆنی بۆ عه‌لی ره‌زا کرد؛ گوتی ناوم ته‌سغه‌ره و یه‌کێک

له هاورپه‌کانی عه‌لی ره‌زام. ته‌سغه‌ر ماوه‌یه‌کی که‌م له‌گه‌ڵ عه‌لی ره‌زا قسه‌ی کرد.

پاش ئه‌وه ته‌له‌فۆنه، عه‌لی ره‌زا ته‌واو گۆرا و ئاوه‌ژوو بۆوه، هه‌ستم کرد تا به‌یانی

نه‌خه‌وت. چهند جار له خه‌وه هه‌لده‌ستم، ده‌مبینی خه‌ریکی نوێژکردن بوو. عه‌لی ره‌زا

هیچ کات شه‌و نوێژی نه‌ده‌کرد. زۆر سه‌رم سوپما. کاتیک که رۆژ بۆوه، هه‌موومان

ماچ کرد و به گالته و پێکه‌نینه‌وه داوای لی کردین که گه‌ردنی نازاد بکه‌ین. قسه و

هه‌لسوکه‌وته‌کانی بۆ من زۆر نامۆ بوون، هیتشتا چهند چرکه‌یه‌که له چونه‌وه‌وه‌که‌ی

تیپه‌په‌ریبوو، که ده‌نگی ناله‌یه‌کی به‌رزم گۆی لیبوو. باوکی خیرا بۆ ده‌ره‌وه‌ رویشته و

دواتر ده‌نگی هاوار و گریان و عه‌لی عه‌لی باوکیم گۆی لیبوو. نەمزانی چۆن خۆم

گه‌یاند هه‌روه، که ببینم، چ ببینم! نایاویک خه‌نجه‌ریکی تا بن ده‌سکه‌که‌ی له‌ دلی

عه‌لی کوپم داوو. ته‌م رسته‌یه‌ی داوایی به‌ هاوار و ناله‌وه‌ ده‌ربری و، ده‌ستی به‌ گریان

کرد. ئیتر نەمزانی چی بووه، ته‌نیا ببینم که دایکم ئاو به‌ روخسارمدا ده‌کات و

باوکیشم به‌ ده‌ست له‌ گۆنام ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی من به‌ هۆش بینیته‌وه. داوام له‌ باوکم

کرد بۆ ئه‌وه‌ی رینگه‌ بده‌ن عه‌لی ره‌زا ببینم. سه‌ره‌تا باوکم رازی نه‌ده‌بوو. به‌لام به

پارانه‌وه‌ی من و تکای باوکم له دوکتۆر و په‌رستاره‌کان، رینگه‌یاندا چهند چرکه‌یه‌که

بیبینم. بۆ ژووره‌وه‌ چووم. سه‌ره‌تا عه‌لی ره‌زام نه‌ناسی. ده‌تگوت هه‌رچی ئامیتری

هه‌یانه به‌ له‌شی عه‌لی ره‌زایانه‌وه‌ خستوه. هیتشتا سه‌ر مل و روخساری دلۆپه

خوینیان پێوه‌ما بوون. روخساریشی وه‌کو گه‌چ سپی بووبوو و، هیچ جوڵه‌یه‌کیشی

نه‌بوو. ته‌ماشای ئامیتری خویندنه‌وه‌ی هیلکاری لی‌دانه‌کانی دلیم کرد، به‌ ته‌ندازه‌یه‌که

هی‌واش بوو، که ترسم لی نیشته. توانای راوه‌ستان و ببینی ئه‌وه‌ دیمه‌نه‌م نه‌بوو، له

ژووره‌که‌ هاته‌م ده‌ری. باوکم و کاک هۆشه‌ند خه‌ریک بوون له‌گه‌ڵ دوکتۆره‌که‌ی عه‌لی

ره‌زا قسه‌یان ده‌کرد، منیش بۆ لای ته‌وان چووم.

دوکتۆر قسهی بۆ ده کردن و دهیگوت: به داخه وه خه نجه ره که زۆر به خرابی پیتی که وتوو و، برینه کهی زۆر سه خته، که دلێ تا راده یه که له کار که وتوو و ئیستا نامیره کان خه ریکن کاری دلێ ته نجام ده دن. به لام شه وه زعه ش ته گهر زۆر دریشه بکیشی، تا دوازه سه عاتی دیکه دریشه ده کیشی و، ئیمه ش هیچ کاریکمان له ده ست نایه ت!

باوکم گوتی: به راستی هیچ ریگه یه کی دیکه ی نییه؟

- بۆچی نا، دانانی دلێکی دیکه له جیگه ی دلێ کوره که تان، شه وه باشترین چاره سه ره، به لام ئیمه دلێ ناماده مان نییه.

من به خیرایی گوتم: من ناماده م دلێ خۆم به خشم.

دوکتۆر به میهره بانی و به زه ییه وه سه یری منی کرد و گوتی: ده زانم که چم، به لام خۆت پیوستیت به دل هه یه.

باوکی عه لی ره زان گوتی: دوکتۆر، من ته مه نی خۆم ته یه راندوو، به لام کوره که م که نجه. شه گهر ده کړی دلێ من ده ریسن و له جیگه ی دلێ شه ی دا بنین. ههر مۆر و نیمزایه کیشتان بویت، ناماده م بیکه م.

دوکتۆر گوتی: با به گیان، ئیمه مۆله تمان پی نییه. نه له روانگه ی شه رع و نه له روانگه ی یاسا و ویژدانه وه. که دلێ مرۆقینی زیندوو و ساغ و سه لامه ت ده ریسن و، بۆ که سیکی دی بیچینین. ته نانه ت شه گهر شه که سه باو کیش بیست و، خۆشی نیمزای بکات. من ده زانم که حالێ ئیوه چۆنه، به لام من هیچ کاریکم له ده ست نایه ت. هه لبه ت ئیوه یه که ده رفه تان له پێشه، به لام من یه که له هه زاریش شه گهری ده ره تانی تیدا نابینم و، پیتان ده لیم زۆر به ته ما بن... له به شی (ICU) کورپیکی ۱۶ ساله ی لییه، که نزیکه ی یه که مانگه گیرۆده ی مه رگی می شک بوه. باو کیشی دوو سال له وه و پێش به هۆی کاره ساتی سه یاره گیانی له ده ست داوه و، داو کیشی ته نیا شه م کوره ی هه یه، له گه ل سه ره وه ت و سامانیکی زۆر. تا ئیستا هه موو پاره که ی داوه بۆ شه وه ی نامیره کان له کوره که ی نه که نه وه و، قبوول ناکات که

کوره که ی بریت و ناماده ش نییه دلێ کوره که ی به هیچ که سی که به خشی. به هیچ شیوه یه کیش ناتوانی به رگه ی باسکردنی شه و با به ته ش بگریت و، هه ولده دات لایه نی به رانه ر بکوژیت. به ره وه ام ده لێ: دلێ کورپی من لی ده دات که واته شه و زیندوو ه؛ ئیوه ده تانه وی کورپی من بکوژن!

ئیستا شه گهر بتوانن شه و ژنه رازیی بکه ن بۆ شه وه ی دلێ کوره که ی به ئیوه به خشی. کوره که تان رزگاری ده بی، به لام من پێشتر پیتان بلیم که زۆر ئومیده وار نه بن. چونکه پێش ئیوه ش چهند بنه ماله یه که هه مان داوا کارییان لی کردوو، به لام به ره ورپوری حاله تیکی خراب بوونه وه. ئومیده وارم ئیوه سه رکه وتوو بن. ته نیا له بیرتان نه چی که کاتیکی زۆرمان له به ر ده ستدا نه ماوه.

داوکی عه لی ره زان هه موو قسه کانی دوکتۆری گوتی لی بوویوو، خیرا خۆی گه یانده ئیمه و گوتی: جه نابی دوکتۆر، خۆم ده رۆم و پییه کانی ده گرمه باوه ش و، به گریان له به ری ده پاریمه وه. تکایه پیم بلی له کوئییه؟

سه ره تا داوکی و باوکی عه لی ره زان بۆ شه وه ی، به لکو شه و داوکیه رازیی بکه ن. پاش ماوه یه کی کورت ده نگه هاتوه اوارپکی زۆر له نه مۆمی ژیره وه که ژووری (ICU) له م نه مۆمه بوو، بیسترا. باوک و داوکی عه لی ره زان که داوکی هه ره نه ییده توانی به ریگه شدا بروات و، باوکی عه لی ره زان یارمه تی شه ی ده دا بۆ شه وه ی بتوانی بروات. به شیوازیکی نارعه تکه ره، هاتنه وه.

باوکم بۆ لایان رۆیشت و چۆنیه تی بارودۆخه که ی له باوکی عه لی ره زان پرسسی و، باوکی عه لی ره زان به سه ره راوه شاندن و ده برینی وشه ی ((بی سووده و رازی نابی!)) کۆتایی به قسه کانی هینا.

دووباره بیده نگه ی و ناله ده ستی پیکرده وه. هه موو حاله تی ماته مینیان هه بوو. به رگه ی بینی شه م بارودۆخه و چاوه روانی مه رگی عه لی ره زان نه گرت. رووم له باوکم کرد و پیم گوت:

بابه، من دەمەوئ بچم له گەڵ ئەو خانمە قسە بکەم. باوکم بە ئارامی گوتی: مەگەر نەتبیینی که سوودی نییە؟!

بەلام بابە، من ناتوانم بەرگەوی ئەم وەزەعە بگرم. بەهەر حال خۆ من هیچ شتێک لە دەست نادهم، لێم گەرێ بابرۆم!
باشە، بەلام با منیش لە گەڵ تۆدا بێم.

بە هاتنی باوکم، نازایەتی زیاترم پەیدا کرد. لە پێگەدا باوکم گوتی: حۆرا گیان، روخسەت بده سەرەتا من قسە بکەم و، تۆ هیچ شتێک مەلێ و، لە گەڵ من وەرە.

باوکم بۆ لای دەرەوی نەخۆشخانە ڕۆیشت. بەرانبەر نەخۆشخانە کە گولفرۆشییەکی لیبوو. چەند چلە گولێکی سوور و گولێ مریەم و سەبەتە گولێکی جوانی کړی. پاشان پێکەوه بۆ لای ژووری (ICU) ی نەخۆشخانە بەرێ کەوتین. کاتیەک بۆ ناو ژووری (ICU) چووین. سەرەتا باوکم بە هەر یەکیەک لە نەخۆشەکان سەر و چلە گولێکی سوور و چلە گولێکی مریەمی دانێ و، لە گەڵ هەر یەکیکیان کەمیەک هەواڵپرسی کرد. گەیشتی نەقەرەوێلە ٧ کە ئەو کورە ١٦ ساڵە لێ بوو. لە سەرەتای چوونە ژوورە دەمانەوه، دایکی کورە کە هەر تەماشای دەکردین. سەرەتا زۆر پەڕیشان دەهاتە بەرچاو، بەلام کەم کەم لەم حالەتە هاتە دەری. کاتیەک گەیشتی نەقەرەوێلە ئەو کورە. باوکم گولەکانی پێشکەشی دایکی ئەو کورە کرد. ئەو خانمە کە ناوی خانم فەقیهێ بوو، سەرەتا بە گومان و دوودلییەوه سەبەتە گولە کە لە باوکم وەرگرت و گوتی: من نێوه ناسم. دەکرێ خۆتان بناسین و هۆی ئەم زەحمەتەم پێ بلین کە کێشواتانە؟! پاشان سەیری گولەکانی کرد!

باوکم گوتی: خانم فەقیهێ، من پێشتر تۆم نەدەناسی و کورە کەشت بە هەمان شێوه، بۆ سەردانی یەکیەک لە ناسیاوێکانمان بۆ نەخۆشخانە هاتبووین. یەکیەک لە دوکتۆرەکان بە کورتی باسی بەسەرھاتی تۆ و کورە کەتی بۆ کردم. لە لایەک زۆر تەئسیری لێ کردم و لە لایەکی دیکەوه، لە دلدا ئافەرینم بەو هەموو خۆگریی و میهرەبانییەیی تۆ گوت و بریارمدا بێم و، تۆ و کورە کەت ببینم؛ هەلبەت ئەگەر لە

لایەن تۆوه کێشە یەک نەبێ! خانم فەقیهێ، کە بە ئارامی فرمیسیکی گۆشەیی چاوەکانی بە دەسەسەر پاک دەکردەوه، گوتی: زۆر سوپاس کاکە، بە راستی تۆ مرۆقییت. هیچ کەس لێرە هەست بە من ناکات و، حیسابم بۆ ناکات. هەموو دەیانەوێت ئاواتی ژیا ئام لێ بستین!

لەو کاتەدا خانم فەقیهێ سەیریکی منی کرد. سلاویکی کورتم لێ کرد. بە سەرپراوە شاندن گوتی: کچتانه؟

- بەلێ. ناوی حۆرایە، من باوکیکم کە تەنیا ئەم مندالەم هەیه. لەبەر ئەوه هەست بە نازارەکانی تۆ دەکەم. بۆ باوک و دایکیک ئەمە گرانترین تاقیکردنەوهی خودایە، ئیستا تۆ چەند دوکتۆریکی دیکەش بۆ سەیرکردنی کورە کەت بینەوه. لەوانە یە ئەوان پرایەکی دی دەربەرین.

- کاک - کەمیەک پراوە ستا - ببوو نازناوی بنەمالە کەیی تۆ نازانم! نازناوی بنەمالە کەم نازمییه.

جەنابی نازمی، لەوانە یە (٣٠) دوکتۆرم زیاتر بۆ کورە کەم هینابێ. هەموویان یە کشت دەلین. {مەرگی میشتک}. ئەوان دەلین: ((فەرھود)) ی من مردوو، لە راستیدا تەنھا دلێ لیدەدات!

زۆر بە داخەووم، خانم فەقیهێ، دوکتۆر ئەتھەریش هەر وای دەگوت. بەلام دەیگوت پاش دوو سێ ڕۆژی دیکە نامیرەکان لە کورە کەت دەکەنەوه، راستە؟ بەلێ، تا ئیستا میلیۆنان تمەم خەرج کردوو، تا بتوانم ئەم نامیر و قەرەوێلە یەیی بۆ دابین بکەم.

خانم فەقیهێ، دەزانم زۆر سەختە، بەلام بیر ناکە یەوه ئەو جار کاتی ئەو هاتوو کە واقع قبول بکە؟! نازانم تۆ چەندە پروات بە معنەویات و دنیای شاخیرەت هەیه! بەلام ئەو ئەندە دەزانم کە هەموومان بۆ ئەو لەدایک دەبین کە ڕۆژێک دنیا بە جێ بیلین و لە بەرانبەر ئێزادە و ویست و قەزا و قەدەری خوادا، هەموومان، چ پاشا بین و چ گەدا، دەبێ سەری تەسلیم بوون بەردەبێنەوه.

- وانا جه نابتان ده لئین، له کاتی کدا که دلی کوری من لیده دات، من بلیم که نه و بخرنه ژیر گل. ئیوه بوون ئەم کاره تان ده کرد؟ پاشان زۆر به قهو گوتی: نا! من هیچ کاتی ک کاری وا ناکەم.

- نا خانم فەقیهه، من هەرگیز مەبەستێکی وام نەبوو. تۆ ئیستا بێجگه له دلی، چ شتیکت له کورکەت ماوه؟ دلێشی دوو سێ رۆژی دیکه له دەست ددهی و ئه ویشته نامین. من له نهۆمی سه ره وه له ژووری (CCU) کورپکی گه نجه میننی که هه موو له شی ساغ و سه لامه ته، جگه له دلی. ته گهر من له جیاتی تو بام، به پیشکه شکردنی دلی کورکه کم بهو گه نجه، زیندوو بوونی کورکه کم تا چه ندان سال ده هیشته وه، به م کاره ش هه م بۆ قیامه تی کورکه کم کاریکم ده کرد و، هه م دلی به ماله یه کم شاد ده کرد و، گه نچیکم بۆ ژیان ده گه رانده وه. له وانه یه ویستی خودای گه و ره به م شیوه یه بیته که دلی کوری تۆ له له شی کورپکی دیکه دا تا چه ندان سال لیبدا.

خانم فەقیهه به بیر کردنه وه یه کی قولدا رۆچوو بوو. باوکم به نارامی خوا حافیزیی کرد و، روخساری (فه ره ودی) ماچ کرد و، دهستی منی گرت و، بۆ نهۆمی سه ره وه رۆیشته ن. له دلدا نافه رینم له زیره کی و هه سته باوکم کرد. پاش ماوه یه ک خانم فەقیهه میننی که بۆ نهۆمی سه ره وه بۆ لای ژووری (CCU) رۆیشته و، ناویشانی کوربه گه نجه که ی وهرگرت، که پیویستی به دلێکی پیشکه شکراو بوو. په رستاریک نهوی بۆ سه ر قه ره ویله ی عه لی ره زا برد. خانم فەقیهه ماوه یه کی باش له روخساره ره نگ په ریوه که ی عه لی ره زا راما و، هه ر سه یری ده کرد. کاتی که له ژووره که هاته ده ری، بۆ لای دایکی عه لی ره زا رۆیشته و، لیبی په سی: کوربه که تان چه ند کاتی ماوه؛ وانا: چه ند سه عاته ی دیکه ده ژیت؟ دایکی عه لی ره زا به ده نگیکسی په ره گریانه وه گوتی: زۆر زۆر ته گه ر بژیت ۷ یان ۸ سه عاته ی دیکه ده ژیت!

خانم فەقیهه به نارامی گوتی: به دوکتۆر بلین من ناماده م دلی کورکه کم به ئیوه به خشم و، به خیرایی بۆ نهۆمی خواری رۆیشته.

دوای دوو سه عاتان عه لی ره زا و فه ره ود و دوکتۆره کان له ژووری نه شته ره گه ریی ناماده بوون. ئیمه ش له پشت ده رگای ژووری نه شته ره گه ریی ناماده بووین، دایکیشم به چرپه قورناتی ده خویند و دوای ده کردن. خوشکه کانی عه لی ره زا له به ر دل په راوکی و دل په کوته ی، به رده وام یان هاتوچۆیان، ده کرد یان ده گریان و، دایکی عه لی ره زاش به رده وام ده سته بۆ ناسمان به رزه ده کرده وه و، هاواری ئیمامانی ده کرد. باوکم و باوکی عه لی ره زاش، له بیده نگیه کی قول له دلدا له گه ل خودای خو بیا ن راز و نیازان ده کرد. منیش هه ر خیر له خوگرتن (نذر) یکی که ده مزانی له دلدا کردم. ته نیا خانم فەقیهه بوو هه ر که ده رگای ژووره که داخرا، نه و له نه خو شخانه رۆیشته ده ری.

نه شته ره گه رییه که ۶ سه عاته ی ته واو درێژه ی کیشا. کاتی که دوکتۆره کان له ژووری دیار بوو. باوک و دایکی عه لی ره زا هه ردووکیان به سه رسامیه وه بۆ لای دوکتۆره کان رۆیشته ن، بۆ نه وه ی له سه رکه وتن بیان سه رنه که وتنی نه شته ره گه رییه که ئاگادارین. دوکتۆر به نارامی گوتی: ئیمه هه موو هه ولێ خو مان دا، لیبه به دوا وه له ده سه لاتی خوای گه و ره دابه. دوو سێ رۆژی دیکه نه نجامی نه شته ره گه رییه که ده رده که ویت. بۆ سه لامه تی کوربه که تان ته نیا داوا له خوا بکه ن.

پاش چه ند ده قیقه یه ک نه و نه قاله ی که عه لی ره زای له سه ر درێژ کرابوو له ژووره که هاته ده ری. هه موومان بۆ لای نه قاله که چووین. به لام یه که له په رستاره کان، که وا ده هاته به رچاو لیبه رسراوی گشت په رستاره کان بیته، به نامازه کردن به ئیمه ی گوت: که له شوینی خو مان نه جوولین و، خو ی بۆ لای ئیمه هات و گوتی: نه شته ره گه ریی نه خو شه که ی ئیوه، نه شته ره گه ری چاندنی دل بووه. وانا گرنگترین و ناسکترین نه شته ره گه ریی، بچووکترین کاردانه وه ی هه له ی ئیوه بو ی هه یه، که گیانی نه خو شه که تان بۆ باریکی ترسناک به ری. زۆر به نارامی و بیده نگه ی له دوور ته ماشای بکه ن. ئیستا نه و ده ست به جی بۆ ژووری (CCU) ده گوازیته وه. تا چه ند رۆژی دیکه ش که س بۆی نییه سه ردانی بکات. ئیوه ته نیا ده توانن ته له فون له گه ل

لېپرسراوانى بەشدا بىكەن و لە حال و وەزىنى ئاگادارىن، يان دەتوانن بۆ ماوۋى چەند دەقىقەيەك لە دوورەو سەيرى نەخۆشەكەتان بىكەن. كەواتە، بە ھىچ شىۋەيەك نەبى گريان و نالە و ھاوار لە ئارادا بىت. ھەتا نەبى ناۋى نەخۆشەكەش بىنن و بانگى بىكەن. كاتىك دوكتۆرەكان لە سەرگەوتنى تەواۋى نەشتەرگەربىيەكە دۇنيا بوون، ئەوجار پىگە سەر لىدانى دەدرىت. كە سەردانىشتان كەرد دووبارە دەبى بۆ ماوۋى چەند دەقىقەيەك و لە دوورەو و بە روخسارىكى شاد و ھەوالى خۆشەو بىت. ئومىدەوارم ھەمووتان لە قەسەكە تىگەشتىن. پرسىيارىكتان نىيە؟ ھەموومان بى دەنگ بوون. پەرسارەكە خەندەيەكى كورتى كەرد و گوتى: باشە، خۆشچالەم، كەواتە ئىدى تىمە ھىچ كارىكەمان بە ئىۋە نىيە. پۇرتان باش و بە ئومىدى دىدار. ھەروەھا بە ئامازە دەست بە تىمە گوت كە لە بەشەكە بىچىنە دەرى، پاشانىش پىنۋىنى تىمەي كەرد بۆ ئەۋەي لە نەخۆشخانەش پىزىنە دەرى.

لە بىدەنگىيەكى تالدا ھەموومان خواخافىزىمان لىك كەرد. پاش چوار پۇرتى زۇر سەخت، دوكتۆرەكان راپانگەياند كە خۆشەختانە نەشتەرگەربىيەكە سەرگەوتتو بوۋە، چاندنى دلەكە سەرى گرتوۋە. لە خۆشيان نەمدەتوانى لە سەر لاقان راپوستم، ئەو پۇرتە لەگەل باوكم و دايكەم بۆ نەخۆشخانە چوون، بەلام تەنيا رىگەيان دا كە بۆ ماوۋى چەند دەقىقەيەك بە جلى تايبەتى و دەمامكەۋە بۆ بىننىنى عەلى رەزا بىچىن. عەلى رەزا سەيرى منى دەكەرد. بەلام وا دەھاتە بەرچاۋ كە ھىشتا ھەر شىۋاۋ و سەرگەردانە. دواى دوو پۇرت ئەويان بۆ ژوروى ناسايى گواستەۋە.

ئەو پۇرتە بەيانى زوۋ بە ھەر زەھمەتتىك بى باوكم لە خەۋ ھەلىستاند و تكام لى كەرد چەند سەعاتتىك مۇلەت ۋەبگى و، بۆ سەر كارەكەي نەچى. بۆ ئەۋەي بۆ سەردانى عەلى رەزا بۆ نەخۆشخانە بىچىن. لە كۇتايىدا باوكم پارزى بوو. بۆ نەخۆشخانە بەرپى كەوتىن. دەمەۋىست يەكەم كەس بىم كە ئەو بىننم. سەرەنجام گەيشتىنە نەخۆشخانە. ماوۋەيەك راپوستاين ھەتا گولفرۆشەكە بىت و دوكانەكەي بىكاتەۋە. من چەپكە گولتىكى بچووك و جوام داۋا كەرد، بەلام باوكم چەپكە گولتىكى جوان و گەۋرەي

ۋىست. ئەو ماوۋەيەي كە گولفرۆشەكە دەسكە گولەكەي بۆ باوكم نامادە كەرد، باشتىن ھەل بوو بۆ ئەۋەي من بە تەنبايى بۆ بىننىنى عەلى رەزا بىچم. باوكىشم رىتى لى نەگرتم. بە پەلە بۆ بەش پۇرۇشتىم و بە ۋەرگرتنى مۇلەت لە لىپرسراۋى پەرسارەكان، بۆ ژورەۋە چووم. عەلى رەزا خەۋتوبو. خەۋتىكى زۇر ئارام. راپوستام و سەيرم كەرد. كاتىك بىننى دلەم بە بىر دەكەۋتەۋە دلەم بە ژان دەكەۋت. بەلام دواتر قەسە لىپرسراۋى پەرسارەكام بە بىر دەكەۋتەۋە. بە ئارامى ھەر بەو شىۋەيەي كە راپوستا بووم، گولەكام لىك جودا جودا كەردنەۋە و چەند چلە گولتىك لە تەنىشت روخسارى دانا. كاتىك پەرى گولەكان بە دەم و چاۋى كەوتن سەرەتا بە دەست گولەكانى لابرەن، بەلام پاشان ۋەك ئەۋەي كە بۆنى گولەكانى كەردى. چاۋەكانى ھەلىنا. سەرەتا زۇر بە سەرسورماۋىيەۋە سەيرى منى كەرد. پاشان بە پىكەننىنەۋە گوتى: خۇرا بە راستى ئەۋە خۇتى، يان خەرىكەم خەۋن دەبىنم؟!

- ھەر جۇرتىك كە پىت خۇشەۋە و بىر بىكەۋە، بەلام من خەزەكەم وا بىر بىكەيەۋە كە بەخەبەرى. چلە گولتىكى سوورى بە ئارامى بە روخسارمدا ھىنا و گوتى: ئەمە جوانتىن بەيانىيە كە چاۋەكامى تىدا ھەلبىت. منىش ھەر بە پىكەننىنەۋە سەيرى روخسارىم دەكەرد. يەك لە خونچەكانى داۋە دەستم و گوتى: خۇرا، ھەمىشە پىكەنە؛ بە پىكەنن ۋەك فرىشتەكان دەچى! پاشان گوتى: بە راستى خۇرا، كاتىك بۆنى گولەكان بە لوتم گەيشت، وامزانى لە بەھەشتەم و، ئەمە بۆنى گولتى بەھەشتە كە بە لوتم دەگات. خۇرىكى زۇر جوانىش لە پەنام نىشتىبوو، كە خەرىكە بوو گولتى دەدامى. نازانى لە چ خۇشىيە كدا بووم!

بە نارەھەتى گوتم: ئەو خۇرىيە شىۋەي چۇن بوو؟
- زۇر جوان بوو، تا ئىستا ھىچ خۇرىيەك بەم جوانىيە نەبىننىبوو. خەزم دەكەرد ئەو چركەساتە بە ھىچ شىۋەيەك تەۋا نەبىت.

بە ناخۇشىيەۋە گوتم: كەواتە بىوورە، وا ديارە من ئەو كاتە خۇشەم لى تىكداي!
تۆ خۇت گەۋرە و بەسۆزى. پرسىيارى ناۋەكەشم كەرد، دەتەۋى بزانى ناۋى ئەو خۇرىە چى بوو؟

نه خيڙ، هيچ پټويستم به زانيني ناوه كهي نيبه .

به لّام من پيټ ده لّيم . ناوه كهي هه وهك خزي جوان بوو . ناوي خوږا بوو!

گه پرامه وه بؤ شه وهي خو موي لّ مۆر بكه مه وه و نيوچاوانم گرڙ بكه م، به لّام نه متواني . پيښه نيم . ئيستا به راستي پيښ بلّي: به راستي بوو، يان گالته بوو .

نه گهر به لّينم پي بدهي كه هه ميشه پيښه نوي و خوت مۆر نه كه يه وه، گالته بوو .

له هه مانكاتدا په رستاريكي پياو، كه ده مامكي به روخساره وه بوو، هاته ژوروي . سه رتا سه يري مني كرد، پاشان بؤ لاي عه لي رها رويشت و پاش راوه ستانيكي كورت، به بي شه وي كاريك بكات، له ژوروه كه رويشته ده وي . پاش رويشتني نه و، عه لي رها دا لّغهي لي دا . هوي بيده نكيه كه يم لي پرسی، گوتي: شيوازي سه يركردنه كهي سه ير بوو . كه سيكي به بير هي نامه وه كه من هيچ يادگاريه كي باشم له گه لّ شه ودا نيبه، به لّام هه ر چه نده بير ده كه مه وه به بير نايه ته وه كييه!

تكايه ته نيا بير له يادگاري خوز و مرؤقي باش بكه وه، باشه؟ به لّين ده ده ي؟

به لّين ده ده م . به راست تو له گه لّ كي هاتييه ئيره؟

له گه لّ باوكم .

نه دي باوكت له كوئيه؟

وايزانم له ده ره وه راوه ستاوه تا من بانگي ده كه م!

به نار هه تي گوتي: من له شه رمان مردم . خوږا نه دي بوچي له م هه موو ماوه يه دا هيچت نه گوت؟

راستييه كهي بؤ خو شم له بيرم چو ويؤوه . پاشان بانگي باوكم كرد، كه به چه پكه گوليښه وه له ته نيشت ده رگاي ژوروه كه، له ديوي ده ره وه راوه ستابوو، گوتم: عه لي رها ئيستا له خه هه ستاوه، باب، تكايه وه ره ژوروه وه!

له يهك له جوانترين رۆژه كاني به هاردا، جوانترين رۆزي ژياني من و عه لي ره زاش داها ت . كاتي به ياني، قامكي ناسكي باران به چه ند لي داني ورد و له سه رخؤ له شووشه ي په نجه ره كه م، له خه وه هه لي ستاندم و، به ده ست خو م نه بوو په رده ي سه ر چاوانم لا درا . بوني گلي شيدار به شيويه كي بي كوتايي مني بؤ لاي په نجه ره كه راكيشا . تاكه كاني په نجه ره كه كه ناشقانه پيښه وه نووسابوون، من زور بي شه رمانه ليكم جودا كردنه وه و، هه واي شيدار و له سه رخزي كesh و هه واي ده ره وه به تامه زرؤبييه كي له راده به ده ره هه لّمزي و، بؤ سييه كانم ره وانه كرد .

چاوم به تاقه دار سيوه كهي نيوه راستي هه وشه كه وت، هيښه مه ست و سه رخؤش بوو، كه له جواني و ناسكي دا له نيو دره خته كاني ديكه دا سه رگه رمي مه كر و ناز بوو، خو زگم به و دار سيوه خواست . به لّام له دلدا ده مگوت مافي خو يه تي كه به م شيويه بيټ . نه و دار سيوه به و جله سپانه ي كه له خونچه ي بوخؤش دروستكرا بوون، سه راپاي له شي دا پؤشرا بوو، بوو بوو به بوو كيك له و نيوه دا هاوتاي نه بوو، نه و هه موو ناز و جوانيه شي له به ره كه تي خوا وه رگرتبوو . چاوم له سه ر نه و هه موو جواني و شكؤيه هه لگرت و، خه ريكي سه يركردني دره خته كاني ديكه بووم . له دووره وه چاوم به گوله سووره كهي گو شه ي باخه كه كه وت . چه ند گوليكي سووري تازه پشكوتوو بوون و له ژير قه تره بارانه كان سه رگه رمي خو شو ردن بوون . وه سه سه ي لي كرده وه ي نه و گولانه زور سه ير كه وتبووه گيانم . خيرا خو م گه يانده هه وشه و له په نا گوله كان راوه ستام . شه وانيش به بينيني من خو شحال بوون و زور به دل قراواني و به خشنده يي گولوه كهيان له ده ورو بهر بلاو كرده وه . به شه رمه وه به ران به ر نه م هه موو ده ست و دل قه روانييه، ده ستم له گه ردي يهك له و گولانه نزيك كرده وه، بؤ شه وي به يه كه جاري تالاني بكه م . به لّام دلؤيه فرمي سكيك كه له په لكه گوليكي ناسك و تورته وه به سه ر ده ستمدا تكه ي كرد، دلّمي شو رده وه . گوله كه شم لاوانده وه و ده ستم به سه ري دا هيئا و لي ي گه رام و، بؤ ژوروه كه م گه رامه وه و، له به رده م ناوينه راوه ستام . مووه كانم به

دهسته توند و تۆل و رېځكه كاني شانه سپاردن، تا له پهريشاني و ئالۆزى رزگاربان بكن. پاشان به پروويه كى گه شهوه بۆ لاي دايك و باوكم پوښتم.

دواى چوند دهقيقه يهك زهنگى دهركا هاتنى عهلى په زاي راگه ياند و ساته كاني دواتر ههردوو كمان له تهنشت يهك به مهبه ستي چون بۆ نارايشگا به جوولّه كهوتين. مؤسقياهه كى هيديش كه له بلندگوكاني سه ياره كه په خش دهبور، له سهر دلّه كامان نيشتبوو و، له جياتى ليوه كامان قسه ي ده كرد؛ قسه گه ليكي شيرين و دلگير و خۆشه ويست. هه موو شتيك بۆ من خه يالى بوو، هه زم ده كرد چركه به چركه ديمه نه كاني نهو رۆژه له ميشكمدا هه لقمه م و، بنوسمه وه، بۆ شهوه ي له چركه ساته ناخۆشه كاني ژيانى هاوبه شيماندا، به ياد كرده وه ي نه وانه، نه خشيكي نوئ له سهر گياني ژيان دابنيم. له كوتاييدا گه يشتينه نارايشگا كه. بينينى روخساره دلگيره كه ي مريمه و مينا (خوشكه كاني عهلى په زاي) ناراميكى زياترى به من به خشى. به دريژايى سه عاته كاني چاوه روانى به قسه و مهبه سته شيرينه كاني مريمه و مينا، خيژايى تپپه ربوونى سه عات و دهقه كان زياتر ده بوو. سه ره نجام چاوه روانى تپپه رى و عهلى په زاي له كه ل وپنه گريكي نافره ت گه يشته جي. به لام جوانتر، ميه ره بانتر، به روخساريكي پياوانه تر كه جيا له هه موو كاتيك ده هاته به رچاو. هه ره به و شيويه ي كه به وريايى و تپرامانه وه سه رگه رمى سه ير كرده ي روخسارى من، له ژير تاراكه مه وه بوو، چه كه گوليكي دايه ده ستم.

وينه گره نافره ته كه دهنگيكي گر و ناخۆشى هه بوو، داواى له هه مووان كرد بۆ ژورويكي ديكه بچن و تۆزيك قه ره بالغي كه م بكنه وه بۆ شهوه ي بتوانى له كه ش و هه وايه كى زور نارامدا، كاره كه ي به باشى جيپه جي بكات و، وپنه كاني ئيمه بگريت. پاش چوونه ده ره وه ي هه مووانيش، خه ريكي ناماده كردن و ريك و پيك كرده ي كاميره كه ي بوو. لهو كاته دا عهلى په زاي هه ولى ده دا من رازيى بكات بۆ شهوه ي تارايه كه له سهر روخسارم لابتات منيش رازيى نه ده بووم.

وينه گره كه تۆزيك بي سهر بوو، به عهلى په زاي گوت: كاكي زاوا، په له مه كه بۆ شهوه ي به زويى تارا له سهر روخسارى لابه ي، ئيستاست پشت له من بكن و، روو له ديوار و، هه ر كاتيگ بانگم كردن، به نارامى روو له من بكن.

هه ر دوو كمان هه ر وه مندالان كه گوي له فه رمانه كاني ماموستا ده گرن، گويمن بۆ قسه كاني شل كرد و، روو له ديوار و پشت له وينه گره كه راوه ستاين. پاش چوند چركه يهك، دهنگيكي پياوانه داواى لي كردين كه روو بۆ دواوه وه رگيرين. روومان بۆ لاي شه وه رگير و، سه رمان سوړما؛ له جياتى وينه گره نافره ته كه پياويكمان بينى! به لي، شه و پياويك بوو كه جلوه رگى نافره تانى پوښيبوو. دهنگيكي كز له گه رووى عهلى په زايه به گويم گه يشت، كه گوتى: كيانش!

كيانش سيلاحيكي له ده سندا بوو و، به دهنگيكي ناخۆش و تالنه وه گوتى: عهلى گيان، بيستبوت كه ده لين "كيو به كيو ناگات، به لام مرؤقه به مرؤقه ده گات" جا ئيستاست، له باشترين چركه ساتدا، من به تو گه يشتم. ماوه يه كه چركه ژميرى بۆ ده كه م. ئيستاست تارايه كه له سهر روخسارى بوو كه كه ت لابه و، باش سه يرى بكه!

عهلى په زاي دوودل بوو، به لام به دووباره كرده وه ي قسه كه ي شه وه، تاراكه ي له سه ر من لادا. كيانش گوتى: بووكيكي جوان و ناسكت هه يه، پيرؤزباييت لي ده كه م، به لام به داخه وه ده بي زور زوو خواحافيزي لي بكه ي!

عهلى په زاي به دهنگيكي له رزوك گوتى: كيانش، تو بۆ خاترى شه و شته ي ده يپه رستى، واز له و بينه و، كارت به سه ر بوو كه كه مه وه نه بي. هه ره به لايه كى ده ته وي، به سه ر منى بينه!

- نا، گيانه؛ لي ره به هه له تيگه يشتويى. به شيويه يه كى راست و دروست نامانجى من هاوسه ره جوانه كه ته. كاتيگ له شى به گولله دابيزراوى دل به ره كه ت له ناميز گرت و هه موو ناوا ته كانه ت له ت و په ت بوون، بۆ خۆشت ده مرى؛ به روو و له ش ده مرى، هه ر چوئيگ بي، تازه مردووى. ريك و وه كو من، وه ك چوئن تو هه موو

ئاواته كانى منت له باوهشدا لت و پەت كردن، من هيچ كاريكم بەسەر تۆوه نەبوو. ئەو تۆ بووی كە دەستت پێ كرد، كەواتە چۆنت چاندووه، ئاواش بیدرووه!

باوەرپم بە راستی ئەم دیمەنە نەدەكرد. وام بە بیردا دەهات كە من خەریكە فیلمیكى سینەمایى دەبینم. گێژ و لال سەیری عەلى رەزام دەكرد، كاتێك دیتم عەلى رەزا دەستی له سەر دلێهتی و له سەر زەوى چۆكى داداوه، بە خۆم نەبوو، تاهیزم تیدا بوو چریكاندم. دەنگى گوللەیهك بەرز بۆوه و، ئیدی من هيچ شتیك تینەگەیشتم.

كاتێك بەهۆش هاتمەوه، جگە له عەلى رەزا هەموو له دەورم كۆبووونەوه. له دەوربەر چاوم بۆ عەلى رەزا دەگێرا و، بە گریانەوه له حالى ئەوم دەپرسی.

مەریەم له كاتێكدا كە دلێ دەدامەوه، بە میهرەبانى گوتى: نیگەران مەبە، خۆرا گیان! حالى عەلى رەزا زۆر باشە، ئیمە هەر لەبەر دلێ نیگەران بووین، بۆیە تەلهفۆنمان بۆ سەیارەى فریاكەوتن كرد كە بیّت و عەلى رەزا بۆ نەخۆشخانە بەریت و لەوئى حال و وەزعی كۆنترۆل بكەن.

هاوارم كرد، گوتم: درۆ دەكەن!

مەریەم و ئەوانەى كە له دەوربەرى بوون، كە لەو كاتەدا هیچیانم نەدەناسى، بۆ سەلماندى قسەكانیان زۆر هەولیان دا، بەلام من باوەرپم پێ نەكردن. گوتم: ئەگەر راست دەكەن، منیش بۆ نەخۆشخانە بۆ لای عەلى رەزا، بەرن.

سەرەنجام هەر بە هەمان جلوبەرگی بووكینی و ئارایشەوه كە زۆر بە خراپى تێكچووون، بۆ نەخۆشخانە رۆشتین. عەلى رەزایان له سەر قەرەوێلەیهك خەواندبوو. پێیەكەم هیزیان لى برابوو، توانای بە رینگادا رۆشتنم نەبوو. باوكى عەلى رەزا بۆ لام هات و ژێر بالى گرتم و، بە خۆشەویستی ماچى كردم و، بۆ لای عەلى رەزای بردم. چاوهكانى عەلى رەزا كرابوونەوه و، سەیری منیان دەكرد. باوەرپم نەدەكرد كە عەلى رەزا زیندوو بێ، تەنانەت باوەرپم نەدەكرد كە ئەوه سەیرم دەكات. سەرم له سەر سینگی دانا و، بە كەمێك لوشمە لوشم دەستم بە گریان كرد.

بەلام ئەم جارە دەستە گەرمەكانى عەلى رەزا بە فریام كەوتن و بە دەست پێدا هینانى سەر و روخسارم، مزكینیى زیندووونى دامى و، منى لەم بارە رزگار كرد.

بەلێ عەلى رەزا زیندوووو، هیچ گوللەیه كیشى وئ نەكەوتبوو. تەنیا پالەپەستۆى توورە بوونى ئەو كاتە، ئازارى دلێ دابوو و، له سەر زەوى چۆكى دادابوو.

بەلام رووداوهكە، بەم شیوهیه بوو: كیانوش بە دزیی سۆراغى عەلى رەزای كردبوو و، زانیبووى كە ئیمە بۆ رۆژى بووك گواستنەوه بۆ كامە ئارایشگا دەچین. پاشان بە جلوبەرگی ژنانەوه بۆ ئارایشگا چوو، له ئارایشگا كە به وینەگر خۆى ناساندبوو و، بە هەر شیوهیهك بوو، وینەگرتنى ئاهەنگەكەى ئیمەى بە ئەستۆى خۆى گرتبوو.

كاتێك كیانوش دەرگا له سەر ئارایشگەرەكان و یاوهرانى بووك كە مەریەم و میناشیان له گەلدا بوون، دادەخات، مینای خوشكى بچووكتری عەلى رەزا بە زۆرزانیى و خۆتێهەلقورتینیى خۆى، له كونی كلیلى دەرگاوه هەموو شتیك دەبینى و، بەوپەرى ئازایەتى، لەسەرەخۆ دەچیتە نیو سالۆن و، بە جانتا قورسەكەى دەستی، توند له سەرى كیانوش دەدات و، بێ ئامانج گوللەیهك له تەنگەكە دەدەچیت. هەلبەت گوللەكە بە بنمیچی ژوورەكە كەوتبوو و، لەو كاتەشدا من له هۆش خۆم چوووبوم و عەلى رەزاش بە بێ حالى له سەر زەوى كەوتبوو. بە كورتى ئەوانى دیکەش بۆ یارمەتیدانى مینا دین و، پاشان چەند نەفەریك له دەرەوى ئارایشگاوه بۆ یارمەتى دین و كیانوش دەسگێر دەكەن، دوایی عەلى رەزا بۆ نەخۆشخانە بەرپێ دەكەن.

سەرەنجام ئەو شەوه بە جەخت و پێداگریی عەلى رەزا، بووك گواستنەوه سەرى گرت و، ئەو یادگارییه تال و ترسناكە بوو بە یادگاریكى شیرین و دلگیر.

له دواییدا كردار و رەفتارى شارەزایانە و كۆمیدیانەى مینا و مەریەم دەرەهەق بەسەرھاتى ئەو رۆژە، بووبوو بە بابەتیكى خۆش و بە تامى گەرم كردنى كۆر و مەجلیسەكانى ئیمە.

